

CONGREGATION
SHAARE RAHAMIM SERIES

❖ THE AKKAD EDITION ❖

סליחות
SELIHOT
צלוּתֵיה דְּשַׁלְמָה

❖ THE AKKAD EDITION ❖

סליחות SELIHOT צלוּתֵה דְשַׁלְמָה

Selihat with an English translation and commentary

Sephardic Laws & Customs for the Month of Elul

A Complete Shahrit Siddur for the Month of Elul

Compiled by CONGREGATION SHAARE RAHAMIM

Selihot

© Copyright 2011, by Congregation Shaare Rahamim

All rights reserved.

This book, or any part thereof may not
be reproduced in any form without the
express permission of the copyright holder.

Compiled by:

Rabbi Rahamim Churba
under the auspices of
Rabbi Shlomo Churba

Published and distributed by:

Congregation Shaare Rahamim
718-951-9444

General Editor:

Rabbi David Silberberg

Layout:

Think Ink 718-377-5706

This Book

סליחות צלותיה דשלמה

is dedicated
in loving memory of

שלמה בן תמם ע"ה

Shlomo (Selim) Akkad ע"ה

A devoted husband,
father and grandfather.

ש - שלם בכל מעשים טובים

A man that was complete in all good deeds

ל - למד תורה בקביעות

Always set time for Torah learning

מ - מדריך את משפחתו בדרך התורה

He raised his family in the way of the Torah

ה - הצנע לכת עם השם

All his ways were modest with Hashem

By the

AKKAD FAMILY

CONGREGATION SHAARE RAHAMIM

הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך
כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלקיך.

*"He has told you, O mortal, what is good,
and what it is that God demands of you – just performing justice,
loving kindness, and walking humbly with your God"* (מיכה ו:ח)

In loving memory of

SHLOMO SELIM BEN TAMAM AKKAD Z"l

Shlomo Selim Akkad exemplified the fundamental Jewish ideals of humility, unwavering faith, and strong commitment to family, tradition, and Torah education. After moving with his wife and children to Mexico City from Lebanon, Mr. Akkad emerged as a leading figure in the Mexican Jewish community, and especially in the Magen David Synagogue where he prayed and of which he was an active member. Throughout the painstaking ordeal of relocating across the globe, his priority was always the preservation of our sacred ancient traditions and their successful transmission to the next generation.

He succeeded in raising his children along the path of Torah and mitzvot, imbuing them with genuine faith in and devotion to Hashem. In his uniquely simple, humble way, Mr. Akkad was a bastion of hesed, extending himself on behalf of others without ever seeking fame or recognition.

Congregation Shaare Rahamim is honored to dedicate this **צלותיה דשלמה** edition of the Selihot prayer book in loving memory of Mr. Shlomo Selim ben Tamam Akkad. We are confident that the prayers we recite will join his prayers before the divine throne and arouse God's compassion upon us and all Am Yisrael.

May his memory and cherished legacy of humility and kindness be a blessing to his family, his community, and to the entire Jewish nation, **עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן**.

Rabbi Shlomo Churba

In memory of

Joseph Massry ע"ה

By his children

Dedicated in honor of

Rachel Adjmi

Loving Mother,
Adored Grandmother,
Revered Great-Grandmother

From her children

A decorative border consisting of a thin vertical line on each side, connected at the top and bottom by elegant, symmetrical scrollwork curves.

In honor of

**Joseph and Esther
Cohen**

By their children

In memory of

David and Lorraine
Mizrahi ע"ה

דוד בן נעמי
לאה בת ביהיה

By their children

Leilui Nishmat

Shulamit Bat Rivka ע"ה

By

**Ray and Sharon
Haber**

In memory of our dear father

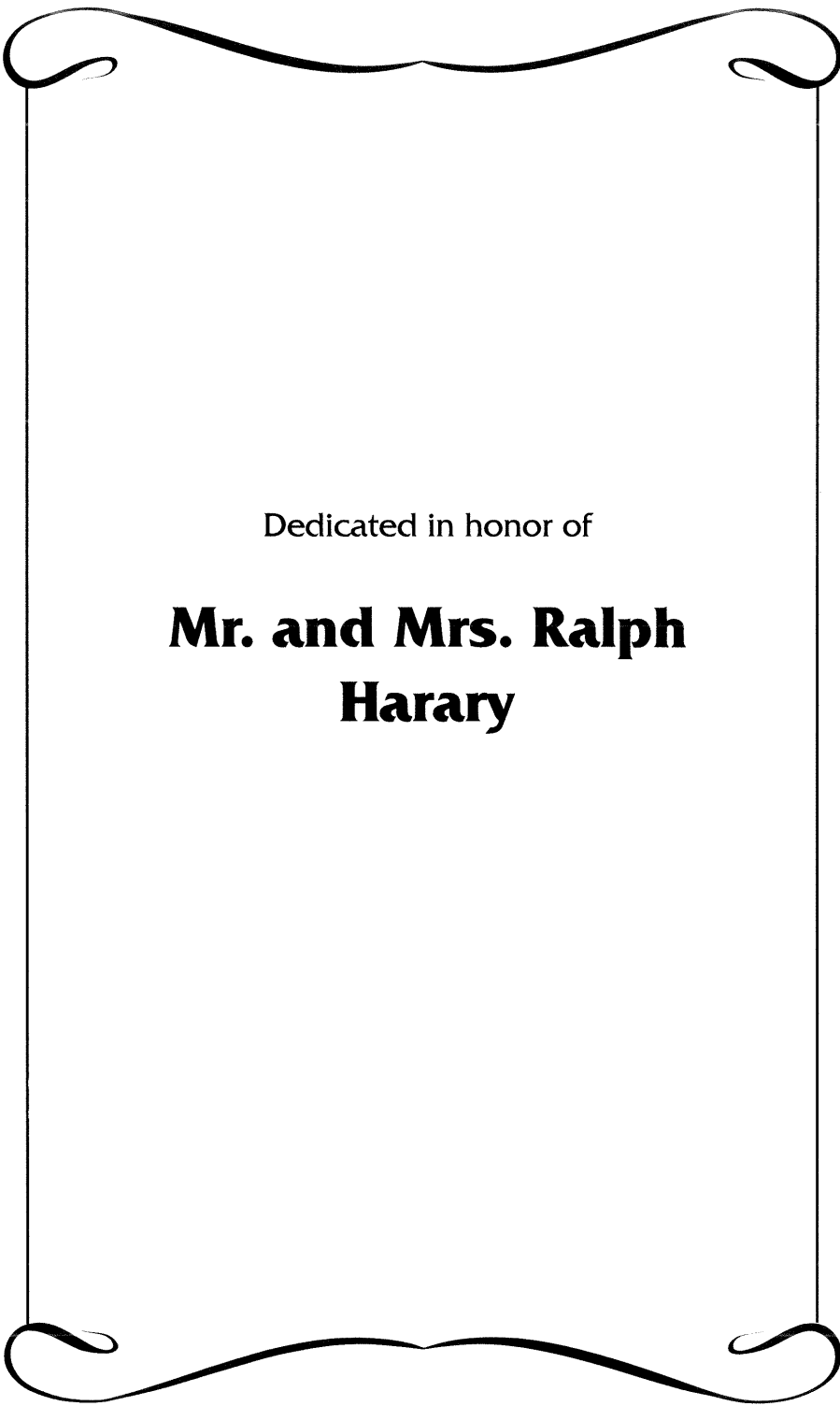
אליהו בן מנחם ע"ה

Lew Grazi ע"ה

and in honor of our dear mother

Helen Grazi

from
her children, grandchildren
and great grandchildren

A decorative border consisting of a thin vertical line on each side, connected at the top and bottom by elegant, symmetrical scrollwork curves.

Dedicated in honor of

**Mr. and Mrs. Ralph
Harary**

Dedicated in loving memory of
Edmond Sassoon ע"ה

א.נ.צ.ג.ה

By his family

Dedicated in loving memory of
our dear parents

Nissim and Mazie Shalom ע"ה

א.ר.צ.ג.ה

By their children,

Raymond and Sharon Shalom

Dedicated by

Steven and Alisia Rahmey

In memory of

אַבְרָהָם בֶּן שֵׁרָה ע"ה

Abraham Ben Serah Imani ע"ה

From his wife and children

Dedicated in loving memory of our dear father

Gabriel Chehebar

ת.צ.ב.ה

ג' ניסן תשנ"ח

By his wife and children

In memory of

Aouni Faks ben Rahel ע"ה

ת.צ.ב.ה

In loving memory of our parents

Fred and Sherry
Assoulin ע"ה

ת.צ.ג.ה

They will always continue to inspire us.
May their memory be blessed forever

By their children

In honor of my dear wife

Sheryl
and my children

by **Soli Mizrahi**

In honor of my wife

Linda

from

Joseph S. Ancona

In memory of our dear son

Joey Beyda

From his family

Dedicated in memory of
Joseph Tobias
and
Celia Saff
from
Neil and Moselle Tobias

Dedicated in loving memory of
Samuel and Mollie Jemal ע"ה
ת.צ.צ.ג.ה

By their son,
Isaac and Ellen Jemal
and Family

Dedicated
in memory of
Mr. Ellis A. Safdeye ע"ה

By his family

TABLE OF CONTENTS

Halahot of <i>Selihot</i>	3
ברכות השחר / Birkat Hashahar	15
מזמרים תהילים קודם סליחות / Psalms before <i>Selihot</i>	19
סליחות / Selihot	25
שחרית / Shaharit	149
סדר התרת קללות	232
סדר התרת נדרים	237

Halahot of *Selihat*

The custom among Sepharadim is to recite *Selihat* throughout the forty-day period from Rosh Hodesh Elul until Yom Kippur,¹ a period when we can more easily earn the Almighty's favor and forgiveness. When *Benei Yisrael* worshipped the golden calf on the 17th of Tamuz, in response to which G-d decreed annihilation, Heaven forbid, Moshe interceded on their behalf and spent the next forty days petitioning G-d to annul the decree. After forty days, the Almighty consented to rescind His decree and commanded Moshe to prepare the second set of tablets. On Rosh Hodesh Elul, Moshe returned to the top of Mount Sinai with the new tablets, upon which G-d inscribed the Ten Commandments. Moshe remained atop the mountain for yet another forty days, until Yom Kippur, when the Almighty proclaimed His complete forgiveness and the full restoration of His unique bond with *Am Yisrael*. He gave Moshe the second tablets, symbolizing the renewal of the covenant between G-d and *Benei Yisrael*, and Moshe brought the tablets to *Benei Yisrael*. Yom Kippur thus became the eternal day of forgiveness, marking the day on which G-d announced His complete forgiveness for the sin of the golden calf.

As it was during the month of Elul that Moshe received the second *luhot* and succeeded in earning G-d's favor on behalf of *Am Yisrael*, it was instituted that *Selihat* prayers be recited each day during this period, starting from the first morning after Rosh Hodesh Elul (*Mishnah Berurah*, 581:1). These weeks are especially suited for repentance and earning forgiveness ahead of the judgment that takes place on Rosh Hashanah.

It is preferable to recite the *Selihat* and special prayers specifically with a *minyan*, rather than privately. If reciting *Selihat* with a *minyan* will cause considerable disruption to one's regular study sessions, or if a person teaches or works and by participating in *Selihat* services he will be unable to properly fulfill his duties, he should consult with a competent Halachic authority for guidance.

1. שו"ע או"ח תקפ"א: א.

The Proper Time for the Recitation of *Selihat*

The preferred time for the recitation of *Selihat* is the period prior to daybreak, which is the most propitious time for earning G-d's forgiveness. The Sages teach that the Almighty travels about, as it were, throughout the eighteen thousand worlds over the course of the day, and it is in the final hours of the night that He comes here to our world. It is thus during this time of day that He is nearest to us and our prayers are most likely to earn acceptance.² One who cannot recite *Selihat* before daybreak may do so in the morning hours, which are likewise well-suited for earning divine grace, as indicated in the verse, "*By day G-d ordains His kindness*" (Tehillim 42:9).³ In addition, one may recite *Selihat* during the nighttime hours after *hatzot* (midnight as defined by *Halachah*); before *hatzot*, however, one may not recite *Selihat*, as this is a time of strict judgment.⁴

The Proper Manner for Reciting *Selihat*

The *Selihat* prayers must be recited slowly, submissively, and with concentration. It is forbidden to recite the "thirteen attributes of mercy" without concentration.⁵ The practice in many congregations to recite the hymn "*Asei le'ma'an shemecha*" very quickly is inappropriate and should be strongly denounced.⁶

Reciting *Selihat* with a *Minyan*

It is preferable to recite *Selihat* specifically with a *minyan*, rather than privately. If a *minyan* is not present at the time for reciting *Selihat*, one may recite the prayers privately until a *minyan* arrives, at which point the half-*kaddish* may be recited. In such a case, three verses should be recited before the half-*kaddish*.⁷

2. עיין מ"א שם סק"א

3. עיין כף החיים שם סק"ב שו"ת יחוה דעת ח"א ס' מו

4. שם

5. שם סק"ה

6. עיין כף החיים

7. עיין משנ"ב שם סק"ד

A. There are, however, certain sections of the *Selihot* service that may not be recited without the presence of a *minyan*. Firstly, all Aramaic sections of *Selihot* must be omitted when one prays privately.⁸ Private prayers, as opposed to those recited with a *minyan*, are brought before the Almighty only with the help of the angels, who do not understand Aramaic.⁹ Therefore, when one prays privately, he must omit all Aramaic passages, and then recite them later when a *minyan* arrives. However, an individual praying privately in a synagogue where a *minyan* is present may recite the Aramaic sections of the *Selihot* service (*Peri Megadim* 101:7).

B. Secondly, the section of the “thirteen attributes of mercy” has the status of a *davar she’be’kedushah* – a “sacred” prayer – and may therefore be recited only in the presence of a *minyan*.¹⁰ Therefore, if a *minyan* has yet to assemble in the synagogue, one should omit the sections of “*Kel Melech yoshev*,” “*Anshei Emunah*” and “*Tamahnu*” until a *minyan* arrives, in order that the “thirteen attributes” can be recited together with the relevant hymns.

If one cannot pray *Selihot* at all with a *minyan*, then he may recite the “thirteen attributes” if he reads the verses with the cantillation (*te’amim*), as if he reads from the Torah.¹¹ (The “thirteen attributes” appear in the Book of Shemot 34:6-7.) He may stop with the word “*ve’nakeh*,” as one does when reciting this passage with a *minyan*, even though he will then be stopping in the middle of a verse.¹² A person who must recite *Selihot* privately may recite “*Kel Melech yoshev*” and the other hymns recited in conjunction with the “thirteen

8. משנ"ב שם

9. ספר התניא ס' עב, מובא בכה"ח סוף ס"ק כו

10. עיין שו"ע תקסה:ה

11. שם

12. עיין כה"ח קלא: כג

attributes.”¹³ (See also below, “Laws Pertaining to the ‘Thirteen Attributes’.”)

C. The *kaddish titkabal* recited at the conclusion of *Selihot* requires the presence of a *minyan*. Even if a *minyan* had been present for the recitation of *Selihot* but several participants left before *kaddish*, leaving behind less than a *minyan*, the *kaddish* may not be recited.¹⁴

The Morning *Berachot*

A. The *berachah* of *al netilat yadayim* should be recited before *Selihot*, rather than be delayed until after *Selihot*, so as to minimize the interruption between one’s washing of his hands and the recitation of the *berachah*.¹⁵

B. All the morning *berachot* may be recited before *Selichot*, even before daybreak.¹⁶

C. One should preferably recite *birkat ha’Torah* before *Selihot*, as the *Selihot* service includes the recitation of many passages from the Torah, and one may not learn Torah before reciting *birkat ha’Torah*.¹⁷

The “Thirteen Attributes”

The Talmud tells in Masechet Rosh Hashanah (17b) that as Moshe prayed on behalf of *Benei Yisrael* after the sin of the golden calf, the Almighty “wrapped Himself” like a *sheli’ah tzibur* (the *hazzan*), and proclaimed the “thirteen attributes of mercy.” He said to Moshe, “Whenever *Benei Yisrael* sin, they shall conduct this service before Me and I will forgive them.” This incident forms the basis of the unique

13. עיין תורת מועדים.

14. עיין תורת מועדים.

15. עיין שו”ע אור”ח ב”ז.

16. עיין שו”ע מז:יג ועיין כה”ח שם סק”ל שפסק שאפילו ברכת “הנותן לשכוי בינה” ניתנה להאמר קודם עמה”ש.

17. שו”ע אור”ח מז:ט.

importance afforded to this service, as it is uniquely suited for achieving complete atonement for our misdeeds. One must therefore concentrate very intently during the recitation of the “thirteen attributes” and focus his attention on the precise meaning of each word. So significant is this recitation that the Talmud remarks, “A covenant is made with the ‘thirteen attributes’ that they never return empty-handed.” Meaning, when this service is recited properly, it is guaranteed to achieve the desired result of expiation for our wrongdoing.

Laws Pertaining to the “Thirteen Attributes”

A. One may not recite the “thirteen attributes” without the presence of a *minyan*, as *Halachah* classifies this recitation as a *davar she’be’kedushah* (a “sacred” prayer), which requires a *minyan*.¹⁸

B. If one began reciting the “thirteen attributes” with the congregation, but recites it slower than the rest of the congregation, he may complete the recitation even after they have completed it.¹⁹

C. If one recites *Selihat* privately, he may recite the “thirteen attributes” only if he reads them with the proper cantillation, and he should have in mind that he simply reads verses from the Torah, rather than reciting a prayer to G-d.²⁰

D. In such a case, even though the individual recites the “thirteen attributes” simply for the sake of reading verses from the Torah, and not as a prayer, he may nevertheless stop at the word “*ve’nakeh*” and is not required to complete the verse.²¹

18. עיין שו"ע או"ח תקס"ה: ה.

19. כה"ח שם

20. עיין שו"ע שם

21. עיין כה"ח קלא': כג.

E. When reciting the phrase "*va'yikra be'Shem Hashem*" ("He – G-d – called in the Name") before the "thirteen attributes," one must make a brief pause between the words "*be'Shem*" and "*Hashem*." If no pause is made, this phrase sounds as though it means, "He called in the Name of G-d," when in truth it means, "He – G-d – called in the Name," that is, it was the Almighty who declared the divine Name.²²

F. The *hazzan* should recite the phrase "*va'ya'avur Hashem al panav va'yikra*" ("G-d passed before him and declared") out loud, and the congregation should recite it softly along with him.²³ One should lower his head somewhat while reciting the words "*va'ya'avur Hashem al panav*" and then lift it while reciting "*va'yikra*." After the recitation of this phrase, the entire congregation recites aloud, in unison, the "thirteen attributes." One should make a slight pause between the first and second "*Hashem*" in the "thirteen attributes," as indicated by the cantillation. Some have the practice to lift their feet while reciting "*Hashem, Hashem*."²⁴

Reciting Selihot During Avelut (Mourning)

An *avel* (mourner) may not leave his home for the recitation of *Selihat* during the first week of mourning.²⁵ He should therefore either recite *Selihat* privately or assemble a *minyan* in his home. If, however, he must in any event go to the synagogue for *kaddish*, then he may attend the *Selihat* services in the synagogue, as well.²⁶ (Different views exist with regard to an *avel*'s recitation of the *tahanunim* during *Selihat*; in practice, it appears that an *avel* may be lenient and omit *tahanunim*.)

22. עיין כה"ח תקסה:כ.

23. עיין תורת מועדים א:יב.

24. עיין בא"ח פר' תשא הל' י-יא.

25. עיין רמ"א או"ח תקפא:א.

26. עיין כה"ח שם ס"ק לב.

The Sounding of the *Shofar* During *Selihat*

Some communities have the practice to sound the *shofar* when the “thirteen attributes” are recited during *Selihat*, and before the *kaddish titkabal* at the conclusion of the *Selihat* service. Tradition teaches that when Moshe ascended Mount Sinai to receive the second tablets, he sounded a *shofar* to inform the entire nation of his ascent in the hope of preventing a miscalculation. The first time Moshe ascended the mountain, the people miscalculated the time of his expected return and thus erroneously concluded that he would not be returning. This directly led to the tragic incident of the golden calf. Therefore, when Moshe ascended to receive the second tablets, he announced his departure with the sounding of the *shofar* so that there would be no misunderstanding.

Moshe’s sounding of the *shofar* thus signified *Benei Yisrael’s teshuvah* and sincere resolve not to repeat the mistake of the golden calf. It is to this *shofar* blast that the verse in Tehillim (47:6) refers when it declares, “G-d ascended with a blast; Hashem – through the sound of the *shofar*!” Some communities commemorate this momentous sounding of the *shofar* by blowing the *shofar* as part of the *Selihat* service during the month of Elul, when Moshe was atop Mount Sinai receiving the second tablets.²⁷ This custom is observed only in the presence of a *minyan*; a person praying *Selihat* privately does not sound the *shofar*.²⁸

Notwithstanding the importance and significance of this custom, if the *shofar* blast will wake up those living near the synagogue, then it is forbidden to sound the *shofar* during *Selihat*.²⁹

Selihat on a Day When a *Berit* is Held in the Synagogue

If a *berit milah* is performed in the synagogue one morning during the period of *Selihat*, and the congregation recites *Selihat* before daybreak, then the occasion of the *berit* does not affect the *Selihat* service; *tahanunim*

27. עיין כה"ח.

28. עיין בספר פסקי תשובות, ס' תקפא יג.

29. ילקוט יוסף, הלכות ר"ה, הערה כז.

are recited during *Selihat* as usual. If, however, *Selihat* are recited after daybreak and a *berit milah* will be performed after the morning prayers, then according to some authorities, *tahanunim* are omitted from the *Selihat* service; other authorities, however, disagree. Congregations who wish to be lenient and omit the *tahanunim* recitation may do so, as they have authorities on whom to rely. If a *hatan* is present in the synagogue, then, according to some authorities, *tahanunim* are omitted from the *Selihat* service regardless of when the service is recited.³⁰

Selecting a *Hazzan* for *Selihat*

A congregation should make a point to select as the *hazzan* for *Selihat* a person who has distinguished himself in Torah knowledge and *mitzvah* performance. He should also be married, and at least thirty years of age, as prayer takes the place of the *avodah* (the service in the *Mikdash*) which could be performed only by *kohanim* aged thirty and above. Furthermore, at age thirty people generally become more humble and subdued, which are necessary qualities for the *hazzan* who will represent the congregation before G-d. It is customary to choose as *hazzan* somebody who serves the community in some leadership capacity, and is thus keenly aware of the many troubles and challenges confronting the community. These qualifications apply as well to all those who assist the *hazzan* during the service.

A Torah scholar who does not have the other credentials takes precedence over somebody who has the other credentials but is not knowledgeable in Torah.³¹

Eating Before *Selihat*

One who arises before daybreak may eat or drink before *Selihat*. (According to Kabbalistic tradition, however, one should not eat if he awakens from a long sleep before daybreak, though he may drink.) After daybreak, one may not eat or drink before praying. It is permissible after

עין ספר פסקי תשובות, עמ' קפד. 30.

עין רמ"א תקפא: תועין משנ"ב שם ס"ק ט-ג. 31.

daybreak only to drink water; one may also drink tea or coffee if this will enhance his ability to concentrate during prayer, especially for those who find it difficult to function properly in the morning before drinking tea or coffee. In such a case, one may even add some sugar to neutralize the bitter taste of the tea or coffee.

Somebody who is ill may eat and drink before praying in the morning. One who feels hungry or thirsty is deemed “ill” for purposes of this *halachah* and may therefore eat and drink before praying if this will enhance his ability to concentrate.³²

Customs of the Month of Elul

There are numerous allusions in *Tanach* to the special quality of the month of Elul as a time for *teshuvah* and acts of kindness:

1. The first letters of the words in the phrase **אני לדודי ודודי לי** (“I am my beloved’s, and my beloved is mine” – Shir Hashirim 6:3) spell the word “Elul,” suggesting that this is a period suited for enhancing our relationship with the Almighty. Additionally, the final letters of the words in this phrase have the combined numerical value of forty, alluding to the forty days from Rosh Hodesh Elul until Yom Kippur.
2. Similarly, the first letters of the words in the phrase **[ומלה אלקיך] את לבבך ואת לבב [זרעך]** (“G-d shall ‘circumcise’ your heart and the heart of your offspring” – Devarim 30:6) spell the word “Elul,” indicating that this month is designated as a period of *teshuva*, for removing the spiritual flaws from our hearts.
3. The first letters of the words **[ומשלוח מנות] איש לרעהו** (“and sending packages each to his fellow, and gifts to the poor” – Esther 9:22) also spell the word “Elul,” symbolizing the importance of charity and acts of kindness during this month.

עיין שו"ע או"ח פט: ג-ד ומשנ"ב שם. 32.

4. Finally, the word “Elul” appears in the first letters of the phrase **לך [מקום] אנה לידו ושמתי** (“and G-d brought it to his hand – I will designate for you a place” – Shemot 21:13), indicating that this month provides refuge for a sinner by enabling him to more easily repent and thereby escape punishment.

Many people have the practice to observe a fast on Erev Rosh Hodesh Elul and conduct the “Yom Kippur Katan” service (which is recited in many communities every Erev Rosh Hodesh), in order to begin focusing their minds on *teshuvah*.³³

During the month of Elul one must carefully review his conduct and identify the areas requiring improvement. It is proper before going to sleep each night to recite *viduy* (confession) and review his conduct that day.³⁴

Some communities have the practice to recite each day from Rosh Hodesh Elul through Hoshanah Rabbah the 27th chapter of Tehillim – “*Le’David Hashem ori ve’yish’i*.” This Psalm begins by describing the Almighty as “my light and my salvation,” which is understood as a reference to Rosh Hashanah (“my light”) and Yom Kippur (“my salvation”). And, later in this chapter (verse 5), David speaks of G-d protecting him in His *sukkah*, an allusion to the festival of Sukkot.³⁵

There is a custom to perform *hatarat nedarim* (the annulment of vows) forty days before Rosh Hashanah and then again forty days before Yom Kippur. The basis for this practice is the phrase in the Torah **מפיו יעשה לא יחל דברו ככל היוצא** (“he shall not violate his word; he shall do all that leaves his mouth” – Bamidbar 30:3). The final letters of these words spell “Elul,” suggesting that during this month one must exercise particular care not to violate vows, and we therefore annul in Elul any vows we may have taken. This is done forty days before Rosh Hashanah and Yom Kippur because, as the Zohar comments, one who is sentenced to excommunication by the Heavenly Court remains in his state of

33. עיין כה”ח תקפא: כג.

34. עיין כה”ח תקפא: כד.

35. עיין משנ”ב תקפא: ב.

excommunication for a period of forty days.³⁶ The common practice is to perform *hatarat nedarim* on the *Motza'ei Shabbat* prior to the forty days before Rosh Hashanah, because on *Motza'ei Shabbat* people are generally present in the synagogue.

Women are not required to come to the synagogue for *hatarat nedarim*; instead, they may appoint their husbands as their *shali'ach* ("agent") and they perform the *hatarah* on the wives' behalf. If women's attendance in the synagogue would result in inappropriate mingling, then it is forbidden for them to come to the synagogue for *hatarat nedarim*, as this would constitute a *mitzvah ha'ba'ah ba'aveirah* – the performance of a *mitzvah* that entails the transgression of a sin.

Some people have the custom to recite ten chapters of Tehillim each morning during Elul after the *shaharit* service, such that they recite over the course of the month three hundred chapters (twice the entire Tehillim), the numerical value of the word *kofer* ("ransom," or "atonement").³⁷

On the 25th Elul, the day on which the world was created, it is proper to begin studying the story of creation in Parashat Bereishit. Each day, starting from the 25th of Elul, one day of creation is studied, culminating with the study of the sixth day, the day of man's creation, on Rosh Hashanah.³⁸

Weddings may be held during the month of Elul, and it is improper to unnecessarily delay a wedding until after Elul.³⁹

There is a practice among certain groups of pious Jews to have their *tefillin* and *mezuzot* checked during the month of Elul.⁴⁰

36. עיין כה"ח תקפא:יב, יט.

37. עיין כה"ח שם אות כב.

38. עיין כה"ח שם אות כא.

39. עיין שו"ת יחוה דעת ח"א.

40. עיין שו"ת יחוה דעת ח"א.

בְּרֵכּוֹת הַשַּׁחַר

כשמתעורר יאמר מיד "מודה אני", ואף-על-פי שלא נטל ידיו עדיין.

מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) **אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתְךָ:**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אדון הכל
היה חיות וחייה
יחדונתו **אֱלֹהֵינוּ**, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
כולם, המשגיח עלינו בפרט **מֶלֶךְ הָעוֹלָם,**
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אדון הכל
היה חיות וחייה
יחדונתו **אֱלֹהֵינוּ**, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
כולם, המשגיח עלינו בפרט **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת-הָאָדָם בְּחֶמְלָה, וּבָרָא בּוֹ נְקִבִּים וְנָקִיבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, שְׁאֵם יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם, אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אִי (י"ג: אִי) אֲפֹשֶׁר לְהַתְקִיֵּם אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ**, אדון הכל
היה חיות וחייה
יחדונתו **רוּפָא כָּל-בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:**

אֱלֹהֵי (יפסיק מעט), נִשְׁמָה שֶׁנִּתְּתָּ בִּי מְחֻרָה, אַתָּה בְּרָאתָה, אַתָּה יִצְרָתָהּ, אַתָּה נִפְחָתָהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְמַלְּכָהּ מִמְּנִי וּלְחַחֲזִירָהּ בִּי לַעֲתִיד לְבֹא. כָּל-זֶמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) **אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אדון הכל
היה חיות וחייה
יחדונתו **אֱלֹהֵי נִאֲלָהּ אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל-הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל-הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ**, אדון הכל
היה חיות וחייה
יחדונתו **הַמְחֲזִיר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵיָמִים:****

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, הנותן
לשכני בניה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, פוקח
עורים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, מתיר
אסורים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, זוקף
כפופים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, מלביש
ערמים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, הנותן
ליעף כח:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, רוקע
הארץ על המים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, המבין
מצעדי גבר:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, שעשה
כי בל-צרכי:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות מלך העולם, אויר
ישראל בגבורה:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
 מלך העולם, עושר
 ישראל בתפארה:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
 מלך העולם, שלא
 עשני גוי:

(האשה אומרת: גויה).

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
 מלך העולם, שלא
 עשני עבד:

(האשה אומרת: שפחה).

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
 מלך העולם, שלא
 עשני אשה:

(האשה אומרת בלי שם ומלכות: ברוך שעשני בראוני).

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו, תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
 מלך העולם, ותנומה מעפעפי:

יהי רצון מלפניך יהוה אדוני, אלהי ואלהי אבותי, שתרגילני
 בתורתך, ותדביקני במצותיך, ואל תביאני לידי חטא, ולא
 לידי עון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ותרחיקני מיצר הרע,
 ותדביקני ביצר הטוב, וכף את יצרי להשתעבד לך, ותנני היום
 ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, וגמלני
 חסדים טובים. ברוך אתה יהוה אדוני, גומל חסדים טובים
 לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יהוה אדוני, אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום
 ובכל יום ויום, מעי פנים, ומעצות פנים, מאדם רע, מיצר
 רע, מחבר רע, משכן רע, מפגע רע, מעין הרע, ומלשון הרע,
 מדין קשה, ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית, ובין שאינו
 בן ברית:

טוב לומר גם בקשה זו (עיי"ח שנה ראשונה פרשת וישב אות יד"ט).

וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּצִלֵּנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
וְיוֹם^א מִמַּלְשֵׁינוֹת, מַעֲדוֹת שְׁקָר, מִשְׁנָאת הַבְּרִיּוֹת, מַעֲלִילָה, מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה,
מִחֲלָאִים רָעִים, מִמַּקְרִים רָעִים וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל} ^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונהי} **אֱלֹהֵינוּ**, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} **מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר**
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ: וְהֵעֲרִיבָנָא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, ^{יאהדונהי}
וְנִהְיָ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל,
בְּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלֹא־מְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמּוֹה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל} ^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונהי}
הַמְלִמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל} ^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונהי} **אֱלֹהֵינוּ**, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} **מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר**
בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־^את־תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{אדון הכל} ^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונהי} **נֹתֵן הַתּוֹרָה:**

וַיְדַבֵּר יְהוָה ^{אדון הכל} ^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונהי} **אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר,**
כֹּה תִּכְרְבוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם: יִבְרַכְךָ יְהוָה ^{יאהדונהי}
וַיִּשְׁמְרְךָ: יָאֵר יְהוָה ^{יאהדונהי} **אֱלֹהֵינוּ** ^{יאהדונהי} **אֶלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: יֵשָׁא יְהוָה** ^{יאהדונהי} **אֶלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שָׂדוֹם: וְשָׁמוֹ** ^[מלרע] **אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲכַרְבֶּם:**

מוזמורי תהלים

תַּפְלֵלָה לְדָוִד, שְׁמַעְהָ יְהוָה^{יאהוונתי} צָדֵק, הַקְשִׁיבָה רַנְתִּי, הַאֲזִינָה תַּפְלִלָּתִי
 בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה: מוֹלֶפֶתִיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא, עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה
 מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְתָּ לִּבִּי, פָּקַדְתָּ לִּילָה, צָרַפְתָּנִי בַל תִּמָּצָא, וּמַתִּי בַל
 יַעֲבֹר פִּי: לִפְעֻלֹת אָדָם בִּדְבַר שִׁפְתֶיךָ, אֲנִי שִׁמְרָתִי אֲרַחֹת פְּרִיץ:
 תִּמְךָ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲלֹתֶיךָ, בַּל נִמוּטוּ פַעְמִי: אֲנִי קָרָאתִיךָ בִּי תַעֲנֵנִי
 אֵל, הֵט אָזְנְךָ לִי, שְׁמַע אִמְרָתִי: תַּפְלֵלָה חֲסִדֶיךָ, מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִמֶּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ: שְׁמַרְנִי כְּאִשּׁוֹן בֵּת עֵין, כִּצֹּל בְּנִפְיָה תַּסְתִּירֵנִי:
 מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׂדֹנִי, אִיכִי בְּנִפְשׁ יִקְפוּ עָלַי: תִּלָּבְמוּ סָגְרוּ, פִּימוֹ
 דְּבָרוֹ בְּגִאוֹת: אֲשֶׁרֵנוּ עָתָה סָבְבוּנוּ, עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאַרְץ: דְּמִינוּ
 בְּאַרְיָה יִכְסוּף לְטָרֶף, וּכְבָּפִיר יֵשֵׁב בְּמַסְתָּרִים: קוֹמָה יְהוָה^{יאהוונתי}
 קוֹדֶמָה פָּנָיו, תִּכְרִיעֵהוּ, פִּלְטָה נַפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבְךָ: מִמֶּתִים יִדְּךָ יְהוָה^{יאהוונתי}
^{יאהוונתי}, מִמֶּתִים מִחֲלָד, תִּלָּקֶם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תִּמְלֹא כְּטָנָם, יִשְׁבְּעוּ בָנִים,
 וְהַנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בַצֵּדֶךָ אֶחְזָה פָנֶיךָ, אֲשַׁבְּעָה בְּחֶקְיִי
 תִּמְוֶנְתֶּךָ:

לְדָוִד מִשְׁכִּיר, אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פֶשַׁע בְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב
 יְהוָה^{יאהוונתי} לֹא עֵין, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: בִּי תַּחֲרֹשְׁתִּי בְּלֹא עֲצָמִי,
 בְּשִׁאֲגָתִי בַל הָיוּם: בִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יְדֶךָ, נִהַפֵּךְ לְשֹׁדִי
 בְּחֲרָבִי קֵיץ סֵלָה: חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אוֹדָה
 עָלַי פֶשַׁעִי לִיהוָה^{יאהוונתי}, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֵין חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת
 יִתְפַּלֵּל בַּל חֲסִיד אֵלֶיךָ לָעַת מָצָא, רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֵלָיו לֹא
 יַגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תַּצִּירֵנִי, רְנֵי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: אֲשַׁבְּלֶיךָ
 וְאוֹרֶךְ בְּרָכְךָ זֶה תִּלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי: אֵל תִּהְיוּ בְּסוּם כְּפָרֶד אֵין
 חֶבֶן, בְּמִתְגַּ וְרָסֵן עָרִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע,
 וְחַבּוּטִם בִּיהוָה^{יאהוונתי} חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: שְׁמַחוּ בִיהוָה^{יאהוונתי} וְגִילוּ צִדִּיקִים,
 וְתִרְנְנוּ בַל יִשְׂרִי לֵב:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: כָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא, כַּאֲשֶׁר בָּא אֵל בַּת
 שֶׁבַע: חָנְנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב
 בְּכַסְּנִי מַעֲוֵנִי, וּמַחֲטָאתִי מַחְרֵנִי: כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע, וַחֲטָאתִי נִגְדִּי
 תָּמִיד: לָךְ לְבַדְּךָ חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶיךָ
 תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ: הֵן בְּעוֹזֵן חוֹלָלְתִּי, וּבַחֲטָא יַחֲמַתֵּנִי אִמִּי: הֵן אִמַּת
 חִפְצָתָ בַּטְּחוֹת, וּבְסַתֶּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר,
 תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׁלָג אֶלְכִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנָּה עֲצֻמוֹת דְּבִית:
 הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאֵי וְכֹל עוֹנְתִי מִחַה: לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ
 נָכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ, וְרוּחַ קִנְיָן אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי:
 הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶלְמָדָה פִּשְׁעִים דָּרְכֶיךָ,
 וַחֲטָאִים אֶרְיֶךָ יִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמוּם, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי, תִּרְנֵן
 לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ: אֲדַנִּי שְׁפָתִי תִפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי לֹא תַחֲפִץ
 זִכַּח וְאַתָּנָה, עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִכְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה, לֵב נִשְׁפָּר
 וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִכְזֹּחַ: הִטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּכְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם: אֲזִי תַחֲפִץ זִכְחִי צִדְקַת עוֹלָה וְכָלִיל, אֲזִי יַעֲלֶוּ עַל מִזְבִּיחַךָ פָּרִים:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד שִׁיר: לָךְ דְּמִיָּה תַּחֲלֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן, וְלָךְ יִשְׁלָם
 נֶגֶד: שְׁמִיעַ תִּפְלָה, עֲרִיךְ כֹּל בָּשָׂר יִבְאוּ: דַּבְּרִי עוֹנֹת נִכְרוּ
 מִנִּי, פִּשְׁעֵינוּ אֶתָּה תִּכַּפֵּרם: אֲשֶׁרִי תִכְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצִרְךָ, נִשְׁבַּעַה
 בְּטוֹב בֵּיתְךָ קִדֵּשׁ הִיבָלְךָ: נוֹרְאוֹת בְּצִדְקַת תַּעֲנִנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, מִבְּטַח
 כֹּל קִצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רַחֲקִים: מִכֵּין חֲרִים כִּכְחוֹ, נֶאֱזָר בְּגִבוּרָה: מִשְׁבִּית
 שָׁאוֹן יָמִים שָׁאוֹן גִּלְדֵּיהֶם וְחִמּוֹן לְאֻמִּים: וַיִּירָאוּ יִשְׁבֵּי קִצְוֹת מְאוֹתֶיךָ,
 מוֹצֵאֵי כֶּקֶר וְעָרֵב תִּרְנִין: פִּקְדוֹת הָאָרֶץ וְתִשְׁקָקָה רַבַּת תַּעֲשֶׁרנָה פִּלָּג
 אֱלֹהִים מִלֵּא מִיָּם, תִּכֵּן דָּגָם כִּי כֵן תִּכְנֶנָּה: תִּלְמִיָּה רוּחַ נִחַת גְּדוּרָה,
 בְּרִיבִים תִּמְגֶּנֶה צִמְחָה תִּכְרֶךָ: עֲטַרֹת שְׁנַת טוֹבְתְךָ, וּמַעֲגָלֶיךָ יִרְעִפוּ
 דָּשֵׁן: יִרְעִפוּ נְאוֹת מִדְּבָר, וְגִיל גִּבְעוֹת תַּחְגֶּרנָה: לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן
 וְעַמֻּקִּים יַעֲטִפוּ בָר, יִתְרוֹעֲעוּ אֵף יִשִּׁירוּ:

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מְזִמּוֹר: רָצִיתָ יְהוָה ^{יִחְזַקְיָהוּ} אֶרְצֶךָ, שְׁכַת שְׁבִית
 יַעֲקֹב: נִשְׂאתָ עוֹן עַמְּךָ, כִּסִּיתָ כֹּל חֲטָאתָם סִלָּה: אִסְפַּתְךָ כֹּל

עֲבַרְתָּ, הַשִּׁיבוֹת מִחֶרֶן אֶפֶד: שׁוּבוּ אֵלַי יִשְׁעֵנו, וְהִפֵּר פֶּעֶסֶק עַמּוֹ:
הִלְעוֹלָם תִּאֲנַף בָּנוּ, תִּמְשֹׁךְ אֶפֶד לְדֹר וָדֹר: הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ,
וְעַמְּךָ יִשְׁמְחוּ בָּךְ: תִּרְאֵנוּ יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} חֲסִידֶךָ, וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: אֲשַׁמְעָה
מִה יִדְבֵּר הָאֵל יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל}, כִּי יִדְבֵּר שְׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו, וְאֵל
יִשׁוּבוּ לְכִסְלָה: אֵךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ, לְשֹׁכֵן בְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: חֶסֶד
וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ, צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ: אֱמֶת מֵאֲרֶץ תִּצְמַח, וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם
נִשְׁקָף: גַּם יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} יִתֵּן הַטּוֹב, וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה: צֶדֶק לְפָנָיו
יִחַלֵּךְ, וְיִשֶּׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

תִּפְלֹה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף, וּלְפָנַי יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל}
שָׁמְעָה תִּפְלָתִי, וְשׁוּעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא: אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
בְּיוֹם צָר לִי, הִמָּה אֵלֵי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא, מִהַר עֲנֵנִי: כִּי כָלוּ בַעֲשָׁן
יָמִי, וְעַצְמוֹתַי בְּמוֹקֵד נִחְרוּ: הוֹפֶה בַעֲשׂוֹב וַיִּבֶשׁ לִבִּי, כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲבֹר
לְחַמִּי: מִקּוֹל אֲנַחְתִּי, דָּבַקָה עֲצָמִי לְבָשָׁרִי: דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר, הִיִּיתִי
בְּכּוֹס חֲרָבוֹת: שָׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה בַּצִּפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג: כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי
אוֹיְבִי, מְהוֹלֵלִי כִי נִשְׁבָּעוּ: כִּי אֶפֶר בְּלֶחֶם אֲבֹלָתִי, וְיִשְׁקֹנוּ בִבְכִי מִסֻּכָּתִי:
מִפְּנֵי זַעֲמֹךְ וְקִצְפֶּךָ, כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמִי כֶצֶל נָטוּי, וְאֲנִי בַעֲשׂוֹב
אִי־בֶשׂ: וְאַתָּה יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} לְעוֹלָם תִּשָּׁב, וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר: אַתָּה תִּקּוֹם
תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ,
וְאֶת עֲפָרָהּ יִחְנֹנוּ: וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל}, וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֶת כְּבוֹדֶךָ: כִּי בָנָה יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} צִיּוֹן, נִרְאָה בְּכִבּוּדוֹ: פָּנָה אֵל תִּפְלֹת
הָעָרָעַר, וְלֹא בָזָה אֶת תִּפְלָתָם: תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר וָדֹר אַחֲרוֹן, וְעַם נִבְרָא
יִחַלֵּל יָהּ: כִּי חֲשָׁקוֹ מִמְרוֹם קָדְשׁוֹ, יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} מִשְׁמַיִם אֵל אָרֶץ
הַבֵּישׁ: לְשִׁמְעַע אֲנָקָת אֲסִיר, לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתָהּ: לְסִפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} וְתַחֲלָתוֹ בִּירוּשָׁלַיִם: בַּחֲקֶכֶךָ עַמִּים יַחֲדוּ, וּמִמְלָכוֹת לְעִבּוֹד
אֶת יְהוָה^{יחזקאל} יִחְיֶה^{יחזקאל} עֲנָה בְּדֶרֶךְ בָּחִי, קֶצֶר יָמִי: אֲמַר אֵלֵי אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצִי
יָמִי, בְּדֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֶּת, וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שְׁמֹם:
הִמָּה יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד, וְכֹלָם בְּכָנָד יִכָּלוּ, בְּלִבּוֹשׁ תַּחֲלִיפָם וַיַּחֲלָפוּ:
וְאַתָּה הוּא, וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ: בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁבוּנוּ, וְזָרַעם לְפָנֶיךָ יִבּוֹן:

ויש נזהגים להוסיף

לְדָוִד, יְהוָה־נִי יִשְׁעִי מִמִּי אִירָא, יְהוָה־נִי יִשְׁעִי מִמִּי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} מִעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי
אֶפְתָּח: בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לְאַבְלָא אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִיבִי לִי
הִמָּה בָּשָׂרוֹ וְנִפְלֹ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלִי מַחֲנֶנָּה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקְוֶה עָלִי
מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} אוֹתָהּ
אֶבְקֶשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} כֹּל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנֶעֱמַם יְהוָה־נִי
וּלְבַקֵּר בְּחִיבָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם רָעָה, יִסְתָּרֵנִי בְּסִתֵּר אֱהָלוֹ
בְּצוֹר יְרוֹמָמֵנִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבִי סְבִיבוֹתִי וְאֶזְכָּרָה בְּאֱהָלוֹ
וּבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה לִיהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} שְׁמַע יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} קוֹלִי
אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְקֶשׁוֹ פָנֶי, אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}
אֶבְקֶשׁ: אֵל תִּסְתָּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאֶף עֲבָדְךָ, עֲזַרְתִּי חַיִּית אֵל
תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אִבִּי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}
יֶאֱסָפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} דְּרָכְךָ, וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי:
אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שָׁקֶר וַיִּפְחַח חֶמֶס: לֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי
לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} בְּאַרְצֵן חַיִּים: קִנְהָ אֵל יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}, חֹזֵק וַיֵּאֱמֵן
לְכָךְ וְקִנְהָ אֵל יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}:

לְדָוִד בְּרָכִי נִפְשִׁי אֶת יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}, וְכֹל קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ: בְּרָכִי
נִפְשִׁי אֶת יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} וְאֵל תִּשְׁבַּחְתִּי כֹל גְּמוּלָיו: חִסְלָח לְכָל עֲוֹנָי, ^{יִשְׁעִי מִמִּי}
הִרְפָּא לְכָל תַּחֲלֹאֲאִי: הִגְוִיל מִשְׁחַת חַיִּיבִי, הִמְעַטְרֵבִי חֶסֶד וְרַחֲמִים:
הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ, תִּתְחַדֵּשׁ בְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}
וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוֹקִים: יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמַשָּׁה, לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל
עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}, אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד: לֹא לִנְצַח
יָרִיב, וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא בַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ, וְלֹא בְעֲוֹנוֹתֵינוּ נִמְלֵךְ
עָלֵינוּ: כִּי בִגְבוּהַ שְׁמִים עַל הָאָרֶץ, גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יִרְאוֹ: בְּרַחֵק מְזַרְחַ
מִמַּעַרְב, הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ: בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, רַחֵם יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי}
עַל יִרְאוֹ: כִּי הוּא יָדַע וַיִּצְרֵנוּ, וְזָכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ: אֲנֹשׁ בַּחֲצִיר
יָמוּ, בְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצִּיץ: כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וַאֲיָנֵנוּ וְלֹא יִבְרָנֵנוּ עוֹד
מִקְוָמוֹ: וְחֶסֶד יְהוָה־נִי ^{יִשְׁעִי מִמִּי} מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאוֹ, וַצְדָּקָתוֹ לְבִנֵּי

בָּנִים: לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ, וּלְזֹכְרֵי בְּקִדּוֹ לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ בְּשֵׁמִים
 חֲבִין בְּסֵאוֹ, וּמִלְּבוֹתָיו בְּכָל מַשְׁלָח: בָּרְכוּ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ מִלְּאֲכִיו, גְּבֻרֵי
 כַּח עֲשֵׂי דְבָרוֹ, לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ כָּל צָבָאוֹ,
 מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת
 מְמִשְׁלָתוֹ, בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ

בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ, יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד, חוֹד וְהִדָּר
 לְבִשְׁתָּ: עֲטָה אוֹר בְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם בְּיָרִיעָה: הַמְקַרָּה בַּמִּים
 עֲלִיּוֹתָיו, הַשֶּׁם עֲבִים רְבוּבוֹ, הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאֲכִיו
 רוּחוֹת, מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לַחַט: יִסַּד אֶרֶץ עַל מְבוֹנֶיהָ, כָּל תְּמוּטָה עוֹלָם
 וָעַד: תַּחֲסֹם בְּלָבוֹשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מֵיִם: מִן גְּעַרְתָּךְ יִנּוּסוּן,
 מִן קוֹל רַעֲמָךְ יִחַפְּזוּן: יַעֲלֻ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת
 לָהֶם: גְּבוּרָה שְׁמִתָּ בָּרַעֲבוֹן, בָּרַעֲבוֹן לְבָסוֹת הָאֶרֶץ: הַמַּשְׁלִיחַ
 מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יַחֲלִבוּן: יִשְׁקוּ בָּרַחֲמֵי שְׁדֵי, יִשְׁפְּרוּ פְּרָאִים
 צִמָּאִם: עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם וְשִׁבּוֹן, מִבֵּין עֶפְרַיִם וְתִנּוּ קוֹל: מִשְׁקָה
 הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו, מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאֶרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה,
 וְעֵשֶׂב לְעִבְדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָהֶם מִן הָאֶרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ,
 לְהַצְחִיל פָּנִים מִשְׁמֹן, וְלָחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ,
 אֲרֻזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בִּיתָה:
 הָרִים הַגְּבֻחִים לַיַּעֲלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים,
 שְׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יָעַר:
 הַכְּפִירִים שְׂאֵנִים לְמִרְפֵּה, וְלִכְבֹּשׁ מֵאֵל אֲבֹלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסְפוּן,
 וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְּעִלּוֹ, וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב: מָה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵנוּ בְּלֹם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלְּאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיּוֹם
 גְּדוֹל וְרַחֵב יָדִים, שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר, חֵיות קִטְמֹנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם
 אֲנִיוֹת יַחֲלִבוּן, לְוִיתָן זֶה יִצְרַת לְשֹׁחַק בּוֹ: בְּלֹם אֵלֶיךָ יִשְׁפְּרוּן, לְתַת
 אֲבֹלָם בַּעֲתוֹ: תִתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר
 פָּנֶיךָ וַיִּכְחָלוּן, תִּסַּף רוּחָם יִגְעוּן וְאֵל עֶפְרַם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ

יִבְרָאוּן, וּתְחַיֵּשׁ פָּנַי אֲדָמָה: יְהוֹי כְבוֹד יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם, וְשִׁמְח
 יְהוָה^{יאהדונהי} בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד, וַיַּעַב בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה
 לַיהוָה^{יאהדונהי} בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי
 אֲשִׁמַּח בִּיהוָה^{יאהדונהי} יִתְמוֹן חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרָכִי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה^{יאהדונהי}, הַלְלִנִּי:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְּלֶלְךָ סֶלֶח: אֲשֶׁר הָעַם שָׁכְבָה
לֹא, אֲשֶׁר הָעַם שִׁיחָהוּ ^{יאהדונתי} אֱלֹהֵיו:

תִּהְיֶה לְדוֹר, אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד: בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלֶלְהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד:
גִּדּוֹל יְהוָה ^{יאהדונתי} וּמִהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר
יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדּוּ: הָדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: נַעֲזוּ גִבּוֹרֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְּלָתְךָ אִם־סִפְרָנָה:

וְכָר־רַב־טוֹבָךָ יִבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה ^{יאהדונתי}
אֶתְךָ אֲפִים וְגִדְּל־חֶסֶד: טוֹב־יְהוָה ^{יאהדונתי} לְכָל וְרַחֲמוֹ עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ יְהוָה ^{יאהדונתי} כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְחֹדֶעַ | לְבִנֵי הָאָדָם
גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים,
וּמִמִּשְׁלָתְךָ בְּכָל־דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה ^{יאהדונתי} לְכָל־הַנִּפְלָאִים,
וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה גּוֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ ^{יאהדונתי} וּבִסּוּחַ בּוֹ שִׁפְרֹסֶנּוּ בִּכְבוֹד, ^{יאהדונתי} וּמִשְׁבִּיעַ

לְכָל־חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְהוָה ^{יאהדונתי} בְּכָל־דִּרְכָּיו, וְחִסִּיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה ^{יאהדונתי} לְכָל־קִרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
בְּאֵמֶת: רִצּוֹן־יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֵת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יְהוָה ^{יאהדונתי} אֶת־כָּל־אֱהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה
יְהוָה ^{יאהדונתי} יִדְבֵּר פִּי, וְיִבְרַךְ ^{יאהדונתי} כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
וְנִאֲנַחְנוּ | גִּבְרָךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמן) בְּעֲלָמָא דִּי כְּרָא כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ, ^(אמן) בְּחֵיבוֹן וּבְיוֹמִיבוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאֹמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְם וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח,
וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמן) לְעֵלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאֹמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאֹמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

Man, why do you sleep?¹

בֶּן אָדָם, מַה־לָּךְ נִרְדָּם,

Arise, call out with
supplications!

קוֹם קְרָא בְּתַחֲנוּנִים.

Pour forth [your] prayer, seek
absolution
from the Master of Masters.²

שִׁפְךָ שִׁתָּה, יְרַשׁ סְלִיחָה,

מֵאֲדוֹן הָאֲדוֹנִים.

1. "Man, why do you sleep?"

The Midrash (Vayikra 2,8) comments that the term *ben adam* expresses a sense of love and adoration, and is thus used specifically in reference to people of the highest statute. Throughout the Book of Yehezkel, for example, Hashem consistently refers to the prophet Yehezkel as *ben adam*.

The rhetorical question "Why do you sleep" may be understood in two ways. First, it perhaps addresses those who have despaired from repentance, who feel incapable of correcting their misconduct or unworthy of earning Hashem's acceptance. This prayer urges such people not to fall into the "sleep" of despair, and to instead make the effort to perform *teshuvah*. Particularly in light of our stature as *ben adam*, people of distinction, we must trust in our ability to repent and restore our relationship with Hashem (*Ohalei Yaakov*). Secondly, this passage perhaps refers to the "sleep" of spiritual indifference. The Rambam (*Hilchot Teshuvah* 3:6) speaks of the sounding of the *shofar* as serving as a "wake-up call" to *teshuvah*, summoning those who have become entrenched in the material and physical vanities of the world and admonishing them to begin the process of introspection and repentance. Similarly, the question "Why do you sleep" is intended to awaken us from our apathy in advance of the Days of Judgment.

2. "The Master of masters"

The Sages admonish, "Do not cry out to Michael or to Gavriel, who are masters of the earth, but rather to the Master of Masters." Our prayers are to be directed not towards powerful men and not even to the angels, but rather to the Almighty Himself. (*Ohalei Yaakov*)

Wash and cleanse [yourself]
– do not delay
before the days are gone.³

רְחֹץ וּמָחַר, וְאַל תִּאָּחֵר,
בְּמָרָם יָמִים פְּנוּיִם.

Run quickly for help

וּמִהֲרָה, רוּץ לְעֹזָרָה,

to He who dwells in
the heavens.

לְפָנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנוֹיִם.

Flee from both iniquity and evil,

וּמִפְשַׁע, וְגַם רָשָׁע,

and be frightened of calamities.

בְּרָח וּפָחַד מֵאֲסוּיִם.

3. “before the days are gone”

This may refer to the “days” of human life which pass very quickly, as the verse declares (Tehillim 144:4), “*Our days are like a passing shadow*,” meaning, the shadow of a bird during flight, which vanishes just as quickly as it appears. Alternatively, this passage perhaps speaks of the *Yamim Nora'im*, the Days of Awe, which are an especially propitious time for repentance and forgiveness, offering us an opportunity that we must seize quickly before this period passes. (*Oholei Yaakov*)

The analogy is drawn to a villager who had a request to submit to the king, but, being just a simple peasant, could not get an audience with the king. One day, the king was lost in the forest and eventually arrived at this villager’s home where he requested lodging. The villager realized that the opportunity had arrived to submit his request to the king, but he figured he still has time before the king left. Each day he would delay making the request, until finally the king took leave of the village and the opportunity was lost. Similarly, when the month of Elul begins Hashem “comes to the village,” we have the opportunity to repent and earn His favor. Unfortunately, many of us figure we can wait and delay *teshuvah* until Rosh Hashanah. But then, on Rosh Hashanah, people become preoccupied with the *Yom Tov* celebration and decide they will begin *teshuvah* after the holiday. Once Rosh Hashanah concludes, they feel that they might as well wait until Yom Kippur, but on Yom Kippur they find themselves too weary from the fast to think seriously about repentance and spiritual growth. They have thus squandered the special opportunity that this period affords us to draw closer to Hashem and improve ourselves.

Please, pay heed to those
who know Your Name
– faithful Israel.

אָנא שְׁעָה, שְׁמֹךְ יִדְעִי,
יִשְׂרָאֵל נְאֻמָּנִים.

לָךְ אֲדֹנֵי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים:

Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame.⁴

Stand as a fighter and overcome
[your הרע],
so as to confess [your] sins.⁵

עֹמֵד בְּנֶגֶב, וְהִתְנַבֵּר,
לְהִתְנַדֹּת עַל חַטָּאִים.

4. “Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame”

Rabbenu Yonah of Girondi, in his classic work *Sha'arei Teshuvah* (1), speaks of *bushah*, shame, as one of the fundamental components of the process of repentance. The experience of shame for one's sin, as the Talmud comments (*Berachot* 12b), has the capacity to earn forgiveness for not only that transgressions, but for all his misdeeds. This experience occurs when a sinner contemplates the greatness of Hashem, His complete knowledge of everything we do and think, and the gravity of violating His word. The feeling of shame is compounded when one considers how kindly Hashem has treated him, and that he has nevertheless had the audacity to sin.

We therefore declare, “Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame.” By recognizing the Almighty's “righteousness,” the compassion and grace that He has shown us, our shame and humiliation for our wrongdoing is increased manifold.

5. “Stand as a fighter and overcome”

The first stage of the *teshuvah* process is *viduy*, confession, admitting to having acted wrongly. Admitting guilt is something that many people find difficult to do; it takes considerable inner strength to confess to wrongdoing. As the verse in Eichah (3:39) declares, “About what can a man complain? Each man [gever] for his sins!” Confession is possible only by a *gever*, a man of inner strength. We are therefore bidden to “stand as a fighter and overcome” the natural tendency to insistently affirm one's innocence. (Midrash Eichah 3,40)

Somberly petition the
Almighty God
to atone for [your] iniquity,

יְהוָה אֵל דָּרֹשׁ, בְּכַבֵּד רֹאשׁ,
לְכַפֵּר עַל פְּשָׁעִים.

For never have the concealed
[our sins]
been beyond Him

כִּי לְעוֹלָם, לֹא נִעְלָם,
מִמֶּנּוּ נִפְלְאוֹת.

And everything that is said

is read before Him.

וְכָל־מֵאֲמָר, אֲשֶׁר יֵאמָר,
לְפָנָיו הֵם נִקְרָאִים.

The Compassionate One shall
have compassion upon us,
as a father has compassion
for his children.⁶

הַמְרַחֵם, הוּא יְרַחֵם,
עָלֵינוּ, בְּרַחֲם אָב עַל בָּנָיו:

לְךָ אֲדֹנָי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ בִשָּׁת תּוֹפִים:

Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame.

Alternatively, this passage perhaps refers to the strength required to overcome one's evil inclination. A person can never sit on his laurels and feel confident in his ability to withstand the pressures of his *yetzer ha'ra*. The Talmud (*Kiddushin* 80b) notes that even during periods of mourning and distress the evil inclination has the power to lead a person to sin. One must therefore stand guard at all times like a "fighter" to wage the bitter battle against his sinful impulses and tendencies.

Finally, some scholars explain the term *gever* in this passage to mean "rooster," rather than "fighter." Just as a rooster is endowed with the ability to discern between night and day, so are we called upon to carefully distinguish between good and evil, between *mitzvot* – which resemble the light of day – and sins – which are compared to the dark of night. If we truly seek to repent and achieve spiritual greatness, we must ensure to differentiate between acceptable and unacceptable conduct, between the kind of lifestyle the Torah demands, and that which it forbids. (*Oholei Yaakov*)

The following section consists of a series of verses relevant to the theme of divine mercy and forgiveness. The Arizal has noted the profound Kabbalistic allusions embedded within the words in these verses, and one must therefore recite them with great care and intense concentration.

How can we complain, and
what can we say?⁷

מִהַ נִּתְאָוִינְךָ וּמִהַ נֹאמֵר,

What can we speak, and how
can we defend ourselves?⁸

מִהַ נִּדְבֵּר וּמִהַ נִּצְטָדֵק:

6. "as a father has compassion for his children"

The *Roke'ah*, in his commentary to the *Siddur* (p. 371), draws a distinction between the term *raham* ("compassionate") and *hanun* ("gracious"). The latter term, *hanun*, refers to an emotion that is evoked as a result of pleas and supplication. *Rahum*, by contrast, describes a person (or the Almighty) who feels naturally inclined to show mercy, even when the other party does not ask. A parent is said to feel *rahamim*, compassion, for his child because he is naturally drawn to helping and acting kindly towards the child, regardless of whether or not the child requests it. We thus beseech Hashem to show us compassion as a parent shows compassion to his child, that He help and care for us even before we turn to Him in prayer.

Furthermore, a parent will not delay assisting his child in his time of need; he will immediately turn his attention to the child to offer help. We ask Hashem to similarly answer us immediately during times of trouble and despair (*Radak*, *Yeshayahu* 63:47).

Our basis for making such a request, that Hashem treat us as His children, is the fact that He himself referred to the Jewish people as "*My son, My firstborn*" (*Shemot* 4:22). The Talmud (*Shabbat* 89b) relates that when *Benei Yisrael* sinned Hashem consulted with the three patriarchs, in the hope that one of them would lobby on behalf of their descendants. Yitzhak Abinu argued that Hashem should forgive them because He considered them His children, and a parent is always prepared to forgive a child. The Jewish people then lifted their eyes to the heavens and declared to the Almighty, "You have forever been our Father, our Redeemer." Our status as the Almighty's children grants us the right to ask that despite our unworthiness, and regardless of the sins we committed, He should nevertheless allow us to return and accept our *teshuvah*.

7. "How can we complain, and what can we say?"

This phrase is taken from a sequence of verses in the Book of *Eichah* (3:37-40): "*Who is it that declared that something should happen that Hashem had not ordained? Is it not from the word of the Supreme Being that evils and good emerge? About*

We shall search through
and examine [our conduct],⁹
and then return to You –

נִחְפְּשֶׁה דְּרֵכֵינוּ וְנִחְקְרָה,
וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ:

what can a man complain? Each man for his sins! We shall search through and examine [our conduct], and then return to Hashem."

All that happens to us on earth has been ordained by Hashem in accordance with our conduct. The Talmud teaches that even the most minor mishaps and inconveniences, such as bruising a finger or pulling the wrong item out of one's pocket, are responses from Hashem for a person's wrongdoing. Certainly, then, we are to perceive serious calamities, Heaven forbid, as punishments from the Almighty. Therefore, when crisis or calamity strikes, a person can complain only about his own failings and shortcomings that have led to his misfortune.

Viewing misfortunes as coincidence and happenstance constitutes sheer heresy. This was the attitude and belief of the wicked nation of Amalek, which denied the miraculous nature of the plagues that struck Egypt and attributed them to the forces of nature. The Torah (Debarim 25:19) commands that we obliterate the memory of Amalek, in order that we eliminate this denial of Divine Providence, and the belief that everything occurs through coincidence. Likewise, Hashem warns that if we *"treat Me with happenstance"* (26:21), and deny that the troubles that have befallen us were sent by Him, then *"I, too, shall treat you with happenstance"* (26:24); He will take away His special providence and allow us to be governed solely by the natural forces.

As we stand before Hashem to beg for His forgiveness and salvation, we acknowledge that the dangers confronting us have resulted from our misdeeds, and, ultimately, we have nobody to blame but ourselves.

8. *"What can we speak, and how can we defend ourselves?"*

This phrase is taken from the Book of Bereishit (44:16), which tells that when Yosef's goblet was discovered in Binyamin's sack, the brothers exclaimed, *"What can we speak, and how can we defend ourselves?"* They were caught "red-handed" and could not make any excuses or claims in their defense. Similarly, we must not make any excuses for ourselves in an attempt to shirk responsibility for our misdeeds. Like Yosef's brothers, we are to come forth honestly and confess our guilt.

9. *"We shall search through and examine [our conduct]"*

A person must carefully examine his conduct to determine the areas that require improvement. As Rabbenu Yonah discusses in *Sha'arei Teshuvah* (1:36), a person

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause.*

For Your right hand is outstretched

כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה,

to accept those who return.

לְקַבֵּל שׁוֹבִים:

Those who return to you
with all their heart –¹⁰

שׁוֹבִים אֵלֶיךָ בְּכָל-לֵב,

accept their petitions
in Your mercy.

שׁוֹעֲתָם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ:

who does not regularly review and examine his behavior is unable to perform *teshuvah*, as he will remain blissfully unaware of his flaws and imperfections. It is of particular importance to examine one's conduct when misfortune strikes, so that he can identify the possible reasons for why he is deserving of punishment (*Berachot* 5a). One must also ensure to carefully review his conduct during the month of *Elul*, in preparation for the Days of Judgment. In fact, the *Kaf Ha'hayyim* writes that each night during *Elul* one should examine and assess his behavior during that day.

Rabbenu Yonah (*Sha'arei Teshuva*, 3:1) explains the difference between the two terms employed in this verse – *nahpesah* ("search") and *nahkorah* ("examine"). *Nahpesah* refers to searching through one's conduct to identify the sins he has committed. The next stage, *nahkorah*, requires the sinner to assess the severity of each of his sins. The more a person realizes the gravity of his misdeeds, the greater sense of remorse he will experience, and the more meaningful a level of *teshuvah* will he be able to achieve.

10. "Those who return to you with all their heart"

Teshuvah must be performed "with all one's heart," with a sincere, genuine resolve to change. The Rambam writes (*Hilchot Teshuvah* 2:3) that if a person confesses without resolving in his heart never to repeat the sin, he resembles somebody who immerses in a *mikveh* while holding a rodent in his hand. A person obviously cannot achieve purification through immersion before he discards the item that rendered him *tamei* (impure). Likewise, a person cannot possibly hope to cleanse himself of sin if he still holds on to the sin, the source of his impurity. *Teshuvah* thus requires letting go of one's misdeeds by resolutely committing himself to never return to his sinful behavior. The Rambam teaches (*Hilchot Teshuvah* 2:2) that when a person makes this sincere resolution, "the Knower of hidden things will testify about him that he will never return to this sin again." This means either that he should summon

We have come before You
in Your abundant mercy,¹¹
we have knocked at Your doors
like poor men and paupers.

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ,
בְּדִלִים וּבְרָשִׁים דִּפְקֵנוּ דְלָתֶיךָ:

We have knocked at Your doors,
compassionate and gracious One,
Do not turn us away from You
empty-handed.

דְלָתֶיךָ דִּפְקֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן,
אַל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:

Our King, do not turn us
away from You empty-handed,
For You listen to prayer.

מִלְפָּנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אַל תִּשְׁיבֵנוּ,
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

Hashem as a witness to his complete departure from his sinful conduct, or that Hashem will automatically serve as a witness to his successful *teshuvah*.

Complete *teshuvah*, as the Rambam defines it (*Hilchot Teshuvah* 2:1), is achieved when a person encounters the same situation in which he had committed the given sin, and refrains from sinning for no other reason than the desire to repent. When this occurs, the individual has indeed established himself as a *ba'al teshuvah*. Rabbenu Yonah (1:49) comments that when the Sages speak of repentance “reaching to the Throne of Glory,” they refer to this level of *teshuvah*, where a person finds himself in the same situation in which he had sinned and abstains from the given misdeed.

11. “We have come before You in Your abundant mercy”

The Sages teach (see Rashi, *Bereishit* 1:1) that Hashem had initially planned to govern the world solely with the attribute of strict divine judgment. He realized, however, that man could not survive if he would be constantly subject to the strict, inflexible rules of justice. Hashem therefore introduced as well the attribute of mercy. The Talmud (*Berachot* 7a) teaches that the Almighty Himself “prays,” as it were, for His attribute of mercy to triumph over His attribute of justice, as it is only through the attribute of mercy that His nation can survive.

In this passage in the *Selichot* we acknowledge that according to the rules of strict justice, every sin invites punishment. It is therefore only “in Your abundant mercy,” on the basis of the divine attribute of mercy, that we approach Hashem and ask that He grant us forgiveness. We therefore continue, “we have knocked at Your doors like poor men and paupers.” We stand before Hashem as beggars asking for an undeserved gift, for kindness and compassion that we truly have not earned.

He who listens to prayer —¹²

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה,

All flesh approaches You.

עֲדִיד כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ:

He who listens to supplication –

שׁוֹמֵעַ תַּחֲנֻנָּה,

all who live approach You;

אֲלֵיךְ כָּל־הַרוּחֹת יָבֹאוּ:

All who live approach You,

יָבֹאוּ אֲלֵיךְ הַרוּחֹת,

and all souls.

וְכָל־הַנְּשָׁמָה:

The soul is Yours and
the body is Your handiwork –

הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פַּעֲלֶךָ,

Have pity on Your creation.¹³

חֹסֶה עַל עֲמָלְךָ:

12. “He who listens to prayer – all flesh approaches You”

All people turn to Hashem in prayer because He has already demonstrated that He “listens to prayer,” that He is prepared to accept our pleas and forgive our misdeeds (*Ibn Ezra, Tehillim* 65:4).

The Midrash (*Shemot Rabbah* 21:4) advances a different reading of this verse, whereby the term “adecha” (“approaches You”) refers to a crown. This verse teaches that the ministering angels take all the prayers recited by the Jewish people and place them as a crown atop the Almighty’s head, as it were, referring to the pride Hashem takes in our heartfelt prayers.

13. “The soul is Yours and the body is Your handiwork – Have pity on Your creation”

As we do not deserve to have our prayers accepted, we appeal to G-d on the basis of the fact that both our body and soul belong to Him; even wicked sinners are the “handiwork” of the Almighty and thus earn His favor. The Midrash tells that when G-d drowned the Egyptian army in the Sea of Reeds, the ministering angels requested permission to sing praises, but G-d responded, “My handiwork is drowning – and you wish to sing songs?” We pray that our status as G-d’s “handiwork” should render us worthy of His compassion despite our misdeeds.

The soul is Yours and the
body is Your handiwork –
O Rock, to whom there
is none similar – ¹⁴
have pity on Your creation.

הַנֶּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פְּעִלְךָ,
צוּר אֲשֶׁר אֵין דּוֹמֶה לָךְ,
חֲסֹם עַל עֲמָלְךָ:

The soul is Yours and the
body is Your handiwork –
Hashem, act for
Your Name's sake.¹⁵

הַנֶּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פְּעִלְךָ,
יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
יְהוָה, יִתְפָּאֵר

We have come [dependent]
upon Your Name – ¹⁶
Hashem, act for
Your Name's sake,

אֲתָאנוּ עַל שְׁמֶךָ,
יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
יְהוָה, יִתְפָּאֵר

14. "O Rock, to whom there is none similar"

The word *tzur* (generally translated as "Rock") also relates to the word *tzayar*, "painter." No artistic work can possibly compare with the wonder and magnificence of G-d's work in implanting soul within a body. The human being is such a majestic creation, we plead, that G-d should treat it with care, compassion and sensitivity.

15. "The soul is Yours and the body is Your handiwork – Hashem, act for Your Name's sake"

Since the human being belongs to G-d, any harm brought upon him as punishment will infringe upon divine honor, in that His handiwork and possession will be broken and deficient. (See *Rashi, Yirmiyahu* 14:7)

16. "We have come [dependent] upon Your Name"

When we speak of Hashem's "Name," we refer to the primary attributes for which He is known, particularly His quality of kindness and compassion. Our right to approach the Almighty in prayer and hope for our prayers' acceptance stems not from our piety and worthiness, but rather from G-d's boundless compassion. As Daniel (9:18) declared, "For it is not on the basis of our piety that we pour forth our supplications before You, but rather on the basis of Your abundant compassion." When we approach Hashem we are "dependent upon Your Name," meaning, upon the Almighty's attribute of mercy.

For [the sake of] בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ,
 Your Name,¹⁷
 because, Almighty King, “gracious
 and compassionate” is Your Name.

Your Name is שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ,
 called upon us,¹⁸
 Hashem, our God. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ

Your Name is called שְׁמֶךָ נִקְרָא בְּקִרְבֵּנוּ,
 in our midst –¹⁹
 Do not disown us,
 Hashem our God. אֵל תִּנְיָחֵנוּ יְהוָה יֵאָדוּנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ:

Our God, we are אֱלֹהֵינוּ, בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ,
 ashamed by our actions
 And humiliated
 by our iniquities.²⁰ וְנִבְלָמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ:

17. “For [the sake of] Your Name”

We pray to the Almighty to spare us punishment not because we are not deserving of punishment, but rather because G-d is “gracious and compassionate.”

18. “Your Name is called upon us”

The Jewish people are referred to as *am Hashem*, “the nation of God”; furthermore, the Divine Name of *E-I* is incorporated in the name “*Yisrael*.” Thus, our defeat at the hands of our enemies would disgrace the Almighty Himself, with whom *Am Yisrael* is so closely associated. (*Radak, Yirmiyahu 14:9*)

19. “Your Name is called in our midst”

The *Shechinah* resides within each and every person in the form of the human soul. We beseech Hashem not to abandon us, for if He does the wicked nations will conclude that He left us due to His inability to protect us from them. (Commentaries to *Yirmiyahu (14:9)*).

20. “Our God, we are ashamed by our actions and humiliated by our iniquities”

When a person commits a wrongful act in the presence of other people, he feels shame and humiliation. But if nobody sees the act, we do not feel embarrassed, even

We have no mouth
with which to respond
Nor [the audacity]
to lift our forehead,

אֵין לָנוּ פֶּה לְהַשִּׁיב,
וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ:

For our transgressions
are numerous –
We have sinned
against You.²¹

כִּי רַבּוּ מַשׁוּבוֹתֵינוּ,
לְךָ הִטָּאֵנוּ:

We, together with our
fathers, have sinned;
We have transgressed
and perpetrated evil.²²

הִטָּאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ,
הִעֲשִׂינוּ הַרְשָׁעוֹנוֹ:

though we know that Hashem sees everything that we do. The reason is because we are not sufficiently cognizant of the Almighty's omniscience; if we truly lived with a keen awareness of Hashem's presence, we would feel equally ashamed of our wrongdoing even if no other people observed our actions. When performing teshuvah a person should endeavor to feel humiliated and even blush on account of his sins, as if they had been made public. (*Rabbenu Yonah, Sha'arei Teshuvah*, 1)

The term *nichlamnu* ("humiliated") denotes a more intense experience of shame than *boshnu* ("ashamed"), whereby the shame causes a person's face to change colors (as in *Tehillim* 69:7).

21. "We have sinned against You"

What makes our sins particularly grievous is the fact that we committed them against the Almighty, the greatest and most powerful Being on earth, and for this we are deserving of especially severe punishment. (See *Malbim, Yirmiyahu* 4:7)

22. "We, together with our fathers, have sinned; We have transgressed and perpetrated evil"

We have followed the sinful ways of our forefathers, only whereas they transgressed inadvertently or due to the pressures of the evil inclination, we have transgressed willfully, with complete clarity of thought and deliberate intent.

Furthermore, when children perpetuate the sinful conduct of their parents, the gravity of the sin is increased manifold as it becomes more fully ensconced within

What shall we say before You, מה נאמר לפניך יהוה אלהינו,
 Hashem our God?
 What can we speak, מה נדבר ומה נצטדק:
 how can we defend ourselves?

What shall we say before You, מה נאמר לפניך יושב מרום,
 who dwells on high,²³
 And what shall we tell before ומה נספר לפניך שוכן שחקים:
 You, who resides in the heavens –

Surely You know
 both the concealed
 and the revealed. הלא הנסתרות והנגלות,
 אתה יודע:

You know the hidden
 secrets of the world
 And the concealed
 mysteries of all who live.²⁴ אתה יודע רזי עולם,
 ותעלומות סתרי כל־חי:

the family mindset and tradition. Thus, for example, the wicked are often referred to as *rasha ben rasha* (“wicked one, son of a wicked one”), a term that reflects the degree to which the sinful conduct has become entrenched and embedded with the individual’s lifestyle and attitudes.

23. “who dwells on high”

The reference to the Almighty dwelling “on high” (*marom*) is taken from a verse in the Book of Yeshayahu (57:15). We employ here the verb *yoshev* (“dwells”), rather than the verb *shochen* employed in this verse, because the term *yoshev* is associated with Hashem’s righteous judgment, as in the verse (Tehillim 9:5), “*There I sat [yashavti] upon the throne as a righteous judge.*” (*Abudarham*, commentary to Yom Kippur service)

24. “You know the hidden secrets of the world and the concealed mysteries of all who live”

Since the Almighty created all people and exercises full control over our souls, He naturally has access to all the concealed information in our minds and feelings in our hearts. (*Abudarham*, commentary to Yom Kippur service)

You search through all
[man's] inner chambers
And see the kidneys
and the heart.

אַתָּה חוֹפֵשׁ בְּלִי-חֲדָרַי בְּטֶן,
רוֹאֶה כְּלָיוֹת וְלֵב:

Nothing is
concealed from You,
And nothing is hidden
from before Your eyes.²⁵

אֵין דָּבָר נִעְלָם מִמֶּךָ,
וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

If our iniquities have
testified against us,²⁶
Hashem, act for
Your Name's sake.

אִם עֲוֹנוֹנוּ עָנוּ בָנוּ,
יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

If You retain [our] iniquities,
O God,
Hashem, who will survive?

אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר-יְהוָה,
אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד:

25. "You search through all [man's] inner chambers and see the kidneys and the heart. Nothing is concealed from You and nothing is hidden from before Your eyes"

The heart is the seat of man's thoughts, and the kidneys are the source of his ideas and planning. As Hashem has access to both the heart and the kidneys, nothing at all is concealed from Him; He knows everything that a person ever does, says or thinks.

The phrase "Nothing is concealed from You" refers to Hashem's knowledge of man's thoughts and actions, while "nothing is hidden from before Your eyes" speaks of Hashem's ability to see all objects in the earth, from one end to the other. (Abudarham, commentary to Yom Kippur service)

26. "If our iniquities have testified against us"

Satan brings all our sins before the Almighty and they serve as witnesses testifying against us (*Roke'ah*, commentary to the *Siddur*). We therefore beseech Hashem that if, indeed, there is testimony against us, He should forgive us at least for His Name's sake.

For with You is forgiveness²⁷

בִּי-עֲמֹךְ הַפְּלִיחָה,

So that You be feared.²⁸

לְמַעַן תִּירָא:

For with You is
the source of life;
Through Your light shall
we behold light.²⁹

בִּי עֲמֹךְ מְקוֹר חַיִּים,

בְּאוֹרְךָ נִרְאָה-אוֹר:

For it is not on the basis of our
righteousness that we pour forth
our supplications before You,
But rather upon Your
abundant compassion.

כִּי לֹא עַל צְדִקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ,

כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

27. "If You retain [our] iniquities, O God, Hashem, who will survive? For with You is forgiveness..."

Only Hashem Himself has the power to pardon sin; He has not granted this authority to any angel. In these verses (Tehillim 130:3-4) we ask that Hashem govern us directly, rather than through the agency of an angel, for otherwise there would be no possibility of achieving atonement for our wrongdoing. (See *Midrash Tanhuma*, Parashat Mishpatim, 18.)

28. "so that You be feared"

Had Hashem authorized an angel to grant forgiveness to sinners, people would be tempted to sin and rely on the assumption that the angel would forgive them, since the sin is committed against Hashem, and not against the angel. Hashem therefore retained the power of forgiveness exclusively for Himself, in order to discourage man from sinning. (*Metzudat David*, Tehillim 130:130:4)

29. "For with You is the source of life; through Your light shall we behold light"

The reference here is to the eternal life of the soul, which continues to exist even after the body's demise and will be rewarded with the "light" of the World to Come, which far exceeds any reward that could be granted in this world. (*Ibn Ezra*, Tehillim 36:10)

*Some have the custom to
recite only the first and last stanza.*

For Your sake, my God,³⁰ favor
the nation who comes before
You early in the morning³¹ to
plead before You in the morning
service. Pay heed, My Lord, and
act without delay.

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, רְצֵה עִם לְךָ שַׁחַר,
לְחִלּוֹת פְּנִיךָ, בְּמַעֲמֹד
הַשַּׁחַר. אֲדֹנָי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תָּאֲחֵר:

For Your sake, My God, draw from
the depths of the sea those who
have had their fill of poisonous
weeds and wormwood in
their countries of wandering
and captivity. Look upon their
oppression and destitution, pay
no heed to their betrayal, and
turn Your ear to their petition
during the morning prayer.
(Pay heed, My Lord...)

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, דִּלֵּה מִמַּצְלֹת יָם,
שְׂבִיעֵי רוּשׁ וְלָעֵן, בְּבֵית
נֹדֶם וְשִׁבְיָם. וְשׁוּר לְחֶצֶם
וְעִנִּים, וְאַל תִּפֶּן לְמָרִים, וְהִט אָזְנוֹ
לְשׁוֹעִם, בַּתְּפִלַּת הַשַּׁחַר: אֲדֹנָי
הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תָּאֲחֵר:

30. "For Your sake, My God..."

This hymn serves as an introduction to the prayer recited later: "Listen, Adonai; forgive, Adonai; Pay heed, Adonai, and act without delay; for Your sake, my God..." Acknowledging that we do not deserve Hashem's forgiveness, we ask that He act for His sake, rather than for ours.

31. "Early in the morning"

The Sages teach that the Almighty "wanders," as it were, throughout the eighteen thousand worlds each day, and it is during the early morning hours when He is located here in our world. These hours are thus a particularly propitious time for earning Hashem's compassion.

For Your sake, My God, make
a favorable sign and have pity
upon the despondent souls who
thirst for waters of deliverance.
Gather those who are dispersed,
scattered to every corner, whose
skin has darkened as a result
of their many tribulations.
(Pay heed, My Lord...)

לְמַעַנְךָ אֱלֹהִי, וַעֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת.
וְחֵן נַפְשוֹת עֲצוּבוֹת, לְמִי
יֵשֶׁע צָמְאוֹת. וְקַבֵּץ נִדְחִים,
פְּזוּרִים בְּכָל־פְּאַוֹת, אֲשֶׁר מְרַב
תְּלַאֲוֹת, עוֹרֵם^א מְאֹד שָׁחַר: אֲדֹנִי
תִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֶר:

For Your sake, My God, may
Your compassion be stirred,
and hear from Your heavenly
abode the voice of Your nation
who bear Your wrath, anger and
fury, and whose hearts spin from
carrying the burden of Your fear.
(Pay heed, My Lord...)

לְמַעַנְךָ אֱלֹהִי, יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ,
וּמִמְעוֹן שְׁמוֹךָ, שְׁמַע קוֹל
עַמֶּךָ. סוּבְלִי אִפְךָ, קִצְפְּךָ וְזַעַמְךָ.
וּמִנְשׂוֹא אִימֶיךָ, לָבָם^א מְאֹד
סַחֲרָחַר: אֲדֹנִי תִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֹּאחֶר:

For Your sake, My God,
have compassion on Your
impoverished ones and bring
them joy in place of their
anguish. Guide them with Your
counsel, perform wondrous
kindness, please have pity and
mercy upon those who have
been carried [by Hashem]
since birth³² [their becoming a
nation], since exiting the womb.
(Pay heed, My Lord...)

לְמַעַנְךָ אֱלֹהִי, יִדְלֶיךָ תִּרְחַם.
וְשִׂמְחָם^א מִיּוֹנָם, וּבְעֲצָתְךָ
תִּנְחָם. וְהַפֵּלֵא חֲסָדֶיךָ,
וְחוֹסֶה נָא וְרַחֵם. עֲמוּסִים^א מִבֶּטֶן,
וּמִרְחֵם^א מִשָּׁחַר. אֲדֹנִי תִקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֶר:

32. "Who have been carried [by Hashem] since birth"

This phrase is taken from a verse in the Book of Tehillim (110:3), and has been understood as a specific reference to Abraham Abinu, who already in his mother's

Hazan says and congregation repeats:

Listen, *Adonai*; forgive, *Adonai*;
Pay heed, *Adonai*, and act
without delay;³³ for Your sake,
my God, for Your Name is called
upon Your city and Your nation.

אֲדֹנָי | שְׁמָעָה, אֲדֹנָי | סִלְחָה, אֲדֹנָי
תִּקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֲלֵי
תָאֲחֵר, לְמַעַן אֵלֹהֵי, בִּי-שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:

Hazan says and Congregation repeats:

Listen, *Adonai*; forgive, *Adonai*;
Pay heed, *Adonai*, and act
without delay; for Your sake,
my God, for Your Name is called
upon Your city and Your nation.

אֲדֹנָי | שְׁמָעָה, אֲדֹנָי | סִלְחָה, אֲדֹנָי
תִּקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֲלֵי
תָאֲחֵר, לְמַעַן אֵלֹהֵי, בִּי-שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:

womb was endowed with a unique spirit and intellect such that he recognized the Almighty at the age of 3. The Zohar (vol. 2, Parashat Yitro, 81a) comments that Abraham's merit is aroused during the early morning hours, and we thus invoke his merit as we stand before Hashem and recite the early-morning Selihot prayers.

33. "Listen, our Lord; forgive, our Lord; pay heed, My Lord and act without delay"

The first letters of the words *shema'ah* ("listen"), *selahah* ("forgive"), *hakshivah* ("pay heed") and *aseh* ("act") are *shin*, *samech*, *hei* and *ayin*, which may be read as an acronym for the four types of capital punishment employed in ancient times by Jewish courts: *sekilah* (stoning), *serefah* (burning), *hereg* (death by the sword) *ve'henek* (and strangulation). One should think of these forms of execution while reciting these words and accept upon himself all four punishments.

Furthermore, the second letters of these words are *mem*, *lamed*, *kof* and *ayin*, which spell the word "Amalek." One should thus have in mind as well our hope and prayer that the Almighty soon eliminate all traces of Amalek and its evil forces from the world.

The Vilna Gaon, in his commentary to the introduction to the Zohar, noted that the number of prohibitions in the Torah – 365 – corresponds to the number of days in the solar year. The solar year actually extends for 365 days and six hours, which is represented by the letters ששה"ו, which, as mentioned, may be read as an acronym for the four forms of capital punishment. (*Oholei Yaakob*)

Bring us back to You,
Adonai and we shall come
 back;³⁴ renew our days as of old.

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה,
 חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

*Hazan recites first clause of each stanza,
 and congregation responds with the final clause.*

The tribe of Judah
 is in straits and in distress;
 Does a lion [Israel's enemies]
 roar in the forest³⁵ [unless
 it has a found prey, referring
 to the Jewish people]?

שָׁבַט יְהוּדָה בְּדַחַק וּבְצָעָר,
 הֲשִׁיחַ אֲרִיָּה בַיָּעַר:

34. "Bring us back to You, O God, and we shall come back"

The Midrash (end of *Midrash Eichah*) tells that the Jewish people asked Hashem to first awaken their hearts to repentance, in response to which they will sincerely repent and return to His service. The Almighty, however, insisted that *Benei Yisrael* take the first step towards *teshuvah* before He accepts them back. Ultimately, the Jewish people agree that they would be required to take the initial, small step – "like a needle hole" – and then Hashem will inspire them to return to Him in complete *teshuvah*. Accordingly, this verse should be understood to mean, "Bring us back to You, O God, when we come back." As we have now made the initial, small step towards repentance, by confessing our misdeeds and expressing our remorse and desire to improve, we now ask Hashem to stir our hearts to complete the process of repentance. (*Etz Yosef*)

35. "Does a lion roar in the forest..."

This phrase is taken from a verse in the Book of Amos (3:4) – "Does a lion roar in the forest, unless it has found prey?" – which Rashi interprets as a metaphoric reference to the Babylonian emperor Nevchadnetzar. The *Ohalei Yaakov* adds that "the forest" refers to the *Bet Ha'mikdash*, which is often called "*ya'ar ha'levanon*" ("the forest of Lebanon" – *Melachim I* 7:2 and elsewhere). Nevuchadnetzar's primary "roar" – his main objective – was the destruction of the Temple, and we now pray that the Almighty build it for us once again, continuing along the theme of the earlier passage, "renew our days as of old."

Fathers and sons long
for Your deliverance –

The poor and the impoverished.

מְקוֹיִם יְשׁוּעַתְךָ אֲבוֹת וּבָנִים,

הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים:

Stand in the breach lest
we be subject to ridicule.

Why, Hashem, shall You
stand at a distance?³⁶

עֲמֹד בַּפְּרִץ בִּלְ נִהְיָ לְשִׁחָק,

לָמָּה יִתְנַסֶּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִתְנַסֶּה בְּרָחוּק:

Your turtledove [Israel] has
reached the gates of death.³⁷

He who resides upon the
Kerubim – appear!³⁸

יוֹנָתָךְ עַד שַׁעְרֵי מוֹת הִגִּיעָה,

יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה:

36. “Why, Hashem, shall You stand at a distance?”

The Midrash (*Pesikta Rabbati* 31) tells that during the three and a half years when *Benei Yisrael*'s enemies besieged Jerusalem, the *Shechinah* stood upon the Mount of Olives, just east of the city, calling to the nation to repent, but they ignored the call. When the city was finally destroyed and the people exclaimed, “Why, Hashem, shall you stand at a distance?” God criticized the people, noting that He had in fact been very close, and it was they who ignored His call.

37. “Your turtledove [Israel] has reached the gates of death”

King Shelomo compares *Benei Yisrael* to the Almighty's “turtledove” in the Book of Shir Ha'shirim (2:14): “My turtledove in the crevice of the rock...show me your appearance, let me hear your voice...” The *Mechilta* (Beshalah, 2) explains that when *Benei Yisrael* found themselves trapped against the Sea of Reeds, they resembled a dove which sought refuge from a pursuing vulture in the crevice of a rock, where it was threatened by a deadly snake. *Benei Yisrael* were similarly trapped between the raging waters of the sea and the pursuing Egyptian army, and at that moment turned their eyes upwards to Hashem, realizing that they could survive only through His intervention. We, too, find ourselves surrounded on all sides by our foes, and, at the “gates of death,” depend only on Hashem's mercy for salvation.

Bring us help
against the oppressor.
Is Hashem's hand limited?

הִבֵּה לָנוּ עֲזֶרֶת מִצָּר,
הַיָּד יְהוָה (וְהַיָּד הַיְחִידָה) תִּקְצֹר:

Renew our days in
our long ancient exile.
Behold, He neither sleeps
nor slumbers.

תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ בְּגִלּוֹת יִשָּׁן,
הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן:

Remember Your children
who are in a land not theirs,
That no foreigner shall
come near them.

זְכֹר בְּנֶיךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,
וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם:

Disclose the concealed [end of
exile] for she who is left alone.
Mount Zion shall [then] rejoice;
the cities of Judah shall exult.

כִּי תִפְתָּחַם גִּלָּה לְגִלְמוּדָהּ,
יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן, תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:

Our petitions shall ascend
to the uppermost heavens –
The Almighty One, the King who
sits upon the throne of mercy.

שְׁוַעֲתֵנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמוֹם,
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

38. "He who resides upon the Kerubim – appear!"

The *Shechinah* resided upon the Kerubim during the time of the Temple, but over the course of the Temple's destruction it left the Kerubim and ultimately left Jerusalem altogether (*Eichah Rabbah – Petihta*, 25). We beseech Hashem to restore His *Shechinah* to the *Bet Ha'mikdash*, where it will once again reside upon the *Kerubim*, forever.

*At this point in the service the congregation rises;
for more laws pertaining to Va'ya'abor, refer to page 6.*

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy³⁹ and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation,⁴⁰ eliminating [their sins] one at a time;⁴¹ who offers abundant forgiveness to sinners⁴²

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנֵּחַ בְּחַסְדֹת, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מְחִילָה לַתַּשָּׁאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְרָקוֹת עִם כָּל-

39. *"The Almighty One, the King who sits upon the throne of mercy"*

The Divine Name of *Elokim*, which refers to Hashem's attribute of justice, has the numerical value of 86 – the same numerical value as the word *ha'kisei* – "the throne" – indicating that the divine throne is one of strict of justice. Nevertheless, the prayers recited by the righteous have the capacity to transform the throne into a "throne of mercy." Thus, even *Kel* – or *Elokim*, the divine attribute of justice – sits upon "the throne of mercy" as a result of the prayers of the *sadikim*. (*Zohar Hadash – Tikunim*, vol. 2, 84a)

40. *"who...acts kindly, who pardons the iniquities of His nation"*

The term *hasidut* refers specifically to the quality of silence in the face of ridicule and denigration. The Almighty exemplifies this trait by "pardoning the iniquity of His nation"; even when we betray Him and disregard His laws, He tolerates our wrongdoing and forgives. (*Roke'ah*)

41. *"eliminating [their sins] one at a time"*

This can also be read to mean, "He eliminates the first sin." Hashem removes a person's first sin from the scale, such that should his sins equal his merits, the scales will nevertheless tip in his favor. (*Rashi, Masechet Rosh Hashanah* 17a)

42. *"who offers abundant forgiveness to sinners"*

The *Pesikta* tells that wisdom, prophecy and Torah were all asked the question of how a sinner should be punished. Wisdom and prophecy responded that a sinner deserves death, while the Torah answered that he should bring a sacrifice and thereby earn atonement for his wrongdoing. This question was then posed to the Almighty, who replied, "He should perform *teshuvah* and be atoned." Strictly speaking, atonement should require death or at least physical suffering or a financial loss. Nevertheless, Hashem "offers abundant forgiveness to sinners," granting atonement to any sinner who sincerely repents, without demanding that he spend money or endure physical pain, or even that he observe multiple fasts. (*Roke'ah*)

and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their evil.⁴³ The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes⁴⁴ – recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes],⁴⁵ as You made known to the humble

man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: “Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*.” And there it is written:

בְּשֵׁר וְרוּחַ, לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם
 גּוֹמֵל. אֵל! חוֹרְתָנוּ לְזִמְר מִדּוֹת
 שְׁלֹש עשרה, זְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹש עשרה, כְּמוֹ שְׁחֻרְעַת לָעֵנִי
 מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יִיְיָ
 יְהוָה יִאֲדוֹנָי יִאֲדוֹנָי כְּעֵנִי וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם,
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה יִאֲדוֹנָי: וְשֵׁם
 נֶאֱמַר :

43. “He does not repay them in accordance with their evil”

Normally, when a person publicly humiliates his fellow and later asks forgiveness, the victim will demand that he express his remorse in the presence of the same people before whom he had insulted him. The Almighty, however, “does not repay them in accordance with their evil.” Even if somebody publicly denigrates Hashem, He is prepared to forgive him if he performs private *teshuvah*, and He does not demand a public acknowledgment of guilt. (*Roke’ah*)

44. “The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes”

During Moshe’s prayers on behalf of Israel in the wake of the sin of the golden calf, Hashem informed him that in future generations, whenever Israel sins, they should declare these Thirteen Attributes of divine mercy. He reassured Moshe that even when the nation’s *zechut avot* – the merit of their forefathers – has been depleted, they can still earn forgiveness by reciting the Thirteen Attributes as part of the prayer service. (*Masechet Rosh Hashanah* 17b; Rashi, *Shemot* 33:19)

45. “recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes]”

Hashem established a “covenant” with the Thirteen Attributes that when they are invoked by *Benei Yisrael* in prayer, they will never “return empty-handed” without earning the nation forgiveness. (*Masechet Rosh Hashanah* 17b, based on *Shemot* 34:10)

“Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins].”

“And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion.”

“And He said: I shall have all My goodness pass before you and call the Name of God before you; I shall be gracious to the one to whom I am gracious, and I shall have compassion upon the one upon whom I have compassion.”

וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶת־פָּנָיו
וַיִּקְרָא: א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ג אֵל ד רַחוּם ה וְחַנוּן,
ו אֶחָד אֲפִים ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֶמֶת:
ט נֶצֶר חֶסֶד י לְאֵלִים, י נִשְׂא עֵין
יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקְחָה:

וּסְלַחַת לְעֵינֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ
וְנִחַלְתֵּנוּ:

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹב
עַל פָּנֶיךָ, וּקְרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה
לְפָנֶיךָ, וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֻן,
וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

The *first attribute – Hashem*

The Name of H-V-Y-H signifies the divine attribute of mercy. The first of the two references to “Hashem” in the thirteen attributes describes the compassion G-d shows us despite knowing that we are prone to sin. Even though He foresees our future mistakes and transgressions, He nevertheless deals with us kindly and mercifully.

The *second attribute – Hashem*

The second “Hashem” in the thirteen attributes refers to G-d’s compassionate treatment with His people after they have transgressed. When the Almighty visits punishment upon a sinner, and the sinner accepts

the punishments as atonement for his wrongdoing and repents, G-d then shows him compassion and brings an end to his suffering. (*Me'am Lo'ez*)

The **third attribute – Kel** (“Almighty”)

The term *Kel* generally refers to G-d's unlimited power over the natural world. In this context, it points to His willingness to perform miracles to save a person from trouble. (*Me'am Lo'ez*)

Alternatively, this attribute speaks of G-d's abundant compassion beyond that which is expressed by the Name *H-V-Y-H* (*Divrei David*, explaining Rashi to Shemot 34:6). G-d not only provides people with their basic needs, but also bestows upon them blessings far exceeding what they need to survive (*Gur Aryeh, Shemot 34:6*).

Finally, *Kel* perhaps refers to G-d's power as manifest in His ability to provide food for all His creatures (*Tosefot, Rosh Hashanah 17b*). This quality of G-d indeed signifies His boundless power and might, as the Sages comment (*Pesahim 118a*), “A person's sustenance is as difficult as the splitting of the Sea of Reeds.” G-d's provision of sustenance is deemed no less wondrous and reflective of divine power than the miraculous splitting of the sea.

The **fourth attribute – rahum** (“compassionate”)

Even before a sinner performs *teshuvah* and earns atonement, G-d deals compassionately with him in allowing him to continue living in the hope that he will repent. According to the rules of strict justice, an unrepentant sinner should not be allowed to survive. But G-d, in His infinite mercy, sustains the individual and anxiously awaits his *teshuvah*. (*Me'am Lo'ez*)

Rahum has also been understood as a reference to G-d's compassionate protection over people, ensuring that they do not confront any situations of crisis or hardship. (*Tosefot, Rosh Hashanah 17b*)

The **fifth attribute – hanun** (“gracious”)

When G-d bestows blessing upon the righteous in this world, He does so without diminishing from their “credit” in the World to Come. Rather than considering their success in this world as reward for their piety, G-d grants them success as a gift, such that all their reward will be received in the next world. The attribute of *hanun* refers to this manifestation of G-d's grace, in granting the righteous prosperity in this world only as a gift, rather than diminishing from their reward in the World to Come. (*Me'am Lo'ez*)

Others explain *hanun* as signifying the kindness G-d performs in extricating people from situations of crisis, or as a reference to kindnesses He performs for those who are undeserving. (*Tosefot, Rosh Hashanah 17b*)

The *sixth attribute* – *erech apayim* (“slow to anger”)

Targum Onkelos (Shemot 34:6) understands *erech apayim* to mean that G-d “distances anger.” This refers to the comment in the Talmud Yerushalmi (Ta’anit 2:1) that G-d ensures that *Af* and *Heimah*, the two angels of wrath and destruction, are sent far away from His court. Should *Benei Yisrael* sin and G-d responds by summoning these angels to bring punishment, *Benei Yisrael* will likely repent by the time they arrive and thereby earn atonement.

Erech apayim thus means that G-d deals very patiently with the wicked, withholding punishment often for extended periods of time. In order to allow sinners the opportunity to escape punishment by performing *teshuvah*, He does not visit retribution upon them immediately, and rather waits for them to repent and earn atonement. (*Me’am Lo’ez*)

The *seventh attribute* – *rav hesed* (“abundant in kindness”)

If a person’s accumulated merits do not exceed his sins, and are rather equal to his sins, G-d, in His infinite kindness, will “tip the scales” in his favor to grant him a share in the World to Come. (*Me’am Lo’ez*)

According to the Vilna Gaon, *rav hesed* refers to kindnesses G-d performs for a person even though he is undeserving. Normally, when a person gives a gift, he gives an item of relatively low value, as he intends merely to express his feelings for the recipient. This is as opposed to payment for work performed, which at times could be a very high amount in accordance with the services rendered. When it comes to the Almighty, however, everything He gives us – regardless of whether or not it was earned – is given in large quantities. This attribute is thus described as *rav hesed* – abundant kindness – emphasizing the fact that even when we are undeserving, He bestows upon us abundant kindness.

The *eighth attribute* – *emet* (“truth”)

G-d remains true to His word; He can be trusted to fulfill His promises and to grant a person reward for the *mitzvot* he performs. (*Me’am Lo’ez*)

In a slightly different vein, the Vilna Gaon explains *emet* to mean that G-d grants us full reward for our *mitzvah* performance. In his view, the word *rav* ("abundant") modifies both *hesed* and *emet*, and speaks of the abundance we receive from G-d both when He rewards us for our *mitzvot* (*emet*) and when He grants us an undeserved, gratuitous gift (*hesed*).

**The *ninth attribute* – *notzer hesed le'alamim*
("retains kindness for thousands [of generations]")**

The reward earned through performing good deeds extends to one's descendants for two thousand generations; they all reap the rewards of a person's *mitzvot*.

In the Book of Devarim (7:9), Moshe speaks of G-d extending the reward for *mitzvot* for only one thousand generations, as opposed to this verse, which speaks of reward being granted for two thousand generations. The Rashbam therefore understands that here, too, the Torah actually refers to only one thousand generations, and not two thousand. Rashi, by contrast, distinguishes between *mitzvot* performed with love, for which G-d extends the reward over two thousand generations, and those performed out of fear, which are rewarded for only one thousand generations. The Ra'avam explains that neither figure is intended as a precise number, but rather as an expression of G-d's boundless kindness. In truth, the reward for a *mitzvah* extends to one's descendants for all time, and is not bound to any specific number of generations.

The *tenth attribute* – *nosei avon* ("tolerates iniquity")

The term *avon* ("iniquity") refers specifically to sins committed intentionally, with the full knowledge that the act is forbidden. Even if a person knowingly commits a transgression to satisfy a desire, G-d is prepared to forgive and offer atonement after the sinner genuinely repents. (*Me'am Lo'ez*)

A number of explanations have been offered for why the term *nosei*, which literally means "lifting," is used in reference to forgiveness. The Talmud (*Rosh Hashanah* 17) explains that G-d "lifts" our sins off the scales so that our merits will outweigh our sins, and thus forgiveness is described as "lifting." Others (Radak, *Ha'ketav Ve'ha'kabbalah*) suggest that G-d removes the sin from a person's record as if lifting a weight off his back.

The Ra'avam, in a slightly different vein, explains that a person who was wronged by his fellow experiences a desire for vengeance as if it were a burden on his shoulders. G-d, however, lifts this "burden" of desire for vengeance without actually delivering punishment and exacting revenge for the sins committed against Him.

The **eleventh attribute** – *va'fesha* ("[tolerates] betrayal")

This refers to sins committed not for pleasure or gratification, but purely for the sake of rebellion against G-d. This attribute speaks of G-d's willingness to accept *teshuvah* even in such cases, and grant atonement to those who had purposely betrayed Him. (*Me'am Lo'ez*)

The **twelfth attribute** – *ve'hata'ah* ("[tolerates] sins")

This refers to inadvertent sins, for which G-d grants atonement in response to *teshuvah*. This verse thus speaks of G-d forgiving all three categories of sin: intentional sins, sins committed as an act of rebellion, and inadvertent violations.

The Gemara (*Yoma* 36b) raises the obvious question as to why the verse must specify Hashem's preparedness to forgive unintentional sins. Once we are told that He forgives willful violations – including those committed for the sake of rebellion – it is obvious that He will forgive our unintentional transgressions, as well. The Gemara answers by explaining this clause to mean that Hashem is prepared to treat willful violations – even those committed for the sake of rebellion – as unintentional sins. Hashem tolerates *avon* and *pasha*, our intentional sins, by transforming them into *hata'ah*, inadvertent transgressions. These three attributes thus speak of the remarkable power of *teshuvah* to have our willful violations looked upon as unintentional acts. (*Me'am Lo'ez*, *Ha'ketav Ve'ha'kabbala*)

The **thirteenth attribute** – *ve'nakeh* ("and absolves")

Rather than visiting harsh retribution upon sinners, G-d allows them to earn absolution through light punishments brought upon them in small, periodic installments. (*Me'am Lo'ez*)

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Abraham the beloved –
on account of *Va'ya'abor*.⁴⁶

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קְנִימָה דְאַבְרָהָם
רַחֲמֵימָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Yitzhak, who was bound
[upon the altar] -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קְנִימָה דְיִצְחָק
עֲקִידָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Yaakob, the perfect one -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קְנִימָה דְיַעֲקֹב
שְׁלֵימָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Moshe the prophet -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קְנִימָה דְמֹשֶׁה
נְבִיאָה, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Aharon the *kohen* -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קְנִימָה דְאַהֲרֹן
כֹּהֵנָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

46. "Remember for us the covenant... on account of *Va'ya'abor*"

The Sages teach (Masechet Derech Eretz 1:16) that the Almighty made a special covenant with each of our great forefathers – Abraham, Yitzhak, Yaakob, Moshe, etc. – and we thus invoke the promises made to each of them in our effort to earn Hashem's forgiveness.

The Gemara in Masechet Shabbat (55a) establishes that the merit of our patriarchs expired at some point during the period of the First Temple. However, as the *Or Zarua* (vol. 1, Laws of Prayer, 106) explains, the Gemara refers only to the merit's ability to assist us independently; when invoked in prayer, however, our ancestors' merit always retains its capacity to bring us forgiveness.

Compassionate One!
Remember for us the merit
of Yosef the righteous one -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדָבָר לָן זְכוּתָהּ דְּיוֹסֵף
צְדִיקָא, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of David, the anointed king -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדָבָר לָן קְיָמָה דְּדָוִד
מִלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Pinhas, the zealous one -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדָבָר לָן קְיָמָה דְּפִינְחָס
קַנְיָא, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the prayer
of King Shelomo -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדָבָר לָן צְלוּתָהּ דְּשִׁלְמֹה
מִלְכָּא, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Raise Your right hand and make
Your deliverance sprout forth -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲרִים יְמִינְךָ וְאַצְמַח
פְּרִקְנֵךְ, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One! We have
come shamefaced⁴⁷ to call out
before You. Have pity on us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא בְּכַסּוּפֵי אַפִּין אֲתִינָא
לְמִקְרֵי קַמְךָ רַחֵם עָלָן, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One! Reveal
Your might and deliver us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא גְלִי גְבוּרָתְךָ וּפְרַח
לָן, בְּדִי' וַיַּעֲבֹר:

47. "We have come shamefaced"

The Talmud (*Berachot* 12b) comments that when one commits a transgression and experiences humiliation as a result, all his sins are forgiven. Humiliation causes a person to cover his face, and thus one is rewarded for humiliation by having his sins "covered" and erased from his record. (*Ohalei Yaakov*)

Compassionate One! רַחֲמָנָא דִּינָן אִפִּיק לְנִהוּרָא,
Bring forth our judgment to light - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא דִּינָא דְחַיֵּי טָבִי גִזֵּר עָלָן,
Issue for us a verdict of good life - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא הִדְרֵךְ שְׁוִי עָלָן,
Bestow Your glory upon us - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפַּרַע בְּעוֹבְדָנָא
Do not punish us in accordance בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
with our sinful ways
- on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא זִיוָךְ אֲשֶׁרִי עָלָן,
Bestow Your radiance upon us - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא זְכוֹן חֲפָשִׁיָּךְ,
Search our merits for us - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא חֲשׁוֹב עָלָן טָבוֹן,
Think of us favorably - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא טָבוֹן סְגִיָּאן אֵייתִי עָלָן,
Bring much goodness upon us - בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
on account of *Va'ya'abor*.

Compassionate One! רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגַּלֵּן רַחֲמֶךָ עָלָן,
May Your compassion be בְּדִיס וַיַּעֲבֵר:
aroused upon us -
on account of *Va'ya'abor*.

During the Ten Days of Repentance we add the following:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of life -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּתִבְנָן בְּסֵפֶרָא חַיִּי,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book
of compassion -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּתִבְנָן בְּסֵפֶרָא דְּרַחֲמִי,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of
the righteous and the pious -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּתִבְנָן בְּסֵפֶרָא דְּצַדִּיקִי
וְחַסִּידִי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of
the upright and the perfect -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּתִבְנָן בְּסֵפֶרָא דִּישְׁרִי
וְתַמִּימִי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of good
livelihood and good sustenance -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּתִבְנָן בְּסֵפֶרָא דְּפִרְנָסָתָא
מִבְּתָא וּמִזֹּוֹנֵי טְבִי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

Compassionate One!

Restrain Your anger and
fury from us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּבֹשׁ חֲמָתָא וְרָגָז מִנָּן,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!

Do not completely destroy us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבִיד גְּמִירָא דָּן,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!

Forgive and forego our
sins and iniquities -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא מַחַל וּשְׁבַח לְחֻבִּין
וְלַעֲוֹן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Shine upon us the light
of Your goodness -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא נְהוֹר טוֹבָךְ אֲנַחְר עֲלֵנוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Be for us a assistance and support
- on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא סָעִיד וּסְמוּךְ הָיוּ לָנוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Make for us a favorable sign -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא עֵבִיד עֲמָנָא אַתָּא לְטוֹב,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Open the heavens for our prayers
- on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פִּתַּח שָׁמַיָא לְצִלוֹתֵינוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Willingly accept our prayers -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא צִלוֹתָנָא קִבֵּל בְּרַעְיָא,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Accept our prayers and
petitions in times of trouble -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא קִבֵּל צִלוֹתֵינוּ וּבָעוֹתֵינוּ
בְּעֵדֵן עֲקָתֵינוּ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Have compassion on our souls -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נַשְׁמָתֵינוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Bring a good year upon us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא שְׁתָּא טַבְתָּא אִייתִי
עֲלֵנוּ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Retract from Your anger -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא תִּנּוּב מִרְגָּזְךָ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Let us not return empty-
handed from Your presence⁴⁸ -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדָּר רִיקָם מִן
קַמְךָ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

"Hashem passed before him
[Moshe] and called 1. *Adonai*,
2. *Adonai*, 3. the Almighty One
4. who is compassionate 5. and
gracious, 6. slow to anger, 7. and
abundant in kindness 8. and
truth. 9. He retains kindness
for thousands [of generations],
10. and tolerates iniquity,
11. betrayal 12. and sins, 13. and
absolves [sins]."

וַיַּעֲבֹר יְהוָה לְפָנָיו יְהוָה
וַיִּקְרָא: א יְהוָה יְהוָה
ב יְהוָה יְהוָה ג אֵל דְּרַחוּם ה וְחַנּוּן,
ו אֲדָרָךְ אֲפִים ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֵמֶת:
ט נֶצֶר חֶסֶד יֵאֱלָפִים, י נִשָּׂא עוֹן
יא וּפְשָׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

"And You shall forgive our
iniquities and our sins, and take
us as Your portion."

וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵינוּ
וְנִתְקַבְּלָנוּ:

48. "Let us not return empty-handed from Your presence"

This concluding phrase is taken from the Talmud's statement that the Thirteen Attributes "do not return empty-handed," meaning, their recitation will never be rejected without achieving forgiveness. As the *Vaya'abor* prayer is based upon this Talmudic passage concerning the power of the Thirteen Attributes, we conclude this prayer with a direct reference to this comment of the Gemara. (*Ohalei Yaakov*)

There are no longer
men of faith,⁴⁹
who come with the
strength of their deeds,⁵⁰

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אֶבְרוּ,

בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:

Mighty ones to stand
in the breach,
to ward off [harsh] decrees.⁵¹

גִּבּוֹרִים לַעֲמֹד בַּפְּרֵץ,

לְוָחִים אֶת־הַגְּזֵרוֹת:

49. "There are no longer men of faith"

We no longer have those who have complete faith in Divine justice, who raise no questions or challenges against the Almighty's rule and governance of the world. (*Ohalei Yaakob*)

50. "who come with the strength of their deeds"

The Talmud (*Berachot 17b*) comments that whereas most people receive their sustenance from the Almighty undeservedly, as a charitable gift from Hashem, the righteous earn their livelihood through their piety. As an example of this type of *tzadik* the Talmud points to Rabbi Hanina ben Dosa, who subsisted on just a small portion of carob each day, without ever questioning or challenging Hashem's justice. *Tzadikim* such as these, who never question divine justice, "come with the strength of their deeds," meaning, they rightfully deserve the Almighty's favor, and do not have to request undeserved, charitable gifts. And, as the *Gemara* there comments, the entire Jewish nation is sustained and fed in their merit. As we lament in this passage, we unfortunately no longer have men of this stature, who approach Hashem in prayer "with the strength of their deeds," and we must therefore beg for undeserved kindness (*Ohalei Yaakob*)

51. "Mighty ones to stand in the breach to ward off [harsh] decrees"

The phrase "Mighty ones to stand in the breach" refers to *tzadikim* such as Moshe Rabbenu, who was prepared to sacrifice himself in order to earn atonement for the nation, demanding that Hashem "erase" him from His "book" if He does not forgive *Benei Yisrael* (*Shemot 32:32*). The second clause – "to ward off decrees" – describes lower-level *tzadikim* who are capable only of temporarily delaying or suspending harsh decrees. (*Ohalei Yaakob*)

They served as a wall
[“of protection.”] for us,
and as refuge during times
of [Divine] wrath.⁵²

הָיוּ לָנוּ לְחֹמָה,
וּלְמִחָסָה בְּיוֹם זַעַם:

They diffused anger through
their whisper [of prayer];
they brought fury to a halt
with their petitions.⁵³

זוֹעֵגִים אֶף בְּלִשְׁמָם,
תָּמָה עָצְרוּ בְּשׁוֹעֵם:

You answered them before
they even called to You;
they knew how to appeal
and appease.⁵⁴

טָרַם קִרְאוֹךְ עֲנִיתָם,
יָדְעִים לַעֲתָר וּלְרַצּוֹת:

52. “They served as a wall for us, and as refuge during times of [divine] wrath”

The *tzadikim* who “served as a wall for us” are those whose merit protected us from dangerous enemies. This signifies a higher level of piety than that achieved by the *tzadikim* who provided “refuge during times of wrath,” which refers to protection from natural disasters. Greater merit is required to protect against hostile oppressors, who, because of the free will granted to all people, are unrestrained and can perform whatever atrocities they wish. The natural forces, by contrast, are under Hashem’s control and thus inherently restricted in their capabilities. (*Ohalei Yaakov*)

53. “They diffused anger through their whisper; they brought fury to a halt with their petitions”

Af (“anger”) and *hemah* (“fury”) are the names of two destructive angels that Hashem dispatches to cause harm in response to sin. *Hemah* is far more destructive than *Af*: whereas *Af* can be “diffused,” meaning, eliminated altogether, *Hemah* can only be “brought to a halt,” prevented from causing destruction, but it cannot be abolished entirely. Furthermore, *Af* can be eliminated through *lahash* (“whisper”), a lower form of prayer than *shav’ah* (“petition”), which is required to avoid the harmful effects of *Hemah*. (*Ohalei Yaakov*)

54. “They knew how to appeal and appease”

The word *la’ator* (“to appeal”) evolves from the word *eter*, a shovel used for grain. Just as a shovel shuffles the grain from one place to another, so do the

You were compassionate
as a father for their sake;
You did not turn them
away empty-handed.

כָּאֵב רַחֲמֶיךָ לְמַעַנָם,
לֹא הִשְׁיבֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם:

We have lost them due
to our many misdeeds;
they have been taken from
us because of our sins.

מֵרַב עֲוֵנוֹנוֹ אֶבְרָנוֹם,
נֶאֱסַפּוּ מִנּוּ בַּחֲטָאֵינוּ:

They have moved
on to [eternal] rest;
they have left us
in anguish.

סָעוּ הָמָּה לְמַנוּחֹת,
עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:

There are no longer those who
could close the fence [to protect
from danger];
those who could end off
anger have perished.

פָּסוּ גִזְרֵי גֵזֶר,
לָמַתוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה:

There are none to stand
in the breach;
those worthy of appeasing
You have disappeared.

קָמִים בַּפֶּרֶץ אֵין,
רְאוּיִים לְרִצּוֹתֶיךָ אָפְסוּ:

We have wandered to the
four corners [of the earth];
we have yet to find a cure.

שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת,
תְּרוּפָה לֹא מָצָאנוּ:

prayers of the righteous have the ability to transform the divine attribute of strict justice into compassion (see *Yevamot* 64a). The term *le'ratzot* ("appease") denotes a higher level of prayer; whereas some prayers are accepted begrudgingly, Hashem accepts the prayers of the righteous willfully and lovingly. (*Ohalei Yaakov*)

We have returned to you
shamefaced, to pray to You,
O Lord,⁵⁵ at this time of our
forgiveness.

שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ בְּבֹשֶׁת פָּנֵינוּ,
לְשַׁחֲרֹךְ אֵל בָּעֵת סְלִיחָתֵנוּ:

*At this point in the service the congregation rises;
for more laws pertaining to Va'ya'abor, refer to page 6.*

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation, eliminating [their sins] one at a time; who offers abundant forgiveness to sinners and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their evil. The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes – recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes], as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: “Hashem descended in a cloud

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנְּהַג בְּחַסְדֵּיכָהּ, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאוּשׁוֹן רָאוּשׁוֹן.
מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם לָהֶם
גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתָּנוּ לִזְמַר מִדּוֹת
שְׁדֵשׁ עֲשָׂרָה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁדֵשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ שְׁחֹדַעַת לָעָנּוּ
מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב ⁵⁵ בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּרֶד
יְהוָה ^{יֵאדוֹנָי} בְּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שֵׁם,
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה ^{יֵאדוֹנָי}: וְשֵׁם
נֶאֱמַר:

55. “To pray to You, O Lord”

We employ here the Divine Name of *Kel* in order to introduce the hymn of *Kel Melech Yoshev*. (*Ohalei Yaakov*)

"Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins]."

וַיַּעֲבֹר יְהוָה לִפְנֵי יִקְרָא: א יְהוָה יִאֲדוֹנָי ב יְהוָה יִאֲדוֹנָי ג אֵל דְּרַחוּם ה וְחַנּוּן ו אֶרֶךְ אַפַּיִם ז וְרַב־חֶסֶד ח נְאֻמָּה: ט נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, י נִשְׂא עוֹן יֵא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

"And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion."

וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאוֹתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

We are dumbfounded
by our troubles;
our strength has been
depleted from our hardships.⁵⁶

תַּמְהָנוּ מַרְעוֹת,
תִּשֵּׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת:

56. "We are dumbfounded by our troubles; our strength has been depleted by our hardships"

The word *tamahnu* ("we are dumbfounded") relates to the term *timhon levav* (*Devarim* 28:28), which *Onkelos* translates to mean "lethargy." We affirm that our lethargy and passivity is due to "our troubles," the many difficult, debilitating crises we have endured, and not because of indifference or abundant wealth. We then emphasize that "our strength has been depleted by our hardships"; *tzarot* ("hardships") denotes a more dire situation than *ra'ot* ("troubles").

Furthermore, the different clauses in this passage refer to different periods in Jewish history. "We are dumbfounded by our troubles" refers to the Egyptians exile, which caused us such grief and suffering that we were incapable even of praying. "Our strength has been depleted by our hardships" describes our plight during the Babylonian and Persian exiles, where we were persecuted and pursued – such as in the case of Haman's decree – but were retained a degree of dignity through the Jews who served in high positions of authority. During the period of Greek rule, however, the Jewish people were "exceedingly humbled," as the Greeks banned basic Jewish

We have been
exceedingly humbled;
we have been
lowered to the dust.

שָׁחֲנוּ עַד לְמָאד,
שָׁפַלְנוּ עַד עָפָר:

O Compassionate One,
this is our nature:
we are stiff-necked
and disloyal.⁵⁷

רַחוּם! כִּךְ הִיא מְדִיתֵנוּ,
קָשִׁי עֲרָף וּמִמְרִים אֲנִיָּהּנוּ:

We cry out with our mouths,
"We have sinned!"
Our hearts are
crooked and wayward.

צָעֲקֵנוּ בְּפִינוּ תָּטֵאנוּ,
פִּתְלֹתוֹר וְעֵקֶשׁ לִבֵּנוּ:

Supreme One, Your compassion
has existed forever;⁵⁸
forgiveness is with You.

עֲלִיּוֹן! רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם,
סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא:

You renounce
punishment,
and turn the [scales]
in favor of kindness.⁵⁹

נָחַם עַל הָרָעָה,
מִמָּה בָּלָפִי חֶסֶד:

practices such as Shabbat and circumcision. Finally, during our current exile, we are "lowered to the dust," enduring religious persecution and ongoing degradation. (*Ohalei Yaakob*)

57. "O Compassionate One, this is our nature: we are stiff-necked and disloyal"

The Talmud teaches (*Ta'anit 8a*) that when the Jewish people engage in public prayer, God compassionately grants forgiveness even if some of the prayers are insincere. We thus beg for His forgiveness as we stand together in prayer despite our being "stiff-necked and disloyal." (*Ohalei Yaakob*)

58. "Your compassion has existed forever"

Hashem has displayed mercy and forbearance ever since the beginning of time. Although He had warned Adam that if he partakes of the forbidden tree he will die

Do not ignore [us]
during times
like these – for we
are in dire straits.

לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת בָּאֵל,
כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ:

“Let Your goodness
and kindness towards us
be displayed before all.”

יִגַּד לְעֵינֵי הַכֹּל,
טוֹבךָ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ:

Seal the mouth of Satan that
he not prosecute against us;
admonish him
that he be silenced.

חֲתֹם פִּי הַשָּׂטָן, וְאַל יִשְׁטִין עָלֵינוּ,
וְעַם בּוֹ יִדָּם:

And may the angel who advocates
in our favor stand to exonerate us;⁶⁰
he shall speak of our piety.⁶¹

וַיַּעֲמֵד מַלְאָךְ מִלֵּיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ,
הוּא יְגִיד יִשְׁרָנוּ:

that same day (*Bereshit* 2:17), when Adam did sin, Hashem's Attribute of Mercy determined that a “day” would be a thousand years – the period which constitutes a “day” in Hashem's eyes (*Tehillim* 90:40), and Adam lived for almost another thousand years (*Bereshit Rabbah* 19:8). Thus, since the dawn of human history Hashem has treated mankind with remarkable compassion and benevolence, rather than executing strict judgment. (*Ohalei Yaakov*)

59. “Forgiveness is with You. You renounce punishment, and turn the scales in favor of kindness”

Selihah (“forgiveness”) refers to delaying punishment; *niham al ha’ra’ah* (“renounce punishment”) denotes the lessening of the sentence to a lighter punishment; and *mateh kelapei hesed* (“turn the scales in favor of kindness”) means complete exoneration. (*Ohalei Yaakov*)

60. “And may the angel who advocates in our favor stand to exonerate us”

The verse in the Book of *Iyyov* (33:23) states that if even a single angel from “among one thousand” comes before the Heavenly Tribunal to plead on a person's behalf, his appeal is accepted. The Sages (*Masechet Semahot* 1:6) explain that even

“You have revealed Your ways
of compassion and graciousness
to the loyal one of Your
house [Moshe].

דְּרַבִּידְךָ רַחוּם וְחַנּוּן,
גִּלִּיתָ לְנֶאֱמָן בֵּית:

“When He then requested from
You [that You show him Your ways]”
You informed him of
Your faithfulness.

בִּבְקִשׁוֹ אַתָּה מִלִּפְנֶיךָ,
אֶמֶןתָּךְ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

For commentary see page 47.

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation, eliminating [their sins] one at a time; who offers abundant forgiveness to sinners and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their

evil. The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes – recall for us on this day the covenant of the Thirteen

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנְּהֵג בְּחַסְדֵּיכָהּ, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כֹרֶעֶתָם לָהֶם
גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרֵתֵנוּ לְזִמְרַת מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְזֵכֶר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית

if the angel is opposed by nine hundred and ninety-nine other angels who prosecute against the individual, or even if the angel himself advances nine hundred and ninety-nine arguments to condemn the person and one argument in his defense – the person is forgiven. We thus ask for even a single angel to rise in our defense as we stand trial before the Almighty.

61. “He shall speak of our piety”

After hearing the angel’s plea in our defense, even Satan himself will nod in agreement and “speak of our piety.” (*Ohalei Yaakov*)

[Attributes], as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: "Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*." And there it is written:

"Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins]."

"And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion."

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שְׁהוֹרַעְתָּ לָעֵנִי
מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד
יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שָׁם,
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה: וְשֵׁם
נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה אֶל־פָּנָיו
וַיִּקְרָא: א יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה
ב יְהוָה יֵהוָה ג אֵל דִּרְחוּם ה וְחַנּוּן,
ו אֶרֶךְ אַפִּים ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֶמֶת:
ט נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, י נִשְׂא עוֹן
יא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

וְסִלְחָת וְעוֹנֵנוּ וְלִחְטָאתֵנוּ
וְנִחַלְתָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

Our God and God of our forefathers:

Do not completely
eradicate us;

אַל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּלָה,

may Your hand grasp the [harsh]
judgment [to restrain it].⁶²

תִּתְּנֵנוּ יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט:

As condemnation [against us]
comes before You,⁶³

כִּבְּא תוֹכְחָה נִגְדָּךְ,

do not erase our name
from Your book.

נִשְׁמְנוּ מִסִּפְרְךָ אֵל תִּמְח:

As You proceed to search
for a punishment,
may Your compassion
precede Your wrath.⁶⁴

נִשְׁתַּדֵּךְ לְרַחֵם מוֹסֵר,

רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רָגְדְךָ:

62. "Do not completely eradicate us; may Your hand grasp the [harsh] judgement [to restrain it]"

This clause could be read as, "Do not completely eradicate us when Your hand takes hold of justice"; we ask that when the Almighty acts in accordance with the Divine attribute of justice, He should nevertheless spare us and not destroy us completely. Alternatively, Hashem's "taking hold of justice" might refer to His withholding punishment in anticipation of our repentance; this is indeed how Rashi interprets the verse (*Devarim* 32:41), "My hand shall take hold of justice." (*Ohalei Yaakov*)

63. "As condemnation [against us] comes before You"

This refers either to the *yom tochehah* – the day of punishment and condemnation (see *Hoshea* 5:9) – or the prosecuting angel who arises before the Heavenly Tribunal to condemn the Jewish people. (*Ohalei Yaakov*)

64. "May Your compassion precede Your wrath"

We invoke here the Divine Name of אֱלֹהִים, which is formed by the letters that precede the letters of the Divine Name of אֱלֹהִים. This Name signifies the Divine attribute of justice, and the Name of אֱלֹהִים expresses absolute mercy and compassion. "May Your compassion precede Your wrath" thus refers to the letters preceding "Your wrath," the Name of *Elokim*, which spell the Name that reflects the highest level of compassion. (*Ohalei Yaakov*)

As You look upon the
paucity of our deeds,
bring righteousness
from You closer [to us].

יְרַחֵם מַעֲשֵׂים בְּשׁוֹרֵךְ,
קָרַב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ:

Our Father,
as we cry to You,
ordain our salvation [in the
merit] of the one who prays,

הוֹרֵנוּ! בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ,
צִו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמִפְגִּיעֵ:

And restore the captive tents
of the complete one [Yaakov];⁶⁵
see that its entrances
have become desolate.

וְתַשִּׁיב שְׂכוֹת אֲהֲלֵי תָם,
פִּתְחֵיו רָאָה כִּי שְׁמֻמוֹ:

Remember that which You declared
– that the Testimony [the Torah]
shall not be forgotten from
among its [Israel's] descendants.

זְכוֹר נְאֻמָּתְךָ,
עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ:

Remove the seal from upon
the document [the Torah];
convey Your secret to
Your disciples [Israel].

חֹתָם תַּעֲזוֹרָה תַּתִּיר,
סוּדְךָ שִׁים בְּלִמּוּדֵיךָ.

The [Sanhedrin which sits
in the] center of the [world,
i.e. Yerushalayim] in the form
of a semi-circular goblet
– may it never lack mixed
wine [religious instruction].

טָבוֹר אֲנִי הַסֵּתֶר,
נָא אַל יִחַסֵּר הַמִּצּוֹן:

65. "And restore the captive tents of the complete one [Yaakov]"

Ohalei tam ("tents of the complete one") may be understood as a reference to the houses of Torah study. The Talmud (*Kiddushin 30b*) describes Torah learning as *sam tam* – the "complete antidote" to the forces of the evil inclination. We ask Hashem to restore the *ohalei tam*, the places of learning that have become "desolate" over the course of the long and bitter exile.

O God, acknowledge Israel,
who acknowledges You;
vanquish the gentiles
who do not know You.

יְהוָה! דַּע אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ,
מִגֵּר אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ:

For You shall
restore to safety
the captives who
cling to hope [in God].

כִּי תָשִׁיב לְבִצְרוֹן,
לְבָנוּדִים אֲסִירֵי הַתְקָוָה.

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause:*

Master of the world,
I shall confess both minor
and grave transgressions,
in the night, at the end
of the [nighttime] watches.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּוֹדָה עַל
עֲבֵרוֹת קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת,
בְּלַיְלָה לְסוֹף (בַּחֲצוֹת יֹאמֶר: בְּתוֹךְ)
אֲשִׁמּוּרוֹת.

My [evil] inclination
devises plans of evil acts.
O Guardian [of Israel],
what will be of the night [exile]?
O Guardian [of Israel],
what will be of the night [exile]?

יִצְרִי עֲלִידוֹת בְּרָשָׁע לְהַתְעוֹלָר,
שׁוֹמֵר מָה מְלִילָה שׁוֹמֵר
מָה־מְלִיל.

My heart and my
eyes consent to sin;
They do not rest –
neither by day nor by night.

לְבִי וְעֵינִי לְחַטָּא יֵאוּחֻוּ,
יוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ.

And my other limbs conspire
to do what is wrongful in
Your eyes –
All day and all night,
always; they never cease.

וּשְׁאֵר אַגְרֵי לַעֲשׂוֹת
חָרַע בְּעֵינֶיךָ יִתְלַחֲשׁוּ,
כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד
לֹא יִחַשּׁוּ.

And because I have
transgressed both affirmative
and negative commands,
I wish I could drown my bed
each night, melt my couch with
my tears.⁶⁶ Perhaps He who is
awesome in deeds will hear
the sound of my cries,
on the day
when I cried out at night.

וַיֵּן אֲשֶׁר עָבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה
וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, מִי יִתֵּן
וְאִשְׁחָה בְּכַף לַיְלָה מִטָּתִי
בְּדַמְעָתִי עַרְשִׁי אֶמָּסָה. אוֹלֵי
יִשְׁמַע קוֹל בְּכִי נוֹרָא עֲלֵיךָ,
יוֹם צַעֲקָתִי בְּלֵילָה:

I call out by day and raise my voice
for my betrayal and transgression,
and during the night
I am not silent.

אֶקְרָא יוֹמָם וְאָרִים קוֹלִי
עַל פְּשָׁעִי וּמַעֲלִי,
וְלַיְלָה וְלֹא דוּמְיָה לִי.

I mention just some of my sins
And confess before He
who foresees the future;
During the night
I arise to confess.

אֶת־מִקְצַת חַטָּאִי אֲנִי מְזַכֵּר
וּמוֹדָה לְפָנָי צוּפָה עֲתִידוֹת,
לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת.

I shall confess my betrayal and
intentional transgressions on this
night to Hashem.

וְאוֹדָה עָלַי פְּשָׁעִי וְזִדּוֹנִי,
הַלֵּילָה הַזֶּה לִיהוָה יִאֲדוּנוּנִי:

66. "I wish I could drown my bed each night, melt my couch with my tears"

This phrase is based upon the verse in *Tehillim* (6:7) in which David exclaims, "I drown my bed each night; I melt my couch with my tears." The *Midrash* (*Aggadat Bereshit*, 38) explains that David was stricken with an illness for thirteen years as punishment for the incident with Batsheva, and throughout this period he cried so profusely when repenting for his sin that he had to change pillows seven times each day. Finally, the Almighty heeded his prayers and cured him. In this passage we declare that we are so upset about our sins that we wish we could cry as David did, and in that merit our prayers will be answered.

The *Malbim*, in his commentary to *Tehillim*, explains that David began crying on his "bed" (*mitah*), on which he normally slept, until he became ill from his feelings of remorse and constant weeping. This illness forced him to lie on his "couch" (*eres*), a bed used specifically for ill patients, and yet he continued weeping and crying to the point where even this bed "melted" from his tears.

I will tell You of my sin and not conceal my iniquity. I said I will confess my betrayal to God, and You have forgiven the iniquity of my sin, Selah!⁶⁷

And it is stated he who conceals his betrayals will know no success, whereas he who confesses and abandons [his wrongdoing] will earn compassion.

Please, O God, our God and God of our forefathers: May our prayers come before You, and do not, our King, ignore our supplication. For we are not brazen or stiff-necked that we would say to You, “O God, our God and God of our forefathers, we are righteous and have not sinned” – for indeed, we have sinned, we have transgressed and we have betrayed, we, our forefathers, and our households.⁶⁸

67. “You have forgiven the iniquity of my sin, Selah!”

This clause is taken from the Book of *Tehillim* (32:5), where David exclaims, “I tell You of my sin, I have not concealed my iniquity; I said, ‘I shall confess my transgressions to Hashem’ – and You have forgiven the iniquity of my sin, Selah!” The Sages (*Midrash Tehillim* 118) explain that David earned forgiveness for his having confessed before Hashem and acknowledgment of his wrongdoing. As we prepare to recite the *Viduy*, we express our confident hope that the Almighty will grant us forgiveness in reward for our honest and sincere confession.

68. “We, our forefathers, and our households”

We confess not only our own sins, but also the sins of our forefathers, following the example of Daniel (9:8) who likewise confessed the sins of his generation as

חַטָּאתִי אוֹדִיעַךְ וְעוֹנִי לֹא־כִפֵּיתִי,
אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשְׁעִי
לִיהוָה ^{יֵאֱדוֹנִי} וְאַתָּה נָשָׂאתָ עוֹן
חַטָּאתִי סֵלָה:

וְנֹאמַר מִכֶּסֶף פֶּשְׁעֵינוּ לֹא יִצְלִיחַ,
וּמוֹדָה וְעוֹב יִרְחֵם:

אֲנָּה יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנִי} וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לִפְנֶיךָ
תַּפִּלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם ^{יֵאֱדוֹנִי} מִלִּפְנֵינוּ
מִתַּחֲנֻנֵּנוּ. שְׁאִין אֲנַחְנוּ עֲוֵי פָנִים
וְקִשִּׁי עֶרְף, לֹא־מֵר לִפְנֶיךָ יְהוָה
^{יֵאֱדוֹנִי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא־חַטָּאנוּ. אֲבָל
חַטָּאנוּ, עֲוִינוּ, פֶּשַׁעְנוּ, אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

We bear guilt; ⁶⁹	אֲשָׁמנוּ
we have betrayed; ⁷⁰	בִּגְדָנוּ.
robbed; ⁷¹	גָּזַלְנוּ.
spoken foolishly ⁷¹ [about the Torah] and spoken gossip; ⁷²	דִּבַּרְנוּ דְּבִי וְלִשׁוֹן הָרָע.
acted waywardly; ⁷³	הִעָוִינוּ.
committed evil; ⁷⁴	וְהִרְשַׁעְנוּ.
sinned willfully;	וְדָנוּ.
acted violently; ⁷⁵	חָמַסְנוּ.
abetted falsehood and deceit; ⁷⁶	טִפַּלְנוּ שָׁקֶר וּמִרְמָה.
endlessly offered unsound counsel; ⁷⁷	יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת עַד אֵין חֶקֶר.
lied; ⁷⁸ acted with anger; ⁷⁹	כִּזְבָּנוּ. כָּעַסְנוּ,
ridiculed; acted cynically; ⁸⁰	לִצְעָנוּ. לוֹצְצָנוּ.

well as those of their ancestors. The Talmud (*Makot* 24a) teaches that the prophet Yehezkel abolished the provision that children who repeat their forefathers' sins are punished even for their predecessors' misdeeds. Nevertheless, Daniel included the previous generations when declaring his confession to the Almighty, indicating that although we are no longer punished for our ancestors' sins, we must still confess their transgressions as we confess our own wrongdoing. (*Anaf Yosef*)

Before reciting the *Viduy* (confession) service, one should concentrate on fulfilling the Biblical command to confess one's sins. The confessional follows the sequence of the Hebrew alphabet, and one should have in mind that he seeks to rectify through his *Viduy* all the spiritual defects his sins have caused in the heavens and earth, which were created through the twenty-two letters of the Hebrew alphabet. (*Anaf Yosef*, citing *Hemdat Yamim*)

rebelled;⁸¹ disobeyed Your words; מַרְדְּנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ.

angered [You];⁸² נִאֲצָנוּ. נִאֲפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא
committed adultery;⁸³ וְלִשְׁקָר.

strayed; סָרְרָנוּ.

transgressed; עָוִינוּ.

disobedient; פָּשַׁעְנוּ.

defiled the sign of פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ.
the sacred covenant;

oppressed;⁸⁴ caused distress צָרָרְנוּ. צָעַרְנוּ אֶב וְאִם.
to our fathers and mothers;

stiffened our necks;⁸⁵ קִשְׁינוּ עֲרָף.

acted wickedly;⁸⁶ רָשַׁעְנוּ.

acted corruptly;⁸⁷ שִׁחַתְנוּ.

acted abominably;⁸⁸ תִּעֲבָנוּ, תִּעִינוּ וְתִעַתְעָנוּ.

acted errantly;⁸⁹

and acted misleadingly.⁹⁰

We have strayed from Your
commandments and upright
statutes,⁹¹ and it was not
worthwhile for us.⁹² You are
righteous with regard to all
that befalls us, for You have
acted truthfully whereas
we have committed evil.

וּסְרָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ,
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ, וְאִנְחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

69. ***“We bear guilt”***

In addition to “bearing guilt,” the word *ashamnu* also relates to the word *shemamah* (“desolation”), indicating that we deserve destruction on account of our misdeeds (*Ramban, Vayikra 5:15*).

70. ***“We betrayed”***

“Betrayal” occurs when a person acts kindly towards another, and the beneficiary, who owes a debt of gratitude to his benefactor, commits an offense against him. The Almighty grants us life and sustenance, and our transgressions thus constitute a form of “betrayal.” “We betrayed” refers as well to the disloyalty we have shown to our fellow men. (*Etz Yosef*)

71. ***“Robbed”***

This refers to both our “theft” of Hashem, by not donating as much to charity as we should and by eating and deriving other pleasures from this world without reciting a *berachah*, as well as the theft of our fellow men. The Sages teach that the sin of theft prosecutes against a person more so than any other sin he commits. (*Etz Yosef*)

71. ***“Spoke foolishly”***

We have spoken disparagingly both about the Almighty and about other human beings. The word *dofi* evolves from the root *h.d.f.*, “to push,” and thus refers to a dismissive attitude towards somebody, “pushing” him away from his rightful place of importance. Others interpret *dofi* as a contraction of the words דו פי (*du fi*), or “two mouths,” referring to those who speak kindly while harboring hatred in their hearts and speaking negatively about that individual to others. (*Etz Yosef*)

72. ***“And gossiped”***

In many places the Sages spoke very harshly about the evils of *lashon ha’ra* – gossip and negative speech about other people, even when the information is accurate. They compared *lashon ha’ra* to heresy and to the three grievous sins of idolatry, murder and adultery, and warned that those who speak *lashon ha’ra* are punished in the lowest chambers of *Gehinnom*. Even if a Torah scholar speaks *lashon ha’ra*, his Torah learning is rejected and he is condemned to *Gehinnom*.

73. ***“Acted waywardly”***

He'evinu, which is written in the causative *hif'il* verb form, literally means “we have made crooked,” causing otherwise straight paths to become crooked, a reference to leading other people to sin. (*Etz Yosef*)

74. ***“Committed evil”***

Ve'hirshanu, too, is written in the causative *hif'il* form, and thus refers to making otherwise innocent people evil through bad instruction and negative influence. (*Etz Yosef*)

75. ***“Acted violently”***

“*Hamas*” refers to the use of force to compel somebody to sell an item. Even though the “thief” pays for the object’s value or even more, he is nevertheless deemed a criminal for forcibly taking the given item. (*Etz Yosef*)

76. ***“Abetted falsehood”***

The Hebrew word *ספלטו* generally denotes appending one person or object to another. In this instance, it refers to subsidiary falsehoods that one must “append” to the primary lie which he seeks to disseminate. One who seeks to establish a certain falsehood must include all kinds of other lies to lend support to the falsehood he tries to perpetuate. We thus confess that we have not only spoken falsely, but we have “abetted falsehood” by disseminating multiple lies. (*Etz Yosef, Anaf Yosef*)

77. ***“Offered unsound counsel”***

We have deliberately given imprudent advice in order to ruin somebody’s reputation or to gain a profit at somebody else’s expense. (*Etz Yosef*)

78. ***“Lied”***

We have spoken lies, sometimes even for no purpose. Lying is looked upon as a particularly grievous sin, and is listed among the sins for which one forfeits his right to behold the *Shechinah* in the next world. (*Etz Yosef*)

79. ***“acted with anger”***

The Sages speak in several contexts of the particular gravity of anger. One who becomes angry loses control of his rational faculties to the point where he pays no regard to the *Shechinah* (*Nedarim* 22b), and he is therefore deemed evil (*Otzar Ha'midrashim* p. 78) and equivalent to

idolaters (*ibid.* p. 270). A person who becomes angry brings evil upon himself (*Batei Ha'midrashot*, vol. 2, *Haazinu*) and is liable to all forms of punishment in *Gehinnom*. (*Nedarim* 22a)

80. ***"Ridiculed, acted cynically"***

Hazal spoke very strongly about the evils of *letzanut* – cynicism and ridicule – commenting that people who mock and ridicule will endure harsh punishment and will ultimately be condemned to *Gehinnom* (*Avoda Zarah* 18b). Furthermore, the Sages pointed to cynicism as one of the stages leading to sin. (*Derech Eretz Zuta*, 5:5)

81. ***"Rebelled"***

"Rebellion" refers to the most grievous category of sin – those committed not to satisfy one's drives and desires, but for the specific purpose of rebelling against God. (*Etz Yosef*)

82. ***"Angered"***

We have caused Hashem to grow angry with us due to our many transgressions, like a servant who disobeys his master and thus causes him grief. (*Etz Yosef*)

83. ***"Committed adultery"***

Licentious conduct includes not only adultery, but also forbidden physical contact and gazing.

84. ***"Oppressed"***

We have caused pain and distress to our fellow man. (*Etz Yosef*)

85. ***"Stiffened our necks"***

We are to respond to criticism and to misfortune by making an accounting of our conduct and repenting. Instead, we stubbornly dismissed words of rebuke and treated our misfortunes as coincidental acts of nature, without looking into ourselves in an effort to improve. (*Etz Yosef*) This "stiff-necked" quality is especially dangerous, as it prevents a person from spiritual growth and repentance. (*Dover Shalom*)

86. ***"Acted wickedly"***

We have committed acts that render us worthy of being called *rasha* ("evil person"), such as lifting a hand against one's fellow and theft. (*Etz Yosef*)

87. “Acted corruptly”

“Corruption” here refers to both licentious conduct and idolatry. Licentious conduct includes not only adultery, but also forbidden physical contact, gazing, and wasteful emissions. Idolatry includes also other sins deemed equivalent to idol worship, such as arrogance, withholding charity, and anger. (*Etz Yosef*)

88. “Acted abominably”

We have committed sins that are deemed abominable, such as eating forbidden foods and idolatry. (*Etz Yosef*) The term *to’eiva* (“abomination”) refers to particularly grievous and detestable acts of sin. (*Dover Shalom*)

89. “Acted errantly”

We have strayed so far from the proper path, like a sheep that has wandered far from its flock, that it seems impossible for us to return. (*Etz Yosef, Dover Shalom*)

90. “Acted misleadingly”

Our errant ways were not the result of our having been misled by others, but rather our own doing; we have misled ourselves into thinking that we can act as we please and not be held accountable. (*Dover Shalom*)

91. “We have strayed from Your commandments and upright statutes”

There are two compelling reasons to observe the *mitzvot*: because they were commanded by the Almighty, and because they are intrinsically valuable and beneficial. We have overlooked both factors, and disregarded “Your commandments” – the commands of Hashem – which are also “upright statutes” – inherently beneficial for us. (*Dover Shalom*)

92. “And it was not worthwhile for us”

This means either that we disregarded the precious, invaluable Torah in exchange for something empty and worthless, or that our violation of the Torah has led to failure and disappointment, and has not helped us succeed in any way. (*Etz Yosef*)

We bear more guilt
than any other nation;
We bear more shame
than any other people.

אֲשָׁמנוּ מִכָּל-עַם,
בוֹשָׁנוּ מִכָּל-גּוֹי.

Joy has been
kept away from us;
Our hearts are saddened
because of our sins.⁹³

נִגְלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ,
דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחַטֵּאֵינוּ.

Our hopes
have been shattered⁹⁴
And our glory [the Temple]
has been taken.

הַתְּכַבֵּל אֶוְיֵינוּ,
וְנִפְרַע פְּאִירֵנוּ.

The Sanctuary
of our Temple⁹⁵
Has been destroyed
because of our iniquity.

זְבוּל מִקְדָּשֵׁנוּ,
חָרַב בְּעוֹנֵינוּ.

93. *Our hearts are saddened because of our sins... ...And our Temple has been taken*

Although all these calamities have befallen us, we are saddened only because "our Temple has been taken," as in the verse, "For this our hearts are saddened...for Mount Zion which is now desolate..." (Eicha 5:17). (*Ohalei Yaakob*)

94. *Our hopes have been shattered*

The object of our longing and desire has been laid to ruins, referring to the Temple, regarding which it says, "He [Hashem] desired it as His residence"; "Here I shall dwell, for I have desired it." The word "hohbal" may also be read to mean "collateral," and would thus refer to the fact that the two Temples were taken from us as "collateral" against our sins. (*Ohalei Yaakob*)

95. *The Sanctuary of our Temple*

The preceding phrase – "Our glory" – refers to the *Bet Hamikdash* here in this world, whereas "Sanctuary of our Temple" refers to the *Mikdash* of the heavens. It, too, has been desolate since the time of the Temple's destruction due to our sinfulness, as the Sages teach, "Woe, that I have destroyed My home and burned My palace!" (*Ohalei Yaakob*)

Our palace
has become desolate;
The beauty of our land
now belongs to foreigners;

טִירַתְנוּ תִּיתָה לְשֹׁמֵה,
יְפֵי אֲדָמָתְנוּ לְזָרִים,

Our strength
– to gentiles:
They have seized [the results of]
our labor before our eyes.

בְּחֵנּוּ לְגִבּוֹרִים.
לְעֵינֵינוּ עָשְׂקוּ עֲמָלָנוּ,

It has been pulled
and plucked from us;
They have placed
their yoke upon us,

מִמֶּשֶׁד וּמוֹרֵט מִמֶּנּוּ.
נָתְנוּ עָלֵם עֲלֵינוּ,

We have borne it
upon our shoulder.
Slaves have
ruled over us;

סָבְלָנוּ עַל שִׁבְמֵנוּ.
עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ,

There is no one to redeem
us from their hands.
Many troubles have
surrounded us –

פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם.
צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ,

We have called to You,
O Lord, our God,
But You have remained distant
from us as a result of our iniquity.

קָרָאנוּךָ יְהוָה יִחְוָה ^{יִחְוָה וְיִחְוָה} אֱלֹהֵינוּ.
רַחֲקָתָ מִמֶּנּוּ בַּעֲוִינֵנוּ,

We have turned away
from You,
We have strayed
and been lost,

שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ,
תַּעֲזֵנוּ בְּצֹאן וְאֶבְדָּנוּ.

And we have yet to return
from our wrongful behavior.

וְעַדֵּן לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲוִיתָנוּ,

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause:*

Compassion and forgiveness
is with the Lord our God; we
have indeed sinned against Him.

לְאֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים
וְהַסְלִיחוֹת, כִּי חָטְאוּנוּ לוֹ:

Compassion and forgiveness
is with the Lord our God; we have
indeed rebelled against Him.⁹⁶

לְאֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים
וְהַסְלִיחוֹת, כִּי מָרְדְּנוּ בּוֹ:

Do not cast upon us the sin
which we have foolishly
committed and transgressed.

אֵל נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת,
אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאוּנוּ:

96. *Compassion and forgiveness is with the Lord our God; we have indeed rebelled against Him.*

This passage is based upon a verse in Daniel (9:9). The Midrash (*Midrash Tehillim*, 3) observes that from the structure of this verse, it appears that the phrase “we have indeed rebelled against him” is the reason and explanation of the praise given to God in the first phrase – “Compassion and forgiveness is with the Lord our God.” The Midrash explains by drawing an analogy to an employer-employee relationship. If an employee faithfully completes his work and his employer pays his wages, he does not feel a special sense of indebtedness to the employer. But if he does not do his work properly, and yet his employer nevertheless pays him his full wage, then he owes a special debt of gratitude. Hashem continues to provide us with our needs despite our wrongdoing. In our minds, it is inconceivable for a king to provide food for subjects who rebel against his rule, yet Hashem continues to feed us even though we sin, just as He continued providing our ancestors with the manna in the wilderness even after they worshipped a golden calf. We thus praise Hashem for continuing to support us despite the fact that we have rebelled against him.

The following three stanzas the hazan says and the congregation repeats:

We have sinned, our Rock; חַטָּאנוּ צוֹרֵנוּ, סֶלֶח לָנוּ וּצְרֵנוּ:
forgive us, our Creator!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:
Hear, O Israel: Hashem is our God – Hashem is one!

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God. Hashem is the God.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God. Hashem is the God.

The angels above say, אֲרָאִי מַעֲלָה אוֹמְרִים:
“Hashem is our master!” יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ אֲדוֹנֵנוּ.

Those chosen as [God’s] treasure בְּחִירֵי סִגְלָה
respond and say: עוֹנִים וְאוֹמְרִים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God; the Hashem is the God.⁹⁷

97. The angels above say, “Hashem is our master!” Those chosen as [God’s] treasure respond and say: “Hashem is God; Hashem is God.”

This refers to the verse in Tehillim (8:2), “The Lord, our master – how glorious is Your Name throughout the earth, that You have placed Your majesty in the heavens!” The Talmud in *Masechet Shabbat* explains that this verse was said by the angels, who argued that God’s “majesty,” the Torah, must be kept “in the heavens” and not be given to mortals. But then “those chosen as God’s treasure” – the Jewish people – respond by saying, “Hashem hu ha’Elokim” (“The Lord is God”), noting that Hashem is referred to as “Elokim,” which signifies the Almighty’s role as judge over the earth. The fact that God judges mankind proves that the choice exists to do good or evil. This, in turn, proves that the Torah was intended for us human beings, for creatures with an evil inclination against which they must struggle. In response to the angels’ argument that the Torah belongs in the heavens, the Jewish people proclaim that to the contrary, “Hashem hu ha’Elokim” – the Torah is based upon the concept of judgment, which means that it is intended for people, and not for angels. (*Ohalei Yaakov*)

The wheels [of the Heavenly
Chariot] above say,
"Hashem is our master!"

גִּלְגָּלֵי מַעֲלָה אוֹמְרִים:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ.

Those who have been distinguished
as [God's] treasure respond and say:

דְּגוּלֵי סִגְלָה
עוֹנִים וְאוֹמְרִים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God; Hashem is the God.

The throngs [of angels] above say,
"Hashem is our master!"

חֲמוּנֵי מַעֲלָה אוֹמְרִים:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ.

Israel, in their trouble and exile,
respond and say:

יִשְׂרָאֵל בְּצָרָתָם וּבְגָלוֹתָם
עוֹנִים וְאוֹמְרִים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God; Hashem is the God.

Hazan says and congregation repeats:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.
Hashem is King; Hashem has been King; Hashem shall be King forever!⁹⁸

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.
Hashem is King; Hashem has been King; Hashem shall be King forever!

Even before the skies and the earth
were spread – Hashem is King!
בְּטָרֶם שְׁחָקִים וְאֶרְקִים נִמְתָּחוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

And even before the luminaries
shone – Hashem has been King!
וְעַד לֹא מְאֻרוֹת זָרְחוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

And when the earth becomes
tattered like a garment and the
heavens fade like smoke –
Hashem shall be King forever!
וְהָאָרֶץ כַּבְּגָד תִּבְלָה,
וְשָׁמַיִם כַּעָשָׁן יִנְמָלְחוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

Even before He made the earth
and its fields – Hashem is King!
וְעַד-לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

And when He established
creatures on lands
– Hashem has been King!
וּבִהְבִּינוּ יְצוּרִים עַל־י אֲרָצוֹת,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

And at the time when He
gathers the scattered ones
from the four dispersions
Hashem shall be King forever!
וְעַתָּה יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאַרְבַּע
תְּפוּצוֹת,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

98. *God is King; God has been King; God shall be King forever!*

The Abudarham observes that the combined numerical value of these words is 620 the same numerical value of the word *keter* – “crown”. The Hid”a, in his work *Nahal Kedumim* (Parashat Yitro), noted that the section of the Ten Commandments contains a total of 620 letters, correspond to the 613 *mitzvot* in the Torah combined with the seven *mitzvot* ordained by the Sages. This total is alluded to in this passage – “God is King; God has been King; God shall be King forever!” – indicating that Hashem is our King who has given us 620 *mitzvot* that we are to observe. (*Eved Abraham*)

Distinctively designated as “I shall be whom I shall be” – He was, He is, and He shall be. He kills and revives. No God was created before Him, nor shall there be one after him.

Our God is one; our Lord is great; His Name is sacred and revered. For Your kindness extends beyond the heavens, and Your truth to the skies. For You are great and perform wonders; You alone are God. Pour forth Your wrath upon the peoples who do not recognize You, and upon the kingdoms who do not call in Your Name.

Act for the sake of Your holy Name, and not for us. Not to us, O God, not to us, but rather to Your Name give honor – for the sake of Your kindness and Your truth. Why shall the nations say, “Where, now, is their God?” while our God is in the heavens? Our God is One in the heavens; our testimony is [proclaimed] twice each day. He lives and endures; He is full of compassion; He is full of purity. He did all that He desired, in the heavens and earth. There is none who can say to Him: “What are You doing?” and there is none who can say to Him, “What are You producing?” – for everything is His handiwork.

מְיוֹחָד בְּאַתֶּה אֲשֶׁר אַתָּה, הוּא
הָיָה וְהוּא הָיָה וְהוּא יִהְיֶה,
הוּא מְמִית וּמְחִיֶּה, לְפָנָיו לֹא נוֹצֵר
אֵל, וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ: בִּיגְדוֹל מַעַל-
שָׁמַיִם חֲסִדָּךְ, וְעַד-שְׁחָקִים אֲמִתְּךָ:
בִּיגְדוֹל אַתָּה וְעִשָּׂה נִפְלְאוֹת,
אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: שְׁפֹךְ
חֲמָתְךָ אֶל-חַגּוּזִים אֲשֶׁר לֹא-
יִדְעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ
לֹא קָרְאוּ:

לְקַדְּשֵׁת שִׁמְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. לֹא
לָנוּ יְהוָה ^{וְאֲדֹנָיִךְ יִמְחֹדְנֵהּ}, לֹא לָנוּ,
בִּי-לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל-חֲסִדְּךָ
עַל-אֲמִתְּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ חַגּוּזִים,
אֵי-הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: וְאֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁמַיִם. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם.
עֲדוּתֵנוּ בְּכָל-יּוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם
הוּא. מָלֵא רַחֲמִים הוּא. מָלֵא
זְכוּיּוֹת הוּא. כָּל-אֲשֶׁר חָפֵץ עֲשֵׂה
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֵין מִי-יֹאמֵר ^[מלעי"ל]
מִחַת-עֲשֵׂה, וְאֵין מִי-יֹאמֵר לוֹ
מִחַת-תַּפְעַל, בִּי הִבֵּל מַעֲשֵׂה יָדָיו:

Our God in heaven!

Hear our voice and willfully
accept our prayer – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן.
אָמֵן.

Our God in heaven!

Do not destroy us over the
course of our long exile – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
אל תאַבְדֵנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ. אָמֵן.

Destroy all who rise against
us for evil – Amen.

אֶבֶר כָּל־תַּקְמִים עָלֵינוּ לְרָעָה. אָמֵן.

Our God in heaven!

Remember Your covenant
and do not forget us – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
בְּרִיתְךָ זָכַר וְאל תשְׁכַחֵנוּ. אָמֵן.

Bless our bread and our waters
– Amen.

בְּרַךְ אֶת־לֶחֱמֵנוּ וְאֶת־מִיָּמֵינוּ. אָמֵן.

Bring us good tidings – Amen.

בְּשֻׁרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. אָמֵן.

Cancel all harsh and evil
decrees against us – Amen.

בַּיֵּסָר מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת וְרָעוֹת. אָמֵן.

Our God in heaven!

Issue favorable decrees for us
– Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
גִּזֹּר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. אָמֵן.

Speedily reveal for us the
majesty of Your Kingship – Amen.

גִּלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּרָה.
אָמֵן.

Our God in heaven!

We have sought You out – let
Yourself be found by us⁹⁹ – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
דִּרְשָׁנוּךָ הַמָּצָא לָנוּ. אָמֵן.

Take vengeance for our blood
from our oppressors – Amen.

דִּרְשׁ דָּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ. אָמֵן.

99. We have sought You out – let Yourself be found to us.

This is based upon the verse, “Dirshu Hashem be’himatz’o” – “Seek out Hashem when He is accessible” (Yeshayahu 55:6). Although the Sages interpreted this verse as referring specifically to the Ten Days of Repentance, when Hashem

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Respond to our prayers today, and הֶעֱתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם וְיִוֵּם
each and every day – Amen. בְּתַפִּלָּתֵנוּ. אָמֵן.

Bring us back in complete תְּחַזִּירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
repentance before You – Amen. אָמֵן.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Do not cause us embarrassment וְאַל תְּכִישֵׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ. אָמֵן.
from our hopes – Amen.

We shall call and וְנִקְרָא וְאַתָּה תַעֲנֵנוּ. אָמֵן.
You shall answer us – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Remember us with a favorable זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ. אָמֵן.
memory before You – Amen.

Exonerate us in our judgment וְנִבֵּנוּ בְּרִינָנוּ. אָמֵן.
– Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Have pity upon us, our children חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ.
and our infants – Amen. אָמֵן.

Be gracious and have חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. אָמֵן.
compassion for us – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Cleanse us from our iniquity מַחֲרֵנוּ מִעֲוֹנוֹנֵנוּ. אָמֵן.
– Amen.

Cleanse us from מַחֲרֵנוּ מִטְּמֵאוֹתֵינוּ. אָמֵן.
our impurities – Amen.

makes Himself “accessible” and accepts the prayers of even individuals, this is not to say that He is inaccessible throughout the rest of the year, Heaven forbid. Rather, it means that during the Ten Days of Repentance, Hashem inspires us to repent, whereas throughout the rest of the year, we must take the first step and seek repentance, and then God will make Himself accessible to us. We therefore pray now “We have sought You out- let Yourself be found to us” (*Oshlei Yaakov*)

Our God in heaven!

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

May Your mercy be aroused
upon us – Amen.

יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. אָמֵן.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

Our God in heaven!

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Inscribe us in the
book of good life – Amen.

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. אָמֵן.

Inscribe us in the book of the
righteous and pious – Amen.

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים. אָמֵן.

Inscribe us in the book of the
upright and the guiltless – Amen.

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר יִשְׁרִים וְתַמִּימִים. אָמֵן.

Inscribe us in the
book of merit – Amen.

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת. אָמֵן.

Inscribe us in the
book of sustenance and
secure livelihood – Amen.

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנוֹת וּפְרֻסָּה טוֹבָה. אָמֵן.

Inscribe us in the book
of forgiveness, absolution
and atonement – Amen.

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכִפּוּרָה. אָמֵן.

Inscribe us in the book of
redemption and salvation – Amen.)

כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה. אָמֵן.

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

Our God in heaven!

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Restrain those who
restrain us – Amen.

כָּבַשׂ אֶת־כּוֹבְשֵׁנוּ. אָמֵן.

Do not completely
destroy us – Amen.

בְּלֹא אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ. אָמֵן.

Our God in heaven!

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

Act for Your sake,
if not for ours – Amen.

לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אֵם לֹא לְמַעַנֵּנוּ. אָמֵן.

Oppress our oppressors – Amen.

לְחִץ אֶת־לֹחֲצֵינוּ. אָמֵן.

Wage war against those who wage war against us – Amen. אָמֵן. דָּחַם אֶת לִוְחֵינֵינוּ.

Our God in heaven!
Fulfill the wishes of our hearts favorably, for Your service – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ.

Our God in heaven!
Take vengeance for us – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, נָקָם אֶת־נַקְמָתֵנוּ.

Our God in heaven!
Support us when we fall – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, סִמְךָ אֶת־נְפִילָתֵנוּ.
Support the falling *sukkah* [kingdom] of David – Amen. אָמֵן. סִמְךָ אֶת־סֶבֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

Our God in heaven!
Answer our petition – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲנֵה אֶת־עֲתִירָתֵנוּ.
Answer us on the day we call – Amen. אָמֵן. עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ [דָּךְ].
Torment those who torment us – Amen. אָמֵן. עֲנֵה מַעֲנֵנוּ [יִדְגִישׁ הַנּוֹרָן].

Our God in heaven!
Redeem us from the hands of all our enemies – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, פָּדֵנוּ מִיַּד כָּל־אֹיְבֵינוּ.
Redeem us from the hands of our evil inclination – Amen. אָמֵן. פָּדֵנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרָע.

Our God in heaven!
Ordain Your blessings for us – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, צִוֵּה אֶת־נוֹ בְּרֻכּוֹתֶיךָ.
Ordain Your salvation for us – Amen. אָמֵן. צִוֵּה אֶת־נוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ.
Exonerate us in Your judgment – Amen. אָמֵן. צַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ.
Prove us right in our judgment – Amen. אָמֵן. (צַדִּיקֵנוּ בְּדִינֵנוּ).

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Bring the final redemption קָרֵב לָנוּ כֵּן הַגְּאֻלָּה. אָמֵן.
 closer to us – Amen.
 Bring the day of salvation קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְּשׁוּעָה. אָמֵן.
 closer to us – Amen.
 Bring us close to Your service¹⁰⁰ קָרְבֵנוּ לְעִבּוּדְךָ. אָמֵן.
 – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Wage our battles and רִיבָה רִיבֵנוּ וְגָאֲלֵנוּ. אָמֵן.
 redeem us – Amen.
 Look upon the suffering רָאֵה בָּעֲנִי [הַבִּי'ית בְּקִמָּץ] עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.
 of Your nation Israel – Amen. אָמֵן.
 Heal all the sick among רַפֵּא כָּל־חֻלְיֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אָמֵן.
 Your nation Israel – Amen.
 Look upon the pressures¹⁰¹ רָאֵה בְּדַחַק הַשָּׁעָה. אָמֵן.
 of the time – Amen.

100. *Bring the final redemption closer to us... Bring the day of salvation closer to us... Bring us close to Your service...*

The Rambam, toward the end of *Hilchot Melachim*, writes that we should not long for the Messianic Era out of a desire for peace and tranquility for its own sake. Rather, we should yearn for *Mashiah* so that we will have the ability to serve Hashem to the best of our potential, without the pressures and obstacles imposed by our current state of exile. We thus first pray “bring the final redemption” and “the day of our salvation” so that Hashem will “bring us close” to His service. (*Ohalei Yaakov*)

101. *Look upon the pressures of the time... Implant peace among us...*

The phrase “pressures of the time” refers to economic hardships. Our Sages teach us that “one argument keeps away one hundred sources of livelihood” – meaning, Hashem is less likely to help people earn a living when they are entangled in disputes, strife and contention. Peace and harmonious relations is a crucial prerequisite for financial success. Therefore, as we pray for Hashem to alleviate “the pressures of the time,” our economic hardships, we pray that He bring us peace and tranquility, which is vital for securing a proper livelihood. (*Eved Abraham*)

Our God in heaven!

Pay heed to our prayers – Amen.

Implant peace among us – Amen.

Implant tranquility
in our palaces – Amen.

אלהינו שבשמים,

שעה את־שועתנו. אמן.

שית שלום בינינו. אמן.

שית שקוה בארמונותינו. אמן.

Our God in heaven!

Grant life and peace to our
master the president – Amen.

Put compassion in his heart and
in the hearts of all his advisors,
officers and leaders so that they
deal favorably with us – Amen.

Bestow peace upon
the land – Amen.

Bestow prosperity upon
the world – Amen.

Bestow peace upon
the kingdom – Amen.

Grant blessed dew and
rain in the land, in their
proper time – Amen.

Grant seed to the ones
who sow, and bread for
those who eat – Amen.

Grant sufficient bread to
satisfy the children – Amen.

אלהינו שבשמים,

תן חיים ושלום לנשיא אדוננו. אמן.

תן בלב ובלבב בל־יועציו ושריו
ומנהיגיו רחמנות להיטיב אלינו. אמן.

תן שלום בארץ. אמן.

תן שבע בעולם. אמן.

תן שלום במלכות. אמן.

תן טל ומטר לבְּרָכָה בעתו
בארץ. אמן.

תן זרע לזורע ולחם לאוכל. אמן.

תן לחם לפי הטף לשבע. אמן.

Our God in heaven!

May our prayers be set
before You as incense – Amen.

[אלהינו שבשמים],

תבון תפלתנו קטרת לפניך. אמן.

Our God in heaven! Make for us a favorable sign; make for us a sign of salvation; make for us a sign of compassion. Our foes shall see and be put to shame; our enemies shall gaze and be humiliated – for You, O God, has assisted and consoled us.

In times of wrath – remember to have compassion; in times of wrath – remember [Abraham Your] love; in times of wrath – remember the binding [of Yitzhak]; in times of wrath – remember the innocence [of Yaakov]. Look to the covenant, and do not break Your covenant with us. Answer us at this time and at this moment!

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
לְטוֹבָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְיִשׁוּעָה,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ
שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבּוֹשׁוּ. יִחְזוּ אוֹיְבֵינוּ
וַיִּבְלָמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה יִאֲחֻזֵּנוּ עֲזָרְתָּנוּ
וַנַּחֲמֵתָנוּ:

בְּרָגְזוֹ, רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרָגְזוֹ, אֲהַבָּה
תִּזְכֹּר. בְּרָגְזוֹ, עֲקָדָה תִּזְכֹּר.
בְּרָגְזוֹ, תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. הִבַּט לְבָרִית
וְאֵל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ, עֲנֵנוּ בְּעֵת
וּבְעֹנָה הַזֹּאת:

Hazan says first stanza and congregation says עֲנֵנוּ.

Answer us, our Father – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ אֲבִינוּ,
Answer us, our Creator – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ,
Answer us, our Redeemer – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ,
Answer us, He who seeks our [well-being] – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ,
Answer us, He who is glorious and majestic – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ הוֹד וְהָדָר,
Answer us, He who is seasoned in providing consolation – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ וְתִיק בְּנַחֲמוֹת,

Answer us, He who is pure and upright – answer us!	עֲנֵנוּ יְיָ וְיֹשֵׁר, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who lives and endures – answer us!	עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם, עֲנֵנוּ.
Answer us, He whose vision is pure – answer us!	עֲנֵנוּ מְהוֹר עֵינַיִם, עֲנֵנוּ.
Answer us, dweller of the heavens – answer us!	עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who is mighty of strength – answer us!	עֲנֵנוּ כְּבִיר בָּחַ, עֲנֵנוּ.
Answer us, Lord who does not desire evil – answer us!	עֲנֵנוּ לֹא אֵל חָפִיץ בְּרָשָׁע, עֲנֵנוּ.
Answer us, King who is King of Kings – answer us!	עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים, עֲנֵנוּ.
Answer us, awesome and exalted One – answer us!	עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who supports those who fall – answer us!	עֲנֵנוּ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who assists the needy – answer us!	עֲנֵנוּ עוֹזֵר דָּלִים, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who redeems and saves – answer us!	עֲנֵנוּ פוֹדֶה וּמַצִּיל, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who is righteous and acquits – answer us!	עֲנֵנוּ צַדִּיק וּמַצְדִּיק, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who is near to all who call to Him – answer us!	עֲנֵנוּ קְרוֹב לְכָל-קוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who is high and supreme – answer us!	עֲנֵנוּ רֵם וְנִשְׂאָ, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who resides in the firmaments – answer us!	עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, עֲנֵנוּ.
Answer us, He who supports the blameless – answer us!	עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים, עֲנֵנוּ.

Hazan says and congregation repeats:

Answer us, God of Abraham,
answer us!¹⁰²

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, עֲנֵנוּ:

Answer us, the One whom
Yitzhak feared, answer us!

עֲנֵנוּ וּפִחַד יִצְחָק, עֲנֵנוּ:

Answer us, the Mighty One
of Yaakob, answer us!

עֲנֵנוּ אֱכִיר יַעֲקֹב, עֲנֵנוּ:

Answer us, Shield of David,
answer us!

עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד, עֲנֵנוּ:

Answer us, He who answers
in times of favor, answer us!

עֲנֵנוּ הָעֹשֶׂה בְּעֵת רָצוֹן, עֲנֵנוּ:

Answer us, He who answers
in times of trouble, answer us!

עֲנֵנוּ הָעֹשֶׂה בְּעֵת צָרָה, עֲנֵנוּ:

Answer us, He who answers in
times of compassion – answer us!

עֲנֵנוּ הָעֹשֶׂה בְּעֵת רַחֲמִים, עֲנֵנוּ:

Answer us, God of the Chariot,
answer us!

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמָּרְכָבָה, עֲנֵנוּ:

102. This prayer of *Anenu* follows the format used by Eliyahu Hanavi in his prayer at Mount Carmel: “*Aneni Hashem aneni*” – “Answer me, O God, answer me!” (*Melachim I* 18:37). *Tana De’bei Eliyahu* explains this to mean, “Answer me in my own merit, answer me in the merit of my disciples.” In the previous verse, Eliyahu also invokes the merit of the patriarchs: “*Hashem, God of Abraham, Yitzhak and Yisrael – let it be known today that You are the God of Israel.*” Eliyahu here follows the precedent of Moshe Rabbenu, who appealed for mercy after the sin of the golden calf on the basis of the merit of the patriarchs (*Shemot* 32:13; see *Pesikta Rabbati*, 4). We, too, beseech Hashem to answer us in our own merit, and answer us in the merit of our righteous forebears. In ancient times, as well, when the Jewish people would observe a day of fasting and prayer in situations of crisis, they would recite the prayer of *Anenu*, asking Hashem to assist them in the merit of the patriarchs (*Ta’anit* 14a).

Answer us, God of [Rabbi] Meir,
answer us!¹⁰³

(יש מוסיפים: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי מַעִיר, עֲנֵנוּ:

Answer in the merit of [Rabbi
Shimon] Bar Yohai, answer us!

עֲנֵנוּ בְּזִכְוִתָּיהָ דְּבַר יוֹחַאי, עֲנֵנוּ):

Answer us, merciful and
gracious One, answer us!

עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן, עֲנֵנוּ:

103. Answer us, God of [Rabbi] Meir, answer us!

The Talmud (*Avoda Zara* 18a-b) relates the story of how Rabbi Meir ransomed his sister-in-law from captivity by bribing the guard. Rabbi Meir assured the apprehensive guard that if the Roman authorities attempt to punish him for freeing the captive girl, he should exclaim, "God of Meir – answer me!" and he would be saved. To prove the effectiveness of this exclamation, Rabbi Meir provoked a man-eating dog that came to attack the guard, and when he shouted, "God of Meir – answer me!" the dog immediately recoiled. Petitioning God in the merit of Rabbi Meir is a powerful means of arousing His compassion and earning His miraculous assistance.

The *Maharsha* explains that the phrase "*Ela-ha De'Meir*" does not actually mean "God of Rabbi Meir." Our Sages teach that God is not referred to as "the God of" any living person, and yet Rabbi Meir himself, in his lifetime, referred to Him as "*Ela-ha De'Meir*." The *Maharsha* thus explains this phrase to mean, "God who illuminates," referring either to God's illumination of the earth each day, or to the "illumination" of the Hanukah miracle. We beseech God to perform miracles to save us from our current exile just as He has performed so many wonders for our ancestors in the past.

Merciful and gracious One,

רחום וְחַנוּן!

We have sinned before You;
have mercy on us.

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ:

Master of forgiveness

אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת,

– who examines hearts

בוֹחֵן לְקַבּוֹת,

Who reveals deep secrets¹⁰⁴

גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת,

– who speaks righteousness,

דּוֹבֵר צְדָקוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

He who is glorious in wonders

הַרּוֹר בְּנִפְלְאוֹת,

– seasoned in providing consolation

נָתִיק בְּנַחֲמוֹת,

Who remembers the

זִכֵּר בְּרִית אֲבוֹת,

covenant with the patriarchs

– who inspects our conscience,

חֹקֵר בְּלִיּוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

104. "Master of forgiveness – who examines hearts; Who reveals deep secrets"

It often happens that a person will outwardly appear guilty, but in truth, he is innocent. On some occasions, a person will commit a sin, but it falls under the category of *aveira lishmah*, a sin that was warranted under the circumstances, and in that particular situation was actually a noble act. Secondly, if a person's sins outnumber his merits, it is possible that in a previous *gilgul* (incarnation) he performed many *mitzvot* such that they outweigh his demerits.

We thus refer to God as "Master of forgiveness," noting that only He can grant forgiveness because only He "examines hearts" and thus knows when a sin has been committed "*lishmah*," with noble intent. And, only He "reveals deep secrets" – He knows whether a person's merits from a previous *gilgul* render him worthy of forgiveness. (*Ohalei Yaakov*)

He who is good and deals
kindly to [His] creatures

– who knows all that is concealed,

Who covers our iniquities

– who dons righteousness,

טוֹב וּמֵיטִיב לְבָרִיּוֹת,

יֹדֵעַ כָּל-נִסְתָּרוֹת,

בוֹשֵׁשׁ עֲוֹנוֹת,

לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ רַחֵם עָלֵינוּ:

He who is filled with purity

– awesome in splendor,

Who pardons iniquities

– who answers in times of trouble,

מָלֵא זָכוּת,

נֹרָא תְהִלּוֹת,

סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת,

עֹנֶה בְּעֵת צָרוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ רַחֵם עָלֵינוּ:

He who brings about salvation

– who foresees future events,¹⁰⁵

Who predicts [future] generations

– who rides the heavens,

Who listens to prayers

– whose understanding is perfect,

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת,

צוֹפֶה עֲתִידוֹת,

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת,

רוֹכֵב עָרְבוֹת.

שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת,

תָּמִים דַּעַת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ רַחֵם עָלֵינוּ:

105. "who foresees future events"

Hashem will sometimes exonerate a sinner in consideration of the fact that a righteous person will emerge from his offspring. Thus, for example, Hashem spared the nations of *Amon* and *Moab* because of righteous women whom they will bring into being – Na'ama from *Amon*, and Rut from *Moav*. Similarly, the Sages teach that Shimi ben Gera, who hurled stones and curses at King David when he fled from Abshalom, was spared because his offspring included Mordechai. And before

Your Name is "Merciful Lord";
 Your Name is "Gracious Lord";
 Your Name is "Lord Who is Slow
 to Anger"; Your Name is "Full
 of Compassion"; we are called
 by Your Name. Hashem, act for
 Your Name's sake!

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חֲנוּן שְׁמֶךָ.
 אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם שְׁמֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים
 שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה (אֱדִיר)
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

*The following sections are added during the Ten Days of Repentance
 (until "bless our bread and our water..."):*

Your Name is "Merciful Lord";
 Your Name is "Gracious Lord."
 Look upon the poverty of Your nation,
 have compassion for Your world.

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ.
 אֵל חֲנוּן שְׁמֶךָ.
 רֵאה בְּעָנִי עַמְּךָ.
 רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is "Mighty Lord";
 Your Name is "Blessed Lord."
 Your Name is "Great Lord";
 Your Name is "Revered Lord."

אֵל אֲדִיר שְׁמֶךָ.
 אֵל בְּרוּךְ שְׁמֶךָ.
 אֵל גָּדוֹל שְׁמֶךָ.
 אֵל דָּגוּל שְׁמֶךָ:

Look upon the poverty of Your nation,
 have compassion for Your world.

רֵאה בְּעָנִי עַמְּךָ.
 רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is "Glorious Lord";
 Your Name is "Pious Lord."
 Your Name is "Just Lord";

אֵל הַדּוֹר שְׁמֶךָ.
 אֵל יוֹתִיק שְׁמֶךָ.
 אֵל יָבֵאִי שְׁמֶךָ.

Your Name is "Lord who Shows Grace."

אֵל חוֹנֵן שְׁמֶךָ:

Moshe killed the Egyptian taskmaster who was beating a Hebrew slave, he looked with his prophetic insight to determine if there were any righteous people destined to emerge from him, on account of whom he should be allowed to live. We thus ask Hashem that even if we are personally undeserving of forgiveness, He should nevertheless spare us because of the *tzadikim* that will emerge from our offspring in the future. (*Ohalei Yaakob*)

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

Your Name is "Pure Lord";
Your Name is "Singular Lord."
Your Name is "Mighty Lord";
Your Name is "Lord who
Endures Forever."

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

Your Name is "Lord, King";
Your Name is "Awesome Lord."
Your Name is "Lord who Supports";
Your Name is "Lord who Assists."

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

Your Name is "Lord who Redeems";
Your Name is "Righteous Lord."
Your Name is "Sacred Lord";
Your Name is "Compassionate Lord."

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

Your Name is "Lord *Sha-ddai*";
Your Name is "Lord who Protects."
Your Name is "Lord who Upholds";
Your Name is "Blameless Lord."

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

רֵאָה בְּעֵנֶי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל טָהוֹר שְׁמֶךָ.
אֵל יְחִיד שְׁמֶךָ.
אֵל כְּבִיר שְׁמֶךָ.
אֵל דָּעֵד שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵנֶי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל מְלֶכֶךְ שְׁמֶךָ.
אֵל נוֹרָא שְׁמֶךָ.
אֵל סוֹמֵךְ שְׁמֶךָ.
אֵל עוֹזֵר שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵנֶי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל פּוֹדֶה שְׁמֶךָ.
אֵל צַדִּיק שְׁמֶךָ.
אֵל קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ.
אֵל רַחֲמָן שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵנֶי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל שְׁדֵי שְׁמֶךָ.
אֵל שׁוֹמֵר שְׁמֶךָ.
אֵל תּוֹמֵךְ שְׁמֶךָ.
אֵל תָּמִים שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵנֶי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Hashem, be gracious to us
and lift us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה חַנּוּן וְחַסִּידִים,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, raise the light of Your
countenance upon us this day –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה אֹר פְּנֵיךָ הַיּוֹם נִסָּה־עָלֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, bring us tidings on the day
of salvation and have mercy on us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה בְּיוֹם יְשׁוּעָתָה בְּשָׂרְנוּ
וְרַחֲמֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, bestow Your
abundant kindness upon us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה גִּלְגַּל הַמִּזֵּן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, make our latter days more
auspicious than our earlier days –
And remember us and inscribe
us in the book of life!

יְהוָה הַיְשִׁיבָה אַחֲרֵיתֵנוּ
מֵרֵאשִׁיתֵנוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, may Your kindness
come swiftly towards us,
and have mercy on us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה חֲסִדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ וְרַחֲמֵנוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, may Your compassion
be aroused upon us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה יִתְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבֵנוּ.

Hashem, place us this day
as a seal upon Your heart –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה כְּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שְׁמֵנוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְקִתְּבֵנוּ.

Hashem, fight our battles
and wage war against those
who wage war against us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה רִיבָה רִיבֵנוּ וּלְחָם לְוֹחֵמֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְקִתְּבֵנוּ.

Hashem, bless our bread
and our water –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה בָּרַךְ אֶת-לֶחֶמֵנוּ וְאֶת-
מִימֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְקִתְּבֵנוּ.

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause:*

Hashem, act for
Your Name's sake –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְחֻסָּה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

Hashem, act for the
sake of Abraham,
Your "perfect citizen"¹⁰⁶ –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם
אֲזִרְחָ תְּמִימָךָ,
וְחֻסָּה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

106. "Your 'perfect citizen'"

The word "ezrah," which is derived from the root z.r.h. – "shine" – refers to Abraham Abinu who "shone" in the world through his revelation of the truth of monotheism. Furthermore, he arrived at the belief in Hashem through his inquiry and study of the sun, and he is therefore referred to as "ezrah." The word "ezrah"

Hashem, act for the
sake of Yitzhak, who
was bound in Your sanctuary –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן יִצְחָק
נֶעֱקֹד בְּאוֹלָמְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Hashem, act for the sake of
Yaakob, who was answered
through [a vision of] a ladder
from Your great heights –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן יַעֲקֹב נִעֲנֶה
בְּסֻלָּם^א מִמְרוֹמָיֶיךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Hashem, act for the sake of
Moshe, the most trustworthy
in all Your household –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה נֶאֱמָן
בְּכָל־בֵּיתְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Hashem, act for the sake of
Aharon, who served with Your
Urim Ve'tumim –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן אַהֲרֹן כֹּהֵן
בְּאוֹרֵיךָ וְתַמִּיךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Hashem, act for the sake of the
merit of Yosef, Your righteous
prisoner [in Egypt] –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת יוֹסֵף,
אֲסִיר צְדִיקְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

could also be translated as “citizen.” Abraham Abinu is the primary “citizen” of the world in the sense that the entire earth was created in his merit, as the Torah indicates when it says about the heavens and earth בַּאֲבֵרָם (“when they were created” – Bereshit 2:4), which has the same letters as בַּאֲבֵרָם (“in the merit of Abraham”).

Abraham is referred as “*temimecha*” (“perfect”) because he had unquestioning faith in God’s commands. He circumcised himself without any questions despite the dangers involved, and he passed all the tests to which God subjected him, never questioning or challenging the Almighty’s justice. (*Ohalei Yaakob*)

Hashem, act for the sake of
David, pleasant singer of Your
songs [of praise] –

And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד נָעִים
וְמִירוֹתֶיךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Hashem, act for the sake of
Pinhas, the pure one who acted
zealously for Your Name¹⁰⁷ –

And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן פִּינְחָס זָךְ
קָנָא לְשִׁמְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Hashem, act for the sake of King
Shelomo, who built a home for
Your Name –

And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה
בָּנָה בַּיִת לְשִׁמְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

107. "the pure one who acted zealously for Your Name"

Pinhas is called "the pure one" because he was Eliyahu Hanavi, whose physical being was entirely purified and became angelic. Additionally, Pinhas acted zealously to oppose the sin of immorality, and resisting and opposing promiscuity brings purity and holiness. Furthermore, the Sages teach that when God's spirit rested on Pinhas, his eyes "burned like torches" and he resembled an angel, thus warranting his description as "the pure one." (*Ohalei Yaakov*)

Another insight of the word זָךְ emerges from the tradition that when Pinhas arose to slay Zimri and Kozbi, he invoked the merit of Abraham Avinu, and the merit of the Hebrew letters. The Torah states that Pinhas arose and "took a dagger in his hand" (*Bamidbar* 25:7). The word *romah* ("dagger") has the numerical value of 248 – the same as the numerical value of "Abraham," and the word "beyado" ("in his hand") has the numerical value of 27, alluding to the Hebrew alphabet, which contains 22 letters, plus an additional five letters that appear at the end of words (א, ב, ג, ד, ה). The word זָךְ, which has the numerical value of 27, alludes to the merit of the Hebrew letters, and the first words of the phrase זָךְ קָנָא לְשִׁמְךָ have the combined numerical value of 248, referring to the merit of Abraham Avinu. (*Eved Abraham*)

Hashem, act for the sake
of those who were killed
and burnt on behalf of the
oneness of Your sacred Name –

And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשָׂרוּפִים
עַל יְחוּד קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ,

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Hashem, act for Your Name's sake –

And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Act for Your Name's sake.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Act for the sake of Your
truthfulness.

עֲשֵׂה לְמַעַן אֱמֻנָתְךָ.

Act for the sake of Your covenant.

עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ.

Act for the sake of Your greatness.

עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ.

Act for the sake of Your Torah.

עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ.

Act for the sake of Your majesty.

עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהָרָתְךָ.

Act for the sake of Your site of
communion [the *Mikdash*].

עֲשֵׂה לְמַעַן יְעוֹדְךָ.

Act for the sake of Your
remembrance.

עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹרְךָ.

Act for the sake Your kindness.

עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסֶדְךָ.

Act for the sake of Your
beneficence.

עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ.

Act for the sake of Your
uprightness.

עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁרָרְךָ.

Act for the sake of Your honor.

עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ.

Act for the sake of Your teaching.

עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ.

Act for the sake of Your kingship.	עֲשֵׂה לְמַעַן מְלֻכּוֹתֶךָ.
Act for the sake of Your eternity.	עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךָ.
Act for the sake of Your counsel.	עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ.
Act for the sake of Your might.	עֲשֵׂה לְמַעַן עֹזְךָ.
Act for the sake of Your glory.	עֲשֵׂה לְמַעַן כְּאֹרֶךְךָ.
Act for the sake of Your righteousness.	עֲשֵׂה לְמַעַן צְדִיקָתְךָ.
Act for the sake of Your sanctity.	עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ.
Act for the sake of Your compassion.	עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ.
Act for the sake of Your Shechinah [Divine Presence].	עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתְךָ.
Act for the sake of Your Torah.	עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.

The hazan recites the stanza and the congregation answers אָמֵן.

Act for the sake of Abraham, Yitzhak and Yaakob – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. אָמֵן
Act for the sake of Moshe and Aharon – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. אָמֵן
Act for the sake of Yosef, David and Shelomo – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹסֵף דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. אָמֵן
Act for the sake of Jerusalem, the sacred city – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ. אָמֵן
Act for the sake of Zion, the residence of Your glory – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. אָמֵן

Act for the sake of ruins
of Your abode – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן חֲרָבָן בֵּיתְךָ. אָמֵן

Act for the sake of the desolation
of Your Sanctuary – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹמֹת הַיְבֻלָּךְ. אָמֵן

Act for the sake of the
impoverished Israel – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים. אָמֵן

Act for the sake of the
destitute Israel – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל תְּדֹלִים.
אָמֵן

Act for the sake of Israel, who
are beset by troubles – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְּׂרוּיִים
בְּצָרוֹת. אָמֵן

Act for the sake of the
orphans and widows – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת. אָמֵן

Act for the sake of the
suckling babies – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדִים. אָמֵן

Act for the sake of the [recently]
weaned infants – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב. אָמֵן

Act for the sake of the
schoolchildren who
have not sinned – Amen.

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן שֶׁלֹּא חָטְאוּ. אָמֵן

Act for Your sake, if not for ours;
act for Your sake and save us!
Save us and answer us this day,
and each and every day when
we pray, for Your are our glory!

עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ,
עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
הוֹשִׁיעֵנוּ וְעֲנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם יוֹם בְּתַפִּלָּתֵנוּ, כִּי תִהְיֶה לָּנוּ
אִתָּה.

The hazan recites the stanza and the congregation answers ענין.

He who answers the needy דַּעֲנֵי לַעֲנִי, עֲנִינָּה.
– answer us!¹⁰⁸

He who answers the oppressed דַּעֲנֵי לַעֲשֻׁיָּה, עֲנִינָּה.
– answer us!

He who answers the דַּעֲנֵי לַתְּבִירִי לָבָא, עֲנִינָּה.
brokenhearted – answer us!

He who answers those with דַּעֲנֵי לַשַּׁפְּלִי דַּעֲתָא, עֲנִינָּה.
humble minds – answer us!

He who answers those of lowly דַּעֲנֵי לַמְּכִיכִי רוּחָא, עֲנִינָּה.
spirit – answer us!

He who answered our patriarch דַּעֲנֵי לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
Abraham at Mount Moriah הַמִּזְרִיחַ, עֲנִינָּה.
– answer us!¹⁰⁹

108. "He who answers the needy – answer us!"

This hymn is structured according to the prayer service that was conducted in ancient times on fast days that were declared in periods of drought. The Mishna (*Ta'anit 15a*) records the text of the special blessings that were recited, and this hymn follows the concluding phrases from those *berachot*. Those concluding phrases make reference to God's favorable responses to Abraham Abinu, to *Benei Yisrael* at the shores of the Yam Suf, to Yehoshua, to Shemuel, to Eliyahu, to Yona, to David and to Shelomo, and the author of this hymn added others whose prayers were graciously answered by the Almighty.

109. "He who answered our patriarch Abraham at Mount Moriah – answer us!"

This refers to the incident of *akedat Yitzhak*, when God tested Abraham by commanding him to offer his beloved son, Yitzhak, as a sacrifice on Mount Moriah, and Abraham complied until at the last moment he was instructed to withdraw his sword (*Bereshit 22, 12*). Although the Torah does not mention that Abraham prayed on Mount Moriah, the Midrash (*Yalkut Shimoni – Vayera 82*) relates that after God told Abraham to withdraw his sword, Abraham said to God, "I swear I will not descend from the altar until I have said all I have to say."

He who answered Yitzhak [when
he was bound] upon the altar
– answer us!¹¹⁰

יְעֲנֵי לְיִצְחָק עַל גְּבִי מִדְּבָחָא,
עֲנִינוּ.

He who answered Yaakov in
Bet-El – answer us!

יְעֲנֵי לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל, עֲנִינוּ.

Hashem told Abraham to speak, and the patriarch said, “Did you not tell me, ‘Count the stars, if you are able count them – this shall be [the number] of your offspring’?”

Hashem acknowledged that He had made such a promise – and that He had specified that this large nation will emerge specifically from Yitzhak.

Abraham then said, “Just as I had in my heart a question that I could have asked – that previously You promised me, ‘for it is through Yitzhak that you will be considered as having offspring,’ and now You tell me, ‘offer him there as a sacrifice’ – and yet I restrained my inclination and did not respond to You, similarly, when Yitzhak’s descendants sin and confront a crisis, the binding of Yitzhak shall be recalled on their behalf, and You shall consider it as though his ashes are collected upon the altar, and You shall forgive them.”

God accepted Abraham’s prayer, and instructed that his descendants should sound the *shofar* each year on Rosh Hashanah, the day of judgment, to remind Him of the great merit of *akedat Yitzhak*. We thus pray that Hashem should answer our prayers as He accepted Abraham’s prayer after *akedat Yitzhak*.

Alternatively, the Maharsha (*Ta’anit* 15a) explains that this refers to Abraham’s prayer that he be shown a sacrifice to offer in Yitzhak’s stead. Abraham feared that he had perhaps sinned against God through improper thoughts, and thus prayed that he could offer an *ola* sacrifice, which atones for sins involving thoughts. God answered Abraham’s prayer by immediately showing him a ram caught in the bushes which Abraham thereupon offered as a sacrifice in Yitzhak’s stead. Similarly, the *Zohar* (Vayera, 97a) writes that after God instructed Abraham to withdraw his sword, he felt distressed that he had constructed an altar and prepared the firewood without bringing an offering, and God therefore showed Abraham the ram so he could offer a sacrifice.

110. “He who answered Yitzhak [when he was bound] upon the altar – answer us!”

During *akedat Yitzhak*, Yitzhak prayed that each action that was performed should atone for him as though he endured execution by a *bet din*. When Abraham

He who answered Yosef in prison – answer us! דַּעֲנֵי לְיוֹסֵף בְּבֵית אֲסִירָיו, עֲנִינוּ.

He who answered Moshe and our forefathers at the Sea of Reeds – answer us! דַּעֲנֵי לְמֹשֶׁה וְאֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף, עֲנִינוּ.

He who answered Aharon [when he offered incense] upon the fire pan – answer us! דַּעֲנֵי לְאַהֲרֹן בַּמִּזְבֵּחַ, עֲנִינוּ.

He who answered Pinhas at Shittim – answer us! דַּעֲנֵי לְפִינְחָס בְּשִׁטִּים, עֲנִינוּ.

He who answered Yehoshua at Gilgal – answer us! דַּעֲנֵי לְיְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל, עֲנִינוּ.

He who answered Eili in Ramah – answer us! דַּעֲנֵי לְעִילֵי בְרָמָה, עֲנִינוּ.

He who answered Shemuel in Mitzpah – answer us! דַּעֲנֵי לְשִׁמוּאֵל בְּמִצְפָּה, עֲנִינוּ.

He who answered David and his son Shelomo in Jerusalem – answer us! דַּעֲנֵי לְדָוִד וּלְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם, עֲנִינוּ.

He who answered Eliyahu at Mount Carmel – answer us! דַּעֲנֵי לְאֵלֵיהוּ בְּהַר הַכְּרִמָּה, עֲנִינוּ.

took hold of the knife, Yitzhak prayed that it should be regarded as execution by the sword; when Abraham arranged the firewood, Yitzhak prayed that it should be regarded as execution by burning; when Abraham bound him upon the altar, Yitzhak prayed that it should be regarded as execution by stoning; and when Abraham took hold of his neck in preparation for slaughtering, Yitzhak prayed that it should be regarded as strangulation. (*Ohalei Yaakov*)

Additionally, after the *akeda*, Yitzhak prayed that when his descendants confront crises and hardships, God should consider it as though his ashes are heaped upon the altar and in that merit rescue *Am Yisrael* (*Bereshit Rabbeti*, Parashat Vayera). We thus ask that God accept our prayers just as He accepted Yitzhak's entreaties during the *akeda*.

- He who answered Elisha
in Jericho – answer us! דַּעֲנֵי רֵאשִׁיעַ בִּירִיחוֹ, עֲנִינוּ.
- He who answered Hizkiyahu
during his illness – answer us! דַּעֲנֵי לְחִזְקִיָּהוּ בְּחִלּוֹתָיו, עֲנִינוּ.
- He who answered Yonah in the
belly of the fish – answer us! דַּעֲנֵי לְיוֹנָה בְּמֵעֵי תַּדְמָה, עֲנִינוּ.
- He who answered Hananyah,
Mishael and Azaryah in the hot,
fiery furnace – answer us! דַּעֲנֵי לְחַנְנְיָה מִישָׁאֵל וְעַזְרָיָה בְּגֹ
אֶתֹנֹן נֹרָא יְקָדְתָּא, עֲנִינוּ.
- He who answered Daniel in
the lions' den – answer us! דַּעֲנֵי לְדָנְיָאֵל בְּגִבְרָא
דְּאֲרִיּוֹתָא, עֲנִינוּ.
- He who answered Mordechai
and Esther in the capital city
of Shushan – answer us! דַּעֲנֵי לְמֹרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר
בְּשׁוּשָׁן תְּבֵרָה, עֲנִינוּ.
- He who answered Ezra
in exile – answer us! דַּעֲנֵי לְעֶזְרָא בְּגֻלָּה, עֲנִינוּ.
- He who answered Honi
in his circle – answer us! דַּעֲנֵי לְחוֹנִי בְּמַעְגָּל, עֲנִינוּ.
- He who answered the righteous,
pious and blameless in each and
every generation – answer us! דַּעֲנֵי לְצַדִּיקֵי וְחַסִּידֵי וְתַמִּימֵי
דִּי בְּכָל־דֹּר וְדֹר, עֲנִינוּ.
- Compassionate One – answer us!
Compassionate One – save [us]!
Compassionate One – redeem
[us]! Compassionate One, who
is filled with compassion – have
compassion on us, everybody
in our households and all our
brethren Israel, and bring us
from darkness to light for the
sake of Your great Name. רַחֲמֵנָּא עֲנִינוּ, רַחֲמֵנָּא שׁוּב,
רַחֲמֵנָּא פִּרְק. רַחֲמֵנָּא
דִּיתְמַלֵּי רַחֲמִין רַחֵם עָלָנָּא וְעַל
בְּרֵ-אֲנָשֵׁי כִיתָנָּא, וְעַל בְּרֵ-יִשְׂרָאֵל
אֲחָנָּא, וּמִחְשׁוּבָּא לְנִחְרָא אֲפָקִינוּ,
בְּדִל שְׂמֹךְ רַבָּא:

The following is added during the Ten Days of Repentance (until "with Your grace"):

Almighty, hear Your impoverished
ones who petition You.
Our father – do not turn away
Your ears from Your sons.

Almighty, from the depths the
nation cries out, from their
abundant suffering.
Do not turn them back
empty-handed from you this day.

Erase their evil and
their iniquity, as well as
their many intentional sins.
And if You do not act
for their sake, act, my Rock,
for Your sake.

And erase their guilt on this
day and accept their words
as an offering.
Direct their hearts towards You
and may Your ears also listen.

Pay heed to the tears of their faces
and gather the straying flock.
Appoint for Yourself a shepherd
and kindly take note of Your sheep.

Those who follow the straight
path – proclaim forgiveness for
them this day.
And in the morning prayer
present them with Your grace.

יְהוָה, שְׁמַע אֲבִיוֹנִים, הַמְחִלִּים פְּנֵיךְ,
אֲבִינוּ לְבָנֶיךָ, אֵל תַּעֲלֵם אָזְנוֹךְ.

יְהוָה, עִם^א מַמְעַמִּים, יִקְרְאוּ מְרֹב
מִצֻּקִּים, אֵל נָא תִשָּׁבֶם יִרְקִים,
הַיּוֹם^ב מִלִּפְנֶיךָ:

הוֹוֹתָם וְעוֹנֵם, מַחֶה וְרֹבֵי זְרוֹנִם,
וְאִם לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנֶם, עֲשֵׂה צוּרֵי
לְמַעַנֶךָ:

וּמַחֶה הַיּוֹם חֹבֶם, וְרֹצֵה כְמוֹ שִׁי
נִיבָם, וְלֹךְ תִּכְוִן לָבֶם. וְגַם תִּקְשִׁיב
אָזְנוֹךְ:

דְּמַעַת פְּנֵיהֶם תִּשְׁעָה, וְתִאָסֵף
עֶדְר תּוֹעָה, וְתִקֵּם לָךְ רוּעָה, וּפִקֵּד
בְּמוֹב צֹאנֶךָ:

הוֹלִבִי בְדֶרֶךְ נְבוֹחָה, תִּבְשְׂרִם
הַיּוֹם סְלִיחָה. וּבִתְפִלַּת הַשַּׁחַר,
הַמְצִיאָם תִּנָּךְ:

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

If the one laying in the
nest [Hashem] has vanished,
if the tent in which He
resided has been emptied,
Let us not be destroyed,
for we have an elderly father
[Abraham].

אִם אָפֵס רִבֵּעַ תִּקַּן,
אֲחֵר שֵׁבֶן אִם רִקָּן.

אֵל נָא נֹאכְדָה בִּי עַל בֶּן,
יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן.

Show him favor¹¹¹ and we
will make mention of his
righteousness before You.
[You said to him,]
“Please take the dear son
and his blood shall be squeezed
out against the wall [of the altar].”

פְּנִים לֹו תִבִּיר,
וְצִדְקוֹ לְפָנֶיךָ נִזְכֵּר,
קִחְנָא בֶן יִקָּר,
וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל קִיר.

He ran to the lad to consecrate
him, while his soul was bound
by his soul.

רָץ אֵל תַּנְעֵר לְתַקְדִּישׁוֹ,
וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ,

He adorned him with wood
and his fire – a crown of his
God upon his head.

עֲטָרוֹ בַּעֲצִים וְאֵשׁוֹ,
נֹר אֶלְהִיו עַל רֹאשׁוֹ.

The single [son] was swift as a
deer, and he spoke out and said,
“My father –

יְחִיד הַיִּקְלָר בַּצִּבִּי,
עָנָה וְאָמַר אָבִי,

Here is the fire, and we
bring wood, but we have
no offering to bring!”¹¹²

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים נָבִיא,
וְתִשׁוּרָה אֵין לְהָבִיא.

111. “Show him favor”

The Midrash (*Shoher Tov*) relates that after *akedat Yitzhak*, Abraham prayed that just as he remained silent when God commanded him to slaughter Yitzhak, and did not question the Almighty, similarly, God should remain silent when his descendants commit sins, and should care for them unconditionally. In the Midrash’s words, Abraham asked God to show favor to his descendants and overlook their wrongdoing, just as he “showed favor” to God and obeyed the command of the *akeda*, overlooking its seeming irrationality. (*Ohalei Yaakov*)

He responded with words
so as not to frighten him.
He answered and said to him:
“My son, the Lord
shall see to it, and He will
inform [us] of what is His.”

מַלְאִים הָשִׁיבוּ מִלֵּתְבַהֲלוֹ,
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לוֹ,
בְּנִי, אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ,
וַיֹּדַע יְהוָה (וְאֵדְנִי) יֵאָדְנֵנִי אֶת אֲשֶׁר לוֹ.

They were both scrupulous with
regard to Your command and
they did not question You.¹¹³
They rushed and walked
swiftly to one of the mountains.

בְּמִצְוֹתֶיךָ שְׁנִיָּהִם נִזְהָרִים,
וְאֶחָדֶיךָ לֹא מִתְרַתֵּרִים,
חָשׂוּ וְהִלְכּוּ נְמָהֲרִים,
עַל אֶחָד הַהָרִים.

They saw a towering mist;¹¹⁴
they quickly brought wood
for the burnt-offering.
Together, with a complete
love, they leveled a path
in the wilderness.

רָאוּ אֵד תְּלוּלָה,
מָהֲרוּ עֲצֵי עוֹלָה,
יחד בְּאַהֲבָה כְּלֹפָה,
יִשְׂרוּ בְּעֶרְבָה מִסְלָה.

112. “but we have no offering to bring”

The Midrash (*Bereshit Rabbeti* – Vayera, p.78) relates that as Abraham and Yitzhak made their way together to the site of the *akeda*, Yitzhak asked his father, “Is there such a thing as a person who offers his son upon an altar?”

Abraham replied with a question of his own: “My son, what do you see?”

Yitzhak answered his father: “Here are the fire and wood – but where is the sheep for the burnt-offering?” (*Bereshit* 22,7)

Abraham explained to Yitzhak that God will provide them with a sheep, and if not, “the sheep for the burnt-offering – is my son.” (*Bereshit* 22,8)

At that moment, the Midrash continues, Abraham trembled in fear, concerned that Yitzhak, now realizing that he was to be slaughtered as a sacrifice, might run away. But Yitzhak immediately allayed his father’s fears, assuring him, “Do not fear, father. May it be His will that every *revi’it* of my blood shall be willfully accepted before He who commanded you about me.”

113. “and they did not question You”

God had earlier promised Abraham that he would produce a large nation through Yitzhak (“*ki ve’Yitzhak yikarei lecha zara*” – *Bereshit* 21:12). Yet, when

The single [son] saw
that he was the sheep.
He spoke to his tested father:
"My father! Make me like
a sheep; have no pity or
compassion.

רָאָה יִצְחָק כִּי הוּא הַשֶּׁה,
נָאֵם לְהוֹרֹ הַמִּנְסָה,
אָבִי אוֹתִי כְּבָשׂ תַּעֲשֶׂה,
לֹא־תַחֲמַל וְלֹא־תִבָּסֶה.

"He desires and longs for me;
I therefore bare my heart
for Him.

כִּי חָפֵץ וְנוֹכָסָה,
לִבִּי לוֹ לַחֲשֹׁה,

If you withhold me,
eventually my spirit
and soul will be gathered
unto Him [in any event]."

אִם תִּמְנְעֵנִי, סוֹף,
רוּחִי וְנַשְׁמָתִי אֵלָיו יֵאָסֶה.

He then commanded Abraham to slaughter Yitzhak as a sacrifice before he married and begot children, Abraham complied without questioning how this command could be reconciled with God's earlier promise of a mighty nation emerging from Yitzhak. (*Vayekra Rabbah* 29,9)

114. "They saw a towering mist"

As Abraham walked toward Mount Moriah with Yitzhak, Yishmael and Eliezer, he saw a cloud hovering over the mountain and a pillar of fire extending from the ground to the heavens. At that point, he realized that Yitzhak was designated as a sacrifice to the Almighty. He asked Yitzhak what he saw, and Yitzhak replied that he saw the cloud and the pillar of fire. Abraham then turned to Yishmael and Eliezer and asked them what they saw, and they said they saw nothing. Abraham told them "to remain with the donkey" (*Bereshit* 22,5). They, like the donkey, were unable to behold God's presence upon the mountain, and therefore they had to remain with the donkey at a distance from Mount Moriah, unworthy of proceeding with him and Yitzhak to the chosen site of the sacrifice. (*Midrash Shohar Tov, Bereshit* 22)

He bound his hands
and feet¹¹⁵ and cast
upon him his sword.

He hurriedly placed
him upon the wood
As the fire on the altar burned.

יָדָיו וְרַגְלָיו עָקַר,
וַחֲרָבוֹ עָלָיו פָּקַד,

לְשׁוֹמוֹ עַל הָעֵצִים שָׁקַד,
וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקַד.

He himself outstretched
his neck and his father
approached him

To slaughter him for the sake
of his Master – and behold,
Hashem was standing over him.

צִוְּאָר פֶּשֶׁט מֵאֲלָיו,
וְאָבִיו נִגַּשׁ אֵלָיו,

לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם בְּעָלָיו,
וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו.
יְהוָה נֹצֵב עָלָיו יִאֲדוֹנָיו

Inquire into all that he did –
the father had no pity
on his son.

He carried his
heart upon his hands,
and the Lord saw all
that he had done.

חָקַר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה,
הָאָב עַל בְּנוֹ לֹא חָסָה,

וְלָבֹ אֶל-בָּפִים נָשָׂא,
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-
כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה.

[Hashem] called [to] the
one who sought [Hashem]
from the womb [Abraham],
“In place of Your chosen son,

Behold there is a ram
behind [you] –
act, without delay!

קָרָא מִרְחֶם¹¹⁶ מִשְׁחָר,
תָּמוֹר בְּנֶךְ תִּנְבָּחַר,

וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר,
וַעֲשֵׂה אֵל תַּאֲחֵר.

115. “He bound his hands and feet”

Yitzhak told Abraham to bind his hands and feet so that he would not kick him out of trepidation as Abraham began to perform the slaughter. Yitzhak feared that he might kick his father in violation of the *mitzva* to honor parents, and also this would interfere with the slaughtering and render it invalid. (*Bereshit Rabbeti* Chapter 56)

"The substitute for his portion
[on the altar] shall be accepted
as if he were offered.

And his replacement
shall be considered for
you as both he and his
replacement [were offered]."

חֲלִיפֵי אִזְבָּחֲתוֹ,
תִּבְנוּ בְּהִקְמָתוֹ,

וְתַעֲלֶה לְךָ תִּמְרָתוֹ,
וְחֵיהָ הוּא^א וְתִמְרָתוֹ.

This memory shall be
before You in the heavens,
forever engraved in the book

As an eternal covenant,
which is never erased,
with Abraham and Yitzhak.

וְכִרֹן לְפָנֶיךָ בַּשָּׁמַיִם,
לְעַד בַּסֵּפֶר יוֹחֵק,

בְּרִית עוֹלָם בִּלְיָמָחֵק,
אֶת־אַבְרָהָם וְאֶת־יִצְחָק.

Those who call to You come to
bow [before You]; during trouble
be mindful of the *akedah*.

And compassionately
remember Your sheep,
as the sheep look towards
the one who was bound
[to invoke his merit].

קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹדֶה,
בְּצָרָה עֲקֹדָה תִּשְׁקֹד,

וְצֹאנְךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד,
פָּנֵי הַצֹּאֵן אֶל עֲקוֹד.

Arouse Your power
to awaken those who
slumber –

For Your sake
redeem those who
tremble and shudder.

עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ
לְהַקִּיץ נִרְדָּמִים,

לְמַעַנְךָ תִּפְדָּה
תַּרְדִּים נִרְדָּמִים,

They arise early
today to request
Your forgiveness –

Almighty One,
the King who sits upon
the throne of mercy!

לְבַקֵּשׁ סְלִיחָתְךָ
הַיּוֹם מִשִּׁבְיָמִים,

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רַחֲמִים.

*At this point in the service the congregation rises;
for more laws pertaining to Va'ya'abor, refer to page 6.*

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation, eliminating [their sins] one at a time; who offers abundant forgiveness to sinners and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their evil. The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes – recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes], as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: “Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*.” And there it is written:

“Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins].”

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמִתְנַהֵּג בְּחַסְדֵּי דָוָד, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם לָהֶם
גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ לִזְמַר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ
מִקֵּדֶם, וּבֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ: ¹וַיִּקְרָא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּעָנֵן וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שֵׁם,
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ²וַיִּשָּׂא
נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^אעַל־פָּנָיו
וַיִּקְרָא: ^איְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
ב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵל דְּרַחוּם ^הוְחַנוּן,
ו אֶרֶךְ אַפַּיִם ^זוְרַב־חֶסֶד ^חוְאֶמֶת:
ט נִצֵּר חֶסֶד לְאֶפְסִים, ^ינִשְׂא עוֹן
י אֶפְשֵׁעַ ^{יב}וְחַטָּאָה, ^{יג}וְנִקְיָה:

"And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion."

וְסִלַּחְתָּ לְעֵוֹנוֹנוּ וּלְחַטָּאוֹתֵינוּ
וְנָחָלְתָנוּ:

Pardon us, our Father, for we have sinned, forgive us, our King, for we have transgressed. For You, my Master, are good and forgiving, and abounding in kindness to all who call upon You. Willfully act kindly towards Zion; build the walls of Jerusalem. Then shall You desire sacrifices brought with righteousness – burnt offering and totally burnt offerings, then shall bulls be brought upon Your altar.

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחֹלָל
לָנוּ מֶלֶכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה
יְהוָה טוֹב וְסֹלֵחַ וְרַב חֶסֶד
לְכָל קְרָאִיךָ. הַטִּיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת
צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם.
אֲזִי תִחַפֵּץ וּבְחִי צֶדֶק עוֹלָה וּבָלִיל
אֲזִי יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחֲךָ פָּרִים:

[Grant forgiveness] to the
one who confesses his sins
and admits to his abundant guilt,

Who spends his years in vanity,
whose years come to an end
in anguish;

He cries out from his troubles
and from the rage of his
adversaries:

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

Since I came into existence
I have pulled my iniquity
with ropes of emptiness.

I have therefore returned
and regretted, for I know
not the day of my catastrophe.

I have brought my flesh as an
offering and have poured as a
libation the waters of my eyes.

Perhaps my Creator
will have compassion –
for His compassion is endless.

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

The breasts of my joy are dry;
I nurse from the poison
of serpents.

The waters of my eyes
– due to my intense pain –
have eroded stones.

לְמַתְּנֵהָ חַטָּאתָיו,
וּמִזֶּדֶה עַל רֹב אֲשָׁמוֹ.
אֲשֶׁר בִּהְבֵּל שְׁנוֹתָיו,
כָּלֹו בִּיגּוֹן יָמָיו.

צוֹעֵק מִצְרוֹתָיו,
וּמִבֵּין תַּגֵּרַת קָמָיו.

נִפְלָה נָא בְּיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

מִדְּיוֹתַי מְשַׁבְּתִי,
בְּחִבְלֵי הַשָּׁוְא עֹנִי.

לְכֵן שָׁבְתִי וְנִחַמְתִּי,
כִּי לֹא אֵדַע יוֹם אֲסוּנִי.

וּשְׂאִרֵי תִקְרָבָתִי,
וְנִסְכָּתִי מִי עֵינִי.

אוֹלֵי יִרְחַם קוֹנִי,
כִּי לֹא כָלֹו רַחֲמָיו:

נִפְלָה נָא בְּיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

שְׁדֵי גִילִי צָמְקוּ,
וְאֵינִק רֹאשׁ פְּתָנִים.

וּמֵי עֵינֵי שִׁחְקוֹ,
מַעֲזוֹ כְּאֲבֵי אֲבָנִים.

The compassion of [my] Father
has remained distant, and
He has not pitied [His] children.

The stirring of His
emotions and compassion
have been held back from me.

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

He has brought me into
a lair of lions and has made
His wrath my portion.

I have been forgotten
in prison and drowned
in the ocean of His rage.

Each day I fall dreadfully
and He has further extended
His anger towards me.

Has the Almighty kindness
been forgotten? Has He withheld
His compassion in His anger?

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

While still night
Your servants have awoken
to You with their praise.

Remember for them the merit
of the patriarchs, and do not
look upon their wrongful deeds.

Acquire Your congregation
as in days of old, O Holy One
of Yaakov, their Redeemer,

וְרַחֲמֵי אָב רַחֲקוּ,
וְלֹא חָמַר עַל בְּנָיִם.

וְאַלֵּי יְהִיאֲפֻקוּ,
הַמּוֹן מַעֲיוֹ^א וְרַחֲמָיו:

נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

הֵבִיאֵנִי בְּבוֹר לְבָאִים,
וְהִנְחִילָנִי קֶצֶפוֹ.

וְנִשְׁכַּחְתִּי בְּבֵית בְּלָאִים,
וְטַבַּעְתִּי בַיָּם וְעָפוֹ.

בְּבִלְיוֹם יִרְדָּתִי בְּלָאִים,
אַחֲרֵי הָאֲרִיךְ לִי אָפוֹ.

הַשֹּׁכֵחַ^א חֲנוּת אֵל,
אִם קִפְּץ בָּאֵף רַחֲמָיו:

נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

(י^א חֲצוֹת) בְּעוֹד לַיְלָה לֵךְ קָמוּ,
עֲבָדֶיךָ בְּמִהְלָלָם.

זְכוֹת אָבוֹת לָהֶם תִּזְכֹּר,
וְאַל תִּפֶּן לְמַעֲלָלָם.

קְנֵה עַדְתְּךָ בַּיּוֹם קָדָם,
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב גְּאֻלָּם.

And rise, Almighty,
who makes peace in
His high heavens.

וְהַנִּשָּׂא הָאֵל,
עוֹשֶׂה הַשְּׁלֹום בְּמִרוֹמָיו:

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

נִפְלָה נָא בְּיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

David said to Gad:
I am very distressed;
let us fall into the hand of
Hashem, for His compassion
is abundant, and let me not fall
into the hand of a human being.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גָּד צֶרֶף־לִי מָאֹד
נִפְלָה נָא בְּיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֶל־אִפְלָה:

Compassionate and gracious
One: we have sinned before You
– have compassion on us and
save us!

רַחוּם וְתַנּוּן, חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ, רַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

[A Psalm] of David:¹¹⁶ To You,
Hashem, I lift up my soul.¹¹⁷ My
God, in You I have put my trust,¹¹⁸

לְדָוִד, אֵלֶיךָ יְהוָה יִשְׁאָלוּנִי נַפְשִׁי
אִשָּׁה: אֵלֹהֵי בָךְ כְּטַחַתִּי,
אֶל־אֲבוֹשָׁה, אֶל־עֵלְצוֹ אוֹיְבֵי לִי:

116. This chapter of Tehillim, like several others, is arranged according to alphabetical order, which each successive *pasuk* starting with the next letter of the Hebrew alphabet. According to some opinions, these chapters were structured alphabetically to help people commit them to memory so they can recite them regularly.

The exceptions to this structure here in the chapter of 'לדוד אליך ה' are that there are no verses beginning with the letters ב, ו or ק, and there are two *pesukim* that begin with the letter ר. One explanation is that the missing letters spell the root ב"ק and allude to *Gehinnom*, which is referred to as בוקה, thus indicating that one who regularly recites this chapter of Tehillim is spared the punishments of *Gehinnom*. Others claim that בוק means "emptiness" or "deprivation" (as in הבוק תבוק הארץ in *Yeshayahu* 24:3), and the omission of these letters thus instructs that one who regularly recites this chapter is spared from poverty. (*Meam Loez*)

let me not be ashamed. Let not my enemies gloat over me. All those who place their hope in You will also not be ashamed.¹¹⁹ Let the treacherous who drain [the poor] be ashamed. Make known to me Your ways, Hashem. Teach me Your paths. Guide me in Your truth and teach me, for You are the God of my salvation. To You I have hoped all day. Remember Your mercies, Hashem, and Your kindnesses, for they are from the beginning of the world. Remember not the sins of my youth and

גַּם כָּל־קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ
תְּבוֹגְדִים רִיבָם; דִּרְכֶיךָ יְהוָה
יִחְדְּדֵנִי, אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי;
תְּדַרְיֵבֵנִי בְּאַמְתְּךָ, וְלֹא־מַדְנִי, כִּי־
אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִנִּיתִי
כָּל־חַיִּים; וְכָרַחֲמֶיךָ יְהוָה
וְחִסְדְּךָ, כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: תִּשְׁכַּח

117. "To You, Hashem, I lift up my soul "

This means either that we lift our souls to the Almighty as our humble gift and tribute, or that we depend solely on Hashem for all our needs, and on nobody else (Ibn Ezra). A third interpretation, based upon the *Zohar*, is that we are prepared to surrender our souls for the sake of God.

118. "My God, in You I have put my trust, let me not be ashamed"

David's petition in this verse may be compared to a person who is arrested by government officials, but he tells them that he is the king's grandson. They then come to the king to report about the incident, and he informs them that this man had lied, as he was not his grandson. The individual is brought before the king, and he explains that he claimed to be his grandson in order to save himself. The king then instructed his officers, "Since he put his faith in me, let him be, so that he will not suffer on account of his faith in me." Similarly, David pleads with the Almighty to save and protect him by virtue of the faith and trust he placed in Him. The fact that he trusts in Hashem as his source of protection is itself reason for him to be saved. (Meam Loez)

119. "All those who place their hope in You will also not be ashamed"

David prays not only for himself, but also for the entire Nation of Israel. In this *pasuk*, he beseeches Hashem to answer his prayers because all *Am Yisrael* is depending upon his *tefilot*. (see Radak)

my transgressions:¹²⁰ may You remember me according to Your kindness, for the sake of Your goodness, Hashem.¹²¹ Hashem is good and upright. He therefore guides the sinners on their way [to repentance]. He guides the humble with justice,¹²² and He teaches the humble His way. All the pathways of Hashem are kindness and truth¹²³ to those who keep

נְעוּרַי וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר, בְּחַסְדְּךָ
 זְכַר־לִי־אֶתָּה, לְמַעַן טוֹבְךָ יְהוָה
 יֵאָדוּנֵהוּ: טוֹב־יִישָׁר יְהוָה יֵאָדוּנֵהוּ, עַל־
 בֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְךָ: יְדִרְךָ
 עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט, וַיְלַמֵּד עֲנִיִּים
 דְּרָכֹו: בְּלִי־אַרְחוֹת יְהוָה יֵאָדוּנֵהוּ

120. "Remember not the sins of my youth and my transgressions"

The term חטא ("sin") refers to wrongs that one commits unintentionally. The sins that a person commits during his youth, before he fully matures, are considered חטאים, as they are the result of youthful imprudence, as opposed to a calculated decision to rebel against God. David thus asks God to forgive נעורי – the חטאים of his youth – as well as פשעי – the sins committed as a mature adult, which constitute rebellion against divine authority. (see Radak)

121. "May You remember me according to Your kindness, for the sake of Your goodness, Hashem"

David beseeches God to judge him not according to the strict rules of justice, but rather on the basis of His infinite kindness. Furthermore, he prays that although He asks God to overlook his wrongdoing, he wants Hashem not to overlook his good deeds. "For the sake of Your goodness" – on the basis of God's unlimited compassion and kindness – David asks that He forget his wrongful deeds but remember his virtuous deeds. (see Radak)

122. "Hashem is good and upright. He therefore guides the sinners on their way... He guides the humble with justice"

When God commanded *Benei Yisrael* to establish cities of refuge to protect inadvertent killers, He made a point of instructing them to set up signs directing the killers to these cities, to ensure that they can arrive in the cities easily. King David here observes that if the Almighty "guides the sinners on their way" – if He is so kind to murderers, ensuring that they can easily find their way – then certainly He will "guide the humble with justice," meaning, He will assist the righteous and guarantee that they always follow the proper paths in life. (*Midrash Tanhuma*, Parashat Masei, 11)

His covenant and testimonies.
For Your Name's sake, Hashem,
pardon my iniquity, for it is
great.¹²⁴ Who is the man that

חֶסֶד וְאֱמֶת, לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדָתָיו:
לְמַעַן שְׁמֶךָ יְיָ וְאֲדֹנָיִךָ יִסְתַּחֲדָנִי, וְסִלַּחְתָּ
לְעֹנֵי בִי רַב־הֵוא: מִי־זֶה הָאִישׁ

123. "All the pathways of Hashem are kindness and truth"

The Torah (*Devarim* 13:5) commands us to follow God's ways (אחרי ה' אלקיך תלכו). Here, in this verse in Tehillim, King David teaches us what this means – that we must follow God's ways of "kindness and truth," by performing acts of kindness to our fellow, and studying Torah, the ultimate truth. (*Yalkut Shimoni, Tehillim* 247)

Furthermore, David affirms that all of Hashem's ways are just, even when He brings misfortune upon the righteous and deals kindly to the wicked. The suffering of the righteous serves to atone for the minor wrongs that they have committed so they can enjoy the full reward for their piety, whereas the success of the wicked constitutes their reward for whatever good they have performed, so that they will ultimately receive their full retribution. Thus, "all the pathways of Hashem are kindness and truth," even if at times it appears that He treats people unfairly. (Malbim)

124. "For Your Name's sake, Hashem, pardon my iniquity, for it is great"

"It is great" could refer to God's Name; He should pardon our wrongdoing for the sake of His exalted Name. Alternatively, "it is great" refers to the sin. David acknowledges that his sin "is great" and thus without God's forgiveness, he will be deserving of death. For this reason, God should forgive him, to spare him the grave punishment that he otherwise deserves.

In truth, "for it is great" could refer to both the grievousness of the sin and God's greatness. *Yalkut Shimoni* explains, "It is appropriate for a great God to forgive and pardon great iniquities." Specifically because Hashem is great, it is fitting that He should forgive even grievous transgressions.

This concept may be understood by way of an analogy to a seriously ill patient, who, after all the local doctors had despaired, was eventually treated by a physician from another town. When the physician requested payment, the patient contended that he shouldn't have to pay. The doctor had been unknown in that city, and it was only because of this patient's illness that his reputation as an expert physician spread throughout the townspeople. That itself should suffice as payment.

fears Hashem will be lead in his chosen path. His soul will abide in goodness, and his offspring will inherit the earth. Hashem's secret counsel is with those who fear Him, and He makes known His covenant to them. My eyes are always directed toward Hashem, for He will free my feet from the snare. Turn to me and favor me, for I am alone and poor. The troubles of my heart have spread, bring me out from my distress. Behold my affliction and my travail, and bear all my sins. Behold my enemies for they have multiplied, and they hate me with an unjust hatred. Preserve my soul and rescue me.

Let me not be ashamed, for I have taken refuge in You. Integrity and uprightness will protect me, for I have placed my hope in You. God, redeem Israel from all its troubles. And He will redeem Israel from all its iniquities.

Hashem, God of Israel,
turn from Your fierce anger,
and let Your mind be
changed concerning the evil
intended for Your people.

יְרֵא יְהוָה יִסְדּוּנִי, יוֹרְנוּ בְּדֶרֶךְ
יְבָחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְכִּין, וְזָרְעוֹ
יִירָשׁ [מלעי"ז] אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה יִסְדּוּנִי
לִירְאָיו, וּבְרִיתוֹ לְחַדִּיעַם: עֵינֵי
תָמִיד אֶל־יְהוָה יִסְדּוּנִי, כִּי הוּא
יוֹצֵא מִרְשֶׁת רַגְלִי: פְּגַח־אֵלַי
וְחִנּוּנִי, בִּירְחִיד וְעָנִי אֲנִי: צָרוֹת
לִבִּי תִרְחִיבוּ, מִמְצוֹקוֹתַי
חֹצֵאֵנִי: רָאָה עָנִי וְעַמְלִי, וְשֵׂא
לְכָל־חַטָּאוֹתַי: רָאֵה־אִיְבֵי כִי
רָבוּ, וְשִׁנְאָת חָמָס שְׂנֵאוֹנִי: שְׁמֶרָה
נַפְשִׁי וְהַצִּלֵּנִי, אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי
חֲסִיתִי בְךָ: תִּסְוֶיֶשֶׁר וְצִרוֹנִי, כִּי
קְוִיתִךָ: פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל,
מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־
יִשְׂרָאֵל, מִכָּל־עוֹנוֹתָיו:

יְהוָה יִסְדּוּנִי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב
מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל תַּרְעָה
לְעַמְּךָ:

Similarly, when God pardons our grave transgressions, His reputation as a kind, merciful Ruler spreads – and this itself is reason for Him to grant us forgiveness. (Meam Loez)

For Sunday:

Hashem, heed Your nation's petition and make for us a favorable sign. Who is like Your singular nation Israel? Rescue them from the teeth of lions, and gather them from the four ends [of the earth] and bring them near one another. Comfort the mourners of Zion and have compassion for the wandering Aholivah [Jerusalem], so that the tent [the *Mikdash*] be assembled and made into one. Edom and Moav have ended my life in a dungeon; they scornfully beat my cheeks – one on this side, one on the other side. They set a trap and snare for my feet and together whispered about me; nobody acts benevolently [towards me] – not even one. Strengthen Your nation, He who resides in the lofty heavens, and may Your enemies be completely annihilated and cut off. And Hashem will be King over the whole earth; on that day Hashem will be one and His Name one.

יְהוָה שְׁמַע תְּפִלַּת עַמְּךָ הַקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה
עֲמָנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וּמִי בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד: מִבֵּין שְׁנֵי אֲרָצוֹת^א
תִּתְחַלְצֵם, וּמֵאַרְבַּע רוּחוֹת^ב תִּקְבְּצֵם,
וְקָרַב אוֹתָם אֶחָד אֶל אֶחָד: וְאֶת־אֲבֹלִי
צִיּוֹן תְּנַחֵם, וְאֶת־אֹהֲלִיבָה תַנְדִּיבָהּ
תַרְחֵם, לְתַבַּר אֶת־הָאֱלֹהִים^ג לְהוֹדוֹת
אֶתְּךָ: אֲדוֹם וּמוֹאָב צָמְתוּ בְּבוֹר תַּיִי,
בְּתַרְפָּה הִכּוּ לְתַיִי, מָוֶה אֶחָד וּמָוֶה
אֶחָד: לְרַגְלֵי טָמְנוּ פֶת וּפֶתַח, וַיִּתְּלַחֲשׁוּ
עָלַי^ד יָחַד, אֵין עֲשֵׂה־טוֹב, אֵין גַּם אֶתְּךָ:
חֲזַק עַמְּךָ שׁוֹכֵן שְׁמַי עָרֶץ, וְאוֹיְבֶיךָ
יִהְיוּ לְכִלָּה וְתַרְזֵן, וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ:
עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: שׁוּב

For Monday:

Hashem is One; He examines the hearts of all mankind. He performs great deeds that cannot be grasped; it was evening, it was morning on the second day. Pay heed to the prayer and speech of Your servant, who bears the burden of exile upon his shoulder. Raise him when he falls; there is One [God] – there is no other. And remember the covenant with Your beloved ones for the nation that cries towards You – Your servants, the children of Yaakov, who commanded also the second (Bereshit 32:19). My Beloved, listen to the supplications and

look upon their prayers as gifts in the merit of those who offered sacrifices – Netanel ben Tzuar on the second day [of the Tabernacle's inauguration – Bamidbar 7:18]. Turn Your ear towards Your nation's prayer and send us Your righteous Messiah, and we will then offer sacrifices before You – one sheep in the morning, and the second sheep [in the afternoon – Bamidbar 28:4]. Strengthen my heart, My King, and quickly brighten my darkness. If my path is concealed, grant Your servant success on the second day.

יְהוָה יָחִיד לְבוֹת בְּלִבֵּי אָדָם חוֹקֵר,
עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וַיְהִי
עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁנִי: הִקְשֵׁב שִׁיחַת
עַבְדְּךָ וְנַאֲמֹמוֹ, סוֹבֵל גְּלוּת עַל נַשְׁכָּמוֹ,
וַיּוֹם נִפְלֹא לְהַקְיָמוֹ, יֵשׁ אֶחָד וַאֲיֵן שְׁנִי:
וּזְכֹר בְּרִית יְדִידְךָ, לְעַם צוֹעְקִים נִגְדְּךָ,
בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדְּךָ, וַיְצוּ גַם אֶת־הַשְּׁנִי:
דוֹדֵי הִקְשֵׁב תַּחֲנוּנוֹת, וַחֲשֹׁב תַּפְלוּתָם
בְּמַנּוֹת, בְּזָכוֹת מַקְרִיבִים קָרְבָּנוֹת,
נִתְנַאֵל בְּנִצְעוֹר בַּיּוֹם הַשְּׁנִי: הֵט אָזְנוֹךָ
לְתַפְלֵת עֲמֶךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקָךָ,
וְנִקְרִיב קָרְבָּנוֹת לְפָנֶיךָ, אֶת־הַכֶּבֶשׂ
אֶחָד בַּבֹּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי: חֹק
לְבִי־מַלְכִי, וּמַהֲרָ לְהַאֲרִיחַ שְׁשׁוֹנִי, אִם
נִסְתָּרָה דְרָכִי, הַצְלִיחַהּ נָא לְעַבְדְּךָ
בַּיּוֹם הַשְּׁנִי: שׁוּב

For Tuesday:

Hashem, my eyes are lifted to the skies; in my distress I call to Hashem. My spirit collapses within me due to my abundant anger and anguish, and I pour my soul before Hashem. God, pay heed to my speech and make for me a favorable sign. You have done many things, Hashem. I have been lowered but He will save me. He is a righteous God who brings salvation – for Your salvation I await, Hashem! When my enemy rises against me my heart shall not fear – for in You I trust, Hashem. Through You, my haven, My hand triumphs, and not through my sword, for it is not with a sword or spear that Hashem delivers. My enemies have become powerful and speak

boastfully to me. Will You restrain Yourself at such things, Hashem? Why do You hide Your face while the enemy surrounds me? Hashem is a zealous, vengeful God! I must conceive of counsel in my soul, and inside my heart I moan. Shall Hashem neglect [me] forever? Insolent men battle against me; my feelings respond to me: “for Hashem shall not neglect forever.” I longingly await Your compassion – for You, Hashem, I wait; You will answer me, Hashem my God!

יְהוָה דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, בְּצָר לִי אֶקְרָא
יְהוָה: וַתִּתְעַמֵּף עָלַי רוּחִי, מֵרֵב
בְּעָסִי וּשְׂחִי, וְאִשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי
יְהוָה: יְהִי הַקָּשֶׁב נְאוּמִי, וַעֲשֵׂה אוֹת
לְמוֹכָה עָמִי, רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֵתָּה יְהוָה:
דָּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, אֶל צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ,
לְיִשׁוּעַתָּךְ קוֹיָתִי יְהוָה: בְּקוֹם עָלַי
אוֹיְבִי, לֹא יִירָא לִבִּי, וְאֲנִי עֲלִיד בְּמַחְתִּי
יְהוָה: רָמָה בְּךָ יְדִי - מִשְׁגָּבִי, וְלֹא
בְּחֶרֶב־בִּי לֹא בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ
יְהוָה: אוֹיְבִי גָבְרוּ, וְעָלַי הִתְאַמְרוּ,
הֵעֲלֵ־אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק יְהוָה: לָמָּה פָּגַדְתָּ
תַּסְתִּיר, וְאוֹיֵב עָלַי⁴ יִכְתִּיר, אֶל קְנוֹא
וְנוֹקֵם יְהוָה: עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי אֲשִׁימָה,
וְעַם לִבִּבִּי אֲהִימָה, הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח
יְהוָה: זָרִים יְרִיבוּנִי, סָעִפִּי⁴ יִשְׁיִבוּנִי,
כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם יְהוָה: רַחֲמֶיךָ
שִׁבְרָתִי, כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִּי, אֵתָּה
תַּעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהִי: שׁוּב

For Wednesday:

Hashem, if my sin is too great to bear and I have been foolish, do not approach Your servant with judgment. Cleanse the impurities of my heart and efface the sins of my youth: also, from evildoers, save Your servant. My woes have prevailed and my sighs have broken my heart; bring joy to the soul of Your servant. Those who seek to harm me have boasted over me; they rejoice at my destruction. Do not hide Your face from Your servant. How much longer must I pray before justice is done (to my enemies)? When will You do justice to my pursuers? For how long is the life of Your servant? Revert from Your anger and pity me, let Your kindness console me, as Your promised Your servant (David). I have recounted my ways and

relied on Your from birth; shine Your face on Your servant. I am unworthy of all the kindness that You have done to Your servant; God, Who makes the solitary settle. Purify me from my sin, do not hide Your ear from my relief and from my cry; please God, for I am Your servant. Show me wonders, do not hide Your face from me, do not turn away Your servant in anger.

יְהוָה אִם גָּדֹל עוֹנִי מִנְשׂוֹא, וְהִסְבֵּלְתִּי
עֲשֵׂה, אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת־
עַבְדְּךָ: נִגְעֵי לִבִּי הִכְר, וְחַטָּאת נַעֲוִירִי
הִעֲבֵר, גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׁךְ עַבְדְּךָ:
יְגוֹנוֹתֵי גָבְרוּ, וְאַנְחוֹתֵי לִבִּי שָׁבְרוּ,
שִׁמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ: דּוֹרְשֵׁי רַעְתִּי עָלִי
הִגְדִּילוּ, לְהוֹתִי יִגְדִּלוּ, אֵל תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ
מֵעַבְדְּךָ: וְעַד אֵן אֲשׁוּעַ וְאֵין מִשְׁפָּט,
מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרוּדְפִי מִשְׁפָּט, כְּמֵה יָמֵי
עַבְדְּךָ: יָשׁוּב אִפְּךָ לְרַחֲמֵנִי, יְהִי נָא
חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי, כְּאִמְרַתְךָ לְעַבְדְּךָ:
דְּרָכֵי סִפְרֹתִי, וְעֲלֶיךָ מִבֶּטֶן גַּם־מִכֹּתִי,
הָאִירָה פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ: קִמַּנְתִּי מִכָּל־
הַחֲסִדִּים, צוּר מוֹשִׁיב יְחִידִים, אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ: טָהַרְנִי מִחַטָּאתִי,
אֵל תַּעֲלֵם אֲזִנְךָ לְרוּחֹתִי לְשׁוּעָתִי, אָנָּה
יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ: נִפְלְאוֹת הִרְאֵנִי,
אֵל תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּם בָּאֵף
עַבְדְּךָ: שׁוּב

For Thursday:

God, turn to the one who wanders from his nest and awakens his eyes from slumber. He rises in the middle of the night (to pray). Since he is ashamed of his sins, his tears are his bread day and night. Oppressed in his exile, chased from mountain to hill; (consumed by) scorching heat in the day and frost at night. Enemies oppress me, they conspire against me, they secretly plan (evil) all night. Let my prayer come before You, God, Lord of my salvation, when I call You at night.

יְהוָה שְׁעֵה נֹדֵד מִקְנֹו, וְעוֹרֵר שְׁנֵת
עֵינָיו, וַיָּקָם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: מִפְּנֵי
בִשְׁת אֲשָׁמְתוּ, הִיתָה לוֹ דְּמָעָתוֹ, לָחֶם
יוֹמָם וְלַיְלָה: וַיְהִי בְּשִׁבּוֹ נִהְדָּף, וּמִהָרָה
לְגִבְעָה נִרְדָּף, לְחֹרֵב בַּיּוֹם וּלְקֶרֶחַ
בַּלַּיְלָה: אוֹיְבִים אוֹתִי יִלְחָצוּ, וְעָלִי
יִתְנַעֲצוּ, וַיִּתְחַרְשׁוּ בְּלַחֲצֵי־לַיְלָה: לְפָנֶיךָ
תָּבֹא תַפְלָתִי, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי,
יוֹם צַעֲקָתִי בַּלַּיְלָה: שׁוּב

For Friday:

God, the Lord Who makes the solitary settle, turn to those who stand in the house of God at night. I trusted You and remembered Your name on my bed at night. Have pity on those who walk and cry, girded with swords for fear at night. I walk bent over, have found no rest in the day or the night. Save him who screams to You, to relate Your kindness in the morning and you fidelity at night.

יְהוָה אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים, שְׁעֵה
לְעוֹמְדִים, בְּבֵית יְהוָה בַּלַּיְלָה:
כִּי בְּטַחַתִּי, וְשִׁמְךָ זְכוֹרְתִי, עַל מִשְׁכְּבִי
בַּלַּיְלָה: רַחֵם עַל הוֹלֵךְ וּבָכֵה, אִישׁ
חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ, מִפְּתַח בַּלַּיְלָה: הִנְנִי
הוֹלֵךְ שְׁחוֹחַ, לֹא מֵצָאתִי מְנוּחָה יָמִים
גַּם לַיְלָה: מֵלֵט צוֹעֵק נִגְדָּה, לְהַגִּיד
בְּכָל־חַסְדְּךָ, וְאַמּוֹנָתְךָ בַּלַּיְלָה:

Hashem, God of Israel, turn from Your fierce anger, and let Your mind be changed concerning the evil intended for Your people. Do not be excessively angry, and do not remember iniquity forever – after all, see that we are all Your nation! For Your Name's sake, do not be incensed; do not dishonor Your throne of glory. Remember, do not breach Your covenant with us. If our iniquities have testified against us – Hashem, act for Your Name's sake.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

If our guilt is red as crimson wool – Hashem, bring forth first Your abundant mercy for the sake of the Father [Abraham] who was rescued from Kasdim, whom You made mighty in the Valley of Sidim. Remember for us his love this day.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

If we have sinned and excessively scoffed – Hashem, reveal for us a time of favor, for the sake of the distinguished one [Yitzhak] who was bound like a sheep and [in exchange] for whom a ram was placed [upon the altar] as his ransom for acceptance. Remember for us his binding this day.

שוב מחרון אפך, וְהִנָּחם עַל־
הָרָעָה לְעַמְּךָ. אֶל־תִּקְצַף
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְדּוּנֵהוּ
עַד־מָאד וְאֶל־לֵעַד
תִּזְכֹּר עֵזוֹ. הֵן הִבְטִינָא עִמָּךְ בְּלֵנוּ.
אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֶל־תִּנְפֹּל
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. זָכֹר אֶל־תִּפְר
בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. אִם עֲוִינוּ עָנוּ בָנוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְדּוּנֵהוּ
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ חַטָּאוֹנוּ,
אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ.

אִם אֲשַׁמְנוּ בַּתוֹלַע הָאֲדָמִים,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְדּוּנֵהוּ
אֶת־חַמּוֹן
רַחֲמֶיךָ תִּקְדִּים, לְמַעַן אָב מִצֵּד
מִבְּשָׁדִים, גִּבֹּרְתוֹ בְּעַמְּךָ הַשָּׂדִים.
אֲהַבְתּוֹ זָכֹר הַיּוֹם לָנוּ.

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ חַטָּאוֹנוּ,
אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ.

אִם חַטָּאוֹנוּ וְהִרְבִּינוּ לָצֹן, יְהוָה
יִחְדּוּנֵהוּ
גִּלָּה לָנוּ עֵת רָצוֹן, לְמַעַן
דָּגוּל תִּנְעֶמֶךָ בְּצֹאן, וְאִיל הַיִּשָּׁת
בְּפָרוֹ לָרָצוֹן. עֲקֶדְתּוֹ זָכֹר הַיּוֹם
לָנוּ.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ הַטָּאנוּ,
אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ.

If we have committed many
transgressions and misdeeds
– Hashem, be appeased through
our petition, for the sake of the
perfect one [Yaakov] who beheld
a ladder and was afraid, and slept
in the place [regarding which he
exclaimed,] “How awesome!”
Remember for us his perfection
this day.

אִם הִרְבֵּינוּ פֶשַׁע וְעִבְרָה, יְהוָה־
יִאֲדוּנוּהִי הַתְּרִיצָה בְּעִתִּירָה, לְמַעַן
תָּם חֲזֹה סֶלֶם וַיִּירָא, וְלֵן בְּמָקוֹם
מֵה נִזְרָא. תִּמְתּוּ זְכֹר הַיּוֹם לָנוּ.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ הַטָּאנוּ,
אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ.

We have come to beseech You, for
kindness and truth stand before
You. Please do not humiliate
us; please do not turn us away
empty-handed from You.

אֶתָּאנוּ לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ, כִּי חֶסֶד
וְאֶמֶת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ. נֶאֱמָר
תְּבִישֵׁנוּ, נֶאֱמָר תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם
מִלְּפָנֶיךָ.

Forgive us and send us
salvation and compassion
from Your abode!

סֶלַח לָנוּ, וּשְׁלַח לָנוּ,
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶךָ:

We have come to request
atonement from You. Fearsome
and Awesome One – a haven in
times of trouble – sustain us and
be gracious to us, and we shall
call in Your Name.

אֶתָּאנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בִּפְרָה [מִלְרַע],
אִים וְנִרָא, מְשֻׁנֵּב לְעֵתוֹת
בִּפְרָה [מִלְרַע], תַּחֲיִינוּ, תַּחֲנִנוּ,
וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא.

Forgive us and send us
salvation and compassion
from Your abode!

סֶלַח לָנוּ, וּשְׁלַח לָנוּ,
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶךָ:

Our Master in the heavens, we plead with You as a servant pleads with His lord. Give us a heart to repent that we do not leave Your presence empty-handed.

Our Master in the heavens, we plead to You as a captive pleads with His master. All captives are ransomed with money, but Your nation, the House of Israel – with prayers and supplications. Raise Your right [hand] and let Your redemption sprout forth – the hope of both the living and the dead.

He who is appeased with mercy and placated through supplications: be appeased and placated towards the poor, impoverished nation. Forever our Redeemer, our Savior since days of old, redeem Yaakov from the distant land and bring his offspring from its land of captivity.

מָרְנָא דְּבִשְׁמַיָּא ! לָךְ מִתְחַנֵּן
בְּעַבְדָּא דְּמִתְחַנֵּן לְמַאֲרָה,
הֵב לָן לֶפָא לְתִיּוּבָתָא, וְלֹא נִהְדַּר
רִיקָם מִן קַמָּךְ:

מָרְנָא דְּבִשְׁמַיָּא ! לָךְ מִתְחַנֵּן
כְּבִרְ-שִׁבְיָא דְּמִתְחַנֵּן
לְמַאֲרָה. בְּלִחּוֹן בְּנֵי-שִׁבְיָא
בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקוּן, וְעַמְךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתֶיךָ וּבִתְחֻנּוֹתֶיךָ. אֲרַם
יְמִינְךָ וְאַצְמַח פְּרֻקְנֶךָ, סְבָרָא
דְּחַיָּיא וּמִתִּיָּא:

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים, וּמִתְפִּים
בְּתַחֲנוּנִים, הִתְרַצָּה
וְהִתְפִּים, לְעַם עַנִּי וּמִדְּדָל.
פְּרוּקְנָא דְּמַעֲלָמָא מְשֻׁבְּנָא
דְּמִלְקֻדָּמוֹן, פִּרְק יַעֲקֹב מֵאַרְעָא
דְּחִיקָא, וְאַפִּיק זְרַעָא מֵאַרְעָא
דְּשִׁבְיָא:

He beats and mends,
kills and brings to life;
He raises from the grave
to eternal life.

מַחֵי וּמְסִי, מִמִּית וּמְחֵי,
מִסִּיק מִן שְׁאוֹל^ב לְחַיֵּי עֲלָמָא.

When a child sins,
his father whips him;
a father who then feels pity
will cure his pain.

בֶּרֶא בֶר חָטִי, אָבוּהִי לְקִנְיָהּ,
אָבוּהִי דְחַיִּים, אִסִּי לְכַאֲבָהּ.

A servant who rebelled
and is led out in chains –
He yearns for his master
and his chains are broken.

עֲבָדָא דְמָרִיד, וְנָפִיק בְּקוֹלָר,
לְמַאֲרַה תְּאִיב, יתְבַר קוֹלָרָהּ.

We are Your firstborn son
and we have sinned before You.
Behold, our souls are satiated
with bitter and acrid.

בֶּרֶךְ בְּבָרְךְ אֲנִן, וְחַטִּינָן קָמָךְ,
הָא רְוִיָא נַפְשֵׁן, בְּגִדִין וּמִרְדִּין
(ג' וּמִרְדִּין).

Behold, we are Your servants and
we have rebelled against You.
Some [have been punished]
with looting and captivity,
and others with lashes.

הָא עֲבָדְךָ אֲנִן, וּמִרְדִּנָן
(ג' וּמִרְדִּינָן) קָמָךְ,
הָא כְּבוֹתָא וְשִׁבְיָא,
וְהָא בְּמַלְקִיּוּתָא.

We ask of You,
we plead with You –
In Your abundant compassion
– have mercy on our souls.

בְּבָעוּ מִנְךָ, בְּמָטוּ מִנְךָ,
בְּרַחֲמֶךָ דְנַפְשֵׁן, רַחֵם עַל נַפְשֵׁן.

Cure our pains
that overwhelm us
So that we are not
destroyed in captivity.

אִסִּי לְכַאֲבִין, דְּאַתְקַפּוּ עָלֵן,
עַד^ב דְּלֹא נִהְוֵי, גְּמִירָא כְּשִׁבְיָא.

He beats and mends,
kills and brings to life;
He raises from the grave
to eternal life.

מַחֵי וּמְסִי, מִמִּית וּמְחֵי,
מִסִּיק מִן שְׁאוֹל^ב לְחַיֵּי עֲלָמָא:

We have requested from You simple compassion – for compassion is in abundance with You. Act towards us with righteousness and kindness for Your Name's sake. Please, Hashem our God, eliminate from us, our households and all households of Your nation; the House of Israel, wherever they are, pestilence, the sword, evils, hunger, captivity, looting, destruction, plague, Satan, evil inclination, harmful illnesses and oppressors – from us and from Your nation.

We have asked You for good life – for with You is the source of life. Act towards us with righteousness and kindness for Your Name's sake. Please, Hashem our God, eliminate from us, our households and all households of Your nation; the House of Israel, wherever they are, pestilence, the sword, evils, hunger, captivity, looting, destruction, plague, Satan, evil inclination, harmful illnesses and oppressors – from us and from Your nation.

רַחֲמִים פְּשׁוּטִים בְּקִשְׁנוּ מִמֶּךָ, בִּי
רַבִּים רַחֲמִים עִמָּךְ, צְדָקָה
וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אָנָּה
יְהוָה ^{יִחְדוּנוּ} אֱלֹהֵינוּ הָסֵר מִמָּנוּ
וּמִבְּתֵינוּ, וּמִבְּתֵי כָל־עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם שָׁהִם: דָּבָר,
וְחֶרֶב, וְרָעָה, וְרָעָב, וּשְׂבִי, וּבָזָה,
וּמִשְׁחִית, וּמִגֹּפֶת, וְשָׁטָן, וְיֹצֵר
הָרָע, וְחִלָּאִים רָעִים, וְצָר, מִמָּנוּ
מֵעַמָּךְ:

חַיִּים טוֹבִים שָׂאֲלֵנוּ מִמֶּךָ, בִּי
מִקּוֹר חַיִּים עִמָּךְ. צְדָקָה
וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אָנָּה
יְהוָה ^{יִחְדוּנוּ} אֱלֹהֵינוּ הָסֵר מִמָּנוּ
וּמִבְּתֵינוּ, וּמִבְּתֵי כָל־עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם שָׁהִם: דָּבָר,
וְחֶרֶב, וְרָעָה, וְרָעָב, וּשְׂבִי, וּבָזָה,
וּמִשְׁחִית, וּמִגֹּפֶת, וְשָׁטָן, וְיֹצֵר
הָרָע, וְחִלָּאִים רָעִים, וְצָר, מִמָּנוּ
מֵעַמָּךְ:

To You, Hashem,
I have raised my eyes.
Hear the sound of my
supplications in accordance
with Your great kindness.

אֱלֹהֵי יְהוָה^{יְהוָה} יִשְׁמָעוּ עֵינַי,
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי, בְּגִדְלֵי חֶסֶדְךָ:

I put my faith in Your Name
and outstretched my hand.
I have taken [with me] words
and come towards You.

בְּשֵׁמְךָ בָּטַחְתִּי, וּבְפִי שִׁמְחָתִי,
דְּבָרִים לְקַחְתִּי, וּבֵאתִי עֲדֶיךָ:

My anguishes have intensified
and my sorrows are abundant,
For You have placed all my
iniquities before You.

גָּבְרוּ יְגֻעוֹתַי, וַיִּרְבוּ אֲנָחוֹתַי,
כִּי כָל-עֲוֹנוֹתַי, שָׂתָה לְפָנֶיךָ:

My delicate soul
drips from misery.
Rescue Your servant's soul
from worry.

דִּלְפָּה מְתוּנָה, נַפְשִׁי הֶעֱנוּגָה,
וַחֲלִיץ מִדָּאָגָה, נַפֶּשׁ עַבְדְּךָ:

Move away my sin,
God of my salvation,
And also place my tear
in Your flask.

הַעֲבֵר חַטָּאתִי, אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי,
וְגַם אֶת-דִּמְעָתִי, שִׂימָה בְּנֹאֲרְךָ:

And in times of anger –
have compassion, remember
and rescind [Your decree];
Make joyous and console
Your servant's soul.

וּבְרִגְוֵי רַחֵם, זְכֹרָה וְהִנָּחֵם,
וְשִׁמַּח וְנַחֵם, נַפֶּשׁ עַבְדְּךָ:

Remember my distress
and grief, the wormwood
[I have suffered] since birth.
Until when will You
[continuously] renew
Your witnesses against me?

זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי, לְעֵנָה מַעֲוִדִי,
עַד מָתִי לְפָנֶיךָ, תִּתְחַדֵּשׁ עֲדֶיךָ:

My oppressors, enemies
and watchful adversaries
have reviled me.
Please heed my words
as I approach in fear of You.

חַרְפוֹנֵי צוּרִי, אוֹיְבֵי וְשׂוֹרְרֵי,
הַקְּשִׁב־נָא אֶמְרִי, בְּבֹאִי בַּפִּתְרֶיךָ:

Wicked men have set for me
traps and snares
In which Your beloved ones'
steps have been trapped.

מִטְּמְנוּ לִי יוֹדִים, פְּתִים וּמַצּוּדִים,
וּבָהֶם נִלְכְּדִים, פַּעַמִּי^א יְדִידֶיךָ:

They place traps for me
and testify falsely against me.
Wicked men have taken control
of me – without You, O Rock.

יְשִׁמוּן לִי מַצּוּדִים, וְשָׁקָר בִּי
מַעֲדִים, בְּעָלוֹנֵי יוֹדִים, צוּר
בִּלְעָדֶיךָ:

Rock, reveal Your glory to the
abandoned and captured nation,
And grant Your concealed
goodness to Your survivors.

בְּבוֹדְךָ גִּלֵּה צוּר, לְעַם עֶזְבָּב
וְעֶצוֹר, וּמוֹכֶךָ תַּנְצוֹר, תִּנְהַ
לְשִׁרְיֶיךָ:

They are burdened
by immense pressure –
do not distance Yourself from them.
Remember [Your promise] to
Abraham, Yitzhak and Yaakov
Your servants.

לְחוּצִים בָּרֵב דַּחַק, מֵהֶם אֵל
תִּרְחַק, וְכֵן לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק,
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

Supreme One – have compassion
from the high heavens
on those who are sorrowful
And on the offspring
of the cherished ones – the
children of Your beloved ones.

מָרוֹם^ב מִמְּרוֹמִים, רַחֵם עַל
עֲגוּמִים, וְעַל זֶרַע רַחוּמִים,
יְדִידֵי יְדִידֶיךָ:

They moan in the abyss of exile;
they place their strength in You.
Raise the descendants of Your
pious ones from the depths.

נוֹאֲקִים בְּבוֹר גָּלוּת, בְּךָ שָׂמוּ
אִילּוּת, וְהָרִם^ג מִשְׁפָּלוֹת,
גִּזַּע חֲסִידֶיךָ:

Bring elation to those who bear the
yoke, and bring terror to their foes.
And lead the banners of Your
multitudes as in days of old.

סוּבְלֵי עַל תַּצְהֵל,
וְאוֹיְבֵיהֶם תִּבְהַל, וּבִקְדָם תִּנְהַל,
דָּגְלֵי הַמִּוֶּנֶה:

Answer their prayer,
support them as they fall,
And restore their exiles
from the ends of Your earth.

עֲנֵה אֶת־עֲתִירָתָם, סִמְךָ
אֶת־נְפִילָתָם, וְהַשֵּׁב אֶת־
שְׁבוּתָם, מֵאַפְסֵי חֻלְדָּךְ:

Redeem the nation that yearns
for You and is silent like a mute.
During this drawn out exile,
they have been satiated
with Your wanderings!

פָּדֵה עַם לֵךְ הוֹמָה, וּבְאַלֵם הוֹמָה,
בְּגִלּוֹת זֶה בָּמָה, שָׁבְעוּ גְדוּרֶיךָ:

Righteous in deeds,
by whom actions are measured,
Lift us from the depths
for the sake of Your kindness.

צַדִּיק בְּמַפְעָלוֹת,
לֵךְ נִתְכַּנּוּ עֲלֵינוֹת,
הֵלֵנוּ מִמְּצוֹלוֹת, לְמַעַן חַסְדֶּיךָ:

Gather those who are scattered,
who are locked in the chains
of the oppressor;
Cruel men have devoured them,
they have burned down Your
places of communion.

קַבֵּץ מִפְּזוּרִים, בְּכַבְלֵי צַר סְגוּרִים,
בְּלַעוֹם אֲכֹרִים, שָׂרְפוּ מוֹעֲדֶיךָ:

Compassionate One, provide
support for the nation
satiated with wormwood,
And please act for the sake of
Your three servants [the Patriarchs].

רַחוּם הָיָה לְמִשְׁעָן, לָעַם רוּחַ לָעָן,
וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַן, שְׁלֹשֶׁת עֲבָדֶיךָ:

Shaddai, You are exalted
through all that You have done –
For You are righteous and
Your “uniform” is righteousness.

שַׁדַּי [הַדְלִי"ת בְּדָגֶשׁ חִזק] נִשְׁגָּבְתָּ, בְּכָל־
אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ, בִּי צַדִּיק אַתָּה, וְצִדְקַת
מְדִידָךְ:

Atone for my iniquity
for I rely on You, My King,
And set straight my path, my God,
to Your service.

תְּכַפֵּר עוֹנִי, כִּי שָׁכְרִי בָךְ מֶלֶכִּי,
וְכוּנֵן אֶת־דְּרָכִי, אֱלֹהֵי לְעִבְדֶּךָ:

Pay heed to my prayer
and to my words of praise,
For You are my [source of] hope
– and who will not testify
about Your [greatness]?

תִּשְׁמָעָה לְתַפִּלָּתִי, וּלְשִׁירֵי רִנָּתִי,
כִּי אַתָּה תִּקְנֶנִּי, וּמִי לֹא יַעֲדֶךָ:

To You, Hashem,
I have raised my eyes.
Hear the sound of my
supplications in accordance
with Your great kindness.

אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמָעוּנִי / יִשְׁמָעוּנִי
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי, בְּגִדְּךָ חֶסֶדְךָ:

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause.*

Our Father,
the compassionate Father
– and save us for Your Name's sake!

אָבִינוּ אֵב תְּרַחֲמֵנוּ!
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Our God
and God of our forefathers
– and save us for Your Name's sake!

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

We have called to You in our
distress
– and save us for Your Name's sake!

בְּצָר לָנוּ קְרָאנוּךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Bring upon us Your abundant
compassion
– and save us for Your Name's sake!

גִּלְגַּל עָלֵינוּ הַמֶּזֶן רַחֲמֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

We have sought You out –
let Yourself be found by us
– and save us for Your Name's sake!

דַּרְשָׁנוּךָ הַמָּצֵא לָנוּ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Respond to our prayers today,
and each and every day
– and save us for Your Name's sake!

הַעֲתֵר-לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם
בְּתַפִּלָּתֵנוּ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Do not cause us
embarrassment from our hopes
– and save us for Your Name's sake!

וְאַל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Remember us with
a favorable memory before You
– and save us for Your Name's sake!

זְכְּרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Be gracious
and have compassion for us
– and save us for Your Name's sake!

חַסּוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Cleanse us from the
impurities of our iniquities
– and save us for Your Name's sake!

מַהֲרֵנוּ מִטְּמְאוֹת עֲוֹנוֹנוּ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

May Your mercy
be aroused upon us
– and save us for Your Name's sake!

יְהַמּוֹנָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Have pity on Your nation, have
compassion on Your portion; please
be gracious to us in accordance
with Your abundant mercy; favor
us, our King, and answer us.

חַמֵּל עַל עַמְּךָ, וְרַחֵם עַל גִּתְּלָתְךָ,
חוֹסֶה נָא בְּרַב רַחֲמֶיךָ, חֲנֵנוּ מִלְּכֵנוּ
וְעֲנֵנוּ:

Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ,
– You are our Father.	אָבִינוּ אַתָּה,
Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ,
– we have no one besides You.	אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.
Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.
– have compassion on us.	

If we have acted properly	אִם הִטְבְּנוּ פְעַל,
– You are our Father.	אָבִינוּ אַתָּה.
And if we committed evil deeds	וְאִם הִרְעֵנוּ מַעַל,
– we have no one besides You.	אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה,
Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.
– have compassion on us.	

If our transgressions are many	אִם גָּבַר פְּשָׁעֵנוּ,
– You are our Father.	אָבִינוּ אַתָּה.
You are the Rock of our salvation	אַתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ,
– we have no one besides You.	אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה,
Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.
– have compassion on us.	

If we have excessively spoken [evil]	אִם הִרְבִּינוּ אָמַר,
– You are our Father.	אָבִינוּ אַתָּה.
Remember that we are but clay	זְכוֹר כִּי אֲנַחְנוּ חָמֶר,
– we have no one besides You.	אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.
Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.
– have compassion on us.	

If we have sinned against You	אִם לָךְ חָטָאנוּ.
– You are our Father.	אָבִינוּ אַתָּה.
Lord, forgive us	אֲדוֹן סַלַח לָנוּ,
– we have no one besides You.	אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.
Our Father, our King	אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.
– have compassion on us.	

We look to You for hope, Hashem

– You are our Father.

For You are our Father

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן,

אָבִינוּ אֶתָּה.

כִּי אֶתָּה אָבִינוּ,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אֶתָּה,

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ.

To You we have outstretched our
hands – You are our Father.

Provide us with a cure

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

לְךָ פָּרִשְׁנוּ שְׁעָר,

אָבִינוּ אֶתָּה.

תְּמַצֵּא לָנוּ תֵּעָר,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אֶתָּה.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

Quickly send the savior

– You are our Father.

And make the sprout
of salvation blossom

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

חֹשֶׁה שְׁלַח מְשִׁיחַ,

אָבִינוּ אֶתָּה.

וְצִיץ יֵשַׁע תְּפָרִיחַ.

אֵין לָנוּ אֱלֹה אֶתָּה.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

Our Father, our King

– You are our Father.

Our Father, our King

– we have no king besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ,

אָבִינוּ אֶתָּה.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ,

אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

Our Father, our King – You are our Father. Our Father, our King – we have no king besides You. Our Father, our King – have compassion on us. Our Father, our King, favor us and answer us, for we have no accomplishments. Deal with us charitably and kindly for the sake of Your great Name and deliver us. As for us, we know not what to do, but we look to You. Remember Your mercies, Hashem, and kindnesses, for they are from the beginning of the world. Hashem, may Your kindness be upon us, as we have waited for You. Remember not the sins of our ancestors. Let Your mercy come swiftly toward us, for we have been brought very low. Our help is in the Name of Hashem, maker of heaven and earth. Be gracious to us, Hashem, be gracious to us, for we are saturated with humiliation. [When] in anger, remember to have compassion. [When] in anger, remember the love [of Abraham]. [When] in anger, remember the binding [of Yitzhak]. [When] in anger, remember the righteousness [of Yaakov]. Hashem, deliver [us], the King will answer us on the day we call. For He knows our inclination, He is mindful that we are but dust. Help us, God of our deliverance, for the sake of the glory of Your Name, and save us and atone our sins for the sake of Your Name.

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ! אֲבִינוּ אֶתָּה. אֲבִינוּ
מִלְכֵּנוּ! אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא
אֶתָּה. אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ! רַחֵם עָלֵינוּ.
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ! חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ בִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד, לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאִנְחֵנוּ לֹא גִרַע מִה־
נַעֲשֶׂה, בִּי עֲרִיד עֵינֵינוּ: זְכוּר־
רַחֲמֶיךָ יְהוָה ^{יאהוונהי} וְחֶסֶדְךָ, בִּי
מֵעוֹלָם הַמָּה: יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה ^{יאהוונהי}
עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אֵל
תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מִה־
יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, בִּי רַדּוֹנוּ מֵאֵד:
עֲזֵרנוּ בְּשֵׁם יְהוָה ^{יאהוונהי} עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חַנּוּנוּ יְהוָה ^{יאהוונהי}
חַנּוּנוּ, בִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז: בְּרָגְזוּ,
רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרָגְזוּ, אֲהַבָה תִּזְכֹּר.
בְּרָגְזוּ, עֲקָרָה תִּזְכֹּר. בְּרָגְזוּ,
תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יְהוָה ^{יאהוונהי}
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ:
בִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זְכוּר בִּי עֶפֶר
אִנְחָנוּ: עֲזֵרנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וּכְפֹר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

Protector of Israel – protect the remnant of Israel, so that Israel, who each day recite “*Shema Yisrael*,” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמֹר שְׂאֲרִית
יִשְׂרָאֵל, וְאַל יֵאָבֵד
יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים בְּכָל-
יוֹם: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

Protector of the singular nation – protect the remnant of the singular nation, so that the singular nation that recites each day, “*Shema Yisrael Hashem Elokenu Hashem Ehad*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמֹר שְׂאֲרִית גּוֹי
אֶחָד, וְאַל יֵאָבֵד גּוֹי אֶחָד,
הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, יְיָ (וְאֵלֵינוּ) יְיָ אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ, יְיָ (וְאֵלֵינוּ) יְיָ אֶחָד:

Protector of the sacred nation – protect the remnant of the sacred nation, so that the sacred nation that recites each day “*Kadosh, Kadosh, Kadosh*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ, שְׁמֹר שְׂאֲרִית גּוֹי
קָדוֹשׁ, וְאַל יֵאָבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ,
הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: קָדוֹשׁ,
קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ:

Protector of the great nation – protect the remnant of the great nation, so that the great nation that recites each day “*Amen, yehei Shemeh Rabbah mevarach*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי רַבָּא, שְׁמֹר שְׂאֲרִית גּוֹי
רַבָּא, וְאַל יֵאָבֵד גּוֹי רַבָּא,
הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: אָמֵן
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא:

Protector of the blessed nation – protect the remnant of the blessed nation, so that the blessed nation who say each day “*Amen, yehei Shemeh Rabbah mevarach*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי מְבֹרָךְ, שְׁמֹר שְׂאֲרִית
גּוֹי מְבֹרָךְ. וְאַל יֵאָבֵד גּוֹי
מְבֹרָךְ, הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם:
אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
מְבֹרָךְ:

Accept our prayer and hear our cry, He who knows hidden thoughts.

שׁוֹעֲתֵנוּ קְבֹל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ
יְיָ תַעֲלֹמוֹת:

וַתִּגְדַּל וַתִּקְרַשׁ^א שְׁמֹה רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִּבּוֹן וּבִיּוֹמִיבּוֹן
וּבְחַיִּי דְבַל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא
שְׁמֹה רַבָּא מְכַרְךָ לְעָלַם [ו]לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא וְתַפְרָךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֹה דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. (אמן) לְעֶלְא מִן בַּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

May you be answered and responded to from the heavens. May your cries be accepted; may your prayers be heard willingly. And may the sound of your petition be answered, and we and you shall see the fulfillment of the verse that is written, "Hashem, God of your forefathers, shall increase you a thousand-fold and bless you as He has spoken regarding you." (During the Ten Days of Repentance add: And the Almighty shall inscribe you in the book of good life.) So may it be His will, and let us say: Amen.

תַּעֲנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים^א מִן
הַשָּׁמַיִם, תִּקְבַּל
צַעֲקַתְכֶם, תִּשְׁמַע תַּפִּלַּתְכֶם
בְּרָצוֹן, וַיַּעֲנֶה קוֹל עֲתִירַתְכֶם,
וַיִּקְרָא בְּנֹו וּבְכֶם^ב מִקְרָא שְׂכָתוֹב:
וַיִּזְכֹּר^א אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף
עַלְיֵכֶם כָּכֶם אֲלֵף פַּעַמִּים, וַיִּבְרַךְ
אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. (בַּעֲשִׂי"ת
וַיִּכְתְּבְּכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים),
וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. (אמן)

תִּתְקַבַּל צִלּוֹתָנָא וּבַעוּתָנָא עִם צִלּוֹתָהוֹן וּבַעוּתָהוֹן דְּבַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל,
קָדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה
וְנִגְאָלָה וְסִלִּיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצֵּלָה, לָנוּ וּלְבַל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אמן)

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בַּעֲשִׂי"ת אומרים: הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עֲלֵינוּ, וְעַל בַּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

A Song of Ascents: Out of the depths I have called to You, Hashem. My Master, hear my voice; let Your ears be attentive to the voice of my supplications. If You, God, should take account of iniquities, my Master, who could survive? For with You is forgiveness, in order that You be feared. I hope for Hashem, my soul hopes; and for His word, I wait. My soul [waits] for my Master more than the watchman [waits] for the morning, [more than] the watchman [waits] for the morning. Hope, Yisrael, upon Hashem, for with Hashem there is loving-kindness, and with Him there is much redemption. And He will redeem Yisrael from all its iniquities.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים
קְרָאתִיךָ יְהוָה־אֱדֹנָיִי יִשְׁמָעָה:
בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אוָנֶיךָ קִשְׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנוּנָיִי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר־
יְהוָה, אֲדֹנָיִי מִי יֵעָמֵד: כִּי־עֲמֹד
תִּסְלִיחָה, לְמַעַן תִּגְדֹּל: קִוִּיתִי
יְהוָה־אֱדֹנָיִי יִשְׁמָעָה, קִוִּיתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ
הוֹחֵלְתִּי: נַפְשִׁי לְאֲדֹנָיִי, מִשְׁמָרִים
לְבָקֶר, שְׁמָרִים לְבָקֶר: יַחַד
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה־אֱדֹנָיִי יִשְׁמָעָה, כִּי־עִם־
יְהוָה־אֱדֹנָיִי יִשְׁמָעָה, תִּתְקַדֵּר, וְתִרְבֶּה עִמּוֹ
פְּרוֹת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ,
וְיַצְמַח פְּרָקְנֵהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ, (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהוָה שְׁמֹהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרַומֵם, וְיִתְנַשֵּׂא,
וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֹהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל־בְּרַבְתָּא,
שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִתְמַתָּא, דְּאִמִּירִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהוָה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנִתְמַתָּה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וְנִגְאָה
וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן).

יעשה ג' פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

Be gracious towards Your children who return to You and stand before You in fear. They are fearful of the time when they will be called to judgment, and they therefore come in pain.

חַוֵּן תַּחֲוֹן עַל בְּנֶיךָ, לָךְ שׁוֹבִים.
וּבַפֶּחַד לִפְנֶיךָ נֹצְבִים יְרֵאִים עֵת
יִקְרְאוּ לְדִין כִּי עַל כֵּן בָּאוּ נִכְאָבִים:

Remember [Your] compassion on the Day of Judgment; eliminate anger and rage at the time when You judge. Those who fear You and hold Your Name in esteem – they shall sit in judgment.

זָכוֹר תִּזְכּוֹר רַחֲמִים יוֹם הַדִּין. הַפֶּר
בָּעַם וּזְעִמִּים עֵת הַדִּין. לִירְאִיךָ
וּלְחוֹשְׁבֵי שְׁמֶךָ הַמָּה יוֹשְׁבֵי עַל
מִדִּין:

Bring near to me the year of the redeemer, and redeem me. Lead me, Almighty One, towards placid waters. And remember for me the merit of the perfect one [Yaakov], and place me like a stamp upon Your heart.

קָרֵב לִי שָׁנַת גְּאוֹל וּפְדֻנִי. עַל מִי
מְנוּחֹת הָאֵל תִּנְחֵנִי. וּזְכוֹר לִי זְכוֹת
אִישׁ תָּם, עַל לִבְךָ בַּחוּתָם שִׁימְנִי:

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר לִי לְמִשְׁאָה. רְאֵה צוּרֵי גְאוֹלֵי אֵיךְ אִשָּׁה. לֹא אוֹכֵל שְׂאֵת
עָלַי. אֲבָל רַע מַפְעֵלִי אֵל תִּשָּׂא:

שִׁיר לָךְ מְהֻלָּלָת. לְמִנְצָת עַל אֵילָת הַשֹּׁחַר.

סֵדֶר עֲמִיפַת הַטָּלִית

יְכוֹנֵן בְּבִרְכָּתוֹ לַפֶּטוּר גַּם טְלִית קֶטֶן שְׁעָלִי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹדֵה וְהוֹדִיָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ} מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
תִּקּוּן בַּעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַת
כּוֹלֵם, הַמְשִׁיחַ עָלֵינוּ בַּפֶּרֶט
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

סֵדֶר הַנַּחַת תְּפִלִּין

יְכוֹנֵן בְּבִרְכָּה זֹאת לַפֶּטוּר גַּם אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹדֵה וְהוֹדִיָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ} מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
תִּקּוּן בַּעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַת
כּוֹלֵם, הַמְשִׁיחַ עָלֵינוּ בַּפֶּרֶט
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:

אֲחֵר הַנַּחַת תְּפִלָּה שֶׁל רֹאשׁ יִכְרוֹךְ שֶׁלשׁ כְּרִיכוֹת עַל אֲצַבְעוֹ הָאֲמֻצִּית, כְּרִיכָה רִאשׁוֹנָה בַּפֶּרֶק אֲמֻצִּי שֶׁל
הָאֲצַבֵּעַ וּכְרִיכָה ב' וּג' בַּפֶּרֶק הָאֲחֵרוֹן, וַיֹּאמֶר:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֶרְשָׁתִּיךָ
לִי בְּאַמוּנָה, וַיִּדְּעַת אֶת־יְיָ אֱלֹהֵינוּ: ^{יֵאֱדוֹנֵנוּ}

וַיִּדְּבַר יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱדוֹנֵנוּ} אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קִדְּשִׁי כְלִי בְּלִי בָבוֹר, פֶּטֶר בְּלִי־רַחֲם
בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאֶדָם וּבְבִהֶמָּה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם,
זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי בַחֹק
יָד הוֹצִיא יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱדוֹנֵנוּ} אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בַּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִּי־יָבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱדוֹנֵנוּ} אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ, אֶרֶץ זָבַת
חֶלֶב וְדָבָשׁ, וְעַבְדְּתָ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׁבַעַת יָמִים
תֹּאכֵל מִצֹּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֹג לַיהוָה ^{יֵאֱדוֹנֵנוּ}: מִצֹּת יֹאכֵל אֶת שְׁבַעַת
הַיָּמִים, וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ, וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּבִלְגִּבֶּלֶךָ: וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בָּעֶבֶר זֶה עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱדוֹנֵנוּ} לִי בְּצֵאתִי

ממצרים: והיה לך לאות על־יָדְךָ, וּלְזִכְרוֹן בֵּין עַיִנֶיךָ, לְמַעַן תִּהְיֶה
תּוֹרַת יְהוָה^{יאהוונהי} בְּפִיךָ, כִּי בִיד חֲזָקָה הוֹצֵאָךָ יְהוָה^{יאהוונהי} ממצרים:
וְשִׁמְרָתָ אֶת־הַחֲקֵה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ, מִיָּמִים יָמִימָה:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶךָ יְהוָה^{יאהוונהי} אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְרָהָם
וְנִתְּנָה לְךָ: וְהָעִבְרִית כָּל־פֶּטֶר־רָחֵם לִיהוָה^{יאהוונהי}, וְכָל־פֶּטֶר | שֹׁנֵר
בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים לִיהוָה^{יאהוונהי}: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה
בְּשָׂה, וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוּ, וְכָל בְּבוֹר אָדָם בְּכַנִּיךָ תִּפְדֶּה: וְהָיָה
כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת, וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה^{יאהוונהי} ממצרים^ד מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ,
וַיַּחְרֹג יְהוָה^{יאהוונהי} כָּל־בְּבוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִבְּבוֹר אָדָם וְעַד־בְּבוֹר
בְּהֵמָה, עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לִיהוָה^{יאהוונהי}, כָּל־פֶּטֶר^ד רָחֵם הַזִּכְרִים,
וְכָל־בְּבוֹר בְּנֵי אֶפְרָיִם: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עַיִנֶיךָ, כִּי
בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה^{יאהוונהי} ממצרים:

האומר 'תפלת חנה' כורת החיצונים שמעכבים את התפלה, כמו שסיימה חנה בתפילתה 'ה' יחתו מריבו' (רבי יעקב דקזו שע"ת ד:).

ישכים לבית הכנסת כדי שיהיה מי' הראשונים, ולפני התפילה יש אומרים פסוקים אלו:

וַתִּתְפַּלֵּל חָנָה וַתֹּאמֶר, עֲלֵץ לִבִּי בִיהוָה אֱדַנִּי, רָמָה קַרְנִי בִיהוָה אֱדַנִּי, רָחַב
 פִּי עַל-אוֹיְבֵי, בִּישְׁמֹחֲתִי בִישׁוּעֶתְךָ; אֵין-קְדוֹשׁ בִּיהוָה אֱדַנִּי, בִּי-אֵין
 בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ: אֶל-תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה, יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם,
 כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה אֱדַנִּי, יִלּוּ נִתְּנָנוּ עֲלֵלוֹת: קִשְׁת גְּבָרִים חֲתִים, וְנִכְשָׁלִים
 אֲזָרוּ חֵי: שְׁבָעִים בִּלְחָם נִשְׁכְּרוּ ורָעִים חִדְּלוּ, עַד-עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבָעָה, וּרְבַת
 בָּנִים אִמְלָלָה: יְהוָה אֱדַנִּי מִמִּית וּמִחַיָּה, מוֹרִיד שָׁאוּל וַיַּעַל: יְהוָה אֱדַנִּי מוֹרִישׁ
 וּמַעֲשִׂיר, מִשְׁפִּיל אֶף-מְרוֹמִים: מִקִּים^ד מַעְפָּר דָּל מַאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב
 עַם-נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחֵלֶם, כִּי לִיהוָה אֱדַנִּי מִצְקִי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְלָה:
 רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר, וְרָשָׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ, בִּי-לֹא כִכֹּחַ וּגְבַר-אִישׁ: יְהוָה אֱדַנִּי
^היִחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׁמַיִם יָרַעַם, יְהוָה אֱדַנִּי יִדִּין אֶפְסֵי-אֶרֶץ, וַיִּתֵּן-עֹז לְמַלְכּוֹ
 וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: אֶתוֹהִי כָמָה רַב־בֵּין וְתִמְהוּהִי כָמָה תִּקְיָפִין, מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת
 עֲלֵם וְשִׁלְמָנָה עַם-דָּר וְדָר: וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מְרַעֲיָתְךָ גּוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר
 וְדָר, נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ: עָרַב^ו וּבִקֵּר וְצִהָרִים אִשִּׁיחָה וְאַהֲמָה, וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: בְּרֵן-יִחַד
 בּוֹכֵבִי בִקֵּר, וַיִּרְעוּ בְּלִבֵּי אֱלֹהִים: לֹא-אִירָא מְרַבּוֹת עִם, אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתו
 עָלֵי: וְאַנִּי בִיהוָה אֱדַנִּי אֶצְפָּה, אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי, יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי: (בשבת
 ויום טוב ידג 9טוק זח: אֶל-תִּשְׁמָחִי אִיבָתִי לִי כִי נִפְלָתִי קָמַתִי, בִּי-אֲשַׁב^ז בַּחֲשֵׁךְ יְהוָה אֱדַנִּי
 יִחַתּוּ אֹר לִי:) בִּי-לָךְ יְהוָה אֱדַנִּי הוֹחֵלֶתִי, אֶתָּה תַעֲנֶנָּה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי: רִגְלֵי עֲמָדָה
 בְּמִישׁוֹר, בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יְהוָה אֱדַנִּי:

תפילת שחרית

לפני התפלה יאמר:

יְשֵׁם יְחִיד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיָּה בְּרַחֲמָיו וּרְחִימוּ וּרְחִילוּ לְיַחְדָּא שֵׁם
 אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א, בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם
 בְּרִי-יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תַּפִּלַּת שַׁחֲרִית שְׁתַּקֵּן אֲבָרֵהֶם אֲבִינוּ
 עָלֵינוּ הַשְׁלֹם, עִם כָּל-הַמְצוֹת הַבְּלוּלוֹת בָּהֶן, לְתַקֵּן אֶת-שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,
 לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וְיֵהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קדם כל תפלה יקבל עליו מצות עשה של 'ואהבת לרעך כמוך', ויבטן לאהוב כל אחד מישראל כנפשו,
 וע"ז תקבל תפלתו בתוך תפלות כל ישראל (הארי" ז"ל).

**הריני מקבל עלי מצות עשה של: ואהבת לרעך כמוך. והריני אוהב
 את כל-אחד מבני ישראל בנפשי ומאודי:**

סדר הקרבות עד ברוך שאמר, הוא בתיקון ועליית עולם העשיה [העולם השפל]

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְכִרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלַפְּנֵיךְ, וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדַת
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים^א מְשֻׁמֵּי שְׁמִי קָדֶם, וּזְכַרְלָנוּ יְהוָה^ב יִיחְדָּוֵנוּ^ג אֱלֹהֵינוּ
 אֲהַבַת הַתְּקוּמוֹנִים - אֲבָרֵהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, אֶת-הַבְּרִית
 וְאֶת-הַחֶסֶד וְאֶת-הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבָרֵהֶם אֲבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה,
 וְאֶת-הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ בְּכַתוּב^ד בַּתּוֹרָתְךָ:

פְּרַשְׁת הַעֲקֵדָה

וְיֵהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים נָסַח אֶת-אֲבָרֵהֶם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲבָרֵהֶם. וַיֹּאמֶר הִנְנִי: וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחְיֵדָךְ אֲשֶׁר-
 אֲהַבְתָּ אֶת-יִצְחָק, וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל
 אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיֵּשְׁבִם אֲבָרֵהֶם בְּבֹקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת-חֲמורוֹ,
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ, וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ
 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיִּשָּׂא אֲבָרֵהֶם
 אֶת-עֵינָיו^ה וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם^ו מְרַחֵק: וַיֹּאמֶר אֲבָרֵהֶם אֶל-נַעֲרָיו, שְׁבוּ
 לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמור, וְאֲנִי וְהַנַּעַר גִּלְכָּה עַד-בֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹכָה

אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבֹרָהֶם אֶת־עֲצֵי הָעֵלֶה, וַיִּשֶׂם עַל־יָצֶחֶק בְּנֹו, וַיִּקַּח בִּירוֹ
 אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲבָלָת, וַיִּלְכְּבוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יָצֶחֶק אֶל־אֲבֹרָהֶם
 אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הִנְנִי בְנִי. וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים, וְהִנֵּה
 הָשָׁה לָעֵלֶה: וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהִים יִרְאֶה־לָּו הָשָׁה לָעֵלֶה, בְּנִי. וַיִּלְכְּבוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לָו הָאֱלֹהִים, וַיִּבְנֶן שָׁם
 אֲבֹרָהֶם^א אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֲצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת־יָצֶחֶק בְּנֹו, וַיִּשֶׂם
 אוֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבֹרָהֶם אֶת־יָדוֹ, וַיִּקַּח
 אֶת־הַמַּאֲבָלָת, לְשַׁחֵט אֶת־בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֱלֹו מֶלֶאךָ יְהוָה^א יִסְחֹונוּ
 מִן־הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם | אֲבֹרָהֶם. וַיֹּאמֶר הִנְנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח
 יָדְךָ אֶל־הַנָּעַר, וְאֶל־תַּעַשׂ לָו מְאוֹמָה, כִּי | עָתָה יַדְעֵתִי כִּי־יִרְאֶה אֱלֹהִים
 אֶתָּה, וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֹךְ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְאֶה וְהִנֵּה־אֵיל, אַחֵר גָּאֹחַז בְּסִבְךָ בְּקִרְבִּיו, וַיִּלְךְ אֲבֹרָהֶם וַיִּקַּח
 אֶת־הָאֵיל, וַיַּעֲלֶהוּ לָעֵלֶה תַּחַת בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֲבֹרָהֶם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
 יְהוָה^א יִסְחֹונוּ | יִרְאֶה, אֲשֶׁר יֹאמֶר חַיִּים בְּהַר יְהוָה^א יִסְחֹונוּ יִרְאֶה: וַיִּקְרָא
 מֶלֶאךָ יְהוָה^א יִסְחֹונוּ אֶל־אֲבֹרָהֶם, שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי,
 נָא־יְהוָה^א יִסְחֹונוּ, כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה, וְלֹא חֲשַׁבְתָּ
 אֶת־בְּנֹךְ אֶת־יְחִידְךָ: כִּי־בִרְךָ אֲבֹרָהֶם, וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶךָ,
 בְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּבְחוּל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַי הַיָּם, וַיִּרַשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעֵר
 אִי־בִיו: וְהִתְפַּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ, עַקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי:
 וַיָּשָׁב אֲבֹרָהֶם אֶל־נַעֲרָיו, וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּבוּ יַחְדָּו אֶל־בָּאָר שְׁבַע, וַיָּשָׁב
 אֲבֹרָהֶם בְּבָאָר שְׁבַע:

וַשַּׁחֵט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנָיו יְהוָה^א יִסְחֹונוּ, וַזָּרְקוּ בְנֵי אֶחָדָן
 הַבְּהֵמִים אֶת־דָּמָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה^א יִסְחֹונוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ.
 וּבִבְנֵי, בְּרַב רַחֲמִיךָ תִּזְכֹּר לָנוּ עֲקֻדָּתוֹ שֶׁל יָצֶחֶק אָבִינוּ בֶּן־אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ
 עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, כָּאֵלּוֹ אֶפְרוֹ צָבוֹר וּמָנָח עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְתַפִּיט בְּאֶפְרוֹ
 לְרַחֵם עָלֵינוּ, וְלִבְטֹל מַעַלְלֵינוּ בְּלִגְזוּרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְתִנְכַּח לְחוֹר בְּתִשּׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִיָּצֵר הָרַע וּמִכָּל־חַטָּא וְעוֹן, וְתִאֲרִיךְ יָמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ
 בְּנִעִימִים:

רבונו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך
 בלבב שלם, בן יבבשו רחמך את כעסך, ויגלו רחמך על
 מדותיך, ותתנהג עמנו יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} במדת חסד ובמדת
 הרחמים, ותכנס לנו לפנינו משורת הדין, ובטובך הגדול ישוב חרון
 אפך, מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך, וקים לנו יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו}
 את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך באמור: וזכרתי
 את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם
 אזכר, והארץ אוזר: ונאמר: ואף גם זאת, בחיותם בארץ איביהם,
 לא מאסתם ולא געלתם לכלתם להפר בריתי אתם, כי אני יהוה ^{יהוה}
 אלהיהם: וזכרתי להם ברית ראשנים, אשר הוצאתי אתם מארץ ^{יהוה אלהינו}
 מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים, אני יהוה אלהינו: ונאמר:
 ושב יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} אליך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מבלי-
 העמים, אשר הפיצך יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} אליך שמה: אם יהיה נדחך בקצה
 השמים, משם יקבצך יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} אליך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו}
 אליך אל הארץ אשר ירשו אבותיך, יירשתה, וחיטבך, והרבך
 מאבתך: ונאמר על ידי נביאך: יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} חננו לך קנינו, היה זרעם
 לבקרים, אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר: ועת צרה היא ליעקב,
 וממנה ישוע: ונאמר: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו חושיעם, באהבתו
 ובחמלתו הוא גאלם, וינצלם וינשואם בלי ימי עולם: (יכנן ל"ג מדות) ונאמר:
 מי-אל במוך ^(זא) נשא עון ^(דחוס) ועבר על פשע ^(חננו) לשארית נחלתו ^(דא),
 לא תחזיק לעד אפּו ^(אפיס), ברחפין חסד הוא ^(דב דסא): ישוב ורחמנו ^(דאמת)
 יכבש עונותינו ^(דב דסא), ותשליך במצלות ים בלחטאתם ^(לזא עיס): תתן
 אמת ליעקב ^(נושא עון) חסד לאברהם ^(ופשע), אשר נשבעת לאבותינו ^(דחטאיה)
 מימי קדם ^(דנקח): ונאמר: והביאותים אל-הר קדשי ושמחתים בבית
 תפלת, עולתיהם וזבחייהם לרצון על-מזבחי, כי ביתי בית-תפלה
 יקרא לכל העמים:

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והכבורים והראיון וגמילות
 חסדים ותלמוד תורה:

אלו דברים שאדם עשה אותם ואוכל מפרותיהם בעולם הזה, והקרן
 קיימת לו לעולם ^(ג"ל לעולם) הבא, ואלו הן כבוד אב ואם,

לְעוֹלָם יִהְיֶה אֲדָם וְרֵא שָׁמַיִם בִּסְתֵר בְּבִגְדֵי, וּמוֹדָה עַל־הָאֵמֶת, וְדוֹבֵר
אֵמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁפִּים וַיֹּאמֶר: רַבּוֹן הַעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים!
וְאֵל עֲדֹקְתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ חֲרָבִים:
אֲדֵנִי שְׂמַעָה, אֲדֵנִי סִלָּחָה, אֲדֵנִי חֲקִשְׁבָּה וַעֲשֵׂה אֵל־תֹּאחֶר. לְמַעַנְךָ
אֱלֹהֵי בִי־שֹׁמֵךְ נִקְרָא עַל־עֵירֶךְ וְעַל־עַמֶּךָ: מִה־אֲנַחְנוּ, מִה־חֲיִינוּ,
מִה־חֲסִידֵנוּ, מִה־עֲדֹקְתֵינוּ, מִה־בִּתְנוּ, מִה־גְבוּרָתֵנוּ, מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא בְּלִי־הַגְּבוּרִים בָּאֵין לְפָנֶיךָ,
וְאֲנִשִּׁי הַשֵּׁם בְּלֹא הָיוּ, וְחֲכָמִים בְּבִלִי מַדַּע, וְגִבּוֹנִים בְּבִלִי חֶשֶׁב. כִּי
בְּלִי־מַעֲשֵׂינוּ תָחוּ, וַיְמִי תִּינֶנּוּ הַבֶּל־לְפָנֶיךָ, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה
אֵין, כִּי הַבֶּל הַבֶּל. לְכֹר הַנִּשְׁמָה הַטְּהוֹרָה, שְׁהִיא עֲתִידָה לָתֵן דִּין
וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶי בֶּסֶף בְּבוֹרֶךְ. וּבְלִי־הַגּוֹיִם בָּאֵין לְפָנֶיךָ, שֶׁנֹּאמַר: הֵן גּוֹיִם
בִּמְר מִדְּלִי וּבִשְׁחַק מֵאֲזִנִּים נַחֲשָׁבוּ, הֵן אֵיִים בְּרַךְ יִשׁוּר: אֲבָל אֲנַחְנוּ
עַמֶּךָ, בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבֹרָהם אֲהַבְּךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לֹא בְּהַר הַמֹּרִיָּה, וְרַע
יִצְחָק עֲקָרְךָ שֶׁנִּעְקַר עַל־גִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּבוֹרֶךְ,
שֶׁמֶאֱהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ קִרְאָת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁרֹן:

לְפִיכֶן, אֲנַחְנוּ חַיִּים לְחַדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְתְּךָ וּלְפִאֲרָךְ וּלְרִמּוֹמְךָ, וְלִתֵּן שִׁיר שָׂבַח וְחֻדְרָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְחַיִּים אֲנַחְנוּ לֵאמֹר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אֲשֶׁרֵנוּ, מִה־טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמִה־נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמִה־יִּפְתָּ מָאֵד יִרְשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרֵנוּ, (ב') שְׁאֲנַחְנוּ מְשִׁפִּיִּים וּמַעֲרִיבִים בְּבִתֵּי־כְנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי־מִדְרָשׁוֹת, וּמִיַּחֲדִים שְׁמֶךָ, בְּכָל־יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמִים בְּאַהֲבָה

שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּקְוִי בַעַל הַיְּכוּלָּת וּבַעַל הַחַסְדִּים, יְהוָה אֱדוֹנֵנוּ אֲדוֹן הַכֹּל, הִתְהוֹוֶה וְיִתְהוֹוֶה, אֲתָדָּהּ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אם רואה שעד שיגיע לקריאת שמע יעבור זמנה, יקרא כאן קריאת שמע כולה.

אתה הוא אחד קדם שבראת העולם, ואתה הוא אחד לאחר שבראת העולם. אתה הוא אל בעולם הזה, ואתה הוא אל בעולם הבא, ואתה הוא, ושנותיך לא יתמו: קדש^א שמך בעולמך על עם^ב מקדשי שמך, ובשועתך מלכנו תרום ותגביה קרננו, ותושיענו בקרוב למען שמך. ברוך המקדש^ג שמו ברבים:

אתה הוא יהוה^{אדוני} ייחודי^{אדוני} האלהים בשמים^ב ממעל ועל הארץ מתחת, בשמי השמים העליונים וחתחתונים. אתה הוא ראשון, ואתה הוא אחרון, ומבליעך אין אלהים. קבץ נפוצות קניך מארבע כנפות הארץ, וקירו וידעו כל־באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לבד ממלכות הארץ. אתה עשית את־השמים ואת־הארץ, את־הים ואת־כל־אשר־בם, ומי בכל־מעשה ידך בעליונים ובחתחתונים שיאמר־ך מה־תעשה ומה־תפעל. אבינו שבשמים חי וקום, עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו, וקום־לנו יהוה^{אדוני} ייחודי^{אדוני} אלהינו את־הדבר שהבטחתנו על־ידי צפניה חוץ, באמור: בעת תהיה אביא אתכם, ובעת קבצי אתכם, כי־אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ, בשוכי את־שבותיכם לעיניכם, אמר יהוה^{אדוני} ייחודי^{אדוני}:

פְּרִשֶׁת הַקִּרְבָּנוֹת

יהי רצון מלפניך יהוה^{אדוני} ייחודי^{אדוני} אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחל^א לנו את־כל־חטאתינו, ותכפר לנו את־כל־עוונותינו, ותמחל ותסלח לכל־פשעינו, ושתבנה בית־המקדש במהרה בימינו, ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו, כמו שכתבת עלינו בתורתך על־ידי משה עבדך, באמור:

❁ פְּרִשֶׁת הַתָּמִיד ❁

ויברך יהוה^{אדוני} ייחודי^{אדוני} אל־משה לאמר: צו את־בני ישראל ואמרת אליהם, את־קרבני לחמי לחמי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו:

וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה יִיאָדוּנָהּ, כְּבָשִׁים בְּגֵרֵי שָׂנֵה תְּמוּמִים, שָׁנִים לַיּוֹם עֲלֶה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַחֵין: עֲלֹת^א תְּמִיד, תַּעֲשֶׂה בָהֶר סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה יִיאָדוּנָהּ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בְּקֹדֶשׁ חֹסֶד נֶסֶד שֹׁכֵר לַיהוָה יִיאָדוּנָהּ: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים, בְּמִנְחַת הַבֶּקָר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה יִיאָדוּנָהּ:

פְּרָשַׁת הַקְטָרֶת

אֵתָּה הוּא יְהוָה יִיאָדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטָרֶת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, בְּכָתוּב^א בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִיאָדוּנָהּ אֶל־מֹשֶׁה, קַח־לָךְ סַמִּים, נִטְףָא וְשַׁחֲלֹת וְחִלְבָנָה, סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה, בַּר בְּבַר יְהִיָּה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטָרֶת, רֶקֶח מַעֲשֶׂה רוֹקֵחַ, מִמַּלְחָ טָהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֹתָ מִמֶּנָּה הַדֶּק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הַעֲדָת בְּאַחֵל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֹנֵעַד לָךְ שְׁמָה, קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטָרֶת סַמִּים, בִּבְקָר בִּבְקָר, בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱרֹת וְקִטִּירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֶּחֱרֹת בֵּין הָעֶרְבִים וְקִטִּירָנָה, קְטָרֶת^א תְּמִיד לְפָנֶי יְהוָה יִיאָדוּנָהּ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנּוּ רַבֵּן פִּטּוּם הַקְטָרֶת בִּיצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה בְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמָה, מְנָה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְּרִים, שְׁמֵחֶם^א מְכֻנִּים בְּהֵן גְּדוֹל, וְנוֹטֵל מֵהֶם^ב מֵלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּרִי לְקַיִם^ג מִצֹּנֹת דִּקָּה מִן הַדֶּקָּה. וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: (סוֹב לְמוֹתָם בִּאֲצִבְעוֹתֵיהֶן) א הָצָרִי, ב וְהַצִּפְרָן, ג וְהַחֲלִבָנָה, ד וְהַלְּבֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים^ד מְנָה, ה מוֹר, ו וְקִצְיָעָה, ז וְשִׁבְלֹת גֶּרֶד, ח וְכֶרֶם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשֶׂר, שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנָה. ט [ה] קִשְׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, י קִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. יא קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא תִשְׁעָה קִבּוּ. י"ב קִפְרִיסִין סְאִין תִּלָּת וּקְבִין תִּלָּתָא, וְאִם לֹא מִצָּא י"ג קִפְרִיסִין,

מביא חמר חנור עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה עשן בל־שהוא.
רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הורדן בל־שהוא. אם נתן בה דבש
פסלה, ואם חסר אחת מב־ל־סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן־גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף תנוטף מעצי
הקטף. בורית ברשינא למה היא באה? כדי לשפות בה
את־הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא? כדי לשרות
בו את־הצפרן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין
מבניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תנאי, רבי נתן אומר: בשהוא שוחק אומר הדק היטב, היטב הדק,
מפני שתקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין בשרה, לשליש
ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל: אם במדתה -
בשרה לחצאין, ואם חסר אחת מב־ל־סממניה - חייב מיתה:

תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קרמז של דבש,
אין אדם יכול^א לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני
שתתורה אמרה: כי בל־שאר וכל־דבש לא־תקטירו ממנו אשה
לִיהִנוּאֲדֵינִי יאחזנוני:

יִהְיוּ אֲדֵינִי יאחזנוני צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי יעקב סלה: יִהְיוּ אֲדֵינִי יאחזנוני
צבאות, אשרי אדם בטח בך: יִהְיוּ אֲדֵינִי יאחזנוני הושיעה, המלך יעננו
ביום־קראנו: וערבה לִיהִנוּאֲדֵינִי יאחזנוני מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם
ובשנים קרמניות:

סדר המערכה

אביי, (יפסיק דעט) הנה מסדר סדר המערכה, משמא הגמרא ואלבא
דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של
קטרת, ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזירי־עצים,
וסדור שני גזירי־עצים קודם לדשון מזבח הפנימי, ודשון מזבח הפנימי
קודם להטבת חמש גרות, והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד,
ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות, והטבת שתי גרות קודמת

לְקַטֶּרֶת, וּקְטֹרֶת לְאַבְרִים, וְאַבְרִים לְמִנְחָה, וּמִנְחָה לְחֻבְתִּין, וְחֻבְתִּין לְנִסְכִּין, וְנִסְכִּין לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין לְבֹזִיכִין, וּבֹזִיכִין קֹדֶמֶין לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין־הָעֲרָבִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעֵרַךְ עָלֶיהָ הָעֶלֶה, וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשֶּׁלָּמִים: עָלֶיהָ הַשָּׁלֵם בְּלִי־חֻקְרָפָנוֹת בְּלָשׁוֹן:

(אב"ג י"ח)

אָנָּה בָּכָה, גִּדְּלֶת יְמִינָהּ, תַּתִּיר צְרוּרָהּ:

(ק"ע שט"ו)

קִבֵּל רַחֲמֶיךָ, עִמָּךְ, שְׂגִבְנוּ, מִהֲרֵנוּ נוֹרָא:

(נג"ד יכ"ש)

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחִוּדָהּ, בְּבִבְת שְׁמֵרָם:

(בט"ר צ"ג)

בְּרַכְּם מִהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד גְּמִלָּם:

(חק"ב ט"ז)

חֲסִין קְדוֹשׁ, בָּרַב מִוִּבָּה, נִהַל עֲדָתְךָ:

(יג"ל פ"ד)

יְחִיד גָּאֹה, לְעִמָּךְ פִּנְהָ, זֹכְרֵי קִדְשֶׁךָ:

(שק"ו צ"ח)

שְׁוַעֲתֵנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

בְּרוּךְ שֵׁם בָּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֲתָה צוּיַתָּנוּ לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן הַתַּמִּיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת בְּהֵנִים בַּעֲבוּדָתָם וּלְוִיִּם בְּרוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲנוּתֵנוּ חֲרַב¹ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּבִטֵּל הַתַּמִּיד, וְאִין לָנוּ לֹא כֵהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ, וְלֹא לְוִי בְּרוּכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אִמְרָתָּ: וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ:

לָכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה² אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיַחַא שִׁית שְׁפָתוֹתֵינוּ זֶה חָשׁוּב וּמִקְבֵּל וּמְרוּצָה לְפָנֶיךָ, בְּאֵלּוֹ הַקְרָבָנוּ קֶרֶבֶן הַתַּמִּיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ.

וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה³ וְאַחֲרָיו. וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים⁴ אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר: זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלֶה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלָאֵשֶׁם, וְלַמִּזְבָּחִים וּלְזִבְחַת הַשֶּׁלָּמִים: א. אִיזְחוּ מִקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים? קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצִּפּוֹן.

פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים - שְׁחִיטָתָן בַּצִּפּוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצִּפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכֶת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲבָכֶת. שְׂיִירֵי חֲדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי

של מזבח החיצון. אם לא נתן לא עֵבֶב:

ב. פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשִׁעִירֵי הַנִּשְׁרָפִים - שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכִלֵּי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל הַפָּרֶכֶת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעֲרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב. אֱלֹהֵי נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: ג. חֲטָאת הַצֶּבֶר וְהַיָּחִיד. אֱלֹהֵי הֵן חֲטָאת הַצֶּבֶר: שִׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת - שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכִלֵּי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. בֵּיצֵד? עָלָה בִּכְבֹּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב, וְכֹא לֹא לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזֻרְחִית, מְזֻרְחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית דְּרוּמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד הַדְּרוּמִי, וְנִאֲכָלִין לְפָנִים^א מִן הַקִּלְעִים, לְזִכְרֵי־כְהֻנָּה, בְּכֹל־מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹלָה עַד־חֲצוֹת:

ד. הַעֲלָה - קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָהּ בְּכִלֵּי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וּמְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וּבְכִלֵּי־רָאשִׁים:

ה. זִבְחֵי שְׁלָמֵי צֶבֶר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֶׁם גִּזְלוֹת, אֲשֶׁם^א מַעֲיָלוֹת, אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נְזִיר, אֲשֶׁם^א מְצוֹרַע, אֲשֶׁם תְּלוּי - שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכִלֵּי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִאֲכָלִין לְפָנִים^א מִן הַקִּלְעִים, לְזִכְרֵי־כְהֻנָּה, בְּכֹל־מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹלָה עַד־חֲצוֹת:

ו. הַתּוֹרֶה וְאֵיל נְזִיר קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִאֲכָלִין בְּכֹל־הָעִיר, לְכֹל־אָדָם, בְּכֹל־מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרֵם^א מֵהֶם בְּיוֹצֵא כֹהֵם, אֱלֹהֵי שֶׁהַמּוֹרֵם נִאֲכָל^א לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ז. שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִאֲכָלִין בְּכֹל־הָעִיר, לְכֹל־אָדָם, בְּכֹל־מֵאֲכָל, לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיֹלָה אֶחָד. הַמּוֹרֵם^א מֵהֶם בְּיוֹצֵא כֹהֵם, אֱלֹהֵי שֶׁהַמּוֹרֵם נִאֲכָל^א לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ח. הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת, וּבְכֹל־כֹּד שִׁיתָן בְּנֶגֶד הַיְסוּד. שְׁנָה בְּאִכְלִיתָן:

הַכָּבוֹד נֶאֱכָל לְכַהֲנִים, וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם, וְנֶאֱכָלִין כָּכָל־הָעִיר,
כָּכָל־מֵאֲכָל, לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא בַּלַּיְלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא עַד־חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא לְמַנְיוֹ, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא
צָדִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: בְּשִׁלָּשׁ עָשָׂר מִדּוֹת הַתּוֹרָה גִּדְרָשֶׁת: א. מִקֵּץ
וְחוֹמֶר, ב. מִגִּזְרָה שְׁוֶה, ג. מִבְּנִין אֶבֶן וְכֹתוֹב אֶחָד, וּמִבְּנִין אֶבֶן
וּשְׁנֵי כְּתוּבִים, ד. מִבְּרָל וּפְרָט, ה. מִפְּרָט וּבְרָל, ו. בְּרָל וּפְרָט וּבְרָל
- אִי אַתָּה דָן אֱלֹא כַּעֲיֵן הַפְּרָט, ז. מִבְּרָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט, וּמִפְּרָט
שֶׁהוּא צָרִיךְ לְבְרָל, ח. וְכָל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבְרָל וַיֵּצֵא מִן־הַבְּרָל לְלִמּוֹד
- לֹא לְלִמּוֹד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא, אֱלֹא לְלִמּוֹד עַל־הַבְּרָל בְּלֹא יֵצֵא.
ט. וְכָל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבְרָל, וַיֵּצֵא לְטַעֲנוֹן טַעֲנוֹן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעַנְיָנוּ -
יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. י. וְכָל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבְרָל, וַיֵּצֵא לְטַעֲנוֹן טַעֲנוֹן
אֶחָד שֶׁלֹּא כְּעַנְיָנוּ - יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלְהַחֲמִיר. יא. וְכָל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבְרָל,
וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ - אִי אַתָּה יְכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְבְרָלוֹ, עַד שִׁיחְזִירוּנוּ
הַכְּתוּב לְבְרָלוֹ בְּפִרוּשׁ: יב. וְדָבָר הַלִּמּוֹד מַעֲנִינוּ וְדָבָר הַלִּמּוֹד מְסוּפּוֹ:
יג. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה, עַד שֶׁיָּבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי
וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהוּדָה בֶּן חִימָא אוֹמֵר: הָיוּ עוֹ בְּנִמְר, וְקָל בְּנֶשֶׁר, וְרִץ בְּצָבִי, וְגִבּוֹר
בְּאֵרִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹן אֲבִיד שְׁבַשְׁמִים: הוּא הִיָּה אוֹמֵר: עוֹ פָּנִים
לְגִיחָנָם, וּבִשְׁת פָּנִים לְגֵן עֵדֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָהנוּחִי} אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֲסִין
רָצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב טָהוֹר:

ואומרים קדיש 'על ישראלי':

❁ קדיש ❁

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ^א שְׁמֹה רַבָּא (אמן), בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעֲנָלָא וּבּוֹמֵן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם [ו]לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
(אמן) לְעָלָא מִן כָּל־בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֲלָמָא,
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנֵן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, דְּעַסְקוֹן
בְּאוֹרֵיתָא קִדְשָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל־אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן
וְלָכוֹן חָנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי, מִן קֳדָם^ב מְאָרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וְגֻאֲלָה
וְסִלְיָתָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וְלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

שיפסע ג' פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

טוב לסמוך פסוקי הודו לה' וגו' לסדר הקרבנות ואיזהו מקומן כמה שאפשר, וכן על פי הסוד צריך להסמיך
פסוקי הודו לזמירות (בא"ח ש"א חקן יא).

הוֹדוּ לַיהוָה^א אֱלֹהֵינוּ קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ:
שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלָּלוּ בְּשֵׁם
קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ: דְּרָשׁוּ יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ וְעִזּוּ,
בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיחוֹ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב^ב בְּחִירָיו: הוּא
יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
דְּבַר צוּת לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹרָתָם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֶבְל־נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם^ב מְתֵי מִסְפָּר,

בְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: לֹא־הָנִיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים:
אֶל־הִתְּנֵנוּ בְּמִשְׁחֵי, וּבִנְבִיאֵי אֶל־תָּרַעְנוּ:

שִׁירוּ לַיהוָה^{יאהדונתי} בְּלִי־הָאָרֶץ, בְּשָׁרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם וַיִּשׁוּעָתוּ:
סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ, בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ: כִּי
גִדּוֹל יְהוָה^{יאהדונתי} וּמִהָלָל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
כִּי בְּלֹא־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, ^(יפסיק נעט) וַיהוָה^{יאהדונתי} שָׁמַיִם עָשָׂה:
חוּד וַהֲדָר לְפָנָיו, עַז וַחֲדָוָה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיהוָה^{יאהדונתי}
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיהוָה^{יאהדונתי} כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה^{יאהדונתי}
כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבִאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה^{יאהדונתי}
בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו בְּלִי־הָאָרֶץ, אֶת־תַּבּוֹן תִּבְלֵ, ^{יאהדונתי}
בְּלִי־תַמּוּט: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה^{יאהדונתי}
מֶלֶךְ: יִרְעֶם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וּבְלֹא־אֲשֶׁר־בוֹ: אֲזִי
יִרְנְנוּ עַצִּי הַיַּעַר, מִלְּפָנֵי יְהוָה^{יאהדונתי}, כִּי־בָא לְשָׁפוֹט אֶת־
הָאָרֶץ: חוּדוּ לַיהוָה^{יאהדונתי} כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַאֲמָרוּ
חוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו, וְקַבְּצֵנו וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לְחַדוֹת
לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלִיתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ בְּלִי־הָעַם אֲמֵן וְתִלְלֵ
לַיהוָה^{יאהדונתי}:

רוֹמְמוּ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם רַגְלָיו, קֹדֶשׁ
הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם קִדְשׁוֹ,
כִּי־קֹדֶשׁ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן,
וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר בְּלִי־חֲמָתוֹ: אִתָּהּ
יְהוָה^{יאהדונתי} לֹא־תִבְלָא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי, חֲסִדְךָ וְאַמִּתְּךָ תִּמְיֹד
יַצְרוּנִי: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה^{יאהדונתי} וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הָפַת:
תָּנוּ עַז לְאֱלֹהִים, עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ, וְעֹז בְּשִׁחְקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נָתַן עַז וְתַעֲצוּמוֹת
לְעַם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

כשיאמר אל נקמות ה' יכון לשאל מהש"ת שינקם נקמת עשירה הרוגי מלכות (עו"ח מקץ יד).

אַל־נִקְמוֹת יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי , אֵל נִקְמוֹת חוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְט
הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּלָּה עַל־גָּאִים: לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי חִישׁוּעָה,
עַל־עַמּוֹךְ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי צָבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:
יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי חוֹשִׁיעָה, הַמִּלֶּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרָאֵנוּ: חוֹשִׁיעָה |
אֶת־עַמּוֹךְ, וּבָרַךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וּנְשָׂאִים עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
(צריך להדגיש הדי"ת) חֲבַתָּה לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בו
יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי־חֲסֶדְךָ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי
עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הֲרָאֵנוּ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי חֲסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ
תַּתֵּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפִרְנוּ לָמַעַן חֲסֶדְךָ: אֲנֹכִי יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי
אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחֵב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ:
אֲשֶׁר־י הָעָם שָׂכָבָה לוֹ, אֲשֶׁר־י הָעָם שִׁיתְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי |
בְּחֲסֶדְךָ בְּטַחְתִּי, יִגְדֵּךָ לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ, אֲשִׁירָה לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי,
כִּי גָמַל עָלַי:

אֲרוּמְךָ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי כִּי דִלִּיתִנִּי, וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ אִבִּי לִי: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי
אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי יִאֲדוֹנֵהי
הַעֲלִיתָ מִן־שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתִנִּי מִיַּרְדֵּי־כּוֹר: זָמְרוּ לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי
חֲסִידָיו, וַחֲדוּדוֹ לִזְכֹּר קָדְשׁוֹ: כִּי רָגַע | בְּאִפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ,
בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי, וְלִבְּקָר־^א רָנָה: וְאֲנִי אִמְרָתִי בְשָׁלוֹם, בְּלֹא־מוֹט
לְעוֹלָם: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי - בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לַחֲרָרֵי עוֹ, הַסִּתְרָתָה
פָּנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהָל: אֱלֹהֶיךָ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי אֶקְרָא, וְאֶל־אֲרָנִי אֶתְחַנֵּן:
מִה־כָּצַע בְּרָמִי בִרְדָּתִי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר, הַיֹּגִיד אֶמְתָּךְ:
שְׁמַע־יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי וְחַנּוּנִי, יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי תִּהְיֶה־עֶזֶר לִי: הַפְּכָתָה מִסְּפָרִי
לְמַחֹל־^א לִי, פֶּתַחַת שְׁקִי וְהִתְאֲזַרְנִי שִׁמְחָה: לָמַעַן | וְיִמְרָךְ־
^א בְּכּוֹר וְלֹא יָדָם, (יפסיק מעט) יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ:

מ'ברוך שאמר" עד "יוצר אור" הוא בתיקון ועליית עולם היצירה [עולם הגלגלים]

יעמוד ויאחז את שתי הציציות שלפניו ויאמר "ברוך שאמר", ובסופו ינשק את הציציות.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הוּא, בָּרוּךְ אוֹמֵר
וַעֲשֵׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְנִים, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית,
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו, בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּים לְנֶעְצַח,
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל}
^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונוהי} אֱלֹהֵינוּ ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות}
^{כולם. המשגיח עלינו בפרט} מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֵב הַרְחָמָן,
הַמְהִלָּל בְּכַחֲעֲמוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
וְעַבְדָּיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ, יְהוָה ^{יאהדונוהי} אֱלֹהֵינוּ,
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּנְגִדְלֶךָ, וְנִשְׁבַּחְךָ, וְנִפְאֶרְךָ,
וְנִמְלִיכְךָ, וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד, חַי
הָעוֹלָמִים, מְלֶכֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל}
^{היה הווה ויהיה} ^{יאהדונוהי} מְלֶכֶךְ מְהִלָּל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

פְּסוּקֵי דְזִמְרָה

מִזְמוֹר לְתוֹדָה, תְּרִיעוּ לַיהוָה ^{יאהדונוהי} בְּלִי הָאָרֶץ: עַבְדוֹ אֶת־
יְהוָה ^{יאהדונוהי} בְּשִׁמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵינוּ בְּרִנָּה: דָּעוּ כִּי־
יְהוָה ^{יאהדונוהי} הוּא אֱלֹהִים, הוּא־עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עַמּוֹ וְצֵאן
מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, תְּצַרְתִּיו בְּתִהְלָה, תוֹדוֹ לֹ
כָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה ^{יאהדונוהי} לָעוֹלָם חֲסִידוֹ, וְעַד־דָּר וָדָר
אֲמוֹנָתוֹ:

שִׁי יְהִי כְבוֹד יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה^{יאהדונהי} בְּמַעֲשָׂיו:
 דִּי יְהִי שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי} מְבָרָךְ, מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: י
 מִמְזֶרֶח-שָׁמֶשׁ עַד-מָבֹאוֹ, מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}: ש רָם
 עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה^{יאהדונהי}, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: י יְהוָה^{יאהדונהי}
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם, יְהוָה^{יאהדונהי} וּבְרָךְ לְדֹר-וָדָר: ד יְהוָה^{יאהדונהי} בַּשָּׁמַיִם
 הָכִין כֶּסֶּא, וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: ד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵ
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה^{יאהדונהי} מְלֶךְ: י יְהוָה^{יאהדונהי} מְלֶךְ,
 יְהוָה^{יאהדונהי} מְלֶךְ, יְהוָה^{יאהדונהי} | יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ש יְהוָה^{יאהדונהי}
 מְלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אָבְדוּ גוֹיִם^{יאהדונהי} מֵאֲרָצוֹ: ד יְהוָה^{יאהדונהי} הַפִּיר
 עֲצַת-גּוֹיִם, הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: ש רְבוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב-
 אִישׁ, וַעֲצַת יְהוָה^{יאהדונהי} תִּיאֲתָקוּם: י עֲצַת יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם
 תִּעֲמֹד, מַחֲשָׁבוֹת לָבוֹ לְדֹר וָדָר: י כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמֹד: ש כִּי בָחַר יְהוָה^{יאהדונהי} בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לֹ: ד
 כִּי יַעֲקֹב^{יאהדונהי} בָּחַר לֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל^{יאהדונהי} לְסִגְלָתוֹ: י כִּי לֹא יִמָּשׁ יְהוָה^{יאהדונהי}
 עִמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: ד וְהוּא רַחוּם | יִכְפֹּר עוֹן,
 וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: ש
 יְהוָה^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה, הַמְלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ:

אחרי הפסוקים האלה יאמר תיכף ומיד שני הפסוקים של "אשרי", ואחריהם "תהלה לדוד". ויהיה מאד שלא יפסיק
 בין פסוקים אלה לבין תהלה לדוד בשום פסוק אחר, כי פוגם בעולמות העליונים. ואם נודמן לו עניית דבר
 שבקדושה יענה, ואחר כך יחזור שלושה פסוקים אחרונים של "יהי כבוד", בכדי לסומכם ל"תהלה לדוד".

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכֵנְךָ
 לֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ:

תִּתְהַלֵּה לְדָוִד, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמְלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכְּךָ, וְאַתְהַלֵּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 גְּדוֹל יְהוָה^{יאהדונהי} וּמְהֵלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דּוֹר לְדּוֹר
 יִשְׂבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ וְגִידוֹ: הֶקֶר כְּבוֹד חוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה:

זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִפְּעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה־אֱדֹנִי, יִאֲהֹנֶנִּי,
 אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֹלַת־חֶסֶד: טוֹב יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, לְבַל וְרַחֲמוּ עַל־כָּל־
 מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבִנֵּי הָאָדָם
 גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים,
 וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר: סוּמָךְ יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, לְכָל־חֲנֻפָּלִים,
 וְזוֹקֵף לְכָל־חַפְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה גּוֹתֵן־לָהֶם
 אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתָהּ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ ^(יֵכֶן שֶׁהַפְּרֻסָּה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְבוֹשֵׁחַ בּוֹ שִׁירְפֻּסְנוֹ בְּכַבּוֹד), וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל־חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל־
 מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, לְכָל־קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
 בְּאַמֶּת: רִצּוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁמַעֵם: שׁוֹמֵר
 יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת
 יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי ^{יִאֲהֹנֶנִּי}, יִדְבֵּר פִּי, וַיִּבְרַךְ ^{יִאֲהֹנֶנִּי} כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ גְּבִירָה יְהִי, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי: אֶהְלֹלָה יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי
 בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדִי: אֶל־תִּבְטְחוּ בַּגִּדִּיבִים,
 בְּכֵן־אָדָם שְׂאִין לֹא תִשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ, בְּיוֹם
 תִּהְיֶה אֲבִדוֹ עֲשֵׂתִנְתּוֹ: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ
 עַל־יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, אֱלֹהָיו: עֲשֶׂה אֲשֶׁם וְאֶרֶץ, אֶת־הַיָּם וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, הַשְׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֶׂה מִשְׁפָּט אֲלֵעֲשׂוּקִים,
 נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים, יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי
 פִּתְּחַ עֲזָרִים, יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, זָקָה כְּפוּפִים, יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, אֲהַב
 צְדִיקִים: יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, שְׁמֹר אֶת־גִּרָּם, יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד,
 וְדָרְךָ רְשָׁעִים יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
 לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, כִּי־טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי־נַעֲשִׂים נֶאֱמָה תְּהַלֶּה: בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְהוָה־אֱדֹנִי יִאֲהֹנֶנִּי, גִּדְּתִי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹם: הֲרַפָּא

לְשׁוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֹשׁ לְעֵצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים,
 לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא: גִּדּוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין
 מִסְפָּר: מְעוֹרֵד עֲנָנִים יְהוָה^{יאהדונהי}, מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ:
 עָנּוּ לַיהוָה^{יאהדונהי} בְּתוֹדָה, וּמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכָנּוּר: הַמְכִּסָּה
 שָׁמַיִם בַּעֲבִים, הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר:
 נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לְכִנִּי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֶת
 חֲסוֹם יַחֲפִין, לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְהוָה^{יאהדונהי}
 אֶת־יִרְאָיו, אֶת־הַמִּיֻחָלִים לַחֲסֶדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי}
 הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי־חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בֶּרֶךְ בְּנִיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ: חֲשֵׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֲלָב חֲמִים יִשְׂבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח
 אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד־מַהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתִן שְׁלֹג בַּצֹּמֶר, בַּפּוֹר
 בְּאֶפֶר יַפּוֹר: מַשְׁלִיךְ קָרְחוֹ בַּפְתִּים, לְפָנַי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיִּלּוֹמְמִים: מִגִּיד דְּבָרָיו לַיַּעֲקֹב,
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לַיִּשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים
 בְּלִידְעוֹם, הַלְלוּיָהּ:

יְהִי לומר מְזִמּוֹר זֶה וּמְזִמּוֹר "הִלְלוּ אֶל קַדְשׁוֹ" בְּחִתּוֹן וּבְכֻנָּה, כִּי עֲלֵיהֶם אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּמִקְרָא, יְהִי חֲלָקִי מִזִּמְרֵי הַלֵּל
 בְּכָל יוֹם (רש"י שבת ק"ח:).

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי} מִן־הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ בְּלִמְלָאכָיו, הַלְלוּהוּ בְּלִ־
 צִבְאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרָח, הַלְלוּהוּ בְּלִ־כּוֹכָבֵי^[מלעי"ז] אוֹר:
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יַהֲלִלוּ
 אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}, כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
 לְעוֹלָם, חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי} מִן־הָאָרֶץ,
 תַּנִּינִים וּבְלִ־תַּהֲמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֹג וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעֲרָה
 עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַחֲרִים וּבְלִ־גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרוּיִם: הַחִיָּה
 וּבְלִ־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר בָּנָף: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאָמִים,
 שָׂרִים וְכָל־שְׂפָטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוֹלָדוֹת, זִקְנִים עַם־

נִעְרִים: יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהוונהי}, כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ,
חֹדְרוֹ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו,
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הִלְלוּ^{יה}:

הִלְלוּ^{יה} יְהוָה, שִׁירֵי לִיהוָה^{יאהוונהי} שִׁיר חֹדֶשׁ, תְּהִלָּתוֹ בְּקִהְל
חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂיו, בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ
בְּמִלְכָּם: יְהִלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֶל, בְּתַף וּבְנֹר וַיִּמְרוּ־לוֹ: כִּי־רוּחָהּ
יְהוָה^{יאהוונהי} בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבֹּד,
יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרָב פִּיפִיּוֹת
בִּידָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם, תּוֹכַחוֹת בְּלֹאמִים: לֹא־סָר
מִלְכִּיתָם בְּזָקִים, וְנִגְבְּרִיתָם בְּכַבְלֵי בְרוֹר: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם |
מִשְׁפָּט פְּתוּב, חֶדֶר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו, הִלְלוּ^{יה}:

הִלְלוּ^{יה} יְהוָה, הִלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּ^{יה} בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הִלְלוּ^{יה}
בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּ^{יה} בְּרַב גִּדְלוֹ: הִלְלוּ^{יה} בְּתִקְעַת
שׁוֹפָר, הִלְלוּ^{יה} בְּנִבְלָה וּבְנֹר: הִלְלוּ^{יה} בְּתַף וּמַחֲוֶל, הִלְלוּ^{יה}
בְּמִנִּים וְעִגָּב: הִלְלוּ^{יה} בְּצִלְצְלֵי־שֹׁמֵעַ^[מז'ע"ל], הִלְלוּ^{יה} בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: בַּל תִּנְשָׁמָה תִּהְיֶה יְהוָה, הִלְלוּ^{יה}: בַּל תִּנְשָׁמָה תִּהְיֶה
יְהוָה, הִלְלוּ^{יה}:

בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונהי} לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונהי} מִצִּיּוֹן,
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם, הִלְלוּ^{יה}: בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונהי} אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם,
וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

יעמוד ויאמר בכוונה:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְהוָה^{יאהוונהי} לְעֵינָיו כָּל־הַקְּהֵל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונהי} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לֵךְ יְהוָה^{יאהוונהי} תְּהַלֵּלָה וְתִגְבּוֹרָה וְתִתְפַּאֲרֶת וְתִנְצַח

וְהַחֹדֶר, בִּיכֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לֵךְ יְהוָה^{יאהוונני} הַמְּלָכָה,
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכֹל ^(כשיאמר "בכל" יתן שלוש פרוטות לצדקה), וּבִיָּדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה, וּבִיָּדְךָ
לְגִידֶל וּלְחֹזֶק לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ,
וּמַחֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֲרֶתְךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ, וּמְרוֹמָם
עַל-כֹּל-בִּרְכָּה וְתַהֲלִיחַ: אַתָּה-הוּא יְהוָה^{יאהוונני} לְבַדְּךָ,
אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל-צָבָא, הָאָרֶץ
וְכֹל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ, תַּיִמִּים וְכֹל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחֲיֶה
אֶת-כָּלֶם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִּיִּים: אַתָּה-הוּא
יְהוָה^{יאהוונני} הָאֱלֹהִים ^(עד כאן מעומד) אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת-לָבָבוֹ נֶאֱמָן
לְפָנֶיךָ, וּבָרוּת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת-אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי, הַחֲתִי,
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגִשִׁי, לָתֵת לְזֶרְעוֹ, וְתָקַם
אֶת-דְּבָרֶיךָ^ד בִּי צָדִיק אַתָּה: וְתֵרָא ^[מלעיל] אֶת-עֲנִי אֲבֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם, וְאַתָּה-זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל-יַם-סוּף: וְתֵתֵן אֹתָת
וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכֹל-עַבְדָּיו וּבְכֹל-עַם אֲרָצוֹ, בִּי יָדַעְתָּ בִּי
הוֹיָדוֹ עֲלֵיהֶם, וְתַעֲשֵׂ-לָךְ שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה: וְחַיִּים פָּקַעְתָּ לְפָנֵיהֶם,
וַיַּעֲבֵרוּ בְּתוֹךְ-הֵימָּם בִּיבֹשָׁה, וְאַתָּה-רַחֲמֵיהֶם הַשְׁלֵכְתָּ בְּמִצְוֹלֹת
בְּמוֹ-אֶבֶן בְּמַיִם עֲוִים:

וַיִּזְעַע יְהוָה^{יאהוונני} בַּיּוֹם תְּהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם^ד מֵת עַל-שִׁפְתַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-יָד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה^{יאהוונני} בְּמִצְרַיִם, וַיֵּירָאוּ הָעָם
אֶת-יְהוָה^{יאהוונני} וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה^{יאהוונני} וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אֲזַי יִשִּׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה^{יאהוונני},
וַיֵּאֱמְרוּ לֵאמֹר, אֲשִׁירָה לַיהוָה^{יאהוונני} בִּי-גָאָה גָאָה, סוּם
וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיִם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי
וְאֲנִיחֵנוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָמְנוּ: יְהוָה^{יאהוונני} אִישׁ מְלַחֲמָה,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמָנוּ: מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וְחִילָו יָרָה בָּיָם, וּמִבְחַר
 שְׁלֹשֵׁי שָׁבָעוּ בַּיָּם-סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ, יִרְדּוּ בַּמְצוֹלֹת
 בְּמוֹ-אָבֶן: יִמְיֶנְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֶאֱדָרִי בְּכַח, יִמְיֶנְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרַב גָּאוֹנְךָ תַּהַרֵם קִמּוּךָ, תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאבְלָמוֹ
 בִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נַעֲרָמוּ מַיִם, נִצְבּוּ בְּמוֹנֵד נְזִלִים, קָפְאוּ
 תַּהֲמֹת בְּלִבָּיִם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּךָ אֲשִׁיג אֶתְחַלֵּק שְׁלֹל,
 תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפֹּת בְּרוּחְךָ
 בְּסָמוֹיִם, צִלְּלוּ בַּעֲוֹפֶרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי-כְמֹכָה בָּאֵלֶם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִי כְמֹכָה נֶאֱדָר בִּקְשׁ, נוֹרָא תַּחֲלֹת, עֲשֵׂה
 פֶּלְאָ: נְטִית יִמְיֶנְךָ, תִּבְלָעֵמוּ אֶרֶץ: נַחִית בַּחֲסֶדְךָ, עִם-זוֹ
 גָּאֲלֹת, נִהְלֹת בַּעֲזֶךָ אֶל-גִּיּוֹה קִדְשֶׁךָ: שְׁמָעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל
 אַחֲזוּ יֹשְׁבֵי פִלִּשְׁתִּי: אֲזוּ נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב
 יֶאֱחֹזוּ רָעַד, נִמְגּוּ בֹל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפְּרַע עֲלֵיהֶם אִמְתָּה
 וּפְחָד, בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בָּאָבֶן, עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ קִנִּית: תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר גִּחְלַתְךָ, מְבוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִקְדָּשׁ [יִפְסִיק מִנְעַם] אֲדָנִי בּוֹנֵנוּ יִדְּךָ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּתָהּ קָאִים לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא: כִּי בָא
 סוּם פָּרְעָה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם, וַיֵּשֶׁב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵיהֶם
 אֶת-מִי תַיִם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל חָלְכוּ בִּיבֹשֶׁה בְּתוֹךְ תַּיִם:

כִּי לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּמְלֹכָה, וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר
 צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת-הַר עֲשׂוֹ, וְהִיתָה לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּמְלֹכָה:
 וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

ימנה אותם באצבעותיו, ויזהר שלא להביא עצמו לידי הפסק ביניהם לקדיש וקדשה, ואם הכרח להפסיק יחזור לומר פי' לך נאה וכו' כדי שיאמר הי"ג שבחים בלי הפסק ביניהם.

וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכֵנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, בִּיָּדְךָ נָאָה יְהוָה^{יאחזנוני} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, א שִׁיר ב וּשְׁבַחָהּ, ג הִלֵּל ד וְזַמְרָה, ה עֲזֹר ו וּמְשַׁלָּה,
ז נִצַּח, ח גִּדְּלָה ט גְּבוּרָה, י תְּהַלֵּל יא וְתַפְאֶרֶת, יב קִדְּשָׁה יג וּמַלְכוּת,
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲלֹם וְעַד-עוֹלָם אֶתָּה
אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה<sup>אדון הכל
חיה הוות ויחיה
יאחזנוני</sup> מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת. אֵל
הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָל-הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל-הַמַּעֲשִׂים,
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים, אָמֵן:

בעשרת ימי־שובה מוסיפים מזמור תהילים ק"ל (כה"פ נד ט"ז ח):

שִׁיר הַמַּעֲלֹת, מִמַּעַמְקִים קִרְאתֶיהָ יְהוָה^{יאחזנוני}: אֲדֹנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
אָזְנוֹיךָ קֹשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם-עֲנוֹת^א תִּשְׁמָרֶיָהּ, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד:
כִּי-עָמָה הִסְלִיתָהּ, לְמַעַן תִּנָּקֵא: קוֹיֹתִי יְהוָה^{יאחזנוני} קִנְיָתָה נִפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי:
נִפְשִׁי לֹא-דָנִי, מִשְׁמָרִים לְבָקֶר, שְׁמָרִים לְבָקֶר: יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל-יְהוָה^{יאחזנוני},
כִּי-עַם-יְהוָה^{יאחזנוני} תַּחֲסֹד, וְתִרְבֶּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל
עוֹנֵתָיו:

ואומר החזן חצי קדיש:

וַיִּתְקַדֵּשׁ^ב שְׁמֶה רַבָּא, (אמן) בַּעֲלָמָא דִּי בָּרָא בְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בַּחֲיִיבוֹן וּבְיוֹמִיבוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)
יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא וּתְבָרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח,
וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵה
דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַבְּתָא, שִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִתְמַתָּא, דְּאָמִירֵן בַּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

ק"ש וברכותיה

ואומר החזן: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה** יאהדוני **הַמְבָרֵךְ:**

ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה** יאהדוני **הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וחזור החזן: **בָּרוּךְ יְהוָה** יאהדוני **הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

מנהגנו שלא עומדים בעניית "ברוך ה'", ויש נוהגים להגביה גופם מעט.

מ"יצר אור" עד "גאל ישראל" הוא בתיקון ועליית עולם הבריאה (עולם המלאכים)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדון הכל
היות תוהו ויהיה
יאהדוני **אֱלֹהֵינוּ** תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
כולם, המשגיח עלינו בפרט **מִלֵּךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר**

אור (ימשמש בתפילין של יד וינשקם) **וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שְׁלֹם וּבוֹרֵא**

אֶת־הַבֹּרֶ. הַמַּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיָּה בִּרְחֻמִּים, וּבְטוּבוֹ מַחֲדִּישׁ

בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מִהֲרֹבוֹ מַעֲשִׂיךָ יְהוָה יאהדוני **,**

בָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמִּלֵּךְ הַמְרֹמֵם לְבָדוֹ

מֵאֵז, הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיּוֹמֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם!

בִּרְחֻמֶּיךָ הִרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲוֹנוֹ, צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,

מִשְׁגָּב בְּעֵדֵנוּ.

אֵל בָּרוּךְ, גָּדוֹל יָדְעָה, הַכִּין וּפָעַל זֵהָרִי חֲמָה, טוֹב יָצַר כָּבוֹד

לְשִׁמּוֹ, מְאֹדוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוּשִׁים,

רוֹמְמֵי לְשׁוֹ, הַתָּמִיד מִסְפָּרִים כָּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ. תִּתְּבָרֶךְ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל־כָּל־שִׁבְחָה יאהדוני

מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְעַל־מְאֹרֵי אֹר שִׁיצִירְתָּ, הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תִּתְּבָרֶךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וְגוֹאֲלֵנוּ - בּוֹרֵא קְדוּשִׁים. יִשְׁתַּבַּח

שִׁמְךָ לְעֵד מִלִּפְנֵי - יוֹצֵר מִשְׁרָתִים, וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ בָּלָם

עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים

חַיִּים וּמִלֵּךְ עוֹלָם. בָּלָם אֲחוּבִים, בָּלָם בְּרוּרִים, בָּלָם גְּבוּרִים, בָּלָם

קְדוּשִׁים, בָּלָם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנִיָּהֶם, וּבָלָם פּוֹתְחִים

אֶת־פִּיהֶם בִּקְדָּשָׁה וּבִמְהִירָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין, וּמִשְׁבְּחִין,

וּמִפְּאֲרֹן, וּמִקְדִּישִׁין, וּמִעֲרִיצִין, וּמִמְלִיכִין, אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְלֶךְ
הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וְכֵלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל
מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
– בְּנִתַת רוּחַ, בְּשָׁפָה בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה, קִדְשָׁה בָּלָם בְּאַחַד עוֹנִים
בְּאִימָה, וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה ^{יאהוונהי} יְהוָה, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲפִנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת הַשָּׂרָפִים,
לַעֲמַתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ בְּבוֹד־יְהוָה ^{יאהוונהי} מִמְקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יֹאמְרוּ,
וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת,
עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם
תְּמוֹד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, בְּאִמּוֹר: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לַעֲוֹלָם
תְּסַדּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>אדוהכל
היתדות ויתיה
יאהוונהי</sup> יוֹצֵר הַמַּאֲוֵרוֹת:

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ יְהוָה ^{יאהוונהי} אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְּדוֹלָה וִיתְרָה
חֶמְלָתָ עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מַלְבֵּנוּ! בַּעֲבוּר שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל, וּבַעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ בָךְ, וְתִלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְב
שָׁלֵם, בֵּין תַּחֲנוּנוֹ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֲמֵנָא עָלֵינוּ, וְתֵן
בְּלִבֵּנוּ בִינָה לְהַבִּין, לְהַשְׁבִּיל, לְשִׁמְעַ, לְדַמֵּד וּלְדַמֵּד, לְשִׁמֹּר
וּלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהֵאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ, וְרַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִתֵּד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה

וְלִי־חֵדֶּךָ, לִירֵאָה וְלִפְנֵי

שמע

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוָּה אֶתְכֶם הַיּוֹם (יפסיק מעט), לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (יבטא היטב את העיקר) וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אֲרַצְכֶם בַּעֲתוֹ, יוֹרֶה

וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפַּת הַנֶּגֶד וְתוֹרֶשֶׁד וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֲשָׁב^א בְּשִׁדְךָ
 לְבַהֲמֶתְךָ, וְאִבְלֹת וּשְׁבָעַת: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
 וְעַבְדְּתֶם^ב אֱלֹהִים^א אֲחֵרִים, וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: (יֹאמַר בַּלְזַשׁ, אֵד יִשְׁמִיעַ לֵאזִינוּ) וְחָרָה
 (יִפְסִיק מֵעַתָּה) אֶפְיֹהוּ^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ בָכֶם, וְעֲצֹר אֶת־הַשָּׁמַיִם, וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר,
 וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ, וְאִבְדְּתֶם^ב מִחֶרֶד מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ נָתַן לָכֶם: (עַד כֹּאן בַּלְזַשׁ) וּשְׁמַתֶּם^א אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־^ב לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם^א אֹתָם לְאוֹת (יִמְשָׁמֵשׁ בַּתְּפִילִין שֶׁל יָד)
 עַל־יֶדְכֶם, וְהָיוּ לְמוֹטָפֹת (יִמְשָׁמֵשׁ בַּתְּפִילִין שֶׁל רֹאשׁ) בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדְתֶם^א אֹתָם^ב
 אֶת־בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם
 וַיְמֵי בְנֵיכֶם, עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר (יִבְטֹא הֵיטֵב אֶת הַעֵינִי) נִשְׁבַּע^א יְהוָה^א יֵאֲדוֹנֵהוּ
 לְאַבְתִּיכֶם לִתֵּת לָהֶם, בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

יֵאֲחֹז הַצִּיצִיּוֹת גַּם בִּידוֹ הַיְמָנִית וּשְׁוֹרֶשׁם יִשְׁאֲרוּ בִידוֹ הַשְּׂמָאלִית.

וַיֹּאמֶר יְהוָה^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם, וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ
 עַל־צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם^א אוֹתוֹ
 (יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת שְׁבִידוֹ עַל עֵינָיו פַּעַמִּים, וּבְכָל פַּעַם יִנְשָׁקֶם), וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מַצּוֹת יְהוָה^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, (יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת
 עַל גְּבִי עֵינָיו וַיִּנְשָׁקֶם) אֲשֶׁר־אֹתָם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ, וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מַצּוֹתַי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם:
 אֲנִי יְהוָה^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 (יִכְווּ לְקוֹלֵם מִעַל קוֹכָב יִצְיָא בְּכָל יוֹם. בְּהַר וְעַרְב. עֲנִיאִי
 לְעַשֵׂה תוֹכֹד אֶת יוֹם צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ)
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ
 אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

וְחֹזֶר הַשֵּׁנִי: יְהוָה^א וְאֶדְנִי^א יֵאֲדוֹנֵהוּ אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וַיִּצְיֹב, וַנִּכּוֹן, וַקִּים, וַיֵּשֶׁר, וַנֵּאֱמָן, וַאֲהוּב, וַחֲכִיב, וַנַּחֲמֵד, וַנִּשְׁעִים,
וַנּוֹרָא, וַאֲדִיר, וּמִתְקָן, וּמִקְבֵּל, וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. אֲמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלָכֵנוּ, צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, לְדוֹר
וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְעֶד
קִנְיַת, וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִנְיִים וְנֶאֱמָנִים וְנַחֲמָדִים לְעֶד (כשיאמר לעד ינסך הציציות
ויעבירו על גבי עיניו ויניחו מידיו) וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ, וְעַל בְּנֵינוּ,
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, עַל הָרָשׁוֹנִים,
וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים, דְּבָר טוֹב וְקִים, בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר.
אֲמֵת שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה (ואדני) יֵהוָה וְאֱלֹהֵינוּ וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלָכֵנוּ מְלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצֵרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דֹּר וָדֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפְסֵי אֶרֶץ. אֲמֵת, אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ,
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׁים עָלַי לָבוֹ. אֲמֵת שְׁאֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ,
וּמְלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים. אֲמֵת, אֵתָהּ הוּא רִאשׁוֹן,
וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן, וּמִכָּל־עֲרִיךְ אֵין לָנוּ מְלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אֲמֵת, מִמַּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְהוָה (ואדני) אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
כָּל־בְּבוֹרֵיהֶם הִרְגַּתָּ, וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאֵלְתָּ, וַיִּסְּסוּ לָהֶם
בְּקַעַת, וַיִּדְּרִים טַבַּעַת, וַיִּדְּרִים עֲבָרָיו יָם, וַיִּכְסּוּ־מִים צָרִיהֶם, אַחֵד
מֵהֶם לֹא נֹתַר. עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל, וַנִּתְּנוּ יָדִידִים
זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקִים,
רֵם וְנִשְׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים עַד־י אֶרֶץ, מִגְּבִיָּה שְׁפָלִים
עַד מָרוֹם, מוֹצִיא אִסְרִים, פּוֹדֶה עַנּוּיִם, עוֹזֵר יְדָלִים, הַעֲנֶנָּה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שׁוֹעֵם אֱלֹוֵי.

תְּהִלָּתְךָ לְאֵל עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלָם, בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ בְּלִים: מִי־כִמְכָּה בְּאֵלִים
 יְהוָה^{יאהוונה}, מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִנְיָשׁ, נוֹרָא תְהִלָּתְךָ, עֲשֵׂה פֶלְאָ:
 שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׂבַחַו גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל־שִׁפְתַּי הַיּוֹם, יַחַד בְּלִים
 חוֹדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה^{יאהוונה} יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: גְּאֻלָּנוּ
 יְהוָה^{יאהוונה} צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונה}
 גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אדון חכל
 חיה חוה ויהיה
 יאהוונה

תפילת שמונה עשרה

בתפילת העמידה עד סוף תחנון הוא בתיקון עולם האצילות [עולם העליון]

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, ^{אֲדֹנָי הַכֹּל} אֱלֹהֵינוּ, ^{הַיּוֹת הַחַיִּים וְהַיּוֹת הַמְּתִירִים} תִּקּוּן בַּעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכֹּחַת כֹּלֶם, חֲמִשָּׁנִים עָלֵינוּ בִּפְרִט, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, נוֹמֵר חֲסִדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, יוֹזֵכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

בעש"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מִלֶּךְ תַּפִּין בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

[If forgotten, one does not repeat the Shemoneh Esrei]

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, ^{אֲדֹנָי הַכֹּל} מִגֵּן, ^{הַיּוֹת הַחַיִּים וְהַיּוֹת הַמְּתִירִים} יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

אֲבֹרָהִם.

אָמֵן:

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֶּל.

מִבְּלֶכֶד חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמֵה לָךְ, מִלֶּךְ מְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

מִי כְמוֹךָ אֵל הַרְחָמָן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

וְנִאֲמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאֵדְנִי ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} מֵתֵיךְ
הַמֵּתִים:

אמן.

כשמגיע החזן לקדושה צריך לחזור ג' פסיעות למקום שבו עמד בתפלתו, ויצמיד רגליו, עד שיענה אמן של ברכת "האל הקדוש". ובאומרו "קדוש" וכו' ידלג ג' דלוגים, שיגביה עקביו וגופו כלפי מעלה, וכן ידלג בפסוק "ברוך" וכו', ובפסוק "מלך" וכו':

During the Hazan repetition of the Amidah, we add the following:

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, בְּנֶעֱם שִׁית סוּד שֶׁרָפִי קִדְשִׁי, הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה, וְכֵן
בְּתוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקִרְאָה זֶה אֶל־יָהּ וְאָמַר: קְדוּשָׁה | קְדוּשָׁה קְדוּשָׁה
יְיָ וְאֵדְנִי ^{יאהדונתי} צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: לַעֲמַתָּם ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:
בְּרוּךְ ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} בְּבוֹד־יְיָ וְאֵדְנִי ^{יאהדונתי} מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְּרֵי קְדוּשָׁה ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} בְּתוֹב לֵאמֹר: יְמַלֵּךְ
יְיָ וְאֵדְנִי ^{יאהדונתי} לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוּשָׁה וְשִׁמְךָ קְדוּשָׁה, וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ וְאֵדְנִי ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} * הָאֵל הַקְדוּשׁ:

אמן.

During the Ten Days of Repentance, we substitute האל הקדוש with המלך הקדוש

* בעשי"ת אומרים: הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ.

*[If forgotten, and did not immediately correct his mistake
one must repeat the Amidah from the beginning]*

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם רַעַת, וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. וְחִנֵּנוּ מֵאַתָּה ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} חֲכָמָה
בִּינָה וְרַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאֵדְנִי ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} חוֹנֵן הַרַעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לַעֲבוּדָתְךָ, וְהַחְיֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאֵדְנִי ^{אדון הכל} ^{היה חיות וחייה} ^{יאהדונתי} הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

אמן.

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַלֵּלִים לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל
טוֹב וְיִסְלַח אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
לְסֵלַח:

אמן:

רְאֵה־נָּא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּמַחֵר לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אמן:

בתענית ציבור החזן מוסיף כאן בחזרת הש"ץ ברכת "עננו":

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל־תִּפְּן
לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל־תִּתְּעַלֵּם ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} מִלְכָּנוּ מִבִּקְשָׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרֵם
נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ אֶתָּה תַעֲנֶה, נִדְבֵר וְאַתָּה תִשְׁמַע, בְּדָבָר שְׁנֹאמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ
וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֵּעַ. כִּי אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

רְפָאנוּ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תַהֲלִיתֵנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲלִיאוֹתֵינוּ, וְלְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ,
וְלְכָל־מַבּוֹתֵינוּ,

כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֹאמֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רּוֹפֵא
חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אמן:

בָּרַכְנוּ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּבִרְךְ שְׁנִיתֵנוּ בְּמַלְרֵי
רְצוֹן בָּרָכָה וּגְדָבָה, וְתַחֵ אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשִׁלּוֹם,
בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה, כִּי אֵל טוֹב וּמַטִּיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל, חַי הַחַיִּים וְיָחִיד, יְאֻדוֹנִי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

אמן:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל^א לְחֲרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נָם לְקַבֵּץ נַגְלֵי־וֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ
(מְהֵרָה) יְתֵד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ<sup>אדון הכל
היה חיות ויחיה
יארדונתי</sup>, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אמן:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיִזְעַצְנוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יִגּוֹן
וְאִנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ<sup>אדון הכל
היה חיות ויחיה
יארדונתי</sup> לְבִדְדָךְ, בְּחֶסֶד

וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ<sup>אדון הכל
היה חיות ויחיה
יארדונתי</sup> * מִלֶּךְ

אוֹהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט:

אמן:

*During the Ten Days of Repentance,
we substitute with מלך אוהב צדקה ומשפט.*

* בעש"ת חרותים: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

לְמִיָּנִים וְלִמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל־הַיּוֹדִים בְּרָגַע יֹאבְדוּ,
וְכָל־אֵיבֶיךָ וְכָל־שׁוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה

מְהֵרָה תִּעָקַר וּתִשָּׁבֵר, וְתִכָּלֵם וְתִכְנִיעַם, בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ<sup>אדון הכל
היה חיות ויחיה
יארדונתי</sup>, שׁוֹבֵר אֵיבִים וּמַכְנִיעַ מִיָּנִים (יָגִידים):

אמן:

עַל חֲצִדִּיקִים, וְעַל־חֲחִסִּידִים, וְעַל־שְׂאֵרִית עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְעַל
זִקְנֵיהֶם, וְעַל־פְּלִיטַת בֵּית־סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל־גְּרֵי־הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ,

יְחַמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ<sup>אדון הכל
היה חיות ויחיה
יארדונתי</sup> אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים

בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ, כִּי־כָךְ

בְּטַחְנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעָנֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ<sup>אדון הכל
היה חיות ויחיה
יארדונתי</sup>

מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

אמן:

תִּשְׁכַּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, וְכִפֹּא דָוִד עֲבָדְךָ
מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין, וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהֲרָה

בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{הוֹרֵת חוֹת וְיִמִּיהָ} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי}, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָּיִם:

אמן:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעַתְךָ, כִּי

לִישׁוּעַתְךָ קָנִינוּ [וְצַפִּינוּ] כָּל־חַיִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{הוֹרֵת חוֹת וְיִמִּיהָ} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי},

מַצְמִיחַ קָרְן יְשׁוּעָה:

אמן:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱחָזְנוּהִי} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי}, אֲבִי הַרְחֵמָן [חוֹם וְ]רַחֵם עָלֵינוּ,

וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת

וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

וּמִלְפָּנֶיךָ מוֹלִבֵּנוּ - רִיקָם אֵל־תִּשְׁיָבֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תַּפְלָתֵנוּ.

On a fast day we add:

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִיּוֹת הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֻחֵנוּ. אֵל־תִּפֶּן

לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל־תַּתְּעַלֵּם ^א מִלִּבֵּנוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ. הִיְהִי נָא קְרוֹב לִישׁוּעָתֵנוּ. מָרָם

נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה, נִדְבֵר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כִּדְבַר שְׁנֵאָמַר: וְהִיָּה מָרָם יִקְרָאוּ

וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם ^ב מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמֵּעַ. כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱחָזְנוּהִי} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי} פּוֹדֶה וּמַצִּיל

וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָת כָּל־פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{הוֹרֵת חוֹת וְיִמִּיהָ} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי}, שׁוֹמֵעַ

תַּפְלָת:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱחָזְנוּהִי} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי} בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלַתַּפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב

הָעֲבוּדָה לְדָבוֹר בִּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם ^א מִהֲרָה

בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתַחֲיִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְאַתָּה - בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ, וְתַחֲיוֹנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ

לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{הוֹרֵת חוֹת וְיִמִּיהָ} ^{יֵאֱחָזְנוּהִי}, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

אמן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָהּ הוּא יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר תַּיִינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר
 וָדֹר גּוֹרֵה לָךְ וְגִסְפָּר תַּחֲלָתֶךָ, עַל־תַּיִינוּ הַמְסוּרִים בִּידֶיךָ, וְעַל
 גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לָךְ, וְעַל־נַפְסֶךָ שֶׁבְּלִיּוֹם עָמְנוּ, וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּלִיעַת, עָרֵב וְכֶקֶר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב - בִּי־לֹא־בָּלוּ
 רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם - בִּי־לֹא תִמּוּ חֲסִידֶיךָ, בִּי מַעֲוִלָם קִנְיֵנוּ לָךְ.

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכרעו ראשם לבד (וי"א שיכרע גם גופו). וצריך להיזהר לענות "אמן" על ברכת "המחזיר שכירתו" ואח"כ יאמרו "מודים":

During the Hazan repetition of the Amidah, we add the following:

❧ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❧

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָהּ הוּא יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי בָר־בֶּשֶׁר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְחוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחֲנֵנוּ, וְתַאֲסֹף
 גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבֵּב
 שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הַחוֹדָאוֹת.

וְעַל בָּלָם וְתַבְרָךְ וְיִתְרוֹמָם וְיִתְנַשָּׂא תַמִּיד, שְׁמֶךָ מַלְבֵּנוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד, וּבְל־חַתִּים יוֹדוּךָ סֵלָה.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

בעשי"ת: וכתוב לחיים טובים פל-בני בריתך.

[If forgotten, one does not repeat the Shemoneh Esrei]

וַיִּתְּלָלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם, בִּי טוֹב, הָאֵל
 יְשׁוּעָתֵנוּ וְעִזְרָתֵנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ,
 הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֶה לְחֹדָוֹת: (ח)

אדון הכל
 היה חזק ויהיה
 יאחזקנו

אמן:

סדר נשיאת כפים

כשעומדים הכהנים על הדוכן יהיו פניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם ויאמרו "יהי רצון" זה, ומאריכין בו עד שיסיים הש"צ "ולך נאה להודות" כדי שתהיה עניית אמן של הקהל גם על זה.

הכהנים מברכים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהונוני} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֱהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

ומקרא הש"ץ: יְבָרְכֶךָ יְהוָה^{יאהונוני} וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה^{יאהונוני} | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יֵשָׁא יְהוָה^{יאהונוני} | פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיֵּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

רבון העולמים עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שהבטחתנו: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל:

ואם אין כהנים יאמר הש"ץ "או"א" וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל: "כן יהי רצון".

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! בִּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֱמוּנָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְרוֹשֵׁיךָ, בְּאִמּוֹר:

שִׁים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, [צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּבִרְכֵנוּ אֲבוֹנֵינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בָאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה^{יאהונוני} אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֲהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב^ב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ, וּלְבָרֶךְ אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

וּבִסְפָּר חַיִּים בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה וְנַחֲמָה וְנִזְרֹת^ב טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִבְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.

[If forgotten, one does not repeat the Shemoneh Esrei]

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ וְיִזְדַּעְדְּעוּ<sup>אזון הכל
היה תורה ויהיה
יאהונוני</sup> , הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן:

אמן:

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־כִי, וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תוֹדֶם,
וְנַפְשִׁי בְּעֶפֶר לִבֹּא תִהְיֶה, פֶּתַח לְכִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּהְרַף נַפְשִׁי, וּבְלִי־תַקְמִים עָלַי לְרָעָה, מִתְהַרָה חֶפֶר עֲצָתָם וְקִלְקִל
מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשְׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצֻנוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־כִי, וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעש"ת אומר: הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבִּי
שָׁלֵם.

בעשרת ימי־תשובה אומרים אבינו מלכנו:

During the Ten Days of Repentance, add the following:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! חַמְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹה אַתָּה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךְ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בְּטֹל מֵעָלֵינוּ בְּלִגְזוּרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בְּטֹל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בִּלְה בָּלִיזָר וּמִשְׁטֵיין מֵעָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בִּלְה דָּבָר וְחֶבֶד^א וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וּבָזָה וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה וְיִצָּר
 הָרַע וְחִלָּאִים רָעִים^ב מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־חוּלֵי עַמֶּךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְנַע מִגְּפָה מִנְחֻלָּתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! זָכוֹר (יִי זָכוֹר) כִּי עָפָר אֲנִי.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְחוֹל וּסְלִיחַ לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! קָרַע רוּעַ גָּזָר דִּינָנוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּלִישְׁטֵי חוּבוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מַחֲה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרָנְסָה וְכִלְכִּלָּה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! הַצֵּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: הָרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: וְהָרֵם קָרְן מְשִׁיחֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: חַנּוּנוֹ וְעֲנָנוֹ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: שְׁמַע קוֹלֵנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם-לֹא לְמַעַנְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו: אֲלֹתֵינוּ רִיקִם רִיקִם^א מִלְפָּנֶיךָ.

בימים שאין אומרים בהם תחנון אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה^א יִאֲחֻדֵנוּ מְבָרֵךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח-שֶׁשֶׁשׁ עַד-מְבֹאוֹ, מְהֵרָה
 שֵׁם יְהוָה^א יִאֲחֻדֵנוּ: רֵם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוָה^א יִאֲחֻדֵנוּ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה^א

אֲדַלֵּנוּ! מְהֵרָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר התזון חצי קדיש וממשיכים 'יהי חסדך', ובימי שני וחמישי בהוצאת ס"ת.

ואומר התזון חצי קדיש:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ^א שְׁמֶה רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתֵהּ,
 וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ, (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל, בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן, (אמן) יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא
 [ו]לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרֵךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר,
 וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵה דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא,
 שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

סדר תחנון

אֲנֵנוּ יְהוָה^{יאהונוהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל
 תַּתְּעִלֵם^{יאהונוהי} מִלִּפְנֵי מַתְחַנְתֵּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵוֹ פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף,
 לֹא־מֵרָחֵק יְהוָה^{יאהונוהי} יִחַדְּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא־חַטָּאנוּ. אֲבָל חַטָּאנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:
 אֲשָׁמֵנוּ, בְּגִדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבְרַנּוּ דָּבִי וְלִשׁוֹן הָרַע, הָעֵוִינוּ, וְהִרְשָׁעְנוּ, זָדְנוּ,
 חֲמִסְנוּ, טָפְלָנוּ שָׁקֵר וּמְרֻמָּה, יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רְעוֹת, בְּזָכְנוּ, פָּעַסְנוּ, לָצְנוּ,
 מִרְדְּנוּ, מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ, נֶאֱצָנוּ, נֶאֱפָנוּ, סָרְרָנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, פָּגַמְנוּ,
 צָרְרָנוּ, צִעְרָנוּ אֵב^{יאהונוהי} וְאֵם, קִשְׁינוּ עֲרָף, רָשַׁעְנוּ, שָׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ
 וְתַעֲתַעְנוּ, וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־חַפָּא עָלֵינוּ, כִּי אִמֶּת עֲשִׂיתָ, וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבִעַל הַרְחָמִים. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ חוֹדֶעֶת
 לְעֵינֵי מִקְדָּם, וְכֵן פְּתוּב^{יאהונוהי} בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד יְהוָה^{יאהונוהי} בָּעָנָן, וַיִּתְּצֵב
 עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^{יאהונוהי}: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

יזוהר מאד להפסיק בין תיבות ה' ה' (בא"ח כי תשא י"א). וטוב למנות את י"ג מדות בפרקי אצבעות יד ימין.
 וישחה מעט כשאומר ויעבור, ויזקוף כשאומר ה'. יחיד המתפלל, יקרא י"ג מידות בטעמי המקרא, כקורא
 בתורה.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^{יאהונוהי} | עַל־פָּנֵינוּ וַיִּקְרָא: יְהוָה^{יאהונוהי} | יְהוָה^{יאהונוהי} אֵל
 ב רַחוּם ג וְחַנוּן, ד אֶרֶךְ ה אַפִּים ו ז רַב־חֶסֶד ז וְאִמֶּת: ח נֶצֶר חֶסֶד
 ט לֹא־אֶפִּים, י נִשָּׂא עֵוִן יא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְיָה:
 רַחוּם וְחַנוּן, חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

ישב באמירת "לדוד אליך" אחרי שיסיים "רחום וחנון" (בא"ח כי תשא י"ג).

לְדוֹד, אֵלֶיךָ יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י נִפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהֵי כֶךְ בְּמַחְתִּי, אֶל־אֲבוֹשָׁה,
אֶל־עֲלֻצֹ אֹיְבֵי לִי: גַּם בְּלִי־קִנְיָד לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים
רִיקָם: דְּרָכֶיךָ יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי: תְּדַרְכֵּנִי בְּאִמְתְּךָ |
וְלִמְדֵנִי, בִּי־אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִנְיִתִּי בְּלִי־חַיִּים: זְכַר־רַחֲמֶיךָ
יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י וְחֶסֶדְךָ, בִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: חַטָּאוֹת נְעוּרֵי | וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר,
בְּחֶסֶדְךָ זְכַר־לִי־אֶתָּה, לְמַעַן מוֹכֶךָ יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י: מִזֶּכֶר־וַיִּשְׁרַח יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י,
עַל־כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ: יִרְדֶּךָ עֲנָנִים בְּמִשְׁפָּט, וַיִּלְמַד עֲנָנִים דְּרָכֹו:
בְּלִי־אַרְחוֹת יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י חֶסֶד וְאֱמֶת, לְנִצְרֵי בְרִיתֹו וְעַד־חַיִּים: לְמַעַן־שִׁמְךָ
יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י וְסִלַּח־תָּה לְעוֹנֵי בִי כִּי־הוּא: מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י,
יִזְכְּנוּ בְּדֶרֶךְ וּבְחֶרֶד: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִן, וְזָרְעוּ יִירָשׁוּ^[מלע"ז] אֶרֶץ: סוֹד
יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י לִירְאָיו, וּבְרִיתֹו לְהוֹדִיעַם: עֵינֵי תְּמִיד אֶל־יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י, בִּי
הוֹאִי־וַיֵּצֵא מִרְשֶׁת רִגְלִי: פָּנָה־אֵלַי וְחַנּוּנִי, בִּי־יִחִיד וְעֵנִי אֲנִי: צָרוֹת לִבִּי
הִרְחִיבוּ, מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רָאָה עֲנִי וְעֲמָלִי, וְשָׂא לְבַל־חַטָּאוֹתַי:
רָאָה־אֹיְבֵי בִירְבּוֹ, וְשִׁנְאַת חֶמֶס שִׁנְאוֹנִי: לְשִׁמְרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי,
אֶל־אֲבוֹשׁ בִּי־חֲסִיתִי כֶךְ: תִּסְוֶיֶשֶׁר יִצְרוֹנִי, בִּי קִנְיִתְךָ: פָּדָה אֱלֹהִים^י
אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֶרֶן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִיא תִפְלָה וְתַחֲנוּנָה נִרְצָה (בא"ח כי תשא י"ד).

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתָּה.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! חַנּוּן וְעֵנִינוּ, בִּי אֵין
כֶּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ [צְדָקָה וְ] חֶסֶד, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
וְאַנְחֵנוּ לֹא יִגְדַע מִהֲנַעֲשָׂה, בִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י
וְחֶסֶדְךָ, בִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י עָלֵינוּ, בְּאִשְׁרֵי יַחֲלֵנוּ
לָךְ: אֶל תִּזְכַּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים, מִהַר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, בִּי דְלוֹנוּ
מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חַנּוּן יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י
חַנּוּן, בִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז: בְּרָגְזוּ, רַחֵם תִּזְכַּר. בְּרָגְזוּ, אֲהַבָּה תִזְכַּר. בְּרָגְזוּ,
עֲקָדָה תִזְכַּר. בְּרָגְזוּ, תְּמִימוֹת^י תִזְכַּר: יְהוָה^י יְהוָה^י יְהוָה^י הוֹשִׁיעָה, תְּמַלֵּךְ יַעֲקֹב
בְּיוֹם קְרָאָנוּ: בִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ, זְכוּר בִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ, וְהַצִּילֵנוּ וּבִפֶּר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

ואומר החזן חצי קדיש לקמן עמ' 197.

בימי שני וחמישי מוסיפים תחנונים אלו, לפני אמירת הקדיש. וצריך לאומרם בעמידה (שו"ע אר"ח קלד, א), בכוונה ובמתון, ולא במרוצה.

אַל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ,
מַעֲבִיר^א רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מִרְבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים.
עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרְתָנוּ
לְזוֹמֵר מַדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ
שְׁהוֹרַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב^ב בַּתּוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד יְהוָה^א יִסְמְנוּהוּ^א בְּעָנָן
וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^א יִסְמְנוּהוּ^א: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^א יִסְמְנוּהוּ^א | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְהוָה^א יִסְמְנוּהוּ^א | יְהוָה^א יִסְמְנוּהוּ^א אֵל^א
בְּרַחוּם^ג וְחֲנוּן, דְּאֶרְךָ^ה אֲפִים^ו וְרַב־חֶסֶד^ז וְאַמֶּת^ח | נִצֵּר חֶסֶד
ט לְאַלְפִים, יִנְשֵׂא עוֹן יֹא וּפִשַׁע יֵב וְחַטָּאָה, יִג וְנִקְחָה:

אֲנִשִּׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ, בָּאִים בְּכַח מַעֲשִׂיהֶם. גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפֶּרֶץ,
דּוֹחִים^א אֶת־הַגּוֹזְרוֹת. הָיוּ לָנוּ לְחוּמָה, וּלְמַחֶסֶת בַּיּוֹם זֶעַם.
זוֹעֵכִים אֶף בְּלִחְשָׁם, חֲמָה עֲצָרוּ בְּשׁוֹעֵם. טָרָם קָרְאוּךָ עֲנִיתָם, יוֹדְעִים
לַעֲתֹר וּלְרַצּוֹת. כָּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנָם, לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם. מֵרַב
עֲוֹנֵינוּ אֲבָדְנוּם, נֶאֱסָפוּ מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. סָעוּ הַמָּה לְמִנּוּחוֹת, עֲזָבוּ אוֹתָנוּ
לְאַנְחוֹת. פָּסוּ גּוֹדְרֵי גֶדֶר, צָמְתוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה. קָמִים בַּפֶּרֶץ אֵין,
רְאוּיִים לְרַצּוֹתֶךָ אֲפָסוּ. שׁוּטְמָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת, תְּרוּפָה לֹא מְצָאֵנוּ.
שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשֶׁת פָּנֵינוּ, לְשַׁחֲרֹךְ אֵל בְּעֵת צְרוּתֵינוּ.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵּג בְּחַסִּדוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ,
 מַעֲבִיר^א רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים.
 עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ
 לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ
 שְׁהוֹרַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּרְדּוּ יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל} בְּעָנָן
 וַיִּתְּצוּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל}: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל} | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל} | יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל} אֵל
 בְּרַחוּם ג' וְחַנּוּן, ד' אֶרֶךְ הַאֲפִים ו' וְרַב־חֶסֶד ז' וְאַמֶּת: ח' נִצֵּר חֶסֶד
 ט לְאֱלֹפִים, י נִשְׂא עוֹן יא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְיָה:

תְּמַחֲנוּ מִרְעוֹת, תְּנַשֵּׁשׁ בְּחֵנוּ מִצָּרוֹת. שִׁחֲנוּ עַד לְמָאוֹד, שְׁפִלְנוּ עַד
 עֶפְר. רַחוּם! כֶּךָ הִיא מִדַּתְנוּ, קָשִׁי עֲרָף וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ.
 צַעֲקֵנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ, פִּתְלֵתוֹל וְעִקְשׁ לִבֵּנוּ. עֲלִיוֹן! רַחֲמֶיךָ מַעֲוֹלָם,
 סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא. נָחֵם עַל הָרָעָה, מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד. לֹא תִתְעַלֵּם
 בַּעֲתוֹת בָּאֵל, כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל, טוֹבֶךָ
 וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ. חֲתֵם פִּיר־שֹׁטֵן, וְאֵל יִשְׁטִין עֲלֵינוּ, זָעַם בּוֹ יוֹדֵם. וַיַּעֲמֹד
 מִלְּאֹךְ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ, הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ. דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן, גְּלִית
 לְנַאֲמָן בֵּית. בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ, אֲמוֹנַתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵּג בְּחַסִּדוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ,
 מַעֲבִיר^א רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים.
 עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ
 לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ
 שְׁהוֹרַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּרְדּוּ יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל} בְּעָנָן
 וַיִּתְּצוּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^{יחזקאל} יַחֲדוּנְהוּ^{יחזקאל}: וְשָׁם נֶאֱמַר:

על סדר א"ת ב"ש

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְחֵל־^א
לָנוּ אֶת־כָּל־חַטָּאתֵינוּ, וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וּתְמַחֵל
וּתְסַלַּח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְסַלַּחַת לְעֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלֶּתְנוּ: סֵלָה לָנוּ
אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל־^א לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי, טוֹב
וְסַלַּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְסַלַּחַת
לְעֹנֵי כִּי רַב־הוא: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַחֲיֵנִי, בְּצַדִּיקְתָּ תוֹצִיא
מִצָּרָה נַפְשִׁי: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבֹאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֹּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבֹאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטִחַת כָּדָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרֹאֵנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ
וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקֶדֶם:

וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר
 בְּלִי־חַמָּתוֹ: אַתָּה יְהוָה^{יאהוהוה} לֹא־תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִידְךָ
 וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי: הוֹשִׁיעֵנִי יְהוָה^{יאהוהוה} אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
 לְחֻדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתְךָ: אִם־עוֹנוֹת^{יאהוהוה} תִּשְׁמְרֶיָהּ, אֲדֹנִי
 מִי יַעֲמֹד: בִּי־עֲמֹךְ חִסְדִּיחָהּ, לְמַעַן תִּזְכָּר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ, וְלֹא
 כְּעוֹנוֹתֵינוּ גָמַל עָלֵינוּ: אִם־עוֹנֵינוּ עָנוּ כָּנוּ, יְהוָה^{יאהוהוה} עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ:
 זָכַר^{יאהוהוה} רַחֲמֶיךָ יְהוָה^{יאהוהוה} וְחֲסִידְךָ, כִּי מַעֲלֵם הָמָּה: יַעֲנֶךָ יְהוָה^{יאהוהוה}
 בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְהוָה^{יאהוהוה} הוֹשִׁיעָהּ, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קָרְאָנוּ: אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ חָנְנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין כָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה בְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ:

וַעֲתָה! אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעֲשֵׂלְךָ שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה, חָטְאוּ רָשָׁעֵינוּ: אֲדֹנִי כְּבֹל־
 צְדָקְתֶּיךָ יִשְׁבֵּנָא אַפָּךְ וְחַמָּתְךָ מַעִירְךָ יְרוּשָׁלַּיִם הִר־קְדֻשָּׁהּ, כִּי
 כַחֲטָאֵינוּ וּבְעוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַּיִם וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכֹל־סְבִיבֵתֵינוּ:
 וַעֲתָה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפְלֵת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו, וְהֵאֵר פָּנֶיךָ
 עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדֹנִי: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ
 וּרְאֵה שְׂמֹמְתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל־צְדָקְתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים: אֲדֹנִי! שְׁמַעַה
 אֲדֹנִי! סִלְּחָהּ, אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָהּ, וַעֲשֵׂה אֶל־תֹּאחֶר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי־שְׁמֹךְ
 נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ: אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה,
 וְקַבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, יִפְּרוּ וְיִדְעוּ בְּלִי־הַגּוֹיִם כִּי
 אַתָּה יְהוָה^{יאהוהוה} אָבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ תַחֲמוֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֶךָ בְּלָנוּ. אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ, צוּרֵנוּ וְנוֹאֲלָנוּ - חוֹסֶה יְהוָה^{יאהוהוה} עַל־
 עַמְּךָ, וְאֶל־תִּתֵּן^{יאהוהוה} נִחְלָתְךָ לְחִרְפָּה לְמַשְׁלָבָם גּוֹיִם, לָמָּה יֹאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי חָטְאוּ, וְאֵין מִי יַעֲמֹד

בַּעֲדֵנוּ, אֱלֹהֵי שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמִד־לָנוּ בָּעֵת צָרָה, וּבְרַחֵם אָב עַל
 בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ, חֲמַל עַל עַמְּךָ, וְרַחֵם עַל גִּילְתָּךְ, חוֹסֶה נָא כָּרֵב
 רַחֲמִיךָ, תִּנְנוּ מַלְכֵנוּ וַעֲנֵנוּ, יְיָ יְהוָה^{יאהדונהי} הַצָּדִיקָה, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 בְּכָל־עֵת וָעֵת, הַבְטֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֵאן מַרְעִיתָךְ, אֵל יִמְשַׁל־בָּנוּ
 קֶצֶף, כִּי יְיָ יְהוָה^{יאהדונהי} הַיּוֹשֻׁעָה, בָּךְ תּוֹחֲלֵתֵנוּ, אֱלֹהֵי סִלְיֹת!
 אֲנֵא סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב^{יאהדונהי} וְסִלַּח אֹתָהּ:

אֲנֵא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן, זָכַר וְחֵבֵט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
 עֲקֶרֶת יָחִיד, וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ
 מַלְכֵנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגָלוֹתֵנוּ, כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אֹתָהּ:

אִין כְּמוֹד^{יאהדונהי} חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹד אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב
 חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ, מַרְעֵשׁ וּמְרָגֵז הַצִּילָנוּ. זָכַר
 לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב, אֵל־תִּפְּנֵן אֵל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
 וְאֵל־רִשְׁעוֹ וְאֵל־חַטָּאתוֹ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהַנֵּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמְּךָ:
 וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אֹתָהּ, כִּי בֶן דִּרְכָּךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
 חֲנֻם בְּכָל־דֹּר וָדֹר: אֲנֵא יְהוָה^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנֵא יְהוָה^{יאהדונהי}
 הַצִּלִּיתָהּ נָא: אֲנֵא יְהוָה^{יאהדונהי} עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: יְיָ יְהוָה^{יאהדונהי}
 קוֹיֵנוּ, יְיָ יְהוָה^{יאהדונהי} חֲפִינוּ, יְיָ יְהוָה^{יאהדונהי} נִיחָל, אֵל תַּחֲשֶׁה
 וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֶאֱמָו גּוֹיִם, אֲבָדָה תִּקְוָתָם, כָּל־בֶּרֶךְ יְיָ תִּכְרַע,
 וּבְל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתַשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים, גִּבְהִלָּה נִפְשֵׁנוּ מֵרֵב
 עֲצָבוֹנֵנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ נֹצַח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֵל תִּשְׁפֹּךְ^{יאהדונהי} חֲרוֹנְךָ
 עָלֵינוּ, כִּי עַמְּךָ אֲנַחֲנוּ, בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל, הַבִּיטָה! דַּל בְּבוֹרְנוּ בְּגוֹיִם,
 וְשִׁקְצוֹנוּ בְּטִמְאַת תַּנְדָּה, עַד מָתִי עוֹז בְּשָׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. הִמָּה

ואומר החזן חצי קדיש:

לפני הוצאת ספר־תורה ביום שיש בו תחינה אומרים:

וביום שאין אומרים בו תחנון אומרים:

וַיְהִי יְהוָה־נִי אֲהוּרָהּ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲקֹבנוּ וְאֶל־יִשְׁשָׁכָנוּ;
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמָּךְ, וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד־הָעוֹלָם; בְּעֶבֶר
דֹּד עֲבָדָה אֶל תִּשָּׁב פָּנֵי מִשִּׁיחָה;

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא: אשרי העם ששכבה לו,

אשרי העם שיהו^{אדרבי/ יאחזונהי} אלהיו:

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל:

גִּדְלוּ לַיהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} אֶתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יְהוָה:

רוֹמְמוּ יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם קְדָשׁוֹ, בִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} אֱלֹהֵינוּ: אֵין־קְדוֹשׁ בִּיהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} כִּי־אֵין בְּרַתְּךָ, וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּרַעְדֵּי יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} וְמִי צוּר זולָתִי אֱלֹהֵינוּ: תוֹרָה צוּה־לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֵץ־חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר: דִּרְכֶּיהָ דְרָכֵי־נֶעֱם, וְכִלְ־נְתִיבֶיהָ שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרְתְּךָ, וְאֵין־לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} עוֹלָמְנוּ יִתֵּן, יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלוּ^{אדרבי/ יאחזונהי} לְאַלֹהֵינוּ: הַכֵּל תָּנוּ עוֹ לְאַלֹהִים וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כִּי שֵׁם יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלוּ^{אדרבי/ יאחזונהי} לְאַלֹהֵינוּ: הַכֵּל תָּנוּ עוֹ לְאַלֹהִים וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה:

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ואומרים:

וְזאת התורה, אֲשֶׁר־שָׁם^{אדרבי/ יאחזונהי} מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: תוֹרָה צוּה־לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: הָיֵל תָּמִיד דְּרָבּוֹ, אִמְרַת־יְהוָה^{אדרבי/ יאחזונהי} צְרוּפָה, מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

וקורין בפרשת השבוע ג' גברי. אין פוחתין ואין מוסיפין עליהם. ובשעת הקריאה אסור לדבר. ואזוני כל הקהל תהיינה אל ספר התורה.

בְּרָכוֹת הַתּוֹרָה

אומר העולה: בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה^{אדוןנו} הַמְּבַרֵּךְ:

ועונים הקהל: בָּרוּךְ יְהוָה^{אדוןנו} הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחוזר העולה: בָּרוּךְ יְהוָה^{אדוןנו} הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אדון הכל} אֱלֹהֵינוּ^{היה הוזה ויהיה}, אֱלֹהֵינוּ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט} מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּחֶרֶב־כְּנֻ מְכַל־הַעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה^{אדון הכל} נֹתֵן הַתּוֹרָה, ^{היה הוזה ויהיה} יְהוָה^{אדוןנו}

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אדון הכל} אֱלֹהֵינוּ^{היה הוזה ויהיה}, אֱלֹהֵינוּ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט} מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ
אֶת־תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נָמַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה^{אדון הכל} נֹתֵן הַתּוֹרָה, ^{היה הוזה ויהיה} יְהוָה^{אדוןנו}

ואומרים חצי קדיש:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ^{שְׁמֵהוּ רַבָּא} (אמן) בְּעַלְמָא דִּי בְּרָא בְרֵעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעִנְיָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבַרֵּךְ לְעָלְמָא
[ו]לְעָלְמֵי עָלְמַי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמַם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא,
שִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעַלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מאשרי עד תפלה לדוד הוא להוריד השפע לצורך עולם הבריאה

יְהי חֶסֶדְךָ יְהוָה^{יאחזנוני} עָלֵינוּ, בְּאִשֶּׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יַחֲלִילוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר הָעַם שָׁכְבָה
לֹא, אֲשֶׁר הָעַם שִׁיחֲוֹאֲדֵנִי^{יאחזנוני} אֱלֹהָיו:

תַּהֲלֶלָה לְדָוִד, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאִבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וָעַד: בְּכָל־יוֹם אִבְרַכְךָ, וְאֶחֱלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
גְּדוֹל יְהוָה^{יאחזנוני} וּמַחֲלֵל מָאֵד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר
יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הֶקֶר כְּבוֹד חוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ גְּזֵרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדֻלַּתְךָ אִם־פָּרְנָה:
זָכַר^א רַב־טוֹבְךָ יִבְעִי, וְצִדִּיקְתָּךְ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה^{יאחזנוני},
אָרְךָ אֲפִים וְגִדֻל־חֶסֶד: טוֹב יְהוָה^{יאחזנוני} לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה^{יאחזנוני} כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבִנֵּי הָאָדָם
גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים,
וּמִמִּשְׁלַתְךָ בְּכָל־דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה^{יאחזנוני} לְכָל־תַּנְפְּלִים,
וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹיִךְ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ^(יְכֹן שֶׁהַפְּרִסָּה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְבוֹשֵׁחַ בּוֹ שִׁירְפִּנְסֵנוּ בְּכִבּוּד), וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן: צִדִּיק יְהוָה^{יאחזנוני} בְּכָל־יִדְרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה^{יאחזנוני} לְכָל־קְרָאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רָצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יְהוָה^{יאחזנוני} אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאַת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלִית
יְהוָה^{יאחזנוני} יִדְבֵּר פִּי, וַיְבָרֶךְ^א כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
וְאַנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהי, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים מזמור "יענק".

לְמַנְצַחַת, מְזֻמּוֹר לְדָוִד: יַעֲנֶה יְהוָה^{יאהדונהי} בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁלַח בְּשֵׁם אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶהָ: וְיִבְרַח בְּלִמְנוּחֵיהָ,
וְעוֹלָתָהּ יִדְשֶׁנָּה סֶלָה: יִתֵּן לָהּ^ב בְּלִבָּבָהּ, וְכֹל עֲצָתָהּ יִמְלֵא: גִּרְנָנָה
בִּישׁוּעָתָהּ וּבִשְׂם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְהוָה^{יאהדונהי} בְּלִמְשָׁאֲלוֹתֶיהָ: עֲתָה
יִדְעֵתִי כִי חוֹשִׁיעַ יְהוָה^{יאהדונהי} מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת
יִשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בְסוּסִים, וְאֶנְחֵנוּ בִשְׂם־יְהוָה^{יאהדונהי}
אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הֵמָּה בָּרְעוּ וְנִפְּלוּ, וְאֶנְחֵנוּ קִמְּנוּ וְנִתְעוֹדַד: יְהוָה^{יאהדונהי}
חוֹשִׁיעָה, הִמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבִי פֹשֶׁעַ בְּיַעֲקֹב, נָא יְהוָה^{יאהדונהי}: וְאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אִתָּם, אָמַר יְהוָה^{יאהדונהי}, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ,
וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא־יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַעְךָ,
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ, אָמַר יְהוָה^{יאהדונהי}, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

וְאֵתָה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה^{יאהדונהי} צְבָאוֹת, מְלֵא בְּלִי הָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ: (ש22ב) וּמִקְבְּלֵינָּהּ בֵּין מַרְדִּינִי וְאֶמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי
מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂבִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרִיתָהּ,
קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יְהוָה^{יאהדונהי} צְבָאוֹת, מְלֵיָא
בְּלִי־אַרְעָא זִיו יִקְרָה: (ש21ב) וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל
רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ בְּבוֹד־יְהוָה^{יאהדונהי} מִמְּקוֹמוֹ: (ש22ב) וְנִסְתַּלְתֵּנִי
רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתָרִי קֹל זִיע שְׁגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאֶמְרִין: בְּרִיךְ
יִקְרָא דִּיהוָה^{יאהדונהי} מֵאַתֵּר בֵּית שְׂבִינְתָּהּ: (ש21ב) יְהוָה^{יאהדונהי}
יְמַלִּךְ לְעֵלָם וְעַד: (ש22ב) יְהוָה^{יאהדונהי} מְלָכּוּתָהּ קָאִים לְעֵלָם
וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: (ש21ב) יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ יַצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמָּךְ,

וְהֵבֵן לְבַבְּךָ אֵלַיךְ: וְהוּא רַחוּם! יִכְפֹּר עֵוֹן, וְלֹא־יִשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסֶלָה, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךְ: צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם,
וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תֵּתֵן אֱמֶת לִיעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִיְּמֵי קָדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי יְיָם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ,
הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֶלָה: יְהוָה^{יאהדונחי} צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה^{יאהדונחי} צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאֹדֶם בְּיָמָּה בָּךְ:
יְהוָה^{יאהדונחי} הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבֹּדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן חַתּוּעִים, וְנָתַן
לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יַפְתַּח
לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיְשִׁים בְּלִבֵּנוּ אֲהַבְתּוֹ וַיִּרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ,
וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם. לֹא נִינֵעַ לָרִיק, וְלֹא נִלְדָּ לְבַהֲלָה. יְהוֹ
רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה^{יאהדונחי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר
חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲמֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְבָּה
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ^{יאהדונחי} כְּבוֹד וְלֹא יָדָם^(יפס"ק מעט),
יְהוָה^{יאהדונחי} אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ: יְהוָה^{יאהדונחי} חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ,
יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר: וַיְבַטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא־עֲזָבְתָּ
דוֹרְשֶׁיךָ יְהוָה^{יאהדונחי} יְהוָה^{יאהדונחי}: יְהוָה^{יאהדונחי} אֲדֹנֵינוּ! מַה־אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאֱמִין לְבַבְּכֶם כָּל־הַמִּיֻחָלִים לַיהוָה^{יאהדונחי}:

ואומר החזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנֵהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחֵהּ, (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְיָהּ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא [ו]לְעָלְמֵי עָלְמַי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַדָּל, שְׁמֵהּ דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעָלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשֻׁבָּתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

תְּתַקַּבַּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְיָהּ שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וְגִאֲלָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, קָנוּ וְלִכְלַעְמוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) פסוק

שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלֹום (בעשיית אומרים: הַשְׁלֹום) בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

ומחזירים את ספר התורה למקומו ואומרים:

יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה (ואדני) יאחזיקו בִּיָּגְשָׁנָב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיָרֵם קָרְן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ תְּלַוֶּיהָ: יְהוָה (ואדני) יאחזיקו הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה (ואדני) יאחזיקו הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד: אֵין־בְּמוֹה בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין בְּמַעֲשֵׂיהָ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה (ואדני) יאחזיקו אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹכָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִנְיָנָם:

מתפלה לדוד עד קוה אל ה' הוא להוריד השפע לצורך עולם היצירה

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים "תפלה לדוד" ומתחילין מ"בית יעקב".

תַּפְלָה לְדָוִד, הַמֵּה־יְהוָה^{יאהדונתי} אֲנִי עֲנֵנִי, בִּי־עֲנֵנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִי: שְׁמֶרָה נַפְשִׁי בִּי־חֲסִיד אֲנִי, הוֹשֵׁעַ עַבְדְּךָ אֶתָּה אֱלֹהִי, הַבּוֹטֵחַ אֵלַיךְ: חֲנֵנִי אֲדֹנִי, בִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּל־חַיִּים: שְׁמַח נַפֶּשׁ עַבְדְּךָ, בִּי־אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֲשָׂא: בִּי־אֶתָּה אֲדֹנִי מוֹכֵ֑ וְסֹלֶה, וְרַב־חֶסֶד לְבִלְקָרְאִיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה^{יאהדונתי} תַּפְלָתִי, וְתִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: כּוּיּוֹם צָרְתִּי אֶקְרָאךָ, כִּי תַעֲנֵנִי: אִין־בְּמוֹךְ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי, וְאִין בְּמַעֲשֶׂיךָ: בְּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנִי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: בִּי־גִדּוֹל אֶתָּה וְעָשִׂה נִפְלְאוֹת, אֶתָּה אֱלֹהִים לְבָרְךָ: הוֹרֵנִי יְהוָה^{יאהדונתי} לְדָרְכְךָ, אֶהְיֶה בְּאֶמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדֶךָ אֲדֹנִי אֱלֹהִי בְּכָל־לֵבִי, וְאֶבְרָךְהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: בִּי־חֲסִידְךָ גִּדּוֹל עָלַי, וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתִיָּה: אֱלֹהִים אֲנִי, וְזֵרִים קָמוּ־עָלַי, וְעַד־תָּ עֲרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי, וְלֹא שְׁמוֹךְ לִנְגֶּהֶם: וְאֶתָּה אֲדֹנִי אֶל־רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת: פִּגְמָה אֵלַי וְחֲנֵנִי, תִּגְדֵּעַזְוֶךָ לְעַבְדְּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֶמְתְּךָ: עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה, וַיִּרְאוּ שְׁנְאִי וַיִּבְשּׁוּ, בִּי־אֶתָּה יְהוָה^{יאהדונתי} עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב, לָבוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יְהוָה^{יאהדונתי}: כִּי בְּל־הָעַמִּים יִלְכּוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וְאֶנְחֵנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם־יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: יְהִי יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ, אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִשְׁשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו, לְדַלֶּקֶת בְּכָל־דְּרָכָיו, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר הִתְחַנְנֵנִתִּי לְפָנֶי יְהוָה^{יאהדונתי}, קָרָבִים אֶל־יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ, וּמִשְׁפָּט עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת בְּל־עַמִּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה^{יאהדונתי} הוּא הָאֱלֹהִים, אִין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִילֵי יְהוָה^{יאהדונהי} שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר־נָא
 יִשְׂרָאֵל: לִילֵי יְהוָה^{יאהדונהי} שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם:
 אֲנִי חַיִּים בְּלָעוֹנִי, בְּחֵרוֹת אַפִּם בָּנוּ: אֲנִי הַמִּים שְׁטַפּוֹנִי,
 נַחֲלָה עֹבֵר עַל־נַפְשִׁנוּ: אֲנִי עֹבֵר עַל־נַפְשִׁנוּ, הַמִּים תּוֹדוֹנִים:
 בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהדונהי}, שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר
 נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים, חִפָּח נִשְׁכָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר שֶׁל יוֹם

מְזֻמָּר לַיּוֹם רִאשׁוֹן ^ש

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ, הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְלוֹיִם אוֹמְרִים עַל הַדּוֹכָן:

לְדָוִד מְזֻמָּר, לַיהוָה^{יאהדונהי} הָאָרֶץ וּמִלּוֹאָהּ, תִּבְלֶ וְיִשְׁבִּי בָהּ:
 בִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל־נִחְרוֹת יִבֹּנְנָהּ: מִי־עֲלָה
 בְּחֵר־יְהוָה^{יאהדונהי}, וּמִי־יָקוֹם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ־
 לֵבָב, אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא
 בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה^{יאהדונהי}, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דּוֹר דִּרְשָׁיו,
 מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם וַהֲנִשְׂאוּ
 פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה^{יאהדונהי}
 עֶזְרוֹ וְגִבּוֹר, יְהוָה^{יאהדונהי} גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים |
 רֹאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה^{יאהדונהי} צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

הוֹשִׁיעֵנוּ

🕯 מזמור ליום שני 🕯

היום יום שני בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

שיר מזמור, לבני־קרח: גדול יְהוָה^{אחזניה} ומהלל מאד, בעיר
אלהינו הר־קדש: יפה נוף, מְשׁוֹשׁ בֶּלֶה־הָאָרֶץ, הר־צִיּוֹן
יִרְבֵּיתִי צֶפֶן, קרִית מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ, נֹדַע
לְמִשְׁגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמַּלְכִּים נִוְעְדוּ, עָבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ בֵּן
תַּמְהוּ, נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ: רַעְיָה אַחֲזָתָם^(מלעיל) שֵׁם, חֵיל בִּינִלְדָּה:
בְּרוּחַ קָדִים, תִּשָּׁבֵר אֲנִיוֹת^{אחזניה} תִּרְשִׁישׁ: בְּאֶשֶׁר שָׁמַעְנוּ, בֵּן
רְאִינוּ, בְּעִיר־יְהוָה^{אחזניה} צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכוֹנֵנָה
עַד־עוֹלָם סֶלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסֶדְךָ, בְּקֶרֶב הַיְבֵלֶךְ: בְּשִׁמְךָ
אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלֵּלְךָ עַל־קְצוֹי־אֶרֶץ, צֶדֶק מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח
ה־ר־צִיּוֹן, תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן
וְתִקְיֹנָה, סִפְרוּ מַגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבָבָם לַחִילָה, פִּסְגּוֹ
אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרָיוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
עוֹלָם וָעַד, הוּא יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת: הוֹשִׁיעֵנו

🕯 מזמור ליום שלישי 🕯

היום יום שלישי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

מזמור לְאַסָּף, אֱלֹהִים נָצַב^א בְּעֶדְת־אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁפֹּט: עַד־מָתִי תִשְׁפָּטוּ־עוֹלָם, וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־
סֶלָה: שְׁפָטוּ־דָל וְיָתוֹם, עָנִי וְרֵשׁ הַצְדִּיקוּ: פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן,
מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ, בַּחֲשֶׁכָה יִתְהַלְכוּ,
יְמוּטוּ בֶּל־מוֹסְרֵי^(מלעיל) אֶרֶץ: אֲנִי־אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי
עֲדִיוֹן בְּלָבָם: אָכֵן בְּאֶדְם תָּמוּתוֹן, וּבְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ:
קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ, כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

✽ מזמור ליום רביעי ✽

היום יום רביעי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

אֶל־נִקְמוֹת יְהוָה^{יאהדונה}, אֵל נִקְמוֹת חוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְט
הָאָרֶץ, הָשֵׁב גָּמוֹל עַל־נָאִים: עַד־מָתִי רְשָׁעִים | יְהוָה^{יאהדונה}
עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ עִתָּק, יִתְאַמְרוּ
בְּלִפְעֲלֵי אֹן: עֲמֹךְ יְהוָה^{יאהדונה} יִדְבָּאוּ, וְנַחֲלָתְךָ יַעֲנוּ: אֶל־מִנְה
וְגַר יַחֲרֹגוּ, וִיתוּמִים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ, וְלֹא־יִבִּין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בָּיְנוּ בָּעָרִים בָּעָם, וּבְסִילִים^{יאהדונה} מָתִי תִשְׁכִּילוּ:
הִנָּטַע אֹזן הָלֹא יִשְׁמַע, אִם־יֵצֵר עֵין הָלֹא יִבִּיט: הַיֹּסֵר גּוֹיִם
הָלֹא יוֹכִיחַ, הַמַּלְמִיד אָדָם דָּעַת: יְהוָה^{יאהדונה} יִרְעֶה מַחֲשָׁבוֹת
אָדָם, בִּי־הִמָּה הַבֵּל: אֲשֶׁר | הַגִּבֹּר אֲשֶׁר־תִּסְפְּנוּ יְיָ,
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ: לִחֲשָׁקִיט לוֹ מִיְּמֵי רָע, עַד יִבְרָה לְרָשָׁע
שַׁחַת: כִּי | לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה^{יאהדונה} עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו בְּלִישְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי
עִם־מְרִעִים, מִי־יִתִּיצֵב לִי עִם־פְּעֲלֵי אֹן: לוֹלֵי יְהוָה^{יאהדונה}
עֲזָרְתָה לִי, בְּמַעַט | שְׁכָנָה דוֹמָה נַפְשִׁי: אִם־אֶמְרֹתִי מָטָה
רָגְלִי, חֲסֹדְךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי: בָּרֵב שְׂרָעָפִי בְּקִרְבִּי, תִּנְחַמְּוִיךָ
יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי: תִּיחַבְּרֶךְ בִּסָּא חוּזַת, יֵצֵר עָמָל עַל־יֶחֱק: יִגְוִדוּ
עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה^{יאהדונה} לִי לְמוֹשָׁב,
וְאַלְהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אֹנָם, וּבִרְעָתָם
יַצְמִיתָם, יַצְמִיתָם יְהוָה^{יאהדונה} | אֱלֹהֵינוּ: הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום חמישי

היום יום חמישי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

לְמַנְצַח | עַל־הַגִּתִּית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲוֹנוֹ, הִרְעִינוּ
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאוּזְמָרָה וּתְנוּ־תָף, כְּגֹר נָעִים
 עִם־נָבִל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ^א שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ: כִּי חָק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: יַעֲדוּת | בִּיחֻסָּף שְׁמוֹ,
 בְּצִאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפְתָּ לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּעַ: הַסִּירוּתִי
 מִסֶּבֶל שְׁכֻמוֹ, כַּפִּי מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה: בְּצָרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ,
 אֲעַנֶּךָ בְּסִתְר־רַעַם, אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֵלָה: שְׁמַע עַמִּי
 וְאֶעֱיֶדֶה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר,
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר: אֲנֹכִי | יְהוָה^א יְהוָה^א אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הִרְחַב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שְׁמַע־עַמִּי לְקוֹלִי,
 וַיִּשְׂרָאֵל^א לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֵהוּ בְּשַׁרְיֹות לָבָם, יִלְכּוּ
 בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹו עַמִּי שִׁמַּע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה^א:
 בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבַנֶּי, וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה^א
^א יִבְחָשׁוּ־לוֹ, וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיֹּאבִילָהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה,
 וּמִצּוֹר דָּבָשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ: הוֹשִׁיעֵנו

🕯 מזמור ליום ששי 🕯

היום יום הששי בשבת קדש, השיר שהיו תלויים אומרים על הדוכן:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ מֶלֶךְ, גָּאוֹת לָבַשׁ, לָבַשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ, עַז הַתְּאֹזֶר,
אֶף-תְּבוֹן תִּבְלֵ, בִּלְתָּמוּט: נָכוֹן כְּסֶאֶד מֶאֶז, מְעוֹלָם
אֵתָהּ: נִשְׂאוּ נְהִירוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ, נִשְׂאוּ נְהִירוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
נְהִירוֹת דָּבָרִים: מְקַלּוֹת מִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ: עֲדִיתִּי נֶאֱמַנִי מְאֹד, לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קִדְשׁ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ לְאַחֶךָ יָמִים:

חֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ, וְקִבְּצֵנוּ מִן-חַגּוּיִם, לְחֻדּוֹת לְשֵׁם
קִדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר בְּלִי-חַעַם אָמֵן, תִּלְלוּיָהּ:
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנֵהוּ מִצִּיּוֹן, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַּיִם, תִּלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדוֹנֵהוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבִדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

בצום גדליה אומרים:

שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי-מִי־לָךְ, אֶל-תַּחֲרַשׁ וְאֶל-תַּשְׁקֹּט אֵל: כִּי-הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יִהְיוּ, וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: עַל-עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד, וַיִּתְּעֲצּוּ
עַל-צַפּוֹנִיךָ: אָמְרוּ לָבוּ וּנְכַחֲדֶם¹ מְגוֹי, וְלֹא-יִזְכֹּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעָצוּ לָבוּ
יַחְדוֹ, עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֱלֹהֵי אֲדָוָה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים² מִזֶּאֱבָב³ וַיִּתְּנֵם: גִּבֹּר וְעִמּוֹן
וְעַמְלֹק, פָּלְשֶׁת עַם-יִשְׂבִּי צוּר: גַּם-אֲשׁוּר נָלָוָה עִמָּם, הָיוּ זִרְעֵי לְבִנְיָאוֹת סָלָה:
עָשָׂה-לָּהֶם כְּמִדְיָן, כְּסִיסְרָא כְּכִיֵּן כְּנַחֲלִי קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בַּעֲיִן-דָּאֵר, הָיוּ דָמָן
לְאַדְמָה: שִׁיתָמוּ נְדִיבִימוּ בַּעֲרִב⁴ וּבִזְאֵב, וּבִזְבַּח וּבְצִלְמָנֶעַ בְּלִי-נִסְיָכָמוּ: אֲשֶׁר
אָמְרוּ נִרְשָׁה לָנוּ, אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּגִלְגַּל, כְּקֶשׁ לְפָנֵי-רוֹת:
כְּאֵשׁ תִּבְעַר-יָעַר, וּבְלִהְבָהּ תִּלְחַט הָרִים: בֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָה, וּבְסוּפָתָהּ תִּבְהַלֵּם:

מֵלֵא פְּנִיָּהֶם קָלוֹן, וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה^א יֵהוּדָה^ב יֵהוּדָה^ג יֵהוּדָה^ד: יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ עַד־יָעַר, וַיִּחַפְּרוּ
וַיֵּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה^א יֵהוּדָה^ב יֵהוּדָה^ג יֵהוּדָה^ד: עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ^א שְׁמֶךָ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
[ו]לְעָלְמֵי עָלְמַי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעָלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא,
שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשׁוֹבְעַ וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִאֲלָה
וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^ב יֵהוּדָה^ג יֵהוּדָה^ד

שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשׂוּה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מקנה אל ה' עד עלינו לשבח הוא להוריד השפע לצורך עולם העשיה

קִנְיָה אֶל־יְהוָה^{יאהוונהי} יִאֲדוֹנֵהּ, חֹזֵק וַיֵּאֱמֵן לִבִּי, וְקִנְיָה אֶל־יְהוָה^{יאהוונהי}:
 אֵין־קְדוֹשׁ בִּיהוָה^{יאהוונהי} בִּי־אֵין בְּלִתִּי, וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ:
 כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלָעֲדֵי יְהוָה^{יאהוונהי} יִאֲדוֹנֵהּ, וְמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ, אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 בְּאֱלֹהֵינוּ, מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ, מִי בְּמַלְכֵנוּ, מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
 לְאֱלֹהֵינוּ, נוֹדָה לְאֲדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ,
 אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחֹם צִיּוֹן,
 בִּי־עַת לְחֻנָּה, בִּי־בֹא מוֹעֵד:

פְּרִשְׁת הַקְּטָרֶת

אַתָּה הוּא יְהוָה^{יאהוונהי} יִאֲדוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת־קְטָרֶת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, בְּאִשֶּׁר
 צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה^{יאהוונהי} אֶל־מֹשֶׁה, קַח־לָךְ סַמִּים, נֹטֶף וְשַׁחֲלֹת
 וְחִלְבָּנָה, סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה, בַּד בָּבַד יְהוָה: וַעֲשִׂיתָ
 אֹתָהּ קְטָרֶת, רִקַּח מַעֲשֵׂה רוֹקַח, מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֹשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ
 מִמֶּנָּה חֲדָק, וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד, אֲשֶׁר
 אֹנֶעַד לָךְ שְׁמָה, קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר
 עָלָיו אַהֲרֹן קְטָרֶת סַמִּים, בִּבְקָר בִּבְקָר, בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱרֵת
 יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֶּחֱרֵת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה,
 קְטָרֶת תָּמִיד לְפָנֵי יְהוָה^{יאהוונהי} לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ: פָּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמֶה, מִנֶּה בְּכָל־יוֹם, מִתְּצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִתְּצִיתוֹ בַּעֲרֵב. וּשְׁלֹשָׁה מֵנִים יִתְּרִים, שְׁמֵהֶם^א מִכְּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל, וְנוֹטֵל מֵהֶם^ב מִלֵּא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בַּעֲרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּדִי לְקַיֵּם^ג מִצְוַת דִּקָּה מִן הַדִּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סִמָּנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: (סוב למנותם באצבעותיו) א הַצָּרִי, ב וְהַצֶּפֶרֶן, ג וְהַחֲלָבָנָה, ד וְהַלְבוֹנָה, ה מִשְׁקֵל שִׁבְעִים שִׁבְעִים^ד מִנֶּה. ו ה מוֹר, ו וְקִצִּיעָה, ז וְשִׁבְלֵת גֵּרֵד, ח וְכֶרֶם, ט מִשְׁקֵל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מִנֶּה. י [ה] קֶשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, יא קְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה, יב קִנְמוֹן תְּשַׁעֲה. בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא תְשַׁעֲה קִבִּין, יג קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת, וְאִם לֹא מִצָּא יג קְפָרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר חִוּוֹר עֲתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רִבְעֵי, מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל־שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת הִירְהֵן כֹּל־שְׁחִיא. אִם נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסֶלָה, וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכֹּל־סִמָּמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מִעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לָמָּה הִיא בָּאָה? כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת־הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻה. יג קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא? כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת־הַצֶּפֶרֶן, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנִיא, רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֲדַק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֲדַק, מִפְּנֵי שֶׁחֲקוֹל יָפָה לְבִשְׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָחַ, לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה: זֶה הַכֶּלֶל: אִם כְּמִדָּתָהּ - כְּשֶׁרָחַ לְחֻצָּאִין, וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכֹּל־סִמָּמָנֶיהָ - חֵיב מִיתָה:

תָּנִי בְּרַקְפָּא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה
שָׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תָּנִי בְּרַקְפָּא: אֱלֹו הֵיְתָה נוֹתֵן
בָּהּ קָרְטוּב שָׁל דְּבִשׁ, אִין אָדָם יְכוּלָּה לְעֵמּוּד מִפְּנֵי רִיחָה.
וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁתּוֹרָה אִמְרָה: כִּי
כָל־שָׂאֵר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוֹאֲדֵנִי יאחזונה:

יְהוֹאֲדֵנִי יאחזונה צְבֹאוֹת עִמָּנוּ, מְשַׁגְּבֵלָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוֹאֲדֵנִי
יאחזונה צְבֹאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בָּךְ: יְהוֹאֲדֵנִי יאחזונה חוֹשִׁיעָה, תַּמְלִיךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאָנוּ: וְעַרְבָה לִיהוֹאֲדֵנִי יאחזונה מִנַּחַת יְחוּדָה וִירוּשָׁלַיִם,
בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תִּנָּא דְבִי אֱלֵיָּהוּ: כָּל־הַשּׁוֹנָה הִלְכוֹת בְּכָל־יוֹם^א מִבֵּטָח לֹו
שְׁחֹא בֶן־הָעוֹלָם הָבֵא, שְׁנֵאמַר: הִלְיְכוֹת עוֹלָם לֹו. אֵל תִּקְרִי
הִלְיְכוֹת אֱלֹא הִלְכוֹת: אִמַר^ב רַבִּי אֶלְעָזָר, אִמַר^ג רַבִּי חֲנִינָא:
תִּלְמִידֵי חֲכָמִים^ד מַרְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: וְכָל־בְּנֵיךְ
לְמוֹדֵי יְהוֹאֲדֵנִי יאחזונה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ, אֱלֹא
בּוֹנֵיךְ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ, שְׁלֹוה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי,
אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוֹאֲדֵנִי יאחזונה אֱלֹהֵינוּ, אֲבִיקְשָׁה
טוֹב לָךְ: וְרֵאֵה־בָנִים לְבְנֵיךְ, שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תּוֹרָתְךָ, וְאִין לָמוּ מִבְּשׂוּל: יְהוֹאֲדֵנִי יאחזונה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוֹאֲדֵנִי יאחזונה
^איְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

וַיִּתְנַדֵּר וַיִּתְקַדֵּשׁ^א שְׁמֹה רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, (אמן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אֲמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא [ו]לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
(אמן) לְעַגְלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תַּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אֲמֵן. (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, דְּעַסְקִין
בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא דְדִין וְדִי בְּכָל־אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן
וְלָכוּן חָנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי, מִן קֳדָם^א מַאֲרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אֲמֵן. (אמן)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזָּבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְלָה
וְסִלְיָהּ וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַעֲלָה, לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אֲמֵן. (אמן) נְכוּן

שיפסע ג' פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אֲמֵן. (אמן)

ואומר: (רבנן) בָּרְכוּ אֶת־יְהוֹאָדָן^א יאחזונתי תְּמַבְרָךְ:
ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוֹאָדָן^א יאחזונתי תְּמַבְרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וחוזר: בְּרוּךְ יְהוֹאָדָן^א יאחזונתי תְּמַבְרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא
 עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שִׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה,
 שֶׁלֹּא שָׁם חָלְקְנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל־הַמוֹנִם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
 לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל אֶל־יֹשִׁיעַ ^(יְפִסִּיק מַעַט), וְאַנְחָנוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים ^(יִכְרַע כָּל גּוֹר) לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שֶׁהוּא נָטָה שָׁמַיִם וַיּוֹסֶד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִית עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד
 אַחֵר, אִמֶּת מַלְכֵנוּ וְאַפָּם זוֹלָתוֹ, כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה: וַיֵּדַעַת
 הַיּוֹם וַחֲשֹׁבֶת אֶל־לִבָּבָהּ, כִּי יְהוָה ^{יֵהוָה} הוּא הָאֱלֹהִים
 בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה ^{יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
 עֶזְךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִכְרָתוֹן,
 לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכַל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בַשִּׁמְךָ,
 לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ בְּלִשְׁעֵי־אֶרֶץ, וַיְבִירוּ וַיֵּדְעוּ בְּלִישְׁבֵי תִבֵּל,
 כִּי לָךְ תִּכְרַע בְּלִבָּרְךָ תִּשָּׁבַע בְּלִישְׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יֵהוָה}
 אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ בָלֵם
 אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
 הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּכַתוּב
 בַּתּוֹרָתְךָ: יְהוָה ^{יֵהוָה} יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה ^{יֵהוָה}
 לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה ^{יֵהוָה} אֶחָד
 וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבַתּוֹרָתְךָ יְהוָה ^{יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר: שִׁמְעַיִשְׂרָאֵל,
 יְהוָה ^{יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ^{יֵהוָה} אֶחָד:

חמשה פסוקים אלו, טובים לאריכות ימים ושנים:

וַיֹּאמֶר אֱסִשְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה^{יחזקאל} אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה
לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָהּ בְּלִי חֲקוּן, בְּלִי מַחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ^ד כִּי
אֲנִי יְהוָה^{יחזקאל} רַבָּאֵהּ;
עֵינָיִים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיחַ מֵאֲשֶׁר: דְּרַבְּיָנָע, וְכִלְנִיתִיבְתִּיה
שְׁלֹום: מְגִד־עֹז שֵׁם יְהוָה^{יחזקאל}, בּוֹרֵאוֹן צִדִּיק וְנִשְׁגָּב: כִּי־כִי יִרְבוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ
לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים:

סגולה נפלאה לאדם לומר שלשה פסוקים אלו בכל יום אחר תפלתו, וינצל מכל גזרות קשות ורעות.

אֶל־תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתְאוֹם. וּמִשְׁוֹאת רָשָׁעִים כִּי תָבוֹא: עֲצוּ עֵצָה וְתַפֵּר. דְּפִרוּ דְּכָר
וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל: וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל. אֲנִי עֲשִׂיתִי
וְאֲנִי אֵשָׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט:
ואחר כך יאמר פסוקים אלו ג"פ:

וְאַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נֶאֱמַר יְהוָה^{יחזקאל} וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל, כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעַךָ
מִרְחוֹק וְאַתָּה־זֹרַעַךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים. וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט, וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחֲרִיד: הֵאֵל תָּמִים
דְּרָבוּ. אִמְרַת יְהוָה^{יחזקאל} צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא לְכָל תְּחוֹסִים בּוֹ:

טוב לאמר את הפסוקים הבאים:

וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁה חֲנָה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יִרַע לְבַבְךָ,
הֲלֹא אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים:
כֹּה אָמַר יְהוָה^{יחזקאל} מִנְעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי, וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֶתְךָ
נֶאֱמַר יְהוָה^{יחזקאל} וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיִשְׁתַּקְּנוּ לְאַחֲרִיתָךְ נֶאֱמַר יְהוָה^{יחזקאל}, וְשָׁבוּ
בָנִים לְגִבּוֹלָם:

יש נוהגים לומר אחרי 'עלינו לשבח' מזמור "לדוד ה' אורי וישעי", ומנהג טוב הוא. ובפרט מר"ח אלול עד
הושענא רבא (מורה באצבע אות לו, בא"ח פקודי ו).

לְדָוִד א, יְהוָה^{יחזקאל} | אורי וישעי ממי אירא, יְהוָה^{יחזקאל} מְעוֹז־חַי מִמִּי אֶפְחָד:
בְּקָרֵב עָלִי | מֵרַעִים לְאַכֵּל אֶת־בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִיבִי לִי, הֵמָּה כָּשְׁלוּ וּנְפְלוּ:
אֶסְתַּחֲנָה עָלִי | מִחֲנָה לֹא־יִירָא לָבִי, אֶסְתַּקוּם עָלִי מִלְחָמָה, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח:
אֲחַת | שְׁאֵלַתִּי מֵאֵת־יְהוָה^{יחזקאל} אֲחֻזָּה, אוֹתָהּ אֶבְקֵשׁ, שְׁבָתִי בְּבֵית־יְהוָה^{יחזקאל}
כִּלְיָמִי חַיִּי, לְחַוּוֹת בְּנַעַם־יְהוָה^{יחזקאל} וְלִבְכֹּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יַצְפְּנִי | בְּסִכָּה בְּיוֹם

רעה, יסתרגני בסתר אהלו, בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי,
 ואזבחה באהלו ובחי תרועה, אשירה ואזמרה ליהוה אדוני יאהונוני: שמע יהוה אדוני יאהונוני
 קולי אקרא, ותנני וענני: דָּהּ | אִמַּר לְבִי בְקֶשׁוֹ פָנֶי, אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה יאהונוני
 אֲבַקֵּשׁ: אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִמֶּנִּי, אֵל תִּמְבָּאָה עֲבֹדָה, עֲזַרְתִּי הָיִיתָ, אֶל־תִּמְשָׁנִי
 וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אֲבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, יְהוָה אדוני יאהונוני^א יֵאֱסָפֵנִי: הוֹרֵנִי
 יְהוָה אדוני יאהונוני^ב דִּרְכָּךָ, וְנַחֲנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר, לְמַעַן שׁוֹרְרִי: אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּנַפֵּשׁ צָרִי,
 כִּי קָמוּבִי עַד־שָׁקֶר, וּפִתַּח חֲמָס: לֹא־אֵל הָאֱמָנֹתִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה אדוני יאהונוני^ג
 בְּאֶרֶץ חַיִּים: קְנוֹה אֶל־יְהוָה אדוני יאהונוני^ד, תִּזְכַּר וַיֵּאֱמֶן לָכֶּה, וְקְנוֹה אֶל־יְהוָה אדוני יאהונוני:

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

הָרִי אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.
 א) שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוֹי וּמְשֻׁנֵּיחַ. ב) וְהוּא אֶחָד. ג) וְאִין לֹא גוֹף וְאִין
 לֹא דְמוּת הַגּוֹף. ד) וְשֶׁהוּא קַדְמוֹן לְכָל־קְדוּמִים. ה) וְאִין עֲבוּדָה לְזוּלָתוֹ. ו) וְיִוְדַע
 מִחֻשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם. ז) וְנִבְּאוֹת מִשָּׁה רַבְּנֵי עֲלִיו הַשָּׁלוֹם אֱמֶת. ח) וְשִׁמְשָׁה רַבְּנֵי
 הוּא אֲדוֹן לְכָל־הַנְּבִיאִים. ט) וְשֶׁהַתּוֹרָה נְתוּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. י) וְשֶׁלֹּא תִשְׁתַּנֶּה
 בְּשׁוּם זְמַן חֵם וְשָׁלוֹם. יא) וְשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲנִישׁ לְרָשָׁעִים, וּמְשַׁלֵּם שְׂכָר
 טוֹב לְצַדִּיקִים. יב) וְשִׁיבֵא מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ. יג) וְשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַחְיֹת
 אֶת הַמֵּתִים.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהונוני אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן יִצְרָנוּ לְעֲבוּדָתְךָ^א
 בְּכָל־יְמֵי חַיֵּינוּ תָּמִיד, אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן.

עֶשֶׂר זְכוּרוֹת

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, הֲרִינִי בֵּא לְקַיִם^א מִצְוֹת עֶשֶׂר זְכוּרוֹת
 שְׂחִיב אָדָם לְזָכוֹר בְּכָל־יוֹם, וְאַלּוֹ הֵן^א יִצְיֹאת מִצְרַיִם. ^ב הַשְׁבֵּת.
^ג הַמָּן. ^ד מַעֲשֵׂה עֲמָלֶק הָרָשָׁע. ^ה מַעֲמֵד הַר סִינִי. ^ו מַה־שֶּׁהִקְצִיפוּ אֲבוֹתֵינוּ
 לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָּר וּבְפָרָט בְּעֵגְלָה. ^ז מַה שִּׁיעֲצוּ בְּלֶךְ וּבְלָעָם לַעֲשׂוֹת
 לְאֲבוֹתֵינוּ לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה'. ^ח מַעֲשֵׂה מֶרֶם הַנְּבִיאָה. ^ט מִצְוֹת וְזִכְרֹת
 אֶת־ה' אֱלֹהֵינוּ^א כִּי הוּא הַנוֹתֵן לָךְ^ב כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל. ^י וְזִכְרֹת יְרוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה
 וְתִבְנוּן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת

בְּרַכּוֹת הַתּוֹרָה

אומר העולה: בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב הַמְּבָרֵךְ:

ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ותזזר העולה: בְּרוּךְ יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב אֱלֹהֵינוּ, ^{אדון הכל} תִּקֵּי בַעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַת ^{אדון הכל} מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
^{כולם, המשיגות עלינו בפרט} כֹּלֵם, הַמְשִׁיגוֹת עֲלֵינוּ בְּפֶרֶט
 בְּחֶרֶב־בָּנוּ מִכְּלֵי־הַעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־^א תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב , ^{אדון הכל} נֹתֵן הַתּוֹרָה: ^{אדון הכל} הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַת ^{אדון הכל} מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב אֱלֹהֵינוּ, ^{אדון הכל} תִּקֵּי בַעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַת ^{אדון הכל} מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
^{כולם, המשיגות עלינו בפרט} כֹּלֵם, הַמְשִׁיגוֹת עֲלֵינוּ בְּפֶרֶט
 אֶת־^א תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה^א יֵאָדוּנָה^ב , ^{אדון הכל} נֹתֵן הַתּוֹרָה: ^{אדון הכל} הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַת ^{אדון הכל} מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ

פרשת שופטים

עֲשֹׁפְטִים וְשֹׁמְרִים תִּתֶּן־לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 לְשֹׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק; לֹא־תִמָּה מִשְׁפָּט לֹא תִכּוֹר
 פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשּׁוֹחַד יַעוֹר עֵינֵי חֲכָמִים וַיִּסְלֹף דְּבָרֵי
 צְדִיקִם: צֶדֶק צֶדֶק תִּדְרֹף לְמַעַן תִּחְיֶה וַיִּרְשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (לוי) לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרֶה כְּלָעֵץ אֲצִל מִזֶּבַח יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ: וְלֹא־תִקֵּים לָךְ מִצִּבָּה אֲשֶׁר שָׂנֵא יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִוֹם
 כֹּל דָּבָר רָע כִּי תִזְעַבֵת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא: כִּי־יִמָּצֵא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֹרֵאשָׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲכֹר בְּרִיתוֹ: וַיִּלָּךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וּלְשֵׁמֶשׁ א֥וֹ לַיָּרֵחַ א֥וֹ לְכָל־צִבָּא הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי: וְהִגִּד־לָךְ וְשָׁמַעַת וְדִרְשֶׁת הִיטֵב וְהִנֵּה אִמָּת נָכוֹן
 תִּדְבֹּר נַעֲשֶׂתָהּ הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ
 הַהוּא א֥וֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂו אֶת־הַדְּבָר הָרַע הַזֶּה
 אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ א֥וֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקֻלָּתָם בְּאֵבָנִים וּמָתוּ:
 עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים א֥וֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמָּת לֹא יוֹמַת עַל־פִּי
 עַד אַחֵר: יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֹאשָׁנָה לְהַמִּיתוֹ וַיֵּר כָּל־הָעָם
 בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: כִּי יִפְלֹא מִמְּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט
 בֵּינֵדֶם | לָדֵם בֵּינֵדִין לָדִין וּבֵין לָנֶעַל לָנֶעַע דְּבָרֵי רִיבֵת בְּשְׁעָרֶיךָ
 וּקְמַת וְעֹלִית אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבֹאת
 אֶל־הַבְּהֵנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדִרְשֶׁת
 וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעֲשִׂיתָ עַל־פִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ
 לָךְ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יִהְיֶה וְשִׁמְרַתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
 יִוָּדֶךָ: (ישראל) עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִוָּדֶךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יִאמְרוּ
 לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוֹר מִן־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ

אשר יעשה בזון לבבתי שמע אלהיהן העמד לשרת שם
את יהוה אלהיה או אלהי שפט ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל: וכלהם ישמעו ויראו ולא יזרון עוד:

פרשת כיתצא

כִּיתְצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיךָ וּנְתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְשִׁבִיתָ
שָׁבוּ: וְרֵאִיתָ בַּשָּׁבִיָּה אִשָּׁת יִפְתָּתָאֵר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וְלִקְחָתָ לָךְ
לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָה אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְדָחָהּ אֶת־רַאשָׁהּ וַעֲשֵׂתָהּ
אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָהּ אֶת־שִׁמְלַת שָׁבִיָּה מֵעֲלֶיהָ וַיֵּשְׁבֶה בְּבֵיתְךָ
וּבְכֶתֶה אֶת־אִבֶּיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ
וּבַעֲלֹתָהּ וְהִיתָה לָּךְ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָ בָּהּ וַיִּשְׁלַחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אִשָּׁר
עָנִיתָה: (לוי) בֵּית־הַלֵּוִי לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֶהְיֶה וְהָאֶחָת
שָׁנוּאָה וַיִּלְדוּ בָנִים הָאֶהְיֶה וְהַשְּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַקָּבֵר לְשָׁנוּאָה:
וְהָיָה בְּיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־יְהִיָּה לוֹ לֹא יוֹכֵל לְכַבֵּר
אֶת־בֶּן־הָאֶהְיֶה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׁנוּאָה הַקָּבֵר: כִּי אֶת־הַקָּבֵר בֶּן
הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שָׁנִים בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא
רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ מִשְׁפָּט הַקָּבֵרָה: (ישראל) בֵּית־הָיָה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר
וּמוֹרֶה אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
אֲלֵיהֶם: וְתִפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר
מִקְדָּמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בָּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינָנו שֹׁמֵעַ
בְּקֻלָּנוּ זֹוֹלָד וְסָבֵא: וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים וּמָת וּבַעֲרָתָ
הָרַע מִקִּרְבְּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ:

פרשת כי־תבוא

וְהָיָה כִּי־תִבְּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירֵשָׁתָהּ וַיֵּשְׁבֶתָ בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְּיֹא מֵאֲרֻצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַסֵּנֶא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבֹאתְ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הֵהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִנֵּה הֵיטֵב הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֹאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּינִי לָתֵת לָנוּ: (לוי) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַסֵּנֶא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָּה וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֶעֱט וַיְהִי־שָׁם לְגֹי גֵדוֹל עֲצוֹם וְרָב: וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: וְנִצַּעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עֲנָנוּ וְאֶת־עֲמָלְנוּ וְאֶת־לִחְצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבִמְרֹא גָדֹל וּבִאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּיִם: וַיִּבְּאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנֵּחֹתִי לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשִׁמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֹתָהּ וְהָלֹאִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: (ישראל) כִּי תִבְלָה לְעֵשֶׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ תִּבְּוֹאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה לְלֹאִי לְגֵר לַיְתוֹם וּלְאֶלְמָנָה וְאֶכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשִׁבְעוּ: וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרַתִּי הַקֶּדֶשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּיו לְלֹאִי וּלְגֵר לַיְתוֹם וּלְאֶלְמָנָה כְּכָל־מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵזִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֵרַתִּי מִמֶּנּוּ בַטֶּמֶא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְּשָׁךְ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינִי אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

פרשת נצבים

אֲתֶם נִצְבִּים הַיּוֹם בְּלִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאִישֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם
 זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: מִפְּנֵיכֶם נִשְׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹמֶט עֲצִיךָ עַד שֹׂאֵב מִימֶיךָ: לְעִבְרְךָ בְּבֵרִית יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם: (לוי) לְמַעַן
 הָקִים־אֶתְךָ הַיּוֹם | לֹא לָעַם וְהוּא יִהְיֶה־לָּךְ לְאֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
 וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב: וְלֹא אֶתְכֶם
 לְבָדְכֶם אֲנֹכִי כָרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי
 אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֶה עִמָּנוּ עִמָּךְ הַיּוֹם לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר
 אֵינָנו פֶּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: (ישראל) כִּי־אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: וְתֵרְאוּ
 אֶת־שְׁקֻצֵיהֶם וְאֵת גִּלְלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם:
 פְּרִי־שֵׁם בָּכֶם אִישׁ אֹד־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שִׁבְטֵי אֲשֶׁר לָבְנוּ פִּנְהָ
 הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פְּרִי־שֵׁם
 בָּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרִיָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי הָאֱלֹהִים
 הַזֹּאת וְהִתְפָּרֵךְ בְּלִבָּבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׁרָרוֹת לָבִי
 אֵלֶיךָ לְמַעַן סָפוֹת הִרְוֶה אֶת־הַצִּמְאָה: לֹא־יֵאבֶה יְהוָה סֶלַח לֹא כִּי
 אוֹ יַעֲשֶׂן אָפִי־יְהוָה וּקְנֵאתוֹ בְּאִישׁ הַחַי וְרִבְצָה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים
 הַכְּתוּבָה בַּסֶּפֶר הַזֶּה וּמַחֲה יְהוָה אֶת־שֵׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילֹו
 יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲלֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה
 בַּסֶּפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ
 מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנֵּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ: גִּפְרִית וּמָלַח שָׂרְפָה
 כָּל־אַרְצָהּ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמִהְפַּכֶת
 סֶדֶם וַעֲמִרָה אֲדָמָה וְצִבּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְךָ יְהוָה בְּאָפוֹ וּבְחִמָּתוֹ: וְאָמְרוּ
 כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כִּכָּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חָרִי הָאֵף

הַגְדֹּל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
 אֲשֶׁל כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבֹדוּ
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חָלַק
 לָהֶם: וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בָּאֶרֶץ הַהִוא לְהֵבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה
 הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם בָּאָף וּבַחֲמָה
 וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכְם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כּוּיִם הַזֶּה: הַנִּסְתַּרְתָּ לִּיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וַהֲנַגַּלְתָּ לָּנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת:

פרשת וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים בְּרַמָּה וְעֲשִׂימִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוֹכֵל עוֹד לַעֲצָאָה
 וְלָבֹאֹ וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הוּא | עָבַר לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם
 יְהוֹשֻׁעַ הוּא עָבַר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (לוי) וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
 כְּאֲשֶׁר עָשִׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
 אֹתָם: וַנִּתְּנָם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 אֹתְכֶם: חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוֹ וְאַל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא הִחֲלָךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ: (ישראל) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָעֵינִי כָל־יִשְׂרָאֵל חֲזָק וַאֲמִין כִּי אַתָּה תָּבוֹא
 אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם
 וְאַתָּה תִּנְחִילֶנָּה אוֹתָם: וַיהוָה הוּא | הִחֲלָךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִתֶּנָּה עִמָּךְ
 לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת וַיִּתֶּנָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנִּשְׁאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
 וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצֵאוּ מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שִׁבְעַת שָׁנִים
 בְּמַעַד שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחֹג הַסְּכּוּת: בָּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת

נִגַּד בְּיִשְׂרָאֵל בְּאֻנִּיהֶם: הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַפָּנֶה
וְנִגַּד אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָיָהוּ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִדְמּוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְנִיָּהֶם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִדְמּוּ לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ:

פרשת האזינו

הָאֻזִּינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבַּרְהָ וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי: יַעֲרַף כַּמָּטָר
לְקַחֵי תִזְלָה כַּמָּטָר אִמְרַתִּי בִשְׁעֵירָם עַל־יְדֵי־שָׂא וּכְרִיבִים עַל־יַעֲשֹׁב:
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדְלָה לְאֱלֹהֵינוּ: הַצּוֹר תָּמִים פִּעְלָיו כִּי
כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹז צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא: שִׁחַת לוֹ
לֹא בָּנוּ מוֹמָם דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתָּל: הַלְּהִיחָה תִּגְמַלְדּוּאֵת עִם נָבֵל
וְלֹא חֲכָם הָלֹוא־הוּא אֲבִיָּה קִנְיָה הוּא עֶשֶׂה וַיִּכְנֹנֶה: (לוי) זָכַר יְמוֹת
עוֹלָם בָּינוּ שָׁנוֹת דֹּר וָדֹר שְׂאֵל אֲבִיָּה וַיִּגְדֵּל וְקִנְיָה וַיֵּאמְרוּ לָךְ:
בְּהִנְחֵל עֲדִיּוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בָּנוּ אָדָם יֵצֵל גְּבֻלַּת עַמִּים לְמִסְפָּר
בָּנוּ יִשְׂרָאֵל: כִּי חֲלַק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֵבֵל נִחֲלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בָּאָרֶץ
מִדְּבָר וּבְתֵהוּ יִלְדֵּי יִשְׁמָן יִסְכְּבֻנְהוּ יִבּוֹנְנְהוּ יִצְרְנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו:
כְּנֶשֶׁל יַעִיר קִנּוּ עַל־גּוֹזְזָיו יִרְחַק יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׁאָהוּ
עַל־אֲבָרָתוֹ: יְהוָה בָּרַד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר: (ישראל) יִרְכְּבֵהוּ
עַל־כַּמְתִּי אָרֶץ וַיֵּאכֵל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דְּבַשׁ מִסְלָע וַיִּשְׁמָן
מִחֲלָמִישׁ צוֹר: חֲמַאת בָּקָר וַחֲלָב צֹאן עִסְחֲלָב כְּרִים וְאֵילִים
בְּגִיבִשָּׁן וְעֵתוּלִים עִסְחֲלָב בְּלִיּוֹת חֲטָה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתַּחֲחֶמֶר:
וַיִּשְׁמָן יִשְׁרוֹן וַיִּבְעֹט שְׁמֵנָה עֲבִית כְּשִׁית וַיִּשְׁלַ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל
צוֹר יִשְׁעָתוֹ: יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבָת יִכְעִיסָהוּ: יִזְבְּחוּ לַשָּׂדִים לֹא
אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מְקַרֵּב כָּאוֹ לֹא שְׁעָרוֹם אֲבִיתִיכֶם:
צוֹר יִלְדֵּךְ תִּלְשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מְחַלְלֶךְ:

פרשת וזאת הברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְפָנָי מוֹתוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מִהָר
פָּאֲרָן וְאַתָּה מִרְבֶּכֶת קִנְדָּשׁ מִימֵינוּ אִשׁ דָּת לָמוֹ: אֵף חִבֵּב עַמִּים
בְּלִקְוֵשׁוֹ בְּיָדָךְ וְהֵם תָּכֹן לְרַגְלָךְ יֵשָׁא מִדְּבָרְתֶּיךָ: תוֹרָה צִוְּהֵנוּ
מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי בַּיִשְׁרוֹן מִלֶּךְ בְּהַתְּאִסְּףָה רָאשֵׁי
עַם יֶחֶד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל: יְחִי רְאוּבֵן וְאַלְיָמָת וַיְהִי מִתְּיוֹ מִסְפָּר:
וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאַל־עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ יָדֵיו
רַב לֹו וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: (לוי) וְלֵדָנִי אָמַר תְּמִיךְ וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בַּמָּסָה תְּרִיבֵהוּ עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֱמֹר לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאֶת־אֲחִיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ
אִמְרֶתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לַיִּשְׂרָאֵל
יַשִּׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאַפְּךָ וּבְכִילֵי עַל־מוֹבָחָךְ: בְּרַךְ יְהוָה חֵילֹו וּפְעֵל יָדָיו
תִּרְצֶה מִחֵץ מְתַנִּים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאִיו מִן־יְקוֹמוֹן: לְבָנִימֵן אָמַר יָדִיד
יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבִטַח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו בְּלַחֲיוֹם וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן: (יִשְׂרָאֵל)
וּלְיוֹסֵף אָמַר מִבְּרַכַת יְהוָה אֶרְצוֹ מִמֶּנֶּה שְׁמִים מִפָּל וּמִתְהוֹם
רִבְצַת תַּחַת: וּמִמֶּנֶּה תִּבּוֹאֵת שֶׁמֶשׁ וּמִמֶּנֶּה גֶרֶשׁ יְרֻחִים: וּמִרָאֵשׁ
הַר־רִיָּקָדִם וּמִמֶּנֶּה גִבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּנֶּה אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שִׁכְנֵי
סִנֵּה תִּבּוֹאֵתָהּ לְרָאֵשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֵד נֹזֵר אֲחִיו: בְּכוֹר שׁוֹרֹו הַחֵר
לֹו וְקִרְנֵי רֹאם קִרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנָּח יַחַדוֹ אֶפְסִיר־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
אֶפְרַיִם וְהֵם אֲדָפִי מִנִּשְׁה:

סליחות לצום גדליה

אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר-כך אומרים:

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי בְרוּב אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ: מַחֲלֵנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ: אֵל אֲרֶךְ אַפִּים אַתָּה, וְרַךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ: גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ, תִּזְכּוֹר הַיּוֹם לְזֵרַע יִדְיָדֶיךָ: תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בֹעַל הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה נִקְדָּם, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם: וּמִחֲרוֹן אַפֶּךָ תֵּשׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלַוֶּן, כִּיּוֹם יִירָד יְהוָה יְהוֹאֲדָה בְּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל אֲשֶׁם, כִּיּוֹם וְיִתְצֵב עִמּוֹ שֵׁם: תִּתְּאוּן שְׁנֵע יִאֲחֻזְנוּ וְתִקְשִׁיב^א בְּרָצוֹן מֵאֲמֹר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^ב יִאֲחֻזְנוּ: וְשֵׁם נֶאֱמַר

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^א יְהוֹאֲדָה^ב יִאֲחֻזְנוּ | עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה^ב יִאֲחֻזְנוּ | יְהוָה^א יִאֲחֻזְנוּ^א אֵל בְּרַחוּם גְּוִלְתָּנוּ, דְּאֲרֶךְ הַאֲפִים וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת: חֲנֹצֵר חֶסֶד ט לֹא-אֲפִים, י נִשָּׂא עוֹן יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְחָה:

אֲבִלָּה נִפְשִׁי וְחִשְׁךְ תִּתְּאִיר, בֵּית^א תִּפְאֲרֹתֶי נִשְׁרַף בְּיַד הָאֵרִי, גַּם פְּלִטִים אֲשֶׁר עֲזָבוּ שְׂאֲרִי, דוֹעֲכוּ הַיּוֹם בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׁרִי: תַּמִּים הַזֹּדוּנִים שְׁטָפוּנוּ בְּדִלְקָם, וּבּוֹסְסוּ צָרִים^א מִקְדָּשִׁי וּבִזְוֹ חֲלָקָם, זָקְנֵי שְׂאֲרִית אֲשֶׁר נִמְלְטוּ כִּיּוֹם נִקָּם, חֲבָלֵי הַיּוֹם עִם גְּדֻלָּתָהּ בְּנִדְחֵיהֶם: מוֹרְפוּ עֲנֵי עַם הָאָרֶץ, יֵתֵר הַגִּזְוֹם אֲכַל הָאֲרֶבֶה בְּמִרְץ, בּוֹרְמִים וַיִּזְגְּבוּ אֲשֶׁר הִפְקִיד נָגִיד הָאָרֶץ, לָקְמוּ הַיּוֹם וְלֹא הָיָה בָהֶם גֹּדֵר גֹּדֵר וְעוֹמֵד בְּפִרְץ: מָה אֶסְפֹּר וְאֶנְחֹתִי עֲצוּמוֹת, נִקְטָה נִפְשִׁי וּמִקְדָּשֹׁתִי עֲנוּמוֹת, שְׁרִידֵי אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִחֶרֶב^א וְחַמּוֹת, עוֹד הֵם לֹא נִתְקַיְּמוּ וְנִתְצָוּ בַּחֲמוֹת: פִּגְיָה עַד אָנָּה מִמֶּנּוּ תִסְתִּיר, צוֹחַתְנוּ תִשְׁמַע וְכִבְלָנוּ תִתִּיר, קְדוּשׁ הַבִּיטָה בְּעֵינָיו כִּי אֵין לָנוּ מִכְתִּיר, רָאָה דַּלּוּתָנוּ וְשָׁבַח לְפָנֶיךָ נַעֲתִיר: שִׁדְדָנוּ מִדּוֹר לְדוֹר וּמִקֵּץ לְקֵץ, שָׂרֵשׁ צָפַע אוֹתָנוּ עֵקֶץ, תִּקְוָה לְמִשְׁפָּטֶיךָ הַעֲתִירָה וְהִקְצֵן, וְתִכְפֹּר חַטֹּאתֵינוּ וְתֹאמַר לְקֶרֶב קִצֵּן: יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַעֲשֵׂי עַמִּים, וְשִׁנְיָם בַּחֲסֶדֶךָ לְעֵינֵי כָל-לְאֻמִּים, פְּלִאִיָּה תִרְאֶם שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶדְרִי (אֲדֹרְנִי) | עַל-פָּנָיו יִקְרָא יְהוָה אֶדְרִי (אֲדֹרְנִי) | אֵל בְּרַחֲמִים
 ג וַחֲנֹן, ד אֶךְ הַ אֲפִים, ו וְרַב-חֶסֶד ז וְאֵמֶת: ח נָצַח חֶסֶד ט לֹא-אֲפִים,
 י נִשָּׂא עֵץ יא נִפְשָׁע יב וַחֲסִאָה, יג וַנִּקְחָה:

אָנְשֵׁי אַמּוּנָה אָבְדוּ, בָּאִים בְּכַחַת מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפֶּרֶץ, דּוֹחִים
 אֶת־הַגּוֹזְרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה, וּלְמַחֲסֵה בָּיִם וְעַם: וְזַעֲכִים אַף בְּלִחָשׁ,
 חֲמָה עֲצָרוּ בְּשׁוּעַם: טָרָם קָרְאוּ עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לַעֲתֹד וּלְרִצּוֹת: כָּאֵב רַחֲמֹת
 לְמַעַנָם, לֹא הִשִּׁיבֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם: מְרַב עֲוֹנֵינוּ אֲבִדְנוּם, נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בַחֲטָאֵינוּ:
 סָעוּ הֵמָּה לְמִנּוּחֹת, עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פֶּסֶס גּוֹדְרֵי גֵרָר, צָמְתּוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה:
 קָמִים בַּפֶּרֶץ אֵין, רְאוּיִים לְרִצּוֹתֶהָ אֶפְסוּ: שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת, תְּרוּפָה לֹא
 מִצָּאנוּ: שִׁבְנוּ אֶלֶּיךָ בְּבִשְׁת פְּנֵינוּ, לִשְׁחַרְךָ אֵל בַּעֲת צִרּוֹתֵינוּ:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶת־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה אֶת־יְהוָה | **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ א** | **אֵל בְּרַחוּם**
ג חֲחֻנָּן, ד **אַךְ הַאֲפִים** ו **וְרַב־חֶסֶד ז נְאֻמָּת:** ח **נִצֵּר חֶסֶד ט לֹא־פִים,**
י נִשָּׂא עֵין יא וּפִשַׁע יב וּחֲטָאת, יג **וְנִקְחָ:**

על סדר תשר"ק

תמחנו מרעות, תלשש בחנו מצרות. שחנו עד למאד, שפלנו עד עפר. רחום
 כך היא מדתנו, קשי ערך וממרים אנתנו. צעקנו בפינו חטאנו,
 פתלתול ועקש לבנו. עליון! רחמיה מעולם, סליחה עמה היא. נחם על הרעה,
 מטה כלפי חסד. לא תתעלם בעתות כאל, כי בצרה גדולה אנתנו. יודע
 לעיני הכל, טובה וחסדך עמנו. חתם פישטן, ואל ישטין עלינו, ועם בו וידם.
 ונעמד מליץ טוב לצדקנו, הוא יגיד ישרנו. דרכיך רחום וחנון גלית לנאמן
 בית. בבקשו אז מלפניה, אמונתך הודעת לו.

אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו, מעביר^א
 ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים, וסליחה לפושעים. עשה צדקות
 עם כל-בשר ורוח, לא ברעתם להם גומל. אל! הורתנו לומר מדות שלש
 עשרה, זכר לנו היום ברית שלש עשרה, כמו שהודעת לענו מקדם, וכן
 כתוב^ב בתורתך וירד יהודה^א יאחזוני בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם, יהודה^א
 יאחזוני: ושם נאמר

ויעבר יהודה^א יאחזוני | על-פניו ויקרא יהודה^א יאחזוני | יהודה^א יאחזוני א | אל ב רחום
 ג וחנון, ד ארך אפים, ה ורב-חסד, ו ואמת: ח נצר חסד ט לא-אפים,
 י נשא עון יא ופשע יב וחסא, יג ונקה:

ובשחטאו ישראל במדבר, עמד משה בתפלה לפניך, ובקש רחמים על
 עמך ישראל וכך אמר בתפלתו סליחנא לעון העם הזה בגדל
 חסדך, ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה, אף אתה השיבות לו
 כדרכי טובך בשרתו וחנונתו ואמרת לו סליחתי בדברך:

דינאל איש חמודות אמר לפניך הטה אלהי אונך ושמע, פקח עיניך וראה
 שממתינו והעיר אשר-נקרא שמך עליה, כי לא על-צדקתינו אנתנו
 מפילים תחנונינו לפניך, כי על-רחמיה הרבים. אדני שמעה, אדני סליחה,
 אדני הקשיבה ועשה אליה-אחר, למענה אלהי בישמך נקרא על-עירך ועל
 עמך. ולירושלים עירך אמרת לה הנני נשפט אותך על-אמריך לא חטאתי.
 אנתנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו, אין לנו פה להשיב^א ולא מצח להרים
 ראש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה, תֵּאָחֵז יְדֶךָ בְּמִשְׁפָּט. כְּבֹא
 תּוֹכַחַת נִגְדָּה, שְׁמֵנוּ מִסִּפְרָךָ אֵל תִּמְחַ. גִּשְׁתָּךְ לַחֲקֹךְ מוֹסֵר, רַחֲמֶיךָ
 יִקְדָּמוּ רִגְזָךְ. דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרָךְ, קָרֵב צֶדֶק מֵאֲלִיךָ. הוֹרֵנוּ! בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ, צו
 יִשׁוּעֵתֵנוּ בְּמִפְגִּיעַ. וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵּי תָם, פִּתְחוּ רְאֵה כִּי שָׁמְמוּ. זָכֹר נֶאֱמַתָּ,
 עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ. חוֹתָם תַּעֲוֹדָה תַּתִּיר, סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ. טָבוֹר
 אֲנִי הַסֵּהר, נָא אֵל יַחֲסֹר הַמְּזוּג. יְהִי דַע אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִגֵּר אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תִשָּׁיב לְבָצְרוֹן, לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה.

אֲשִׁמְנוּ מִכָּל־עַם, בּוֹשְׁנוּ מִכָּל־גּוֹי. גִּלָּה מִמָּנוּ מִשׁוֹשׁ, דְּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ.
 הַחֲבֹל אֲוִיָּנוּ, וְנִפְרַע פְּאֲרֵנוּ. זָכֹר מִקִּדְשֵׁנוּ, חֲרֵב^א בַּעֲוִיָּנוּ. טִירַתְנוּ
 הִיתָה לְשִׁמְהָ, יְפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרוִים, כִּחְנוּ לְנִכְרִים. לְעֵינֵינוּ עִשְׁקוּ עֲמָלָנוּ, מִמִּשְׁךָ
 וּמוֹרֵט מִמָּנוּ. נָתַנוּ עָלֵם עֲלֵינוּ, סִבְלָנוּ עַל שְׂכָמֵנוּ. עֲבָדִים^ב מִשְׁלּוֹ כָּנוּ, פּוֹרֵק
 אִין מִיָּדָם. צְרוֹת רְבוֹת סִבְבוּנוּ, קָרְאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֶיךָ מִמָּנוּ בַּעֲוִיָּנוּ,
 שְׁבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ, תַּעֲיֵנוּ בַּצֵּאן וְאֶבְרָנוּ. וַעֲדִין לֹא שְׁבָנוּ מִתַּעֲיִתָנוּ, וְהִיאֵךְ נַעֲזִי
 פְּגִיעֵנוּ, וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ, לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צִדִּיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא־חַטָּאֵנוּ.

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלָמְתִּי לְחָרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אֲלִיךָ, כִּי
 עֲוֹנֵתֵינוּ רָבוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ, וְאֲשַׁמְתָּנוּ גִּדְלָה עַד לְשָׁמַיִם. וְאַתָּה אֱלֹהֵי
 סִלִּיחוֹת, חֲנוּן וְרַחוּם, אֶרְךְ־אֲפָיִם וְרַב־חֶסֶד, וְלֹא עֲזַבְתָּם. אֵל תַּעֲזֹכֵנוּ אֲבִינוּ,
 אֵל תַּמְשִׁשְׁנוּ מִלִּבְנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגִלּוֹתֵנוּ, וְקִיָּם
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, עַל יְדֵי יִרְמְיָה חוֹזֵךְ, כְּאִמּוֹר בִּיָּמִים
 הָהֵם וּבַעֲת הַהִיא, נֹאם־יְהוָה^א וְאִחֲזִיקֵנוּ^ב, יִבְקֹשׁ אֶת־עֵזֶן יִשְׂרָאֵל וְאִנְנוּ, וְאַתָּה־חַטָּאת
 יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצָאנָה, כִּי אֶסְלַח לְאֲשֶׁר אֲשָׁאִיר. וְאֵל יַעֲבֹב לְפָנֶיךָ כָּל־חַטָּא
 וְעֵזֶן אֶת־^אתְּפִלָּתֵנוּ, וּמְחוֹל וּסְלַח לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, כִּי אֵל טוֹב^ב וְסִלָּח אַתָּה.

מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הִנֵּחֵתָרוֹת
 וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ הֲוֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כְלִי־יָד, אַתָּה
 חוֹפֵשׁ כָּל־חֲדָרֵי בֶטֶן, רְאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב, אִין דְּבַר נַעֲלָם^א מִמֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ:

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּמַחֲלֵנוּ אֶת-כָּל־
 חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת-כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְסִלַּחֲתָ
 לְעֹנְנֵנוּ וְלִחַטְאֹתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סֵלַח לָנוּ אֲבוֹנֵנוּ, מִחַל־לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנִי, טוֹב וְסִלָּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְסִלַּחֲתָ
 לְעֹנֵי כִּי רַב־הוּא: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תַּחֲנִי, בְּצַדִּיקְתָּךְ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צָבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלַח: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־
 אָדָם בָּטַח בְּךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיבֵנוּ יְהוָה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ:
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא־תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
 הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלִיתְךָ: אִם־עֲוֹנוֹת^א תִּשְׁמְרֶיהָ, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עַמְּךָ הַסְלִיחָה,
 לְמַעַן תִּתְּנָה: לֹא כַחַטְאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ, וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ נָמַל עָלֵינוּ: אִם־עֲוֹנֵינוּ
 עָנּוּ בָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה לְמַעַן שִׁמְךָ: זָכֹר^ב רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדְךָ,
 כִּי מַעֲלֹם הָמָּה: יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁבַּךְ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: אֲבוֹנֵנוּ מַלְכֵנוּ! חָנּוּ וַעֲנּוּ כִּי
 אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

וְעַתָּה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאת אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וְתַעֲשֶׂה־
 שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה, חֲטָאנוּ רָשָׁעְנוּ: אֲדֹנִי כָּל־צַדִּיקְתְּךָ יִשְׁבַּח אָפֶךָ וְחַמְתְּךָ
 מִעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הִר־קְדוֹשְׁךָ, כִּי כַחַטְאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ
 לְחִרְפָּה לְכָל־סְבִיבֵתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפִּלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו,
 וְהֵאָר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדֹנִי: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנֶּךָ וְשָׁמַע, פָּקַח
 עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁלֹמֵתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל־צַדִּיקְתֵּנוּ
 אֲנַחְנוּ מִפְּלִיִּם תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנִי שְׁמַע אֲדֹנִי סִלָּחָה,
 אֲדֹנִי תִקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ
 וְעַל־עַמְּךָ: אֲבוֹנֵנוּ אֲב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹכָה, וְקַבֵּץ נַפְצוֹתֵינוּ מֵאֶרֶב
 כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, יִפְּרוּ וְיִדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ
 הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ: אֲבוֹנֵנוּ, מַלְכֵנוּ, צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלָנוּ, חוֹסֵה

אָנא מלך רחום וחנון, וזר והבט לברית בין הבתרים, ותראה לפניך עקרת יחיד, ולמען ישראל אבינו, אל תעזבנו אבינו, ואל תששנו מלכנו ואל תשפחנו ויצרנו, ואל תעש עמנו כלה בגלותנו, כי אל מלך חנון ורחום אתה: אין כמות חנון ורחום אליהינו, אין כמות אל ארך אפים ורב חסד ואמת, הושיענו ורחמנו, מרעש ומרגז הצי לנו: וזר לעבדיך לאברהם ליעקב וליעקב, אלהינו אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: והסר ממנו מפת המות כי רחום אתה, כי בן דרךך לעשות חסד חנם בכל דור ודור: אָנא יהוה אלהי יאחזקני הושיעה נא, אָנא יהוה אלהי יאחזקני הצליחה נא: אָנא יהוה אלהי יאחזקני עננו ביום קראנו: לך יהוה אלהי יאחזקני חבינו, לך יהוה אלהי יאחזקני ניהל, אל תחשה ותעננו, כי נאמו גוים אברהם תקותם, כל בך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה:

תפלת יד בתשובה לקבל פושעים ותפאים, נבדלה נפשו מרוב עצבנו, ואל תשפחנו נצח, קומה והושיענו, אל תשפוך חרונך עלינו, כי עמך אנחנו, בני ברייתך. אל הביטה! דל בבורנו בגוים ושקצונו בממאת הנדה, עד מתי עזב בשבי ותפארתיך ביד צר, המה יראו ויבשו ויחתו מגבורתם, עוררה גבורתך והושיענו למען שמך, אל ימעטו לפניך תלואותינו, מהר יקדמונו רחמיך בעת צרותינו, לא למעננו, אלא למענה פעל, ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לה מיתלות עינינו, כי אל מלך חנון ורחום^א אתה, וזכר עדותנו בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה שמע ישראל, יהוה אחד^ב יאמרונו

אלהינו, יהוה אחד: אחד:

סדר התרת קללות

בעיר הקודש ירושלים ת"ו יש נוהגים לומר התרת קללות בנוסח זה, יעמדו השואלים לפני עשרה או שלושה יראי ה', ויתחטפו על כל מעשיהם הרעים ויאמרו:

שָׁמְעוּ נָא רַבּוֹתֵינוּ, הָרִי אֲנַחְנוּ שׁוֹאֲלִים וּמִבְקָשִׁים הַתָּרָה, מִן
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא¹ וּמִן תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמִבֵּית-דִין שֶׁל מַעֲלָה
וּמִבֵּית-דִין שֶׁל מַטָּה, וּמִמַּעַלְתְּכֶם, שֶׁתִּתִּירוּ לָנוּ וּלְנַפְשֵׁנוּ לְנִשְׁנוּ וּלְכַנִּינוּ
וּלְכָל-אִנְשֵׁי בֵיתֵנוּ וּלְכָל-הַנָּלוּים אֵלֵינוּ, כָּל-מִינֵי גְדָרִים שֶׁנִּדְרְנוּ עַל
עַצְמֵנוּ אוֹ עַל אֲחֵרִים בְּכָל-מִין לְשׁוֹן² גְּדָר, וְכָל-מִינֵי גִזְרוֹת וְאִסּוּרִים
שֶׁאִסְרָנוּ עַל עַצְמֵנוּ אוֹ עַל אֲחֵרִים בְּכָל-לְשׁוֹן שְׁיִהְיָה. וְכָל-הַחֲסָכָמוֹת
שֶׁקִּבְּלָנוּ עַל עַצְמֵנוּ אוֹ שֶׁהִסְכַּמְנוּ אִפְּלוּ בְּמַחֲשָׁבָה, לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מַצָּחָה
בְּכָל-צַד-וְאִפֵּן שְׁיִהְיָה, וּמִנְהֻגִים שֶׁהִנְחֵנוּ אֶת-עַצְמֵנוּ לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מַצָּחָה,
אוֹ פְּרִישׁוֹת, אוֹ סְגִיּוֹת וּגְדָרִים, אוֹ חֲמֻרוֹת וּגְדָרֵי יִרְוּזִין, בְּכָל-צַד-וְאִפֵּן
שְׁיִהְיָה, וְנִחְגְּנוּ הַדָּבָר הַזֶּה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים אוֹ יוֹתֵר, וְלֹא פָּרַשְׁנוּ שְׁיִהְיָה
כָּלִי גְדָר. וְכָל-מִינֵי שְׁבוּעוֹת שֶׁנִּשְׁבַּעְנוּ בְּכָל-לְשׁוֹן שְׁיִהְיָה עַל עַצְמֵנוּ
אוֹ עַל אֲחֵרִים בְּכָל-צַד וְאִפֵּן שְׁיִהְיָה. וְגַם הָרִינוּ מִבְקָשִׁים³ מִמַּעַלְתְּכֶם
לְהַתִּיר לָנוּ וּלְכָל-בְּנֵי-בֵיתֵנוּ כָּל-מִינֵי אֱלֹזוֹת שְׁמַתוֹת חֲרָמִים אֲרוּרִים
גְּדוּיִים וּגְזִיפוֹת וּבְנוּיִים, וְכָל-מִינֵי קְלָלוֹת שֶׁקִּלְלָנוּ אֶת-עַצְמֵנוּ אוֹ
אֶת-אֲחֵרִים, אוֹ אֲחֵרִים שֶׁקִּלְלוּ אוֹתֵנוּ בֵּין בְּתַקִּין בֵּין בְּחֵלֹם. וּבִפְרָט
אִם עָבְרָנוּ עַל אוֹתָם אֲרָבָעָה וְעֶשְׂרִים דְּבָרִים שְׁבִית-דִין מִנְדִין עֲלֵיהֶם,
עַל בָּלָם אוֹ עַל מַקְצָתָן, אוֹ אִפְּלוּ עַל אֶחָד מֵהֶם. אוֹ שֶׁעָבְרָנוּ עַל שׁוֹם
דָּבָר שֶׁחִיבִין עָלָיו שׁוֹם קָלָלָה, אוֹ שׁוֹם גִּזְרָה רָעָה. וְכָל-מִינֵי חֲלֹמוֹת
רָעִים - שֶׁחֲלַמְנוּ עַל עַצְמֵנוּ אוֹ עַל אֲחֵרִים, אוֹ אֲחֵרִים שֶׁחֲלַמְנוּ עָלֵינוּ
רָעָה. וְכָל-מִינֵי פְתָרוֹנִים - רָעִים עַל הַחֲלֹמוֹת שֶׁפָּתַרְנוּ לַעֲצָמֵנוּ אוֹ
לְאֲחֵרִים, אוֹ אֲחֵרִים שֶׁפָּתְרוּ רָעָה לָנוּ. וְכָל-מִינֵי מְסִירַת דִין שֶׁמְסָרְנוּ
עַל עַצְמֵנוּ אוֹ עַל אֲחֵרִים, אוֹ אֲחֵרִים שֶׁמְסָרוּ עָלֵינוּ. וְכָל-מִינֵי פְתָחוֹן
פֶּה לְרָעָה שֶׁפָּתַחְנוּ פִּינוּ עַל עַצְמֵנוּ אוֹ עַל אֲחֵרִים, אוֹ אֲחֵרִים שֶׁפָּתַחוּ

פיהם לרעה עלינו. וכל מיני גזרות קשות ורעות, וכל מיני עין הרע, וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים, וכל מיני גאווה וכעס וקפדנות וקנאה ושנאה ותחרות, וכל מיני הזכרת השם לבטלה, וכל מיני דברים אסורים שיצאו מפיו. על הכל הרי אנחנו מתחרטים עליהם חרטה גמורה, ומבטלים אותם בטור גמור. ואין אנחנו תוהים ומתחרטים, חס ושלום, על המצות ומעשים טובים שעשינו ושקנמנו, או שקבלנו או שהנהגנו, אלא הרי אנחנו מתחרטים על שקבלנו הענינים ההם בחיוב נדר או שבועה, ואנחנו יראים לנפשנו שלא נבשל, חס ושלום, בעון נדרים ושבועות, ומקבלים עלינו לשוב בתשובה שלמה. ומעתה אנחנו מבקשים^א ממעלתכם להתיר לנו עליהם התרה גמורה:

ויענו המתירים:

בצרוף קדשא בריך הוא^א ושכינתה, וברשות בית דין של מעלה, וברשות בית דין של מטה, וברשות^א תורתנו הקדושה, וברשות סנהדרי גדולה, וברשות סנהדרי קטנה, מתרים יהיו כל קללות אלות ושמותות וחרמים ואורחים וגדוים וגזיפות וכמונים ובנויים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונים רעים ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני גזרות קשות ורעות, וכל מיני עין רעה, וכל מחשבות זרות והרהורים רעים, וכל מיני גאווה וכעס וקפדנות וקנאה ושנאה ותחרות, וכל מיני נדרים ושבועות וגזירות ואסורין וקבלות ומנהגים שהושמו עליכם או על שום אחר מבני בתיכם, וכן קללות שקללו אתכם אחרים, או שקללתם את עצמכם, או שקללתם את אחרים, בין בשוגג בין במזיד, בין בכעס בין ברצון, בין בכונה בין שלא בכונה, בין בחלום בין בהקיץ, בכל אופן שיהיה, או שנתחבתם שום קללה או אור או חרם או נדוי או גזיפה או שום גזרה רעה באיזה צד ואפן שיהיה, על הכל מעתה ומעכשו אנחנו מתירין ומבטלין מעליכם את הכל בצרוף

קִרְשָׁא בְּרִידָה הוּא^א וְשִׁבְנִיתִיהּ, וּבֵית דִּין פִּמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה וּפִמְלִיא
שֶׁל מַטָּה:

מִתְרִים לָכֶם, מִתְרִים לָכֶם, מִתְרִים לָכֶם. שְׂרוּיִים לָכֶם, שְׂרוּיִים לָכֶם,
שְׂרוּיִים לָכֶם. מְחולִּים לָכֶם, מְחולִּים לָכֶם, מְחולִּים לָכֶם. אֵין
כָּאן קְלָלוֹת, אֵין כָּאן אֱלֹת, אֵין כָּאן שְׁמִתוֹת, אֵין כָּאן אַרְוִירִים, אֵין
כָּאן חֲרָמִים, אֵין כָּאן^ב נְדוּיִים, אֵין כָּאן^ג נְזִיפוֹת, אֵין כָּאן פְּטוּיִים, אֵין
כָּאן דְּבָרִים רָעִים, אֵין כָּאן חֲלֹמוֹת רָעִים, אֵין כָּאן פְּתָרוֹנִים רָעִים,
אֵין כָּאן מְסִירַת דִּין, אֵין כָּאן פְּתָחוֹן פֶּה לָרָעָה, אֵין כָּאן מַחְשְׁבוֹת
זָרוֹת וְהַרְחֻרִים רָעִים, אֵין כָּאן גְּזֻרוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת, אֵין כָּאן עֵין הָרַע
דְּנָשִׁים, אֵין כָּאן עֵין הָרַע שֶׁל אֲנָשִׁים, אֵין כָּאן עֵין הָרַע דְּשׁוֹנָאִים
וְדֹאֲחָבִים, אֵין כָּאן דְּבָרִים אֲסוּרִים, אֵין כָּאן קְבָלוֹת, אֵין כָּאן מִנְהָגִים.
בְּלִים יְהוּ בְּטָלִים וּמִבְטָלִים, וְחֲשׂוֹבִים בְּחָרָם הַנֶּשֶׁבֶר, וּבְדָבָר שְׁאֵין
בוֹ מַמַּשׁ, שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין, לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קְנִיּוֹן, וְכֹל־מִינֵי עֵין הָרַע
יוֹסְרוּ מַעַל־כֹּל־יִשְׂרָאֵל וּמַעַל־יָכֶם וּמִבְתוּכֶם, וַיִּשְׁלְכוּ בְּמַצּוֹלוֹת יָם,
בְּכַתוּב: וְלֹא־יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶם, לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה^א יֵאָחֲזֶנּוּ
מִחֲרוֹן אָפוֹ וְנָתַן־לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמָךְ וְהִרְבֶּךָ, כֹּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:
אָנָּה יְהוָה^א יֵאָחֲזֶנּוּ, חֲתָמְלָא בְּרַחֲמִים, וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ, וַיַּגְדִּילוּ
רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וַיִּתְּמַתְקוּ חֲדִינֵין מַעַל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּמַעַל־נֵינוּ,
וַיִּזְכֹּר לָנוּ עֲקָרְתּוֹ שֶׁל יִצְחָק אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְׁלֹם בְּאֵלּוֹ אֲפָרוֹ צָבוּר וּמִנָּח
עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְהִבֵּט בְּאֲפָרוֹ לְהַצִּילֵנוּ לָנוּ וְכֹל־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־רָע.
וּבְנִשְׁם שְׁמִסְכִּימִים וּמִתִּירִים לָכֶם הַבֵּית־דִּין שֶׁל מַטָּה, כֵּן יִסְכִּימוּ
וַיִּתִּירוּ לָכֶם הַבֵּית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה. וְכֹל־הַקְּלָלוֹת וְכֹל־הַחֲלֹמוֹת רָעִים,
וְכֹל־פְּתָרוֹנִים רָעִים, וְכֹל־מְסִירַת דִּין, וְכֹל־פְּתָחוֹן פֶּה לָרָעָה, וְכֹל־מִינֵי
גְּזֻרוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת, וְכֹל־מִינֵי דְבָרִים אֲסוּרִים, וְכֹל־מִינֵי מַחְשְׁבוֹת
זָרוֹת וְהַרְחֻרִים רָעִים, בְּלִים יִתְהַפְּכוּ לָכֶם לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, בְּכַתוּב:
וְלֹא־אָבָה יְהוָה^א יֵאָחֲזֶנּוּ, אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בְּרָעִים וַיִּהְיֶךָ יְהוָה^א יֵאָחֲזֶנּוּ
אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה, כִּי אֶהְיֶךָ יְהוָה^א יֵאָחֲזֶנּוּ, אֱלֹהֶיךָ, וּבְכַתִּיב:
וְאַתֶּם תִּרְבִּיקִים בִּיהוָה^א יֵאָחֲזֶנּוּ, אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינִי, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִרְשֶׁתְךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה^{יאהוהי} צוּרֵי
וְגֵאֲלֵי: יְהוָה^{יאהוהי} עֹלָם לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה^{יאהוהי} יִכְרֹךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ואחר־כך ימסרו השואלים מודעה זו ויאמרו:

חֲרֵי אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים^א מוֹדְעָה לְפָנֶי הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְלִפְנֵי בֵּית־דִּין
שֶׁל מַעֲלָה וְלִפְנֵי בֵּית־דִּין שֶׁל מַטָּה, וְלִפְנֵיכֶם, וּמִבְטָלִים^ב מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם בְּל־מִין קִבְּלָה אִם נִקְבַּל עֲלֵינוּ מִנְּדָרִים וּשְׁבוּעוֹת וְנִזְיוֹת
וְאִסּוּרִין וְקוֹנָמוֹת וְחֲרָמוֹת וְהִסְכָּמוֹת וְקִבְּלָה בְּלִב^ג בְּכָל־לִשׁוֹן בְּכָל־צַד
וְאִפֵּן שְׁיִתְּהָ, בֵּין בְּחֻקֶּיךָ בֵּין בְּחִלּוֹם, חוּץ מִנְּדָרֵי קִבְּלָת^ד תַּעֲנִית אֲשֶׁר
נִקְבַּל. וְתִנָּאי מוֹדְעָה זוּ יִהְיֶה קֵים עַד עוֹלָם, וְלֹא יִתְבַטֵּל בְּשׁוֹם צַד
וְאִפֵּן שְׁיִתְּהָ. וְאִם נִשְׁבַּח לְתִנָּאי מוֹדְעָה זוּ וְנִדּוּר עוֹד, אוֹ נִשְׁבַּע^ה עוֹד
וְלֹא נִזְכַּר לְתִנָּאי מוֹדְעָה זוּ תוֹךְ בְּרִי דְבוּר לְנֶדֶר אוֹ לְשְׁבוּעָה, אוֹ
בְּשַׁעֲה שְׁאֲנַחְנוּ זֹכְרִים לְתִנָּאי מוֹדְעָה זוּ וְנִחְזֹר לְנֶדֶר אוֹ לְשַׁבַּע מִחֲמַת
אִיזוֹ סִבָּה שֶׁתִּתְּיָה, בֵּין בְּאִנּוֹם בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּכֹנֶה בֵּין שְׁלֹא בְּכֹנֶה,
בְּכָל־לִשׁוֹן, בֵּין בְּלִשׁוֹן^ו נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת אוֹ נִזְיוֹת אוֹ אִסּוּרִים אוֹ
קוֹנָמוֹת אוֹ חֲרָמוֹת אוֹ הִסְכָּמוֹת אוֹ קִבְּלָה בְּלִב, בְּכָל־צַד וְאִפֵּן שְׁיִתְּהָ,
חֲרֵי אֲנַחְנוּ מִבְטָלִים אוֹתָם בְּטוֹל גְּמוּר וּמִתְנִים עֲלֵיהֶם שְׁיִתְּהוּ בְּלָם
בְּטָלִים וּמִבְטָלִים, לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קִיּוּמִין, וְלֹא יִהְיוּ חֲלִין בְּלָל. וְחֲרֵי
אֲנַחְנוּ מַעֲתָה מִגְּלִים דַּעֲתָנוּ שְׁאִין לָנוּ חֻפֵּן בָּהֶם וְלֹא בְּקִיּוּמָם, כִּי אִם
בְּקִיּוֹם תִּנָּאי מוֹדְעָה זוּ שְׁלֹא תִתְבַטֵּל^ז לְעוֹלָם:

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים^א מוֹדְעָה לְפָנֵיכֶם בְּכָל־לִפְנֵינוּ וּבְכָל־נַפְשֵׁנוּ, וְחֲרֵי
אֲנַחְנוּ מִבְטָלִים^ב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם בְּל־מִין מַעֲשֶׂה שֶׁל אִסּוּר אִם
נַעֲשֶׂה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכֵן בְּל־מִין דְּבוּר שֶׁל אִסּוּר אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּינוּ, חֵם
וְשָׁלוֹם, מִהַמַּעֲשִׂים וּמִהַדְּבוּרִים הָאִסּוּרִים^ג מִדְּאוֹרִיתָא אוֹ מִדְּרַבָּנָא אוֹ
מִדְּבְרֵי קִבְּלָה אוֹ מִדְּבְרֵי סוּפְרִים. וְגַם בְּל־מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת
וְהַחֲרוּרִים רָעִים וְגַם בְּל־מִינֵי גֵאוּה וְכַעַם וְקַפְדָּנוֹת וְקִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה
וְתַחֲרוּת וְחִמְדָּה וְתַאֲוָה וְנִקְיָמָה וְנִשְׁיָרָה, וְכָל־מִינֵי רְאִיָּה וְשִׁמְעָה וְרִיחַ

וְקוֹל וּרְמִיזָה הָאֲסוּרִים, אִם נַעֲשֶׂה אוֹ נְדַבֵּר אוֹ נַחֲשׁוּב אוֹתָם, חֵם
 וְשָׁלוֹם, בֵּין בָּאֵנָם בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּכַעַס, בֵּין
 בְּכּוֹנֶנָה בֵּין שְׂלֵא בְּכּוֹנֶנָה, בֵּין בְּחִלּוֹם בֵּין בְּהִקְיִין. מַעֲתָה הָרִי אֲנַחְנוּ
 מִתַּחֲרָטִים עֲלֵיהֶם וּמִתְנִים עֲלֵיהֶם שִׁיהִיו בְּלֵם בְּטָלִים וּמְבַטְלִים^א מַעֲקָרָן
 וְלֹא יִהְיוּ חֲלִין בְּלָל וְעֶקֶר, וּבְכַלְחוֹן אֶתְחַרְטֶנָּא בְּהוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
 וְעוֹד אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים^ב מוֹדְעָא לְפָנֵינוּ רַבּוֹתֵינוּ, שְׂבֻל־מַחֲשָׁבָה רָעָה
 וְהִרְחוּר^ג רַע וְרַעוּתָא דְלָבָא, אִם יַעֲלָה בְלָבְנוּ וּמִחֲנוּ וּבִפְרָט
 בַּעֲת הַתַּפְלָחָה, וְתִלְמוּד תּוֹרָה, בְּאִיזָה צַד וְאִפֵּן שְׂאִינוּ לְכַבּוֹד וּרְצוֹן
 הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, מַעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מְבַטְלִים אוֹתָן מַחֲשָׁבוֹת וְהִרְחוּרִים
 רָעִים וְרַעוּתָא דְלָבָא שְׁהֵם נֶגְדַּר רָצוֹן קִרְשָׁא בְּרִידָה הוּא^ד וְשִׁכְנִיתָהּ,
 בְּטוֹל גְּמוּר בְּחֶרֶם הַנִּשְׁבֵּר. וּמְבַל־שֶׁבֶן אִם נְדַבֵּר אִיזָה דְּבוּר^ה רַע
 וְאֲסוּר, מַעֲכָשׁוּ יִהְיוּ חֶבֶל בְּטָלִים וּמְבַטְלִים. וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְבַאֲרִים
 וּמְפָרְשִׁים בְּאֵר הַיֵּטֵב, וְאֲנַחְנוּ מְגַלִּים דַּעֲתָנוּ וּרְצוֹנָנוּ בְּכַל־לָבְנוּ כִּי
 רָצוֹנָנוּ וּמֵאֲוִינוּ וּכְוִנָּתָנוּ לַעֲבֹד אֶת־בּוֹרְאָנוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל, עֲבוּדָה שְׁלָמָה, עֲבוּדָה תְּמָה, בְּמַחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה,
 בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּרַת מֶה לַעֲשׂוֹת. וְכַל־מַחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה
 שְׁהֵם נֶגְדַּר רָצוֹנוּ יִתְבָּרֵךְ, מַעֲכָשׁוּ בְטָלִים וּמְבַטְלִים כִּי הֵם^ו מַצַּד יֵצֵר
 הָרַע וְחֶבֶל הָבֵל, בְּאִפֵּן שְׂבֻל־עֲבוּדָתָנוּ לְבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ בְּמַחֲשָׁבָה וְדְבוּר
 וּמַעֲשֶׂה חֶבֶל הוּא לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו דְּקוּא בְּלִי שׁוּם פְּנִיָּה בְּלָל
 וְעֶקֶר. וְחֶבֶל הוּא לְשֵׁם יְחִוֵּד קִרְשָׁא בְּרִידָה הוּא^ז וְשִׁכְנִיתָהּ בְּדַחֲלִילוּ
 וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלִילוּ, לְיִחְדָּא שֵׁם יו"ד ה"י בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו ה"י בְּיִחוּדָא
 שְׁרִים בְּשֵׁם בְּרִי־יִשְׂרָאֵל, לְדַעַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ,
 וְלְדַעַת רַבֵּנוּ יִצְחָק לְוִרְיָא אֲשֶׁבְנוּ, וְלְדַעַת מֶרֶן רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרוֹ.
 הַמָּקוֹם בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲזֹרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: יְהִיו
 לְרָצוֹן אֲמִרֵי־כִי וְהִגִּינוּ לִכִּי לְפָנֶיךָ, יְחִוְדֵנוּ יִיחִוְדֵנוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

ואחר-כך יאמרו המתירים קבלת מסירת המודעה, וזה נוסחה:

בצרוף (נ"א ברשות) קדשא בריך הוא^א ושכינתה, קבלנו מסירת המודעה הזאת אשר מסרתם גופכם נפשכם רוחכם ונשמתכם לעלת כל-העלות וסבת כל-הסבות. וכל-מה שתעשו מהיום נגר מסירת המודעה הזאת, הן במעשה הן בדבור והן במחשבה, אנחנו מבטלים אותו המעשה או הדבור או המחשבה בצרוף (נ"א ברשות) קדשא בריך הוא^א ושכינתה, ולא יעשו בכם שום רשם בלל:

סדר התרת נדרים

יש נוהגים לעשות התרה ביום י"ט אב שהוא ארבעים יום לפני ראש-השנה, ובערב ראש-חודש אלול שהוא ארבעים יום לפני כיפור, ובערב ראש-השנה ובערב כיפור. יעמדו לפני עשרה יראי ה' שיושבים, או לפני שלשה אם אין עשרה, ויאמרו:

שמעו נא רבותינו, כל-נדר, או שבועה, או אסור, או קונם, או חרם, שנדרנו או שנשבענו בקיץ או בחלום, או שנשבענו בשמות הקדושים שאינם נמתקים, ובשם הוי"ה ברוך הוא, וכל-מיני נזירות שקבלנו עלינו ואפלו נזירות שמשון, וכל-שום אסור, ואפלו אסור הנאה, שאסרנו עלינו או על אחרים, בכל-ל' לשון של אסור, בין בלשון אסור, או חרם או קונם וכל-שום קבלה, אפלו של מצוה שקבלנו עלינו, בין בלשון שבועה, בין בלשון נזירות, בין בכל-ל' לשון, וגם הנעשה בתקיעת פה, בין כל-נדר, ובין כל-נדבה, ובין שום מנהג של מצוה שהנהגנו את-עצמנו וכל-מוצא שפתינו שיצא מפינו, או שנדרנו וגמרנו בלבנו לעשות איזו מצוה מהמצוות, או איזו תנהגה טובה, או איזה דבר טוב שנהגנו שלש פעמים ולא התנינו שיהא זה בלי נדר, הן דבר שעשינו, הן על עצמנו הן על אחרים, הן אותם הירועים לנו, הן אותם שגבר נשכחו ממנו, בכל-הזאת אתחרמנו בהן מעקרא. ושואלים ומבקשים אנחנו ממעלתכם התרה עליהם, כי יראנו פן נבשר ונלכד, חס ושלום, בעון נדרים ושבועות, ונזירות, וחרמות, ואסורין, וקונמות, והסכמות. ואין אנחנו תוהים, חס ושלום, על קיום המעשים הטובים ההם שעשינו, רק אנחנו מתחרטים על קבלת הענינים בלשון נדר, או שבועה, או נזירות, או אסור, או חרם, או קונם, או הסכמה, או קבלה בלב. ומתחרטים אנחנו על זה שלא אמרנו הננו עושים דבר זה בלי נדר ושבועה

ונזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב. ולכן אנחנו שואלים התרה בבבליהון, ואנחנו מתחרטים על כל הנזכר, בין אם היו המעשים^א מדברים הנוגעים בממון, בין מדברים הנוגעים בגוף, בין מדברים הנוגעים אל הנשמה. בבבליהון אנחנו מתחרטים על^ב "לשון" נדר ושבועה ונזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב, והנה מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרט הנדר. אך דעו נא רבותינו כי אי אפשר לנו לפרטם כי רבים הם, ואין אנחנו מבקשים התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם, על בן יהיו נא בעיניכם פאלו היינו פורטים אותם:

והמתירים משיבים להם בלשון זה, וחוזרים שלוש פעמים:

בדלם מתרים לך, מתרים לך, מתרים לך. מחוללים לך, מחוללים לך, מחוללים לך, מחוללים לך. שרויים לך, שרויים לך, שרויים לך. אין כאן לא נדרים, ולא שבועות, ולא קבלות, ולא הסכמות, ולא מנהגים, ולא נזירות, ולא חרמים, ולא אסורים, ולא קונמות. אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה. (התרו מעקרון) בשם שהסכימו והתירו לך בית דין של משה, כך יסכימו ויתירו לך בית דין של מעלה, וסר עונכם וחטאתכם תכפר:

ואחר כך יאמרו השואלים מודעה זו:

הרי אנחנו מוסרים^א מודעא לפניכם רבותינו, ואנחנו מבטלים^ב מכאן ולהבא מה שנקבל עלינו, כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורים וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב, הן בהקין הן בחלום, חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה. ובאם שנשבח לתנאי מודעא הזאת, ונדור מהיום עוד, מעתה אנחנו מתחרטים עליהם^א מעקרא, ומתנים עליהם שיהיו בלם בטלין ומבטלין, לא שריין ולא קימין, ולא יהיו חלין כלל ועקר, בבבליהון אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

והמתירים אומרים:

קבלנו מסירת המודעה: